- ಓಂ -

- ಶ್ರೀಯೋಗ ನಮೋಽ -

ನಾಲಾಯಿರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಮ್

|

ಮುದಲಾಯಿರಂ

ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿ

ಮೊದಲ ಪತ್ತು

|

ಮೊದಲನೆಯ ನಾವಿರ

ತೆಲುಗು ಮೂಲ - ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪದಾರ್ಥ, ತಾತ್ಪರ್ಯ

ಮತ್ತು

ವಿವರಣೆಯೊಂದಿಗೆ

ಸಂಪುಟ - 2

ಭಾಗ - 1

Garani Srinivasan

విషయ సూచిక

			పొందుపర్చిన పుటలు		చివర
1.	మొదటి తిరుమొలి	– వర్ణమూడజ్గాళ్	10	–	1
2.	ఎరటనేయు "	– శేకక్కడట్	21	–	17
3.	మూరనేయు "	– మూనాక్కచ్చిట్టి	10	–	53
4.	నాల్కనేయు "	– కేన్ ముర్క్కుచ్చుట్టి	10	–	70
5.	ఐదనేయు "	– లుయ్యావులడ్డుల్టోక్కు	11	–	87
6.	ఆరనేయు "	– మూనాక్కక్కినోకిణి	11	–	119
7.	ఏళ్ళనేయు "	– కేసిడర్ చుజ్గాలక్కై	11	–	133
8.	ఎంటనేయు "	– ప్రోన్నెయులూకిణోకిణి	11	–	149
9.	ఒంబర్తనేయు "	– వటు నడుమే ట్	10	–	161
			105		170

Garani Srinivasan

27/11/74

— శ్రీః —

— శ్రియఃపతయే నమః —

పెరియాళ్వార్ తిరుమొళి.

మొదల పత్తు : మొదల తిరుమొళి : వణ్ణ మాడఙ్గళ్
முதற்பத்து : முதல் திருமொழி : வண்ண மாடங்கள்

1. వణ్ణ మాడఙ్గళ్ శూళ్ తిరుక్కోట్టియూర్,
కణ్ణన్ కేశవన్ నమ్బి పిఱన్దిణిల్,
ఎణ్ణియ్ ఎణ్ణుమ్ ఎదిర్దిర్ కూవిడ,
కణ్ణన్ ముఱ్ఱమ్ కలన్దు ఆయిట్ఱే.

వణ్ణమ వణ్ణం = వివిధ బణ్ణగళింద కూడిద, మాడఙ్గళ్ మాడంగళ్ = మనేగళింద (వణ్ణం + మాడంగళ్ = వణ్ణమాడంగళ్), శూళ్ శూళ్ = నుక్కికొండిరువ (ఆవరిసి కొండిరువ), తిరుక్కోట్టియూర్ తిరుక్కోట్టి యూర్ = తిరుకోట్టి యూరినల్లి, కేశవన్ కేసవన్ = కేశవనాద, (కేశవ ఎంబ దీక్షిత), కణ్ణన్ కణ్ణన్ = కృష్ణనెంబ, నమ్బి నంబి = భగవం శను, పిఱన్ద పిఱన్దు = హుట్టిద, ఇణ్ణిల్ = ఇసిదాద, (దుష్ట క్రీమగళింద కుంబిద), ఇల్ ఇల్ = మనేయల్లి, (పిఱన్ద + ఇల్ + ఇల్ = పిఱన్దిణిల్), ఎణ్ణియ్ ఎణ్ణుమ్ = ఎన్నియసున్నూ, వణ్ణమ సుణ్ణం = అరిసిన హుడియసున్నూ, ఎదిర్ ఎదిర్ ఎదిర్ ఎదిర్ (ఎదిర్ + ఎదిర్ = ఎదిరెదిర్), = ఎదురు బదరాగి నింరు, కూవిడ తూవిడ = తూరాడలు, నల్ నల్ = ఒళ్ళియ, మ మున్రమ కణ్ ముఱ్ఱమ్ కణ్ = అందళద నడువేయల్లి (కణ్ + నల్ + ముఱ్ఱమ = కణ్ణన్ ముఱ్ఱమ్), కలన్ద కలన్దు = కళిరు హోగి, అళగు ఆయిట్ఱు = కేసరు (రంగు), ఆయిట్ఱే ఆయిట్ఱు = ఆగి బిట్టిరు.

బణ్ణగళ్ మనేగళింద కూడిద తిరుక్కోట్టియూరినల్లి కేశవ

తొగరిన కృష్ణ భగవంత్ దృష్టిద ఇనిదాద మనేయ్ అంగళదల్లి ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ఎదురు బదరాగి నింతు ఎత్తోరియన్నూ. అరిసిన వ్యాడియన్నూ కూరాడలు, సుందరవాద అంగళనెల్లా కలరుంగోగి, కొగరాగి

(1)

బిట్టిరు.

'గూఁష్మ' ఎందరే గుంటిగే - దనద కొంటిగే. గుంటిగెగళ్ల ~~[illegible]~~ ఊరు గూఁష్మోరే - గూఁటియూరు - గూఁపుల. నంద గూఁవ అదక్కే కరేయువను. ఆద్దరింద అదు శిరుంగూఁటియూరో.

'మూడజ్జిగళు' ఎందరే 'మనేగళు'! గుండిబిలు మనేగళల్లి; మూళిగె మనేగళు, ముడడి మనేగళు. శిరుంగొళ్ళాటియూరిన మనేగళు' బిద్ది బిన్నద మూళిగె మనేగళు. అవ్యవస్థెయ నడువె బందు అంగళస్థిగిన మనే; నంద గూఁవిన మనే. ఎల్ల మనేగళూ సుందరవాగి గూఁపులవస్తు ఆకర్షకవాగి మూడిద్దవు. నంద గూఁవిన మనేయు ముందె విశాలవాద అంగళ. ఆటవాడరు నంద గూఁవిన మనేయన్ను "ఇనిబాద మనే" ఎన్న క్కారే. ఇడియు గూఁపుల మేలే దాడి— డబ్బిద ప్రేమగళింద రుంబి రొట్టు కొట్టిరు.

తమ్మ యిజమానరిగె గండుమగు పాయిరల్లా ఎందు గూఁపులల్లి గూఁపులమేలె డబ్బు గొండిరు. గండదరు బొండదరు ఎల్లరూ అంగళదల్లి నేరిదరు. ఎదురు బదరాగి నింతరు. ముందళద్రవ్యగళాద ఎద్దిగె అరిసిన వ్యాడియన్ను యిష్టేచ్ఛె బంబర మేలొంబరు రూరాడిదరు. నక్కు నవుదరు. మైమేలె నిట్టిలద ఠీనంద అవరిగే. అవర ఈ ఆటద వింతాముగాగి అంగళవల్లా — అష్టేయల్ల, ఇడియు గూఁపులవల్లా - రొచ్చాయిరు. ~~[illegible]~~ శుభ నీరూ ఒత్తిగె వ్యాపారద వ్యాపద ముందళద్రవ్యగళ కొళ్ళుదిందలే.

ఈంద మథురెయ రాజ. దేవకి అవన తంగి. ఈంద్రనే అవళన్ను వసుదేవనిగె కొట్టు మదువె మాడిద. ఆగ ఆకాశవాణి నుడియితు — అవళ ఎంటనేయ గర్భ అవనిగే మృత్యువాందు. కూడలే, ~~[illegible]~~ దేవకి వసుదేవరన్ను ఈంద సెరెయల్లిట్ట. సెరెయల్లి యే మక్కళాదవు. ఒందొందన్ను ఈంద సులభదల్లి అప్పళిసి కొండ. ఎంటనేయ మగను చాగి కృష్ణ దృష్టిద. దుష్టిద కంసనలే కృష్ణనన్ను

Garani Srinivasan

నంద గోపకులలల్లా నందగోపుని మడుపు యశోదకి అనలేడడంది
వ్వడిన్ని మనుషులనుంచి అదలు బదలు మూడలాయింకు. దీనే ఆదద్దు
యూరినా కిళ్ళియాదు. కానీ ఉడిద మనుషు కృష్ణనందు యశోదకి
ఎట్లూ ఇల్లద లెన్లు!

చందనన్నూ అవన దుష్ట అను యాయి నళ్ళన్నూ చూల్లుపుద
క్కోసయే ఛగవంత కృష్ణనా అవతరించిదు. కృష్ణనగే ఇరువ
అనేక జీవిరుగళల్లా 'కేశవ' ఎంబుదొందు. సుందరవాద కేశగా
కియుళ్ళవను; కేశి ఎంబ రాక్షసనన్న శొందవను. — ఆద్దందంద
~~కృష్ణ~~. కేశవ.

'నమ్బ' ఎందరే పూర్ణ, పవిత్ర, అనంత వ్యాపి వంశ. ఆద్ద
రింద 'నబ్బి' ఎందరే ఛగవంత.

2. కిడువార్ విళివార్ ఉకందూలిప్పార్,
నాడువార్ నమ్బిరా నైంగుక్తానైన్బార్,
పాడువార్కళుం పల్పణైక్కొట్ట నిన్ఱు,
ఆడువార్కళుం ఆయిర్ రుయ్ప్పాడియే.

కిడువార్ విడువార్ లుగన్దాలప్పార్,
నాడువార్ నమ్బిరా నైంగుక్తానైన్బార్,
పాడువార్కళుమా పల్పణైక్కొట్ట నిన్ఱు;
ఆడువార్కళుమా ఆయిర్రాయ్ప్పాడియే

ఆయ్ప్పాడి ఆయ్ప్పాటిక = గొల్లరకట్టియల్ల (గోపకుల
మేల్ల), కిడువార్ ఎడువార్ = కిడువవరూ, విడువార్ విళువా
ర్ = బిళ్ళువవరూ, లుగన్ద ఉకందు = లుక్ష్యదింద, ఆల
ప్పార్ ఆళిప్పార్ = శూరవవరూ, నాడువార్ నాడువార్ =
తూడుకువవరూ, నమ్ = నమ్మ, పిరాన్ పిరాన్ = (మృష్ట) యా
జమాన, ఎఙ్గుక్తాన్ ఎంగుకిత్తాణ్ = ఎల్లా, ఎల్లి, ఎన్బార్ ఎ
న్బార్ = (ఎందు) కేళువవరూ, పాడువార్కళుమా పాడువా
ర్కళుం = పాడువవరూ, పల్ పల్ = కలవు, పణై = కరే (ముంశద) వాద్యగళన్న, కొట్ట కైకొట్ట = చాలిసుత్తిర
లాగ, నిన్ఱు నిన్ఱు = నింతుకొండు, ఆడువార్కళుమా ఆడు
వార్కళుం = కుణిదాడువవరూ, ఆయిర్రోర్ ఆయిర్రర్ =
ఆయిరల్ల!

ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಕಿಡುವವರೂ, ಬೀಳುವವರೂ, ಬಿಕ್ಕಿದುವಂದ ಕೂಗುವವರೂ, ಧ್ರುಡುಕುವವರೂ, ನಮ್ಮ (ಮೃತ್ಯ) ಯುಜಮಾನಶ್ ಎಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲಿ ಎಂದು ಕೇಳ್ಳುವವರೂ, ಹಾಡುವವರೂ, ಡಲವಾರು ಡರೆಮೊದಲಾದ ವಾದ್ಯಗಳು ಬಾಥ್ಯುತ್ತಿರಲಾ ನಂಕು ಕುಣಿಯುವವರೂ ಆಯಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. (2)

ಅಂದು ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಕಾಣದಷ್ಟು ಬಿಕ್ಕಾಡ; ಅಬಲಾಶ್ ಕಂಭ್ರಮ. ಗೋವಿಗೋಪಿಯರ ನಡುವೆ, ಆಕುರ್, ನಡಿಬಿಡಿಸಲ್ಲನ್ನಂಕು ಹೇಳಕೀರದು. ವಿಷಯವನ್ನೆನ್ನ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಾಯಂದ ಕಡೆಗೆ, ಬೀಳಿಬೀಳಿ ರೆಕಡೆಗಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಬೇಕ ಕುಭ್ಯಮಾಚಾರವನ್ನು ಹರಡುವುದಕ್ಕೆ ~~ಆಕ್ಕಾ~~ ಇಕ್ಕಿಂದರ್ಕ್ ಅಕ್ಕಿಂದಿಕ್ಕ ಕಿಡಾಟ. ಎನ್ನೆಲ್ಲ ಅಂಚನ ಕೊರಾಚಿದ ನೆಲದಮೇಲೆ ನಿಟ್ಟಿಲ್ಲದೆ ಕಿಡಾಡಿ ಹಾರುವುದು, ಬೀಳುವುದು, ಬಿಳುವುದು — ~~ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ~~ ಇವುಗಳ ವಿಂಮೆಯಿಲ್ಲದ ಧಡಕರ್ದ ಕಿಡಾಟ. ಬುಕ್ಕೆ ಬರುವ ಭಯಂಕೋಷ್ಟವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಲಾಶ್ಚ್ಯವಾದದೆ, 'ನಂದಕು ಮಾರನಿಗೆ ಜಯಂ ಜಯಾ', 'ನಂದಕುಮಾರ ಚಿರಾಯುವಾನಲಿ' ಎಂದು ಮುಂತಾದ ಜಯ ಘೋಷಣೋದ್ಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೂಗಾಟ. "ಬಿಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲಿ? ನಮ್ಮ ಮೃತ್ಯ ಯಜಮಾನ ಬಿಲ್ಲಿ?" ಎಂದು ಆಕುರಾಕುರದಿಂದ ನಂದಗೋವಿನ ಮನೆಯಿಂದ ಕಡೆಗೆ ಧ್ರುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರೋಣವುದು. ಆ ಮೃತ್ಯ ಕಂದನ ಮುಖ ನೋಡುವ ಆಕುರ್. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕುಂಪ್ಕಾಡಿ ಹಾಡುವುದು. ಡೂರ್ ಮುಂತಾದ ಕೆಳ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸುವುದು. ಅವ್ಯಕ್ತಗಳಿಂದ ಕೆಲವಾಪ್ಪಕ್ಕ ಭಾವ ಭಂಗಿಗಳನ್ನು ಕೋಲಿಸುಕ್ಕ ಕುಣಿ ರುಣಿದಾಡುವುದು. ಇವೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತು ಗೋವಿಗೋಪಿಯರ ಉಲ್ಲಾಸದ ನಡಿವಳಿ.

ಭಗವಂತ ಅವತರಿಸಿದ ಕಡೆ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಉಲ್ಲಾಸಕ್ಕೆ ಪಾರವುಂಟೇ? ಎಲ್ಲೆಯುಂಟೇ? ಭಗವಂತ ನೈಸರ್ಗಿಯಂ ಆನಂದ ನೈಸರ್ಗಿಕ. ನಂದಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ, ಗೋವಿಗೋಪಿಯರ ಹೃದಯವನ್ನು ಪ್ರಭುಲ್ಲಗೊಳಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಆನಂದ ಗೋಕುಲವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಭಗವಂತ.

3. பேணிச் சீருடைப் பிள்ளை பிறந்தினில்,
காணத் தாம் புகுவார் புகுப்போதுவார்,
ஆணைப்பார் இவன் நேரில்லிகாண்,
தேரு-வோணத்தான் உலகாளுமென்பார்களே.

పేణి చ్చీరుడ్పే పిళ్ళి పిటిన్దినిల్,
కాణక్తామూ పుగువార్ పుగుప్పోదువార్,
ఆణూప్పార్ ఇవన్ నేరిల్లా క్కాణో,
తిరువోణాక్తాన్ ఉలదాళ్వుమెన్పార్ నళ్ళే.

కామూ క్తాగం = అవరు (గూఁకులద గూఁవీ గూఁబియరు),
శీర్ ఉడ్పే కోర్ ఉణ్ణ = శ్రీమంతనాద (ఐశ్వర్యవుళ్ళవనాద)
పిళ్ళే పిరన్దోణా = మను (శ్రీకృష్ణ), పిటిన్దినిల్ పిరన్దక్తినిలిరుం
= పుట్టిద ఆనంద భరితవాద మనేయల్లి (పిరన్దక్త + ఇరుక్క + ఇల్),
కాణ కాణా = నోఁడువుదక్కే, పేణి ఓపణి = అక్కాకత్తియింద
లూ భయ భక్తినళిందలూ, పుగువార్ పుకువార్ = నుగ్గి బళిక్కే
బోఁసుక్తారే, పుక్కు పుక్క = ఒళగే బోఁగ (మనువన్న కణ్ణారే
కండు), పోదువార్ పోతువార్ = మనేయింద హోరక్కే బరుత్తే
రే, ఆణ్ ఆణా = పురుష లక్షణవళ్ళన్న, ఒప్పార్ ఒప్పువార్
= ఒప్పికక్కవరు, ఇవన్ ఇవణ్ = ఇవనికే (ఈ మనుజనికే), నేర్
ఒన్ఱు = సరిసమానాదవరు, ఇల్లై ఇల్లె = ఇల్లవే ఇల్ల,
తిరువోణాక్తాన్ తిరువోణత్తాణ్ = శ్రవణా నక్షత్రదల్లి
అవతరిసిద నవనీత కృష్ణన దాసనే (ఇవను), ఉలగు ఉలకు = లోఁక
కవన్న, ఆళుమూ ఆళుం = ఆళువవనాగుత్తానే, ఎణ్ణువార్కళే
గణ్ణాగ ఒళా = ఎన్నువవరే.

గూఁకులద గూఁవీ గూఁబియరు ఈ శ్రీమంత శ్రీకృష్ణను
పుట్టిద ఆనందదింద తుంబి తుళ్ళుత్తిరువ మనేయల్లి నోఁడి
చోకేందు అక్కాకత్తియిందలూ భయ భక్తినళిందలూ బళిక్కే నుగ్గి
బోఁసుక్తారే. మనువన్న కణ్ణారే కండు మనేయింద హోరక్కే
బరుత్తారే. అవరల్లి పురుష లక్షణవళ్ళన్న ఒప్పికక్కవరు
ఎన్నుత్తారే: "పురుష లక్షణవళ్ళల్లి ఇవనికే సమానరు యారూ
ఇల్లవే ఇల్ల. శుభ శ్రవణ నక్షత్రదల్లి అవతరిసిద నవనీత కృ
ష్ణన దాస ఇవను లోఁకవన్న ఆళువవనాగుత్తానే." ③

శమనే యజమాన నంద గూఁవీ. అవను శ్రీమంత.
అవనికే అవరూఁళిక్కే ఆగిరువ ఈ నండు మనుష్యా ఆదళిం
శ్రీమంతనేనే బోదు. ఈమన్న ఈ "శ్రీకృష్ణ యజమాన"నన్న

నోఁడుచోఁకంబ కుంకుమాదల అవంగి దోళ్ళశీరదష్టు. ఆద్దరింద, ఆశీ
యింద, నింభ్రమదింద, నుగ్గి మునేరియొళ్ళక్కి ధోఁనుక్కారి. మనువన్న
నోఁడుచ్చుదక్కి నాను ముందు నీను ముందు ఎంబంతి. ఒళ్ళగే
మనువన్న కణ్ణానగళు కుంబువంతి నోఁడుక్కారి. ఆనందదింద
పుళ్ళుంకిరక్కి ధోరక్కి బరుక్కారి. అవర నడువే భీరుష్ణలక్ష్మీ జాస్త్రి
బిల్లవరు కేలవరు. అవంగి మును బడళ్ళ బిలక్ష్మీ వంతే నాగి
కాణిసుక్కానే. శారీరక సౌల్లక్ష్మీనగళల్లి ఇవనిగే సమరాద్దవరు
ఇతరే ఇల్లవే ఇల్ల. వీరమ భీరుష్ణనాద నవోఢశ్వరన లక్ష్మీ
గళెల్లవూ ఇవనల్లి కండు బరుక్కవే. ఆద్దరింద, ఇవనూ నవోఢ
శ్వరనంతే లోఁకేశ్వర్ నాగుక్కానే ఎందు ముంతాగి మూరనాడి
కేసుండు ఎల్లరూ మాంతిరుగుక్కారి.

భగవంత శ్రీకృష్ణనాగి అవతరిసిద్ద కారాగృహదల్లి.
పుట్టిద కూడలే శంఖ చక్ర గదా పద్మాది దివ్యాయుధధారియాగి
గ, తందే కారియుగళాద వసుదేవ దేవకియరిగే కాణిసికొండ.
కంఫాది దుష్టరన్న సంహరిసువుదక్కాగియే నీను అవతరిసి
బందిరువుదేందు అవంగి నంబిసి పుట్టిసువుదక్కాగి. దేవకి వసు
దేవరాదరూ మనుష్యమాత్రరు. భీలరుగళు. కంసనింద
కడుకష్టగళన్న అనుభవిసుత్తిద్దవరు. ఈతమ్మ దివ్యశక్తు
వన్న కంసనల్లి కమ్మింద కసిదుకొండుబిడువనేంతి, ఎల్లి ఇవ
నన్నూ ఇతర్ శిశుగళంతి కొందుబిడువనేంతి ఎంబ భయవు
నింతయు అవంగి. ఆద్దరింద, తన్న దివ్యరూపవన్న మరేసి
డిసేళ్ళ బేకేందు అవరు భగవంతనన్న బేడికొళ్ళుక్కారి.
అవర ఇష్టార్థవన్న భగవంత నడసికొడుక్కానే. ఆదరూ నీద,
అవన లోఁకోద్ధార్ భీరుష్ణలక్ష్మీనగళు, అవన సామాన్య
మనుషిన రూపదల్లూ, ఉళ్ళిదవు. ఆ లక్ష్మీనగళన్నూ కంతు
'శిళిద' జన. అవనన్న మనుషిన రూపదల్లిరువ నవోఢశ్వర
ఎందు భవిష్యనుడిదరు.

4. உறியைமுற்றத்து உருட்டிநிற்றுடுவார்,
நறுநெய்பால்தயிர் நன்றுகத்தூவுவார்,
சிறுமைமென்கூந்தல் அவிழ்த்தித்தோத்து, எங்கும்
அறிவழிந்தனர் ஆய்ப்பாட்டியாயிரே.

ಉಂಯ್ಯ ಮುಟ್ರಕ್ಕು ಉರುಟ್ಟಿನಿನ್ಱುಡುವಾರ್,
ನಱು ನೆಯ್ ಪಾಲ್ ತಯಿರ್ ನನ್ಱಾಗತ್ತೂವುವಾರ್,
ಶಿಱುಮೆನ್ ಕೂನ್ದಲ್ ಅವಿೞ್ತ್ತಿತ್ತೋತ್ತು, ಎಙ್ಙುಮ್
ಅಱಿವೞಿನ್ದನರ್ ಆಯ್ಪ್ಪಾಟ್ಟಿಯಾಯಿರೇ.

ಆಯ್ಪ್ಪಾಟ್ಟಿ ಆಯ್ಪ್ಪಾಟ್ಟಿ = ಗೋಕುಲದ, ಆಯರ್ ಆಯರ್ = ಗೋವಳ್ಳರು (ಗೋವ ಗೋಪಿಯರು), ಉಱಿಯೈ ಉಱಿಞಾಯ = ನೇಣವನ್ನು, ಮುಟ್ರಕ್ಕು ಮುಱ್ಱತ್ತು = ವಿಶಾಲವಾದ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ (ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ), ಉರುಟ್ಟಿ ನಿನ್ಱು ಉರುಟ್ಟಿ ನಿಂಱ್ಱು = ಉರುಟ್ಟಿಸಿ ಒಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟು, ಆಡುವಾರ್ ಆಡುವಾರ್ = ಆಡುತ್ತಾರೆ, ನ�ಱು ನಱು = ರುಚ್ಯವಾದ ಘಮಘಮಿಸುವ, ನೆಯ್ ನೆಯ್ = ತುಪ್ಪವನ್ನೂ, ಪಾಲ್ ಪಾಲ್ = ಹಾಲನ್ನೂ, ತಯಿರ್ ತಯಿರ್ = ಮೊಸರನ್ನು, ನನ್ಱೂಡ ನನ್ಱುಗ = ಚೆನ್ನಾಗಿ (ಸಶ್ಲೇಷ್ಟವಾಗಿ), ಕೂವುವಾರ್ ತೂವುವಾರ್ = ಕೂರಾಡಿಬಡುತ್ತಾರೆ (ಚೆಲ್ಲಾಡುತ್ತಾರೆ), ಚಿಱುಮೈ ಚಿಱು = ಒಕ್ಕಾಗಿ ಅಡರಿವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿರುವ, ಮೆನ್ ಮೈಮೆನ್ = ಮೃದುವಾದ, ಕೂನ್ದಲ್ ಕೂನ್ದಲ್ = ಕೂದಲ ಮುಡಿಯು (ಮೈಮ್ + ಕೂನ್ದಲ್ = ಮೈಮೆನ್ಕೂನ್ದಲ್), ಅವಿೞ್ತ್ತಿತ್ತು = ಬಿಚ್ಚಿಹೋಗಿ, ಇಳ್ಳೈಕ್ಕು ತೋತ್ತು = (ಭುಜಚಿನ್ನಮೇಲೆ) ಎಳೆದಾಡುತ್ತಿರಲು, ಎಙ್ಙುಮ್ ಎಙ್ಙುಮ್ = (~~ಗೋಪಿಯರಲ್ಲಿ~~ ಗೋಪಿಯರಲ್ಲಿ) ಎಲ್ಲಾ ಗೋಪಿದರೂ, ಅಱಿವು ಅಱಿವು = ವಿವೇಕವನ್ನು, ಅೞಿನ್ದನರ್ ಅೞಿನ್ದನರ್ = ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನೆಲಬುನಳ್ಳನ್ನು ಅಬ್ಬಾಗಳಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನ ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಡಾಕಿಯೇ ಶ್ರೋತರಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಉರುಟ್ಟಿಸಿ ಒಳ್ಳಾಡಿದರು. ಘಮಘಮಿಸುವ ತುಪ್ಪ, ಹಾಲು, ಮೊಸರನ್ನು, ಕೂರಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಅಡರಿವಾಗಿ ಒಕ್ಕಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಅವರ ಕಲೆಸಿಗುದಲು ಬಿಚ್ಚಿ ಚೆನ್ನಮೇಲೆ ಕೂಗಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಗೋಪಿದರೂ ವಿವೇಕ ಕಳೆದುಕೊಂಡವರೇ. (4)

ಯಾವುದು ಮಿತಿ ಮೀರಿದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಮಿತಿಮೀರಿದ ಕೋಪ, ಮಿತಿ ಮೀರಿದ ಶೋಕ, ಮಿತಿಮೀರಿದ ಹರ್ಷ – ಇವೆಲ್ಲವೂ ಬದ್ಕಾಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುತ್ತವೆ. ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಗೋವಳರಿಗೆಲ್ಲ ಭಾರಿ ಲಾಟರಿ ಹೊಡೆದಷ್ಟು ಹರ್ಷ. ಅದು ಅವರನ್ನು

మనస్సి వకిడ్కువంకే మూడుక్కదే. ఒబ్బొబ్బరు రెమ్మ రెమ్మ మువబండం
కే రెమ్మ డషోడ్తిరోర్వన్న కొంఒర్డిడిస్తుర్గ. అవర కాయిడ్గళల్లి
ఒలకి, సీలకి బందు ఇరువుదిల్ల. ష్టేబ్ట్ వకెనే కండు బరుక్కదే.
ఉదాహరణోగే, నేలువుగళన్న మునేగళల్లి రట్టు వుడోరిగే డాలు,
మొనరు, బెన్గళు, రుబ్బి ముంకొదవన్న భద్ర మడిసువుదక్కే, కోళిసి
నులభవాగ కైగే ఎటుక్కద డాగే ఇడువుదక్కే అల్లవే? అంథ్వుగళన్న
అవుగళల్లి ఇట్ట వస్త్రగళ మేలే డాగేంయిం కర్క్తంసి బడువుదు,
ఎల్లవన్నూ కందు బయలినల్లి ఒళ్లాడి బడువుదూ విచోకద కేలసవే?
ఒన్నాగ కాయిసిట్ట రుబ్బివన్నూ, గట్టిగే డే వ్రెగట్టిరువ మొనరన్నూ,
కేంపగే కాయిసిట్టిరువ డాలన్నూ అవుగళ మడకేగళిందగే దోరక్కే
కందు కూరాడి బడువుదు ఎంథ కేలస! కలేగూదలు బిట్టే దోడగు
మ్నేమేలే నిట్టిల్లదంతే కుణ్ణి దాడి బిడువుదే. ఉద్దు మీరిద కొలే,
కొంఒర్, కాయ, డషోడ్గళు దుబ్బినల్లి ఉడిసిబారదే. ఆలోచ్సిరు
ఇదన్నెల్ల 'విచోక కేట్లవర్ కేలస' ఎన్నుక్కారే.

5. కొణ్ణ తారూరి కోలకొగాడు మట్టి,
తణ్ణినార్ పరియోలుచ్చయనత్తర్,
విణ్ణ ముల్లెల అరుంపన్న పల్లినార్,
అణ్ణర్ మిణ్ణి ప్పుదున్న నోయ్యాడినార్.

కొండ్డి కాళ్ళు తాన్ = ఉడి, కొండ్డి కొణ్ణ = ఇరువ, ఉలు
ఉరి = నేలువుగళు, కొలమూ కొలం = అందవాద, ఓడం
కొగాడు = దరిశవాద (కోలం + కొగాడు = కొలకొగాడు), మ
లు మట్టి = గండుకొడలు (అథవా కుడుసోలు), కణ్ణినార్ తణ్ణిన
ర్ = రోడిగళన్నుళ్ళవరు, పట్టు పరి = కిట్టు కంద (కాళ్గయు వనదింద),
ల్లి ఓలె = కాళ్గయు కరియు, శయనత్తర్ శయనత్తర్ = పాపి (బానుసి)
గళుళ్ళవరు, విణ్ణ విణ్ణ = అరళిద, ముల్లెల ముల్లెల = మంజు
నేయు, అరుంపు అరుం = మొగ్గిన, అన్న అణ్ణ = తాయి (ఇంపు)
ప్పిన్నర్ పల్లినార్ = కల్లుగళుళ్ళవరు, ఆద, అణ్ణర్ అణ్ణర్ =
సోవళ్ళరు, మిణ్ణి మిణ్ణి = ఒట్టుగూడి, ప్పుదున్న ముకుర్తు =

Garani Srinivasan

మనేయు బళ్ళోక్కు, సోయ్ ర్రైయ్ = ఎన్గో (ఒక్కువ ఆటవన్ను), ఆడినా ర్ ఆడి ఱార్ = ఆడిదరు.

ండి ఇరువ నేలువ్రగళన్నూ, మూటవాద డంకవాద గండుగొడ అగళన్నూ రేడిగళన్నూ, ఢోనిదాగి కిక్కు రంద కొళ్ళోయిగరియు ఒబ్బే యున్నూ లుళ్ళువరాద గూఁవళ్ళరు అరళిద మల్లనే మొగ్గినంతే ఇరు వ డల్లగళన్న (రమ్మ నగుమిసింద) కోఁరిసి కోళ్ళుళ్ళిక్కా మునేయు బళ్ళోక్కు ఎన్గో ఒక్కువ ఆటవన్ను ఆడిదరు. (5)

దన మేయిసిలు వనక్కే ఢోఁరువ గూఁవళ్ళరు కేలవు వస్తుగళన్ను బళ్ళసుక్కారే: అవరు బుత్తియున్ను ఇట్టుకొండు ఓదలు/అడ్డన్ను/వరిసి కొండు ఢోఁరలు అనుకూలవుమంథాద్దద 'ఒక్కే'గళు — ఒక్కే ఎందరే, దారదిం ద డ్డోదిరువ బలేయు ఒఁలు. ఒందు ఱెకియల్లి అదు ఒక్కే/దార్ సేలువు. అదక్కే ఇడి ఇరుక్కదే. మూరియు బళి ఇరువ దారవన్ను నోఁసి మూం మూరియు నోఁసుఒసి, కట్టి, ఒళ్ళు/వడిసి బిడువుదు — అవుగళల్లి బుత్తి ఇట్టుకొండు, ఒఁలవన్ను ఓదలు/జొక్కే వరిసికొండు ఢోఁరువుదు అవర కులాచార. / మోటవాగి డంకవాగిరువ కుడుసినోలు అథవా గండుగొడ లు. దారియల్లి బరువ అడ్డి ఱొకెంద గళన్ను కడిదు డాకువుదర్ంద, రమ్మ దనకరుగళన్నే ఒళ్ళాద మేలవన్ను ఒదగి కువుదర్ంద అదు. అనంతర, అవనే జొకేకారనంతే ఒదగువ 'కడే' అథవా కోలు. ఇవుగళ అవనే జొకేకారే, అవరే ఢోనిదాగి కొళ్ళగరియన్ను కర్కశవిసి కందు డిన్నోదు మూడిరువ ఒటే. ఇదు అవనే అల్లల్లి కుళ్ళకు కోళ్ళుళ్ళువుదక్కే, మలకువుదక్కే లుకంయోగ.

నంద గూఁవళ్ళరు దనమేరియిసిలు ఢోనే ఢోఁరిద్దవరు నోఁజోనే కరుడట్టినే బందరు. నుద్ది రేళిదరు. డుష్ట గొండరు. రూఢలే కొవ్వు కొండోయిద్దద వస్తుగళొందిసి డానేయిల గుంబ్రదుంబాగి నంద గూఁవిన మనేయొళక్కే నుగ్గిదరు. మనువ న్ను కండరు. అనంతర ఎన్గోరియు ఆట ఆడిదరు.

నోయ్యాడినార్ ర్రైయ్యఱార్ — ఎన్గోయాట: ఇదు ఐం దు విచిత్ర ఆట. బందిరు వవరల్లరూ కైలె రుంబి ఎన్గో రేసిదు కొండు ఒబ్బరనొబ్బరు కలరియమేలే బిన్గో ఒక్కువుదు, మేలనవ రువుదు — ఇంతే ఆడువ ఆట. నాలయి మూరుగళు, రక్కనగే ఇవరిం దలే ఇద్దరే ఇరుక్కదే.

'ಅರಳಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಗ್ಗಿನಂತೆ ಹಲ್ಲುಗಳು' ಎಂಬ ಉಲ್ಲೇಖ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಚಿತ್ರ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಂದರ 'ಸಾಹಿತ್ಯ' ಇಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಬಿಂಬಿತವಾಗಿದೆ.

6. ಕೈಯುಂಗಾಲುಂ ನಿಮಿರ್ತ್ತು ಕ್ಕಡಾರ ನೀರ್,
ಪೈಯವಾಟ್ಟಿ ಪ್ಪುಂಬಿದುಮಂಜಳಾಲ್,
ಐಯನಾವಳಿತ್ತಾರುಕ್ಕು ಅಙ್ಗಾಗಾಂದಿಡ,
ವೈಯಮೇಳುಂಗಣ್ಣಾಡಾಳ್ ಪಿಳ್ಳೈವಾಯುಳೇ.

ಕೈಯುಮ್ ಕಾಲುಂ = ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವಿನ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು, ನಿಮಿರ್ತ್ತು ನಿಮಿರ್ತ್ತು = ಹರವಾಗಿ ಎಳೆದು ನೀವಿ, ಕಡಾರಮ್ ಕಡಾರಂ = ಹಂಡೆಯಲ್ಲಿರುವ (ಕಾಯಿಸಿರುವ) ಬಿಸಿಯಾದ, ನೀರ್ ನೀರ್ = ನೀರನ್ನು, ಶುದ್ಧವಾದ, ಮಂಜಳ್ ಮಞ್ಞಳಾಲ್ = ಅರಿಸಿನದಿಂದ, ಪೈಯ ಪಾಪಯ = ಸುಂದರವಾದ (ಪುಟ್ಟ) ದೇಹಕ್ಕೆ ಹರವಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನವಂ, ಆಟ್ಟಿ ಆಟ್ಟಿ = ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೀರೆರೆದು, ಪ್ರಿಯ ಪ್ರಿಯ = ಸುಂದರವಾದ ಮೆಕ್ಕಾಗಿರುವ (ಪುಟ್ಟ), ನಾ ನಾ = ನಾಲಗೆಯನ್ನು, ವಳಿತ್ತ ತಿಳ್ಳುಪ್ಪು ಪಳಿತ್ತ ತಾಳ್ಳಾರುಕ್ಕು = ಉಜ್ಜಿದ ಎಣ್ಣೆಯಂದ, ಪಿಳ್ಳೈ ಪಿಳ್ಳೈ = ಆ ಮಗುವಿನ, ವಾಯುಳ್ ವಾಯುಳ್ = ಬಾಯಿಯೊಳಗೆ, ಮೆಲುವಾಗಿ ತ್ರೂಂ = ಮೆಲ್ಲಗೆ, ವೈಯಮ್ ವೈಯಂ = ಲೋಕದವನ್ನು, ಕಂಡಾಳ್ ಕಣ್ಣಾಡಾಳ್ = ಕಂಡಳು.

ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವಿನ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಎಳೆದು ನೀವಿ, ಶುದ್ಧವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅರಿಸಿನವನ್ನು ಸುಂದರ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹರವಾಗಿ ನವಂ, ಹಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಸಿದ್ದ ಬಿಸಿ ನೀರನ್ನು ಎರೆದು, ಅನಂತರ ಅಂದವಾದ ಮೆಕ್ಕುವಾದ ಪುಟ್ಟ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಉಜ್ಜಿ ಕೊಳ್ಳಿಯಲು ತ್ರೋದ ಯಾಕೋ ದ ಆ ಮಗುವಿನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲು ಲೋಕದವನ್ನು ಕಂಡಳು. (6)

ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವಿನ ಕೈ, ಕಾಲು, ಮುಕ್ಕು ದೇಹದ ಇಂದೊಂದು ಅವಯವವನ್ನೂ ಹರವಾಗಿ ಎಳೆದು, ನೀವಿ, ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅನಂತರ ಶುದ್ಧವಾದ ಅರಿಸಿನವನ್ನು ಮೈಗೆಲ್ಲಾ ಹದವಾಗಿ ನವಂ, ಬಿಸಿ ನೀರೆರೆದು, ಕೊಳಲಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ತೀಡುವ

శ్లేష్మవన్ను బొరళ్ళనించ కేవలు శుద్ధగొళ్ళనుచ్చు కాయుంది కిట్టికి. అదరంకేయిలే, కాయి యుశోదే తన్న ప్రాణకియ పుట్ట వుమనుబిడే సీరే రిదళ్లు. నాలకేయన్న కొళ్ళేయులు బాయి బిడిసద కొండలే వుమనిన బాయల్లి మేళులొంకగళన్నూ కండు చకితళాదళ్లు.

భగవంత కారాగృహదల్లి తన్న కాయి కందిగళాద దేవకి వసుదేవరన్న నిజస్వరూపదల్లి (ప్రాణిదకొండలే) కాణిసికొండ నల్లవే! ఈగ, కారణాంతరదింద నంద గొకులదల్లి యుశోదెయు మనసాని ఇరువాగ, కానను అసాధారణ వుమను వంబ నిజసంగతియన్ను కొలిసబేడవే? యుశోదే ఆ పుట్ట వుమనుబిడే సీరిరదిద్దు నాలకే నవరలు కోలిదాగ, తన్న బాయల్లి మేళులొంకగళన్నూ అవళిగే తోరిసిద. తన్న అద్భుత లీలెగళన్ను కొలిసువుదక్కే ఇదే మొద లాయితు. యుశోదెయ భాగ్య అంథిద్దు: కృష్ణ తన్న దివ్యాద్భుత కాయిగళన్నెల్ల అవళ కణ్ణిదురినల్లి నడిసి, అవళన్ను ఆనంద పడిసిద.

శిష్టదవరు ఇదర్ల అపార మేదాంత విదే ఎన్నుత్తారే.

7. వాయుణ్ణ వైయకణ్ణకండ మడనల్లార్,
ఆయర్పుత్తిరనల్లన్ అరున్తెయ్వమ్,
పాయశీరుడెయ పణ్పుణడప్పాలకన్,
మాయనెన్ఱు మకిళ్న్తనర్ మాతరే.

పాయుళ్ మైయక్కండ మడనల్లార్,
ఆయర్ప్పుత్తిరనల్లన్ అరున్దేయ్వమా,
పాయశీరుడ్డై పిణ్బుడ్డై ప్పాలకన్,
మాయనేన్ఱు మనంతోన్దినర్ మూదరే.

పాయుళ్ళో వాయుణ్ = శిశువిన బాయల్లి, మైయక్కమా వైవయక = లోకక్కన్ను, కణ్ణి కండ = కణ్ణారే కండ, నల్ నెల్ = శుద్ధ, మడవార్ మడవార్ = (మీసు అరియద) వుంట్టియుళ్ళద, మూదరే మాతరే = కాయుందిల్ల, ఆయర్ ఆయర్ = గొల్లర్ (గొల్లవళర), చ్చిత్తిరన్ పుత్తిరన్ = మగను, అల్లన్ అల్లణ్ = (ఇవను) అల్లవే అల్ల. అరు అరు = అరియలు అసదళవాద, దేయ్వమా తెయ్వం = దైవవే, పాయు పాయ = విచిత్రవాద, శీర్ కీర్ = విభూతియన్ను, ఉడ్డై ఉడై = ఉళ్ళ, పిణ్బు పణ్ప = గుణగళన్ను, ఉడ్డై ఉడై = ఉళ్ళ, పాలకన్ పాలకణ్ = శిశువాదరూ (మనుష్యాదరు), మాయన్ మాయణ్ = ఆశ్చర్యకారక సాధమా.

యూ మిళ, ఎన్‌లలు రాన్రు = ఎందు, ముందలూన్నవారే మిగిల్చిన్నవారు: ఆనందిసిదరు.

శిశువిన భాయుల్లి లోకద్వళన్ను కణ్ణారే కండ శుద్ధి ముక్తియుళాద కాయిందిరల్ల " ఇవను గోళవళర ముక్త అల్లవే అల్ల. అంయులు అనిదద్వళాద దోష్ట వమే! విభ్రులచాద విభూతియన్ను గుణగళన్ను లుళ్ళవను. శిశువినరూ బిదల్లరువ ఆశ్చర్య కారకనాద మూయూవియే " ఎందు హేళుత్తా ఆనందిసిదరు. (7)

ఉసుగూసిన భాయుల్లి లోకద్వళన్ను కండ రియలోడే రన్నప్పన్నే నిమ్మన్నాదదే, గోళంబద డోంగబిరన్ను కరిసి, బాను కండ ఆశ్చర్యవన్ను తిళిసిదళు. బంద కాయిందిరు బబ్బబ్బ రాగ కూసిన భాయల్లి నవమాస్త లోకద్వళన్ను కణ్ణారే కండరు. అవరెల్ల ముక్తియరు. మీసూ అరియదవరు. అవరెందరు: "ఇదేం దు అరియలారద నవమాస్యయే. శిశురూ బిదల్లిదే" ఎందు. ఆదరే అవరూ ఆనంద బిట్టరు. బిడజవే. ఆనందవన్ను అవర శుద్ధ మనస్సు హృదయదల్లి కరుంబిదవను ఆ మూయూ వింయే.

ఆ డోంగర హృదయ మావివరియద్దు. దనుల్లరియన్ను నోడి దొడనేయే అవంగే కార్యద దర్శనవాయితు. మూరిసిందలూ అదన్ను బిడిసి హోళిదరు. ఆదరేను? అవరన్ను అజ్ఞానద మూయి ముసుకిత్తు. కార్యవన్తు వన్ను యథావత్తాగి అరియువ శక్తియూవుల భాగ్యవిల్ల అవంగే ఇల్లదాగిత్తు.

8. పత్తునాళుగడన్ద దిరణ్డానాళ్,
ఎత్తిశెయుం శయమరుగోటిత్తు,
మత్తమామిలి తాంగియమైందతోణ,
ఉత్తరాణనుశెయ్తు ఉకన్తణరాయరే.

పత్తునాళుజ్జడన్ద ఇరణ్డానాళ్,
ఎత్తి శేయుమూ శయమరళిలోడిక్కు,
మత్త మూమల్యే కొంగియమ్మనదన్నే
లుక్తనమూ శెయ్ద లుడన్దనరాయరే.

మీత్తు నాళ్ళుమూ పత్తిత్తు నాగుర్తుం = ఉక్కు దినగళు, కదన్న కడన్తక = శళీద, బళిక, ఇరణ్డనాళ్ (మరుదినా) ఖిరాణ్డనాగళా = ఎరడనేయు దిన, ఎదిరిసేయుమూ ఎతక్తిరిణయుం = యూవదిన్దినవన్నూ నోడిదరూ (ఎల్లా దిక్కుగళల్లియూ), మూమూగుం = మూవినలి శోభరణగళింద, కోడిక్కు ఠకాయిత్తు = అలంకరిసి, మత్తమూ ముక్తక భం = భ్రాంతిసుళియువంథ, మూగుం = ఐశ్వర్య, బల, వీరియ, సౌందర్యగుణ విభూతిగళన్ను, మల్లి మరెలు = బిట్టు నూడిసి, శాజ్ఞేయు తాగుకొయ = రన్నల్లి రక్షిసుత్తిరువ, మైసదశ్వమేధమన్తక్రతూ = ఒళ్ళువనాద శశువన్ను, ఆయుర్ ఆయుర్ = నూరవళరు, లుక్తానం శేయ్దు ఉక్తతాణం తెయిత్తు = కైగళల్లి ఎత్తికొండు, లుడన్ద నరే = డక్కనుండరు.

ఉక్కు దినగళు కళీద బళిక మూరనేయ దినదందు ఎల్లా దిక్కుగళన్నూ జయ నూచకవాద మూవిన శోభరణగళింద అలంకరిసి, భ్రాంతిసుళియువంథ ఐశ్వర్య, బల, వీరియ, సౌందర్యగుణ విభూతిగళన్ను బిట్టు నూడిసి రన్నల్లి రక్షిసుత్తిరువ ఒళ్ళువనాద శశువన్ను నూరవళరు కైగళల్లి ఎత్తికొండు ఓడాడుత్తా డక్కనుండరు. (8)

మరు దివస బెళిగ్గె మూరనేయ దిన. నూరుజనరల్లి అందు మరు విధ నామకరణ. అదక్కాగి నూరుజనరల్లి ఎల్లరూ ఉడియూ మూవిన శోభరణగళన్ను అలంకార. ఇడియు నూరుజనల్లి జయ నూచకవెంబం శ. నూరవళరెల్లరూ బట్టాగి నరేదరు. ఆ లుక్షవదల్లి భూమవనంత లోకవిత్తు.

మరు దివస బెళిగ్గె కవ్వుబణ్ణ. నోడిదొడనేయే ఆకర్షిసువంథ స్వరూప. ఎల్లరల్లూ ఆనంద వన్ను కొంబువంథాద్ద. ఈ కారణగళింద మరు దిన 'కృష్ణ' ఎందు నామకరణ మాడిదరు.

ఆచార్యరరిన్నక్కారె: "ఆ నూరుజనరల్లి మీరు నూరన్తు శ్రీకృష్ణన మణిగళు! నీవు సత్య సుగుణ విభూతిగళన్ను కన్నల్లి అడగిసి ఇట్టుకొండు, ~~కన్నల్లిందు~~ దినగళ ఎళెయ కందన దూరే కొంటిరువ ఈ డంబగుణగళన్ను బబ్బరాసుక్కలూ బెచ్చరు కెమ్మె కైగళల్లి

ఎత్తికొండు శిరుగాడుంక్తా దష్టద్యుమ్నుడిక్కిద్దరు. అష్టే అవర భాగ్య! భక్తర కష్టగళన్ను నీగిసువవన్ను కృష్ణ; వరమూక్నేయే కృష్ణ - ఎంబుదన్ను అవరు తిళియ అల్లవల్ల!

9. కిడక్కిల్ తెగాట్టిల్ కిళియువుతెత్తిడుం,
ఎడుక్కుక్కొళ్ళిల్ మరుగ్గిలియిరుత్తిడుం,
ఒడుక్కిప్పుల్కిల్ లుదరక్కే వాయ్స్దిడుమా,
మిడుక్కిలామైయాల్ నాన్ మెల్లిన్తేన్ నఙ్గాయ్.

నఙ్గాయ్ నెఙ్గాయ్ = శ్రీమతియే, కిడక్కిల్ కిడక్కిల్ = మలగబదరే, కొట్టిల్ తెగాట్టిల్ = కొట్టిలన్ను, కిళియ కిళియ = దందు హోగువంతే. లుద్దైక్కుమా ఉణాక్తత్తిడుం = కాలు గళంద రుూడిసి ఒదెయుత్తానే, ఎడుక్కుకొళ్ళిల్ ఎడిత్తుక్కొండాల్లిల్ = ఎత్తికొండరే, మరుగ్గిలి మరుగ్గిలి = నడువన్ను, ఇలుక్కు ఇరుత్తుకు = మురియువదాగే ఒత్తి, ఇడుమా ఇడుం = దాడుత్తానే, ఒడుప్పు ఒడుక్కిల్ = అడర్వాగి, పుల్కిల్ పుల్లిల్ = ఎదగే అప్పికొండరే, లుదరక్కు ఉణాక్తు = హొట్టెగే, వాయ్స్దిడుమా బాయ్స్తిడుం = సీటీదు సొంకు బిడుత్తానే, మిడుప్పు మిడుక్కు = శక్తి, ఇలామైయాల్ = ఇల్లదే ఇరువుదరింద, నాన్ నాణ్ = నాను, మెల్లిన్తేన్ = బడవాదే (కాణోయా).

శ్రీమతియే, కందను ములగలేందు కొట్టిల్లా ఇట్టరే తెగాట్టిల్ దందు హోగువంతే కాలన్ను రుూడిసి ఒదెయుత్తానే. ఎత్తికొండరే, సొంటవే మురిదు హోగువ దాగే ఒత్తి దాడుత్తానే. అడర్వాగి ఎదగే అప్పికొండరే, హొట్టెయ మేలే సీటీదు సొంకు బిడుత్తానే. శక్తి ఇల్లదే ఇరువుదరింద నాను బడవాదే కాణోయా.

(9)

రాయి యుశోదెయ వివరణెయిందా కృష్ణ ఎల్ల మక్కళంతే అల్ల, ఇవను అసామాన్య మనుజ ఎందు ఒప్పికొండంతేయే.

దుర్యోధనగే శక్తియిల్లదిద్దు, అదు దాయక్కే బాదదిద్దు. అదు బళెయువుదక్కే స్వాభిమాన బాధన కొట్టిలు. కైరాలుగళన్ను

ఆడిపుచ్చును, కాలు బడియుచ్చును, అదర కొట్టుచటికే. డస్సుగాసిన దేహ కుంబ మ్మదు; మేక్కనే ఇరుక్కదే. అదన్ను మ్మదువాడియే సోఁ డిపోళ్ళ బోదు. నడుమినల్లి ఎత్తి కోళ్ళుచ్చును, ఎదిగే అప్పిపోళ్ళుచ్చును, మను ఎగే సోఁలవాడదంకే ~~ఇరుక్కదు~~. సోఁడిపోళ్ళుచ్చుదక్కగాఁ మను బళ్ళో యిక్క బళ్ళోయుక్క అదర ఒట్టుచటిపేనళ్ళు డిచ్చుక్కమే. అదర కూఁ డిచ్చుక్కదే. మ్మయిల్లి శక్తి డిచ్చుక్కదే. ఆదరే, రుకోలదేనే శ్రేష్ఠన ఉభామాన్య ఒట్టుచటిపేనళ్ళు డస్సుగూఁ బిసిందల్లే చండుబిరుక్కమే. ఎళే యు చందన కాలున బడిక కోట్టిలన్నే ఉందుఁడాఁపుచ్చును. అవన భార అవళ్ళ కోఁంటవన్నే ముఁయువందాద్దు. కాయి రుకోలదేనే చన్న వ్యక్తచందనల్లి వీరమ ప్రేమం. ఇంఁదోందు నిలవూ అవనినే సోఁలవాను వుదల్లా ఎందు అవళినే మరుక్. ఆదరే, అవళ్ళేను ఎఁడియాళు? అవ నన్ను సిద్ధాంతలు రనగే శక్తియిల్లవల్లా ఎందు అవళినే వ్యభిన. చన్న ఈ భింబవన్ను చన్న సోఁంపులద కాయందిరల్లి డోళిఁదేండు మరును క్తళ.

వీరమార్క్ యావ రూపిద్దాళ్ద్దరేను? యావ ఆచారదల్లిద్దోరేను? అవను నిర్వ ద్వేశంక్రె. యావ కట్టిగూ బిళ్ళకాఁపువవనల్ల. అవకార వేశ్రి ఎళ్ళరు చందనాగిద్దరూ చన్న నిజ ద్వేభావవన్ను మరే యువవనల్లి. ప్రేమ భరదింద అవనన్ను లాలనే పోలనే ఎంబ కట్టిగే అజ్ఞానళు బిళ్ళకు మూడిదరే, అదక్కే కాను బద్ధనల్ల ఎంబుదన్ను చందన ఈకియల్లియే కోలిడిపువవనల్లమే?

10. చెన్నెలార వయల్‌సూళ్ తిరుక్కోటట్టియూర్,
మన్ను నారణన్ నంబి పిఱందతణ్ణ,
పిన్ను నూల్ విట్టుచిత్తన్ విరిత్త,
ఇప్-పన్ను పాటల్ వల్లార్క్కు ఇల్లై పావమే.

శేన్నెలార్ వయల్ శూలా తిరుక్కోట్టియూర్,
మన్ను నారణన్ నమ్బి పిఱందమైల్,
మిన్ను నూల్ విట్టుచిత్తన్ ఎఱిత్త,
ఇ-మ్మిన్ను పాడల్ వల్లార్క్కు ఇల్లై పావమే.

శేమే చెఁమ = కేంపినేయ, నెల్ ఁనెల్ = బత్త (చెఁమ + ఁనెల్ = చెన్ఁనెల్), ఆర్ ఆర్ = కుంబరువ, వయల్ వయల్ = గద్దే గళింద, శూలా సూళ్ = నుత్తిగేఁండిరువ, తిరుక్కోట్టియూర్ తిరుక్

ಕ್ಕಕೊಂಟಿಯೂರ್ = ತಿರುಕ್ಕೋಟಿಯೂರಲ್ಲಿ, ಮನ್ನು ಮಣ್ಣು = ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುವ, ನಾರಣನ್ ನಾರಾಯಣ = ನಾರಾಯಣ ಎಂಬ ಹೆಸರು, ನಮ್ಬಿ ನಂಬಿ = ನಿವರ್ಯರು ವಂಡಿರುವಾದ ನಮ್ಬಿಗಳನ್ನು, ಪಿಱನ್ದಮೈ ಪಿಱನ್ದತಣೈ = ಅವರಂಶಿದ್ದನ್ನು, ಮನ್ನು ಪಿಱನ್ದು = ಬೆಳಗಿರುವ, ನೂಲ್ ನೂಲಿ = ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ, ಎಟ್ಟು ಚಿಕ್ಕನ್ ವಿಟ್ಟುಶಿತ್ತನ್ = ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು (ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರರು), ಎನ್ನತ್ತ ವಿರಿತ್ತನ = ವಿವರಿಸಿ, ವಿನ್ನು ಪಣ್ಣು = ಹೊಗಳಿದ, ಇವ್ವಾಡಲ್ ಇಪ್ಪಾಡಲ್ = ಈ ವಾಕುರನಳನ್ನು, ವಲ್ಲೋರ್ಕ್ಕು ವಲ್ಲಾರ್ಕ್ಕು = ಬಲ್ಲವರಿಗೆ, ಪಾವಮೂ ಪಾವಮ್ = ಪಾಪವು, ಇಲ್ಲೈ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ = ಇಲ್ಲ.

ಕೊಂಬಕ್ಕ/ಕೊಂಬಿದ ನದ್ದಿನಳ್ಳಂದ ನುಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರುವ ತಿರುಕ್ಕೋಟಿಯೂರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ನಾರಾಯಣ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಗುಣ ವಂಡಿರುವಾದ ನಮ್ಬಿಗಳನ್ನು ಅವರಂಶಿದ್ದನ್ನು ಬೆಳಗಿ ನುಕ್ಕಿರುವ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು ವಿವರಿಸಿ ಹೊಗಳಿದ ಈ ವಾಕುರನಳನ್ನು (10)
ಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಪಾಪವೇ ಇಲ್ಲ.

ಇದು ಈ ತಿರುಮೊಳಿಗೆ ಶಿಲಶ್ರುತಿ. ನಕಲನುಣ ವಿರಿಂಚಿನಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ನಂದಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವರಂಶದ ಕರೆಯುಸುವ ಅಲ್ಲಿನ ಜನನಳ ಆನಂದದ ಕೊಂಡಾಟನಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೊಗಳಿರುವ ಈ ವಾಕುರನಳನ್ನು ಬಲ್ಲವರು ಜ್ಞಾನಿನಳೂ ಭಕ್ತರೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಪಾಪದ ದಾರಿಯನ್ನು ತುಳಿಯದೆ ಶುದ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವರಿಗೆ 'ಪಾಪವಿಲ್ಲ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಆಲ್ವಾರರು.

ಅಡಿಯನಡೆ: ಅಡಿವರವು – ವಣ್ಣಮ್ ವರ್ಣಂ, ಕರು ಕಾಡು, ಪೇಣಿ, ಲಂಜಿ ಒಣ್ಣಿ, ಕೊಂಡಾಡಿ ಕೊಂಡಾಟ, ಕೈಕ, ವಾಯ್ ವಾಯಿ, ವಿಕ್ರಮ ಪತ್ತು, ಪಿಡಿಕ್ಕಳ್ ಕಿಡಕ್ಕಿಲ್, ಶೆನ್ನೆಲ್ ಶೆನ್ನಲ್, (ಶೀದ ಕೋತ)

— o —

మొదల దశక - ఎరడనేయ శిరువేలి - శేశక్కళల్
முதற் பத்து - இரண்டாம் திருமொழி - சீதக்கடல்.

சீதக்கடலுள் ளமுதன்ன தேவகி,
தோதைக்குழலாள் அசோதைக்குப் போத்தந்து,
பேதைக்குழவி பிடித்துச்சுவைத்துண்ணும்,
பாதக்கமலங்கள் காணீரே, பவளவாயீர் வந்து
காணீரே.

శేశక్కడలు ళ్ళముదన్న దేవకి,
కోదైక్కులాళ్ అశోదైక్కు పోత్తన్ద,
పేదైక్కుళవి పిడిక్కు చ్చువైక్కుణ్ణుమ్,
పాదక్కమలఙ్గళ్ కాణీరే, పవళవాయీర్ వన్ద కాణీరే.

దేవకి తేవకి = దేవకియు, కోదై = ఛూదండేముడి ద, కులాళ్ కుళలాళ్ = కేశరాశియు ళ్ళవళాద, అశోదైక్కు అశోదేనికి, పోత్తన్ద పోతత్తన్దు = కు మారుజన్మ ఇచ్చి, శేశమా కోతం = కంపాద, కడలుళ్ కడలుళ్ = సముద్రదల్లి, అముదు అమృతు = అమృతక్కే, అన్న అణ్ణ = సమానవాద, పేదై పేతై = ముగ్ధ, కులవి కుళవి = శిశువు, పిడిక్కు పిడిత్తు = ఎడిదుకొండు, చువైక్కు సువైత్తు = రుచిసిండు, ణ్ణుమ్ ఉణ్ణుమ్ = ఛీలిస్తిరువ (ఉణ్ణుతిరువ), పాదమా పాతం = పాద, కమలఙ్గళ్ కమలఙ్గళ్ = కమలగళన్ను, కాణీరే కాణీరా = కాణిరే, పవళమా పవళద = కెంపాద, వాయీర్ వాయీర్ = బాయుళ్ళవరే (కుచిగళ్ళవరే), వన్ద బన్దు = బందు, కాణీరే కాణీరా = నోడిరే.

ఛూదండే ముడిదిరువ కేశరాశియు ళ్ళాద యశోదేగి దేవకి కంయింద బంద శేశ కడలసల్లి హుట్టిద అమృతక్కే సమానవాద ముగ్ధ శిశువు (కృష్ణళల్లి) ఎడిదుకొండు రుచిసుత్తిరువ పాదకమలగళన్ను కాణిరే; కెంపాద బాయుళ్ళవరే, బందు నోడిరే.[1]

తీరదాదరవన్ను 'శేశకడలు' ఎందు అర్థమాడిద్దారే. మిగిళిద పదగళల్లే అవరాశవిల్లదంతే సదా శాంతవాగి శాంతవాగి ఇరువ ముదా

1 కారణేన వినా కార్యం న సిధ్యేదితి న్యాయేన తావత్ కారణమాహ వక్తవ్యే విశేషే ప్రథమే శయానం। బాలం ముకుందం మనసా స్మరామి॥ (కృష్ణ కర్ణామృత)

కాదర అదు. అమృత లుబ్ధుచిదు అల్లం అదరంతేయే దేవకి యు గభాణంబుద్ధియుల్లి శ్రీ కృష్ణ ~~లు~~ లుదిసిదం. అవనన్ను నంబి, అనన్యవాగి భజిసిదచంతే అమృతదంతేయే అమరత్వవన్ను కొట్టకొసం దవసూన తెరుక్తానే ఎంబుదు ఇల్లి ధ్వని.

షీర కాదరదల్లి, పరమ పురుషను ఎళేయు ముదువాగి, ఆలదేలయ మోలే మలగి, కన్న బలగాలన్న ఎరడు కైగళిందలూ అడిదు, కాలదిబ్బేట్టన్న ~~చి~~ తీటుక్తా ఆనంద పొంద ఇరువ విచరణోం బరుక్తదే. అతీంద్రియ వశరాగి ఆలుత్తారరు ఆ చునమోడర్ నోటవన్న కండరూ ఎంతోళ్ళి లోపు శ్రీ బిల్లి బ్రహ్మాంచల్లి కైం కయిట్ పడకుక్తిద్దద్దు నామ వటవీక్ష శాయినే — ఆలదేలయ మోలే మలగిరువ సుందర శిశువినే. ఆ ఒంక్ర మేసాదరూ అవర ముందే మూడి బంతూల డోనూ? నామూన్యవాగి శిశువళ్ళు దానే మలగు వ్యదుంటు. అంథదల్లన్నాదరూ అవరు కండిద్దరాటిలు. అంతు, యు శూలదేయు బాయింద అదు పడజ ఓటియల్లి భోరబిద్దదే. కృష్ణ బడళ ఎళేనూ నా, మయుగ్ధ శిశువినంతే చాలు బోళ్ళు తీటుక్తా మలగిదద్దనే. అదన్న కండ యు శూలదేగే ముడదానంద. కొను మూక్ర అదన్న థవిదరే నాళే? ఇతరరన్నూ తరిదు కొను కండ ఆశ్చర్యవన్న కూంటి, కొను పచ్చంతే ఆనంద పడి కొండు డోళ్ళు వుదు స్త్రీయు పడజ స్వభావ. ఆదరింద, గూఢంగల ద ఇతర ఎల్ల సౌభాగ్య వతియరన్నూ యు శూలదల్లి కరెయుత్తిద్దళ్. ఆలుత్తారర సౌదాయక్కే ఒందు ~~ప~~ దశక్తన ఈ పాత్రదల్లి దే.

దేవ దానవరంతే ఎదే ఎదే నడెయుత్తిద్ద యుద్ధవన్న తడెయువ నేత్రదింద, షీర కాదర వన్న ముక్తిసువంతే శ్రీ విష్ణు బిలడే మూడిద్దను. దానిందలే, ముందర వివర్తవన్న తడెదు గూలాగియూ, పాపుంయున్న దగ్ధవన్నాగియూ మూడికొండు, కాష్ణరు పాపుంయ తెలేయున్నూ, దేవతేగళు బాలవన్నూ కుడిదు తడెదరు. ఆగ, అనేక అనఘ్ణ వస్తుగళ జూతేయల్లి అమృతవూ పుట్టితు. శ్రీ విష్ణువు అమృతవన్న దేవతేగళిగే

మాత్రమే డంబం బిచ్చు, అవరంచే అమరత్వమన్న లుంచు మాడి దను. ఇదు పూర్వకథ.

2. ముత్తుం మణియుం వయిరముం నన్పొన్నుం,
తత్తిప్ పతిత్తుత్ తలైప్పెయ్తాఱ్ పోలిల్, ఎంగుం
పత్తు విరలుం మణివణ్ణన్ పాతంగళ్,
ఒత్తిట్టిరుంద్దవా కాణీరే ఒణ్ణుతలీర్ వంద్దు కాణీరో

ముత్తుమో ముత్తుం = ముత్తున్నూ, మణియుమో మణియుం = రత్నవన్నూ, వయిరముమో వయిరముం = వజ్రవన్నూ, నన్పొన్నుమో నల్పొన్నుం = అప్పటవాద (అవిరంజి), పొన్నుమో పొన్నుం (నల్ + పొన్ = నన్పొన్), కత్తి తత్తి = తళతళ మువం కళ, పిరిత్తు పతిత్తు = తూడిసి, తలైప్పెయ్ దా పోల్ = తలెయు మేలే (ఆకాశవాద రూపీవా ప్పెయ్తాఱ్ పోల్ = కలెయు మేలే (ఆకాశవాద రూపీవా ళ) ఇళియు నుంద వర్ణవాద, ఎంగుమో ఎంగుం = ఎల్లకడెయూ, మణివణ్ణన్ మణివణ్ణన్ = ఇంద్రనీలమణియ బణ్ణద వన (బాలకృష్ణన), పాదంగళ్ పాతంగళ్ = పాదగళు, పత్తు = పత్తు, విరలుమో విరలుం = బెరళుగళూ, ఒత్తిట్టి ఒత్తట్టి = బందరుంది ఒందు (హొందికొండు), ఇరుంద ఆ ఇరు నంత ఆ = ఇరువ వాగియే, కాణీరే కాణీరే కాణీరే = కాణిరే, ఒళ్ళ ఒణ్ = వచనస్సిన, నుదలీర్ నుతలీర్ = ధన్యరవరే, వంద్దు వంద్దు = బంది, కాణీరే కాణీరే = నోడిరే.

ముత్తు, రత్న, వజ్రగళన్న అవిరంజి హొన్నినల్లి తళతళిసువం కే తూడిసి, కలెయ మేలంద ఇళియు నుంద వాగి ఇంద్రనీలమణి బణ్ణదవన పాదగళ పత్తు బెరళుగళూ ఒందరుందిగే హొందికొండు ఇరువుదన్న ఈ కాణిరే, వచనస్సిన ధన్యరవరే బందు నోడిరే.

(2)

. ముందిన పాశురదల్లి యశోదే శిశువాద కృష్ణన పాదగళ కడెగే గమన సెళెదళు. అవ్యక్తక్కే నమవవాద అదన్న నోడిరుం దళు. ఈ పాశురదల్లి అదన్న ముందు వరిసుత్తాళే. శిశువిన పాద

Garani Srinivasan

ಕಳ ಉಕ್ಕು ಬೆರಳುಗಳಿಗು ಅಲಂಕಾರವಿದೆ; ಅವಕ್ಕೆ ಥಳಥಳಿಸುವ ನವ
ರತ್ನ ಕೂಡುಸಿದಳವೆ; ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ ಅವೆಲ್ಲಾ! ಎಷ್ಟ
ತ್ಯಾಳಿ, ಕಾಯಿ ಯಶೋದೆ.

ಭಕ್ತ ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ಬೇಕಾದದ್ದು ಭಗವಂತನ ಪಾದವನ್ನು. ಅಂಥ
ಪಾದಸೇವೆ ಸಿಕ್ಕರೆ ಪಾಕೆಂದು ಭಕ್ತ ಕಾಕರದಿಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಆಳ್ವಾರರು
ಯಶೋದೆಯ ಬಾಯಿಂದ ಕರೆಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ: "ಬನ್ನಿ, ಬನ್ನಿ; ನೋಡಿ;
ಸೇವೆ ಮಾಡಿ; ಆನಂದಿಸಿ. ಇದು ಅಲಭ್ಯಲಾಭ. ಈ ಪಾದಸೇವೆ ಲಭಿಸುವು
ದು ದುರ್ಲಭವೇ. ಆದರೆ, ಈಗ ಇದು ಅತಿಸುಲಭವಾಗಿ ಲಭಿಸುತ್ತಿದೆ. ನೀ
ವು ಬರ್ಜಿಸಬೇಡಿ. ಅದೃಷ್ಟವಂತರು. ಬನ್ನಿ, ಬೇಗ ಬನ್ನಿ." ಇಂಥವರೆಗೂ ಬಂ
ದರೆ; ಭಕ್ತ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪುಣ್ಯವಂತನೇ.

ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಕಾಕೇರಬೇಕೆಂಬ ಭಾವದಿಂದ, ಅದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ
ವ ನೆಲವಾಗಿ, ಮಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ ಅಥವಾ ಕಾಯಿಸಿದರೇ ಎತ್ತಿ
ಕೊಂಡು ಮಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರುಸಿಕೊಂಡು, ಆರತಿ ಅಷ್ಟೆನಡಸಿ, ಪೃಥ್ವಿ
ನಿಮುಂಡಲಯರು ಅಳತೆಯ ಪಾಲಿನಲ್ಲಿ ನವರತ್ನಗಳನ್ನು ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಎಲಚಿ
ದಣ್ಣಿನ್ನು, ಕಬ್ಬಿನ ಹಿಣ್ಣು ಕಿತ್ತೂರುಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಕುಂಬಿ, ಎಳ್ಳು ಯು
ಮನುವಿಗೆ ನಿವಾಳಿಸಿ ಅದರ ರಲೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಇಳಿಯ ಸುಂಡುಳ್ಳ
ಪವಿತ್ರರಿ
ಈಗಲೂ ನೋಡಬಹುದು.

ವಜ್ರ, ವೈಡೂರ್ಯ, ಗೋಮೇಧಿಕ, ಪುಷ್ಯರಾಗ, ಇಂದ್ರನೀಲ,
ಮಾರ್ಕ, ಮೌಕ್ತಿಕ, ಮುಕ್ತ, ಪವಳ – ಇವು ನವರತ್ನಗಳು.

3. ಪಿಣೆತ್ತೋಣಿಲ ವಾಯ್ಚಿ ಪಾಲ್ಪಾಯ್ನ್ತ ಕೊಂಗೈ,
ಅಣೆತ್ತಾರ ವುಂಡು ಕಿಡನ್ತ ವಿಪ್ಪಿನ್ ಗೋ,
ಇಣೈಕ್ಕಾಣಿಲ್ ವೆಳ್ಳಿತ್ತಲೈ ನಿನ್ರಿಲವಂಗುಂ,
ಕಣೈಕ್ಕಾಲಿರುನ್ತವಾ ಕಾಣೋರೇ ಕಾರಿಕೆಯಿರ್ ವನ್ತು
ಕಾಣೋ.

ಪಣ್ಣೈಕ್ಕೋಳಿಳವಾಯೆಚ್ಚ ಪಾಲ್ ವಾಯ್ನ್ದಕೊಂಜೈ,
ಅಣೈಕ್ಕೈಕ್ಕರವುಡ್ಡು ಕಡನ್ದವಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈ,
ಇಣೈಕ್ಕೈಲಲ್ ವೆಳ್ಳಿತ್ತಲೈ ನಿನ್ಱಿಲಜ್ಗುಮಗ,
ಕಣೈಕ್ಕೈಲರುನ್ದವಾ ಕಾಣೀರೇ ಕರಿಕೈಯರ್ ವನ್ದು ಕಾಣೀರೇ.

ಪಣ್ಣೈ ಪಿಣಾ = ಉದ್ದವಾದ, ಸುಂದರವಾದ, ಕೋಳ್ ತೆಂಗಿನ = ಕೋ
ಳುಗಳುಳ್ಳ, ಇಳ ಕಿಳಾ = ಎಳೆಯ ಪ್ರಾಯದ, ಆಯಾಚ್ಚಿ ಆ
ಯ್ಚಿ = ಸೊಲ್ಲಕಿಯಾದ ಯಶೋದೆಯ(ಕಿಳಾ + ಆಯ್ಚಿ = ಇಳವಾ
ಯ್ಚಿ), ಪಾಲ್ ಪಾಲು = ಹಾಲು, ವಾಯ್ನ್ದ ಪಾಯ್ನ್ತ = ಕುಡಿಯು

ಹುಕ್ಕಿರುವ, ಕೊಜ್ಜಲೆ ಎಕಾಗುಣಿಕ = ಸ್ತನಗಳನ್ನು, ಅಣ್ಣೆಕ್ತು ಅಣ್ಣೆ
ಕ್ತು = ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಆರಮ್ಮಾ = ಕೃಷ್ಣಿಯೂನುವ ಹಾಗೆ, ಬಣ್ಣ
ಉಣ್ಣು = ಕುಡಿದು, ಕಿಡನ್ನ ಕಿಟ್ಟಿಕ್ತು = ಮಲಗಿರುವ, ಇಪಿಳ್ಳೆ
ಇ-ಪಿಳ್ಳೆಗೊ = ಈ ಶಿಶುವಿನ, ಕಾಲಲ್ ಕಾಲಿಲ್ = ಕಾಲುಗಳನ್ನು,
ಮೆಳ್ಳಕ್ಕೆಲೆ ಎಳ್ಳಾಣಿಕ್ತಕಲು = ಬಾಳೆಯ ದಿಂಡಿನ, ಇಣ್ಣೆಕಿಗೊ =
ಸಮಾನವಾಗಿ, ನಿನ್ಲು ನ್ರಿಂಗ್ಲು = (ನಿಂಕು) ಇದ್ದು, ಇಲಜ್ಜುಮೂ ಕಿಲ
ಗುಕ್ಕುಂ = ಮಿರುಗುತ್ತಿರುವ, ಕಣ್ಣೆಲ್ಕೆಲ್ ಕಗೊಣ ಕಕಾಲ್ = (ಮೊ
ಣಕಾಲಿನಿಂದ) ಕೆಳಕಾಲನ್ನು, ಇರುನ್ನ ಆ ಇರುನ್ನತ್ತ ಆ = ಇರುವ
ಹಾಗೆಯೇ, ಕಾಣೋರೇ ಕಾಣ್ಗೋ = ಕಾಣಿರೇ, ಕಾಂಚೈಯೀರ್ ಕಾ
ಣ್ಗಿಕಯ್ರೆ = ನಿಂದಿರಯ್ಯರೇ, ಮನ್ದ ವನ್ತ್ರು = ಬಂದು, ಕಾಣೋರೇ
ಕಾಣ್ಗೋ = ನೋಡಿರೇ.

ದೀಪ್ತಿವಾದ ಸೊಗದಾದ ಕೊಳಲುಗಳುಳ್ಳವಳೂ ಎಳೆಯ
ಪ್ರಾಯದವಳೂ ಆದ ಯಶೋದೆಯ ಕೊರಳಿಂಕ್ಕೆವ ಸ್ತನಗಳನ್ನು
ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಹಾಲನ್ನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಕುಡಿದು ಮಲಗಿರುವ ಈ
ಶಿಶುವಿನ ಕೆಳಕಾಲುಗಳು ಬಾಳೆಯ ದಿಂಡಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಇದ್ದು
ಮಿರುಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಿರೇ; ನಿಂದಿರಯ್ಯರೇ ಬಂದು ನೋಡಿರೇ.

(3)

ದೀಪ್ತಿವಾದ ಕೊಳಲುಗಳು (ಆಭರಣಗಳು) ಪ್ರಿಯವಾದ
ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಯಶೋದೆ ನಂದ ಗೋವಿನ ಮಡದಿ. ಗೋಪಾಲರಲ್ಲಿ ಒಡತಿ.
ಅವಳ ಪ್ರೀತಿಯಂಕಿಡಿಗೆ ಕಡಮೆಯೇನಿಲ್ಲ. 'ಎಳೆಯ ಪ್ರಾಯ' ಎಂಬುದು ಅವಳ
ಸ್ತನಗಳ ಮೂಲಕ, ಮೊಲೆಕ್ಕೆ, ಪ್ರೌಢಿಯಾದ ಸ್ತನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲವೆ. ತಾಯಿ
ಯ ಶಿಶುವಿನ ಮೇಲೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಬಹಳವಾದರೆ, ಸ್ತನಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲು
ಕೊರೆಯುತ್ತಿರುವುದು. ಬಹಳ ಎಳೆಯ ಶಿಶುವೇ ಹಾಲನ್ನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು
ಉಂಡಬೇಕು. ಹಾಲು ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಬೇಕು.
ಆದರೆ, 'ಈ ಶಿಶು' ಎನ ಆಕಾಯವೇ ಬೇರೆ. ಅದು ಸ್ತನಗಳನ್ನು
ಕೈಗಳಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ. ತನಗೆ ಕೃಷ್ಣಿಯೂನುವಷ್ಟೂ ಹಾಲು
ಕುಡಿದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣಿಯೂಯಿಂಕು ಎಂದು ಕೊರಳಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ
ಶಾಂತವಾಗಿ ಮಲಗಿರುವುದೇ. ಈ ಮಗು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೋ ಹಾಗೆ
ಯೇ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವುದಂದ, ಅದರ ಮುಖ ಯಶೋದೆಯ ಸೀರೆ
ಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದೆ. ಬೇರೆಯೇ ತೋರಿಸುವುದು ಅದರ ಕೆಳಕಾಲುಗಳು
ಮಾತ್ರವೇ. ಅವು ಬಹು ಸುಂದರ. ಬಾಳೆಯ ದಿಂಡಿನಂತೆ ದುಂಡಗೆ,

Garani Srinivasan

పుష్యవాసి, మిరుమిట్లుగొలిపే. ఈ పిల్లవాడిని చూస్తూ, అచ్చుగుద్దిన
దవనాన్ని చిందు వేయడానికి ఆనందిస్తూ కళ్ళు కొడుతున్నట్లుంది..

పిందిన ఎర్రటి వాకురగళ్లు ఆటల్వారు క్రమంగా
(శుక్రుడి) భగవంతన వాద, కాటు పోరట్లుగళ్ళ
గమన ఉంటుందని కళ్ళు కొట్టారు. ఈ వాకురదల్లి మొగ్గలుగళ్ళ
వరేగే ఇరువ కాలవ సంభవనన్ను నోడి నలయిం ఎన్నుక్కారే.

4. ఉళిందాన్ నఱునెయ్ ఓరోతడా వుణ్ణా,
ఇళిందాళైరివిఱల్ ఈర్తెత్తిల్ మత్తిన్,
పళిందాం పాలోచ్చప్ పయత్తాల్ తవళ్ందాన్,
ముళిందాళిరుందవా కాణోర, ముకిళ్ముల్లయీర వందు
కాణోర.

లులిన్దాళ్ నఱునోయ్ ఓరోతడా వుణ్ణా,
ఇలిన్దాళరివినాల్ ఈర్కొళిల్ మత్తిన్,
పలిన్దామా పాలోచ్చ ప్పయత్తాల్ తవళ్ందాన్,
ముటిన్దాళిరున్దవా కాణోరే, ముటిలో ముల్లయిలర్ వన్దు కాణోరే.

లులిన్దాళ్ ఉళిందాన్ = యశోదే ప్రేయసివట్టు శోళిసి
ఇట్టిద్ద, నఱు నెయ్ = షుద్ధ మిశ్రిత కనియుద, నోయ్ నెయ్ =
కుప్పవన్ను, ఓరోతడా = ఒందొందే, కడా తడా = కడిగియ
న్ను, ఉణ్ణ ఉణ్ణా = (కృష్ణ శిశువు) తిందు బిడలు, ఇలిందాళ్
ఇళిందాన్ = (యశోదే) బడళ వ్యథే పట్ట జీవళాసి, ఎరివినాల్
ఈర్కొళిల్ = కోపావేశదింద (రోష్ట లుంటుంద), ఈర్తెత్తు
ఈర్త్తు = (అవనన్ను) ఎళేదు కొండు బందు, ఎలుళిల్ ఈళిల్ =
చాటిలు కుండిరువాద, మత్తిన్ మత్తిన్ = కడగోలన్ను, పిలి పళ = కళే
యు, కొమ్బిల్ తాళ్ం పాల్ = దన్గదింద, ళిళ్ ఓచ్చ = ఎత్తి ఒడి
యలు, పయత్తాల్ పయత్తాల్ = భయదింద, తవళ్ందాన్ = తప్పి
ళ్ందాన్ = మరుళు కొండవను, ముళిన్దాళ్ ముళిందాన్ =
మండియ మేలే, ఇరున్ద ఆ ఇరున్ద = ఇరువ జాగేయలే,
కాణోరే కాణోర = నోడిరే, ముటిలో ముకిళ్ = మొగ్గు,
ముల్లయిలర్ ముల్లయీర్ = మొగ్గేయవరే, వన్దు వన్దు = బందు,
కాణోరే కాణోర = నోడిరే.

యశోదే ప్రేయసివట్టు శోళిసి ఇట్టిద్ద షుద్ధ మిశ్రిత
కనియుద కుప్పవన్ను ఒందొందాగి కడిగిదళన్నెల్లా తిందు బిడు
మూడిద మగు కృష్ణనన్ను కండ అవళు ఖుషిగొండు అవనన్ను

ఎళ్ళకుంటుకొండు బందు ఓలుపాద కడగోలన్ను డళ్ళరియు డగ్గదింద ఎత్తి పుడియలు, మంగుచు ఛయదింద/మండియమేలల్లి మనుషం కొండాడ ఇరువం కేయిలి కానిశరే, మొగ్గు మేలరియువరే, బందు నోడిశరే. (4)

కాయు యుకోడియు దృష్టియల్లి ఎళరియు మనుషు కృష్ణను దొడ్డ కప్పు మూడిద్ద. కన్న ప్రాణక్కే అపాయు కందు కొండిద్ద. అష్టొందు గడిగడగళ్ళ రసి కుప్పవన్ను కూడిడలు కన్న ప్రయూవ్ కాశరలు. "అష్టు కుప్పవన్ను కిందు బిట్టిద్దానల్లా! మనుషరలి! నన్న కంద అదన్ను అరసిసికొళ్ళువనే! అవనిగే ఏనాగబుడు వ్రతొంటే కానేనల్లా!" యుకోడి ఇంతెల్లా గొంట బిట్టళ్ళు, మోకాడిదళ్ళు, కన్నల్లే కడలిదళ్ళు.

యుకోడి కృష్ణ మూడిద కప్పిగే మనుషన్ను మనుమోడకు ఎందు యోచిసిద్దళ్ళు! అథవా, అవళిగే మనొ కోచ్చలే ఇల్లవో! ఓలుపాద కడగోలన్ను అదర డగ్గదింద మేలల్లే ఎత్తి పుడిదళ్ళు. అవళ కైయ్యే సిక్కిద్దు అదు. కావ్, కందనన్ను కొండరియువుదే? అథవా అవన మనవన్ను మళ్ళొందు కొన మత్తు బిన కడిగే ఎళ్ళియిళ్ళుదో? ....." యు కోడియు యోచనే మునిదళ్ళు.

ఆశ్చర్యల్లే మను కృష్ణ కూడిసిద ఒళ్ళు: డగ్గదింద కూగాడువ కడగోలన్ను నోడి దొడ్డందనో ఎంబంతే విశేష ఈకియల్లి మను ఒద్ద. యు కోడి కండళ్ళు: "అబ్బ! ఇదెంథ మనుషరు మరే! ఇదెంథ భ్రంమ! ఇవగే యావ మనుషరూ ఇవగే మనుషరువుదిల్ల వల్లా!" ఎన్నిసిచే. ఆ షణాదల్లే అవళ మనస్సు నల్లదేదల్లా మరేయోగి కొయిలు. ఒడనేయే ఇగ్గిదళ్ళు. కూడలు లద కొయందిరన్ను కూగి కరెదళ్ళు: "బన్ని, బందు నోడి; మను మడిదియు మేలే మను ఒత్తరు వాగలే బందునోడి."

ఎంథ మోడడం మూయూమి ఈ కృష్ణ! కిళిదవరు ఇదరల్లి మేదాంతవన్ను ఆహ్వానిసుత్తారే.

ఆలిప్పారరు ఇల్లి భగవంతన మండిగళన్ను విశదిసి కందు భక్తరిగే శరి కొడుత్తిద్దారే.

5. பிறங்கிய பேய்ச்சி முலைசுவைத்துண்டிட்டு,
உறங்குவான்போலே கிடந்ததிப்பிள்ளை,
மறங்கொள்ரிரணியன் மார்வைமுன்கீண்டான்,
குறங்குகளை வந்து காணீரோ, குவிமுலையீர் வந்து
காணீரே.

பிறங்கிய பேய்மூச்சி முலைய் சுவைக்துண்டிட்டு,
உறங்குவான்போலே கிடந்ததிப்பிள்ளை,
மறங்கொள்ரிரணியன் மார்வைமுன்கீண்டான்,
குறங்குகளை வந்துகாணீரோ, குவிமுலையீர் வந்து காணீரே.

முன் = முந்தின காலத்தில், மறம் = த்வேஷ, கொள் = காதி, மறங்கொள் = காதிக்கிற (மறம் + கொள் = மறங்கொள்), இரணியன் = ஹிரண்யகசிபுவின், மார்வை = எதையன்னு, கீண்டான் = பிளந்தவனும், பிறங்கிய = ரூபம்பதலாயிரு வவளான, பேய்ச்சி = ராக்ஷஸியு, முலையை = மோலையன்னு, சுவைத்து = ருசி நோடுக்கு, உண்டிட்டு = உண்டு முடிசி, உறங்குவான் போலே = நித்ரை பவனதான, கிடந்த = மலகிருவ, இப்பிள்ளை = ஈ மகு, குறங்குகளை = (திவ்யவாத) கோடிகளன்னு, வந்து = பந்து, காணீரோ = நோடிரே, குவிந்த = தொண்டகி அதிகவாகி முச்சிட்டிருவ, முலையீர் = மோலெகளுள்ளவரே (குவிந்த + முலையீர் = குவிமுலையீர்), வந்து = பந்து, காணீரோ = நோடிரே.

முந்தின காலத்தில் த்வேஷவன்னே காதிசித ஹிரண்யகசிபுவின எதையன்னு பிளந்தவனும், ரூபம்பதலாயிருவவளான ராக்ஷஸியு மோலெயன்னு ருசி நோடுக்கு உண்டு முடிசி நித்ரெ பவனகே மலகிருவ ஈ மகுவின திவ்யவாத கோடிகளன்னு பந்து நோடிரே, அதிகவாகி முச்சிட்டிருவ தொண்டு மோலெயவரே, பந்து நோடிரே.

శ్రీ కృష్ణుడు మేలూ, దుర్యోధనుడూ కన్న మునలూ ఆది వీళ్లా
దన మేలూ కడియ లేనక ద్వేషమ్ నాశ్రిసిదవనుడు దుర్యోధనుడు.
ప్రహ్లాదనన్ను రక్షించుటకొరకై కంబమన్ను పిలిపించుడు పోరబందు,
పోదనన మేలలే కుళిరు, కొందరళ్ల మేలే. దుర్యోధనుడు ప్రహ్లాదమన్ను చాకి
కొండు, కన్న మునురుగళిందలే అవన కరుళన్ను బదిదు ఎదసీ
ళి, ఖండంచిదవను స్థామి నారసిండ. ఆలూర్వారు డోళ్లుత్తారే
నరసిండావతార మేక్కిద అదే స్థామియంబీ ఈగ యుశోదయు
మగనాగి అవతరిసిద్దానే ఎందు.

ఎళెయ మనుమానిరువాగలో రాక్షసియన్ను ఇవను కొందనేం
బుదు పూతనియ సంబంధద కథే:- కంసనే కన్న శత్రు ఎల్లుంగూ బళే
యుత్తానేందు విష్ణు తిళిదిరుత్తు. ఎల్లి ఎంబుదు మాత్ర గొత్తాగలల్ల.
~~ఆడ్డుతింద~~ కంసనియోజనేసిద. పూతని ఎంబ రాక్షసియన్ను కరేసిద. ~~ఆ~~
పుట్టిద ఎరడు తింగళ్ల బళ్లనిరువ ఎల్ల శిశుగళన్నూ విషద డాల
న్నుడిసి కొల్లువంతే ఆజ్ఞాయిత్త. అవళు రూప బదలాయిసి కొండు,
సుందరియంతే వేషధరిసి, బందిగెయింద ముక్తొందూరినే పోగుత్తా
అల్లిరువ ఎళెయ మక్కళన్నెల్లా కొల్లుత్తా బందళు. కానీయే, అవళు
గోకులక్కూ బందళు. శిశు కృష్ణనన్ను కండళు. బలవంతదింద అవ
నన్ను ఎత్తికొండళు. మొలెయన్ను డిసిదళు. ఆగ, కృష్ణను అవళ
విషద డాలన్ను కుడియువుదర జొతెగే అవళ ప్రాణవన్నూ పీలి
విషద డాలన్ను కుడియువుదర జొతెగే అవళ ప్రాణవన్నూ పీలి
కొండను. గోకులద ళొయ్యుందిరిగూ యశోదేగూ ఈ అద్భుతవన్ను
రాక్షసి ~~ప్రత్యక్ష~~ బిద్దిద్దళు.
కండు ఆశ్చర్యవాయితు: కృష్ణ మాత్ర చేనూ అరియద శిశు ~~మా~~
అవళ మున్నలల్లి ~~మూలా~~ నిద్రిసుత్తిద్దవనంతే మలగిద్ద.

ఈ మాతుకథల్లి గోకులద స్త్రీయరిగే కొట్టిరువ
ఎశేషణ దింద — అవరు సుందరియరు, ఎళెయ ప్రాయదవరు,
మునవకియరు, మక్కళిందరే ఆకేయుళ్ళవరు ఎంబ అర్థవాగుత్తదే.

భగవంతన అంద మత్తు శక్తి వైభవగళన్ను నోడిరిందు భక్తరిగే ఆలూర్వారు ఈ కావ్యకథల్లి తిళిసికొడుత్తిద్దారే.

6. மத்தகக்களிற்று வசுதேவர் தம்முடைய,
சித்தம் பிரியாத தேவகிதன் வயிற்றில்,
அத்தத்தின் பத்தாநாள் தோன்றிய வச்சுதன்,
முத்தமிருந்தவா காணீரே, முகிழ்நகையீர் வந்து
காணீரே

மத்தக்களிற்று வசுதேவர் தம்முடைய,
சித்தமும் பிரியாத தேவகிதன் வயிற்றில்,
அத்தத்தின் பத்தாநாள் தோன்றிய வச்சுதன்,
முத்தமிருந்தவா காணீரே, முகிழ்நகையீர் வந்து காணீரே.

மத்தமும் மத்தகம் = மதசிந்த, களிற்று களிற்று = கலன
களன்னு ನಿವರ್ಹಿಸುವ, (மத்தகம் + களிற்று = மத்தக்களிற்று),
வசுதேவர் வசுதேவர் = வசுதேவನು, சித்தமும் சித்தம் = மன
ನ್ನು, பிரியாத பிரியாத = ಬಿಟ್ಟು ಅಗಲದ, தேவகி தேவகி
தன் = தேವಕಿಯ, வயிற்றில் வயற்றில் = ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ,
அத்தத்தின் அத்தத்தின் = ಹಸ್ತ ನಕ್ಷತ್ರದಿಂದ, பத்தா பத்தா
நாள் = ಹತ್ತನೆಯ ದಿನ, தோன்றிய தோன்றிய = ಅವತರಿ
ಸಿದ, அச்சுதன் அச்சுதன் = ಅಚ್ಯುತನ, முத்தம் முத்தம்
= ಮುದ್ದು ತರುವ ಪುರುಷೋತ್ತಮ, இருந்த ஆ இருந்த ಆ = ಇರುವ
ಹಾಗೆಯೇ, காணீரே காணீரே = ನೋಡಿರೀ, முகிழ்நகையீர் முகிழ்நகையீர்
முகிழ்நகையீர் = ಮುಗುಳ್ನಗೆಯವರೇ, வந்து வந்து = ಬಂ
ದು, காணீரே காணீரே = ನೋಡಿರೀ.

மதசிந்த கலனகளன்னு ನಿವರ್ಹಿಸುವ வசுதேவன சித்தவ
ನ್ನು ಬಿಟ್ಟಲಗದೆ தேவகியು ஹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಸ್ತ ನಕ್ಷತ್ರಕ್ಕೆ ಹತ್ತನೆಯು
ದಿನ ಅವತರಿಸಿದ ಅಚ್ಯುತನ ಮುದ್ದು ತರುವ ಪುರುಷೋತ್ತಮನನ್ನು
ಇರುವ ಹಾಗೆಯೇ ನೋಡಿರೀ, ಮುಗುಳ್ನಗೆಯವರೇ ಬಂದು ನೋಡಿರೀ. (6)

ಮದಸಿದ ಕಲಗಗಳನ್ನು ನಿವರ್ಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದರೇನಂತೆ.
ವಸುದೇವನನ್ನು ದೇವಕಿಯೊಡನೆ ಕಂಸ ಸೆರೆಯಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ
ರಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದ. ದೇವಕಿಯೊಬ್ಬಳೇ ಅವನಿಗೆ
ಎಲ್ಲ ವಿಧದಲ್ಲೂ ನಿಷ್ಠೆಯವಳು, ಅನುರಕ್ತಳು, ಮಿತ್ರಳು, ಬಂಧು.
ಇಂಥ ಸೆರೆವಾಸದಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ಮೊಳಸ್ಸು ಕಂಸ
ಕೊಂದಿದ್ದ. ಎಂಬ ನೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದವನು ಕೃಷ್ಣ.

ಅವನು ಬೆಳೆದದ್ದು ನಂದಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ, ಯಶೋದೆಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ.

ಆಲ್ಬರ್ರರು ಹೇಳ್ತಾರೆ: ಅಂಥ ವಿರಾಶ್ರಮಿಯ ಮನಸಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದವನು 'ಅಚ್ಯುತ'. ಅವನನ್ನು ಕಣ್ತುಂಬ ಕಾಣುವ ಭಾಗ್ಯ ಗೋಕುಲದ ಸ್ತ್ರೀಯರಾದ ನಿಮಗೆಲ್ಲ ದೊರೆತಿದೆ. ಈಗಲೇ ಬಂದು ನೋಡಿ.

ಇದುವರೆಗೆ, ಆಲ್ಬರ್ರರು ಭಗವಂತನ ಪಾದ, ಕಾಲು, ಕೆಳಗಾಲು, ಮುಂಡಿ, ತೊಡೆಗಳನ್ನು ಭಕ್ತನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದರು. ಈಗ ಅವನ ಗಮನವನ್ನು ಭಗವಂತನ ಪುರುಷಚಿಹ್ನೆಯತ್ತ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭಗವಂತನ ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಂದೂ ಆಕರ್ಷಕವೇ, ಡಾಷ್ಟ್ ದಾಯಕವೇ ಆಗಿರುವ ಈ ಪುರುಷಚಿಹ್ನೆಯೂ.

ಇಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು 'ಅಚ್ಯುತ' ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಚ್ಯುತಿ ಇಲ್ಲದವನು ಅಚ್ಯುತ - ನಾಶವಿಲ್ಲದವನು. ಭಗವಂತ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ನಾಶವುಂಟು. ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೆನಿಸಿಕೊಂಡ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ನಾಶವುಂಟು. ನಾಶದ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ದಾಟಿರುವವನು, ಎಂದರೆ ನಾಶವಿಲ್ಲದವನು, ಶಾಶ್ವತನಾದವನು ಪರಬ್ರಹ್ಮ — ಅಚ್ಯುತ.

'ಅತ್ಯತಿನ್ ಪಕ್ತಾನ್ಯಾಶ್ — ಅತ್ಯನ್ಯತ್ಕಿಞ್ಚ ಪತ್ಕೃತ್ಸ್ನಾಂ' ಎಂಬ ದರಲ್ಲಿ ಚಮತ್ಕಾರವಾದ ವಿವರಣೆಯಿದೆ. ಭಗವಂತನ ಬೆಳ್ಳಮ್ಮನೆಯ ಬೇಕಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿತ್ತೋ ಏನೋ ಅವನು ಅವತರಿಸಿದ ದಿನವೂ ನಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಆಲ್ಬರ್ರರು. ನಕ್ಷತ್ರವನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಶಯದ ಮುಸುಕು ಎಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ಭಗವಂತನ ಅವತಾರದ ದಿವಸ "ಡುಷ್ಟ್ರೋ ನಷ್ಟ್ರದ ಡುತ್ಪನ್ನೆಯು ದಿನ" ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಡುಷ್ಟ್ರೆಯಿಂದ ಅದು ಮುಂದಕ್ಕಾದರೂ ಸರಿಯೆ, ಹಿಂದಕ್ಕಾದರೂ ಸರಿಯೆ: ಇಂಥ ನಿಂದಗದ್ದ ದಿನ. ಡುಷ್ಟ್ರದಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಣಿಸಿದರೆ, ಡುತ್ಪನ್ನೆಯ ನಷ್ಟ್ರ 'ಶ್ರವಣ' ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದು "ಕಿರುಮೋಡಣ್ಣಂ" ಎಂದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅವತಾರದ ನಷ್ಟ್ರವೇ. ಡುಷ್ಟ್ರದಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಣಿಸಿದರೆ, ಡುತ್ಪನ್ನೆಯದು 'ರೋಹಿಣಿ' ಆಗುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತ ಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ್ದು ಈ ನಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲೇ. ಇದು ನಕ್ಷತ್ರಾಂಶ. ಆದರೆ, ಶ್ರವಣ, ರೋಹಿಣಿ ಗಳೆರಡೂ ವಿಚಿತ್ರ ನಷ್ಟ್ರಗಳು. ಅವತಾರಯೋಗ್ಯವಾದವೇ. ಹಾಗೆ, ನಕ್ಷತ್ರಾಂಶ ಈಗ್ಲೂ ನೇರವಾಗಿ ಹೋಲಿಬೀಳುವಿರಲೆಂದು ನಿಂದಿಗ್ಧವಾಗಿ, ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಕಂದಿನ ಭಯ ಭಗವಂತನಿಗೂ ಇರಬಹುದೇ?

Garani Srinivasan

7. திருங்கைம்மதகளிறு ஈர்க்கின்றவினை,
பருங்கிப்பறித்துக் கொண்டோடுபரமனறன்,
நெருங்குபவளமும் நேர்நாணும்முத்தும்,
மருங்குமிருந்தவா காணீரே, வாணுதலீர் வந்து
காணீரே.

இருஞ்சோலை மதகளிறு ஈர்க்கின்றவினை,
பெருஞ்சோலை யிலங்கு தோளோடு பரமனின்,
நெருஞ்சு பவளமும் நேர் நாணுமா முத்தும்,
மருஞ்சு மிருந்தவா காணீரே, வாணுதலீர் வந்து
காணீரே.

இருஞ்சோலை திருங்கை = பெரிய சோண்டிலன்னுள்ள, மதமத்த மடிபட, களிறு கன்றிறு = நிலகவன்ன, ஈர்க்கின்றவினை = சவட்டிக்கொல்லுகின்ற, பருங்கி = கொண்டு, பறித்துக்கொண்டு = ஆ நிலகன தந்தவன்ன முரிதுகொண்டு, ஓடுதோடு = ஓடுவ, பரமன் தன் பரமன்தான் = விரமபுருஷன (கிருஷ்ண), (பரமன் + தான் = பரமன்றன்), நெருங்கு = தட்டவாக (பக்கல்) போலிசிட, பவளமும் = பவளவன்னும், நேர் நேர் = ஒப்புவ, நாணுமா முத்தும் = லுடிதாரவன்னும், முத்துமா முத்தும் = முத்தினவன்னும், மருங்குமா மருங்கும் = விக்கினவன்னும், இருந்தவா = இருவ தாகியே, காணீரே காணீரே = காணிரே, வாள் = வகட்சி, நுதலீர் = நுதலினர் (நுதல் + நுதலீர்), வாணுதலீர் வந்து = பந்து, காணீரே காணீரே = நோடிரே.

பெரிய சோண்டலன நிலக்கின நிலகவன்ன சவட்டிகுவ மாவகனன்ன கொண்டு, அதே ஆனையு தந்தவன்ன முரிதுகொண்டு ஓடுவ விரமபுருஷன கிருஷ்ணனா நடுவிலும் ஒப்புவன்றே பக்கல போலிசி தட்டிருவ லுடிதாரத பிரகளன்ன ஆ
(7)
ள முத்தினவன்னும் காணிரே.

முகுவன நடுவின அந்தக்கே ஒப்புவன்ற லுடிதாரவன்ன தட்டிதே. அதக்கே முத்தின தவளகளன்ன தததாக போலிசிதே. ஈ சொந்தயவன்ன காணிரே என்று கையியுசோத நோக்கொலத

డింభకంనే కరే కొండుక్కోళే. శిశుగీత

ఆల్వారరు భగవంతన అవతార రూపియాద శ్రీకృష్ణన అవయవగళన్న ఒందొందాగి కొండాడుత్తా, ఈగ శిశువిన నడు, మక్కళన్న కురితు భక్తన మనవన్న సెళెయుత్తిద్దారే.

నడువిన, మక్కళు, కుడిగళ సొంబగన్న నోడుత్తిరువాగలే ఆల్వారంగే ముందే కృష్ణను మూడబిద్దాద బుద్ధిమత్తేద కేలవు మనస్సినల్లి మూడుత్తదే: ముంది, రంగ అవనన్న మద్దురికే బరమాడి కొండ్యుత్తానే. అవనన్న కొండు బిడబేకెందు ఉలవారు లు మాయగళన్న తోరుత్తానే. అవ్వుగళల్లి ఒందు - సొక్కద ఆనేయ కాలిందద అవనన్న కుళ్ళిసువుదు. కువలయాపీడ' ఎంబ ఆనే అవ నల్లిరుత్తదే. అదు బడక్క సోక్కినదు. అదర మూవటికనన్ను కండ కరిసికొండు, అవనిగే కన్న లు మాయాళ్గే కక్కంతే ఆజ్ఞే మాడుత్తానే. ఆజ్ఞెయంతెయే మూవటికను ఆనేయన్ను కృష్ణన మేలే నుగ్గిసు క్తానే. ఆదరే, సామాన్యరల్లవే కృష్ణ! దుష్ట మూవటికనన్ను కొం దు, ఆనేయ దంతవన్ను మురిదు కొండు, అదన్ను బళసి బిడుత్తానే. బిళ్ళెయువ బ్రేరిన నాల్కు మొళకెయల్లిగే బిళియుత్తదే, అల్లవే?

8. వந்த பதலுக்குழாத்தை வலிசெய்து,
தந்தக்கனிறுபோல் தானே விளையாடும்,
நந்தன் மதலைக்கு நன்று மழகிய,
உந்தியிருந்தவா காணீரே, தெளியிழையீர் வந்து
காணீரே.

వన్ద మదలైక్కూట్టం వలిశెయ్దు,
శన్దక్కళిఱు పోల్ తానే విళైయాడుమూ,
నన్దన్ మదలైక్కు నన్ఱు మలిన్దియ,
లన్దియిరున్దవా కాణోరే, ఒళియిళైయీర్ వన్దు కాణోరే.

వన్ద వన్ద = బంద, మకళై మదలై = కణ్ణ ముక్కళ, కూట్టం కుళాత్తై = కూటవన్ను, వలి శెయ్దు వలిశెయ్దు = బల విడిసి, కన్శమా తన్దం = దంతవుళ్ళ, శక్కరక్కట్టి పోల్ కనిఱు పోల్ = ఎళెయ దలగద హాగే, కాణే తానే = కన్ణిగే కాణే, విళైయాడుమా విళైయాడుం = ఆట వాడువను, నన్దన్ నన్దన్ = నంద గోపన, మదలైక్కు మదలైక్కు =

Gerard Srinivasan

ಮುದಾದ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ. ನನ್ನೊಂಮೂ ನಣ್ಣುಂ = ಬಿಡಿಳ ಬಿಳ್ಳಿಯ,
ಅಲುಂಯು ಅಳಕಿಳ = ಸುಂದರವಾದ, ಉನ್ದಿ ಉಂತ್ತೀ = ನಾಭಿ,
ಇರುನ್ದ ಆ ಇರುನ್ತ ಆ = ಇರುವ ಹಾಗೆಯೇ, ಕಾಣೀರೇ ಕಾಣ್ಣೋರ್
= ಕಾಣಿರೇ, ಕಿ ಒಳಿ ತಿಗಿ = ಥಳಥಳಿಸುವ, ಇಲಂಕೈಯೀರ್ ಕಿಣಿಳಿ.
ಯೋರ್ = ಆಭರಣಾದಿಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವರೇ, ವನ್ದು ವನ್ತು = ಬಂದು,
ಕಾಣೀರೇ ಕಾಣ್ಣೋರ್ = ನೋಡಿರೇ.

ಬಂದ ಒಂಕ್ಕ ಮಂಕ್ಕಳ ಕೂಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬಲಪಡಿಸಿ, ದಂ
ಕವುಳ್ಳ ನಿಲನನಂಳೆ ಕಾನು ಕೆನ್ನಷ್ಟಿಕೆ ಕಾನೇ ಆಡುತ್ತಿರುವ ನಂದನೋ
ವಿನ ಮುಗನ ಬಡಿಳ್ಳ ಬಿಳ್ಳಿಯ ಸುಂದರವಾದ ನಾಭಿ ಇರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಣಿರೇ;
ಥಳಥಳಿಸುವ ಆಭರಣಾದಿಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವರೇ, ಬಂದು ನೋಡಿರೇ. (8)

ನಂದ ಗೋಪನ ಮಗ ಇವನು ಎಂದರೆ ಗೋಕುಲದ ಪುಟ್ಟ
ಯಜಮಾನ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂಯಾಗಿ, ಕೆನ್ನಮೂ
ಗೆ ಬಂದ ಕೆನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನ ಒಂಕ್ಕ ಮಂಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸುವ
ನು ಕೃಷ್ಣ. ಕಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅವರು ಕೇಳ್ಳುವಂತೆ ಅವರನ್ನು
ತನ್ನ ಕೈಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವನು. ಅವರೆಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಆನಂದವಾಗಿರುವಂತೆ
ದೂ, ಕಾನು ದಂತವುಳ್ಳ ಬಿಳಿಯ ನಲನನೆಂದೂ ಆಟ ಆಡುವನು. ಹೀಗೆ
ಅವರೊಡನೆ ಓಡಿಆಡುವನು. ಇಂಥ ನಿಮಥ್ಧ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ!

ಮಹಾ ಪ್ರಳಯದ ಕರುವಾಯು ಜಗವಂತೆ ಶೇಷಶಾಯಿಯಾಗಿ
ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಅವನ ನಾಂಲ್ಪಮಾತ್ರ
ದಿಂದ ಅವನ ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ಕಮಲ ಪುಷ್ಪವುದ್ಭವಿಸಿದು. ಅದ
ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಪುಟ್ಟುವನು. ಬಹುಶಃ, ಈ ವಿಷಯವನ್ನೇ ನೋಡಿನನೆ ಇರಬ
ಹುದೇ ಈ 'ಅಳಿಸುಂದರ ನಾಭಿ' ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ?

೧. ಅತಿರುಂಗಕಡಲ ನಿಱವಣ್ಣನೊ, ಆಯ್ಚ್ಚಿ
ಮಧುರಮೂಲೆಯಾಟ್ಟಿ ವಂಚಿತ್ತು ವೈತ್ತು,
ಪತಱಪ್ಪಡಾಮೇ ಪಳಂತಾಂ ಬಾಲಾರ್ತ್ತ,
ಉದರಮಿರುನ್ತವಾ ಕಾಣೀರೊ, ತಿಗಿವಳೈಯೀರ್ ವನ್ದು ಕಾ
ಣೀರ್.

ಅದಿರುಳ್ಳಡಲ್. ನಲವಣ್ಣನೈ, ಆಯ್ಚ್ಚಿ
ಮದುರಮುಲ್ಲೈಯೂಟ್ಟಿ ವಂಚಿತ್ತು ವೈತ್ತು,
ಪದಲಿಪ್ಪಡಾಮೇ ಪಲಿನ್ದಾಮೂ ಪಾಲಾರ್ತ್ತ,
ಉದರಮಿರುನ್ದವಾ ಕಾಣೀರೇ, ಇಳವಳೈಯೀರ್ ವನ್ದು ಕಾಣೀರೇ.

అదిరుమా అతిరుం = అలగళింద రుంబి కలకి ళోళిసిరువ, కడల్ కడలు = సముద్రద, నిలిమా నిరం = బణ్ణదల్లి, వణ్ణనల్లి ఖణ్ణాణిగా = మైబణ్ణవుళ్ళవనల్లి' ఆయ్ చ్చి ఆయ్ ఈ = (గొల్లకి) రయశోదే, మదుర మా మధురం = ప్రీతియింద కూడిద, రుచికరవాద, ముళ్ళెయూట్టి మురియ్యూట్టి = మొలెయూడిసి, వంచిక్కు మళిక్కు వంచిసిత్తు మోసవ్వక్కు = మోసమూడి, మోద ళి ప్పిడామోళ పత్తరి పిటాయిమ = అశాంకళ్ళాద దంకెయింద (రన్న అభిప్రాయదంకెయింద), పటి పట్టి = ఉళ్ళెయు, కామ్బలీ తాంబా లి = ఉన్నదింద, ఆకర్ష ఆకర్షిసి = కట్టిద సుందరవాద గురుతు ళ్ళ, లుదరమా ఉదారం = ళోట్టెయున్న, ఇరున్ద ఆ తిరుళ్ళన్ = ఇరువ జాగెయిల్లి, కాణీరే కాణోరా = కాణిరే, బళ్ళి = మిరుగుచ్చిరువ, వళ్ళెయిలర్ వలయిర్ = బళ్ళెయువ రే (బళ్ళెకొండవరే), వన్ను వన్దు = బందు, కాణీరే కాణోరా = నోడిరే.

అలగళింద రుంబి కలకి ళోళిసిరువ సముద్రద బణ్ణదంథ, బణ్ణదవనాద కృష్ణనన్ను ళోట్టెగే కొండు (మొలెయూడి), మోసమూడి, రన్న మనస్సినల్లద్దంకెయిల్లి ఉళ్ళెయు ఉన్నదింద కట్టిద్దరింద సుందరవాద గురుతుళ్ళ ఉదరవన్ను ఇద్ద జాగెయిల్లి కాణిరే, మిరుగువ బళ్ళెకొండవరే, బందు నోడిరే. (9)

కృష్ణన మేలె బణ్ణవన్ను 'మురిగట్ట వణ్ణా', 'మణి వణ్ణా', 'మేళ్ళి శ్యామ', 'కృష్ణవర్ణ', — ఎందు ముంతాద వర్ణిసిద్దారే. ఆదరే, ఇల్లి ఆలుట్టారరు వర్ణిసిరువుదు బడళ్ళ విచిత్రవేనిసుత్తదే. ముందు బగెయల్లి ఇదు విశిష్ట వర్ణనెయిల్లవే. అలగళింద కలకి ళోళిద సముద్రద బణ్ణ ఎంథాదుదు? కప్పే? నీలియే? అథవా, అలగళు మీన, ఇళిదు, ళోరళి, దుందు, ఒళిసువాగ దూరదింద నోడిదరే ళ్ళళ్ళళిసువ బణ్ణవే? అదేందు బగెయ సుందరవాద మిరుగు. జాగె, ఈ కృష్ణ 'మిరుగు బణ్ణదవను' ఎందు ఆలుట్టారర అభిప్రాయవ్యోళే?

రయశోదే కృష్ణనన్ను మాడిద మోసవు ళోగదే నోడిరి! ప్రీతియింద ఎదెగే ఎత్తి కొండళ్ళువంతే ఎత్తికొండు మొలెయయుడిసుత్త,

అవను డాటు కుండియుత్తిరుమాన్, మెల్లనే డళ్ళియు డగ్గవన్న అవ
న ద్రోట్టినే బరిసిదళ్లు. అవను ఓడి ద్రోణమువుదాదరే, కెంబోమూ
డుచ్చుదాదరే, డగ్గదింద అవనన్ను డకోటికే కెరబెక్కుదెందు
అవళ యోఛనే. 'డళ్ళియు డగ్గ నుండ్లగిరుత్తదే. అకోటే జాంపే ఇరుత్తదే.
అదు నోఛవుంటు మూడుచ్చుదిల్ల' ఎందు యుశోదెయు యోఛనే.
తన్న యోఛనేయన్న కాయిద్దగక మూడి ఆదమేలే, అవన
ద్రోట్టియు మేలే డగ్గద నురుకుండళ్లు ఒన్నొన్నాగి మూడి దవ్వు!
యుశోదెయి నోడి దంగబిట్టిరబేకు! అవళు నోఁపులద
దొండదిరన్నెల్లా కరెదు: "నోడుబన్ని, ద్రోట్టియు మేలే డగ్గద
నురుకు బిద్దిరువ డాకియే నోడుబన్ని" ఎన్నుత్తాళే. కానను
మూడిద కప్పన్న ఎల్లర ఎదురినే ఒప్పికొళ్ళువంతే.

మనుష్యన యోఛనే కప్పు ఒప్పుగళింద కూడిద్దు.
అవను ఎణిసిదష్టు బళిక అదరల్లి బరబరబక్కిదు. అదక్కే కారణ
మనుష్యన యోఛనే దంకుచిత యెణియదు. ఉదాహరణెగే,
యుశోదె బరేదుదక్కే విరుద్ధవాగి నడెయలిల్ల – అవళు కృష్ణ
నన్ను డగ్గదింద కట్టువ యోఛనే. ఆదరే, భగవంతనదు
కార్యదంతల్ల. అవను బరేదంతే అదు నడెయుత్తదే.

ఈ వాకురదల్లి ఆలుగారరు భగవంతన లుదరవన్ను
గమనిసిబేకెందు భక్తనిగే హేళుత్తారే.

"ఒళి వళ్ళెయిరే – ధణి ఖోయిర్" – ఎంబుదర్ల,
విశుమువ అలెగళింద కలక ద్రోణద సముద్రద మిరుగినవరు
దొండదరు కేళిగళన్ను. ఆడిదుబాన బరువ ఒళ్ళెయ మిరుగినవరు
ఎంథ విశాల ద్రోణలకే! ఎంథ సుందర నాడుగళు!

10. పెరుమా వారదిల్ పిణిప్పుణ్డిరున్దు, అంగు
తిరుమా మరుదం ఇరుత్తవిప్పిళ్ళై,
కురుమా మణిప్పూణ్ణు కులావిత్తికళుం,
తిరుమార్పిరున్తవా కాణోర్, సేయిళైయీర్ వన్దు కాణోర్.
పేరుమా వురలిల్ పిరాట్టియున్ద, అన్ద
ఇరుమా మరుంకుమా ఇలుత్తవిప్పిళ్ళై,
కురుమా మణిప్పూణ్ణు కులావిత్తిరుళ్ళుమా,
తిరుమా పిరున్దవా కాణీరే, చేయిళైయీర్ వన్దు కాణీరే

మూ ఱా = ముడా, పేరు పెరు = దొడ్డదాద, ఉరఅల్ [illegible]
ఉరలిల్ = బరళగే, వీణే వ్వు వీణాప్పు = కట్టు వికేయున్న, ఉణ్ణు
ఉణ్ణు = ఉండు (అనుభవిసి), ఇరున్న తిరున్నక్క = ఇద్ద (కృష్ణను)
అల్లి అఙ్గు = ఆ సందభ్గదల్లి, ఇరు తిరు = ఎరడు (అచళ),
మూ ఱా = ముడా, మరుక్క మూ ఱు క్కక్కం = అర్జున వృషభగళన్న
(దూవరిసి మురగళన్న), ఇటుక్క తిఱుక్కక్క = మురిద, ఇప్పిళ్ళై
ఇప్పిళ్ళాగా = ఈ మనుష్య, కురు కురు = గురుతర వాద (శ్రే
ష్ఠవూ దొడ్డదూ ఆగిరియుళ్ళద్దూ), మూ ఱా = అనఘర్ధవాద, విభూతి
పూర్ణవాద, పూణో ప్పూర్ణ = ధరిసిద (దివ్యమణియు), కులావు
కులావ = అక్కిక్క కిలాడుక్కె (ఇరువాగ), కిడలుమూ క్రీకృష్ణం
= కోళియువ, తిరు మూర్వు క్రీరు మార్వు = పవిత్రవాద ఎదే
యు (వక్షవు), ఇరున్న ఆ తిరున్నక్క = ఇరువ డాగియే,
కాణిరే కూ ణోఱా = కాణిరే, శ్రే ఠక = సుందరవాద, ఇల్లిగే
యిర్ ఇణ్ణ యోగ్ = ఆభరణ ధరిసిరువవరే, వన్ను వన్నక్కు
= బందు, కాణిరే కూ ణోఱా = నోడిరే.

బళ్ళు దొడ్డ బరళిగే కట్టు వికేయున్న ఉండు అనుభవిసిద్ద
వను (శళ్ళుళ్ళున్నానా) ఆ సమయదల్లి బళ్ళుదొడ్డ అవళ అర్జున వృషభగళన్న
ముతిదంథ ఈ మణు ధరిసిరువ గురుతర వాద అనఘర్ధవాద దివ్య
మణి అక్కిక్క కిలాడుత్తిరువాగ కోళియువ మనుషన పవిత్ర
వక్షస్థల ఇరువ డాగియే కాణిరే, సుందరవాద భూషణగళన్న
ధరిసిరువవరే, బందు నోడిరే. (10)

కృష్ణావతారదల్లి మనువాద కృష్ణను నడసిద అద్భుత లీలెయింద
న్ను ఆరాధకరు నేనపిగే బరుత్తారే. అవ కృష్ణ అంబోగాలినింద ఎల్లర
దేయూ కిడాడుత్తిద్దవను. నింరు ఇందినిందు ఈ అడి మునిదిట్ట నడవ
ళియన్ను కలయుత్తిద్దరు. తాయి యశోదె కృష్ణనిగే తూబూడిసి
ఒబ్బనన్నే బిట్టు మనెయెలదవరన్ను నోడలు హోగువుదక్కే కోగిద బాళు.
అవన బాల్యచేష్టెగళన్ను కురితు అవళల్లే యోచనే. స్వల్ప బెళగే
కోగి బరువుదరొళగాగి, కృష్ణను అల్లింద తాయిగాగిరుత్తాళే.
అవనిగాగి మనెయల్లి వూటవన్ను తయారుమాడుత్తిద్దళు. ఇందు మూలెయల్లి
కృష్ణ కుళితుకొండు, కైతుంబ చిన్నే ఇట్టు కొండు తానూ తిన్నుత్తా

కన్న మిక్కిదల్లి కుళ్ళిరువ ఇందు కోతిగూ. భీన్లో రిన్నిసుత్తిద్దానే. ఇదన్న యుశోదే నోడుత్తాళే. అవళిగే కోపవు బరుత్తదే. అవని గే బుద్ధి కలిస బేకెందు ఇందు దొళ్ళరియు దండదింద అవనన్న ఇందు బరళిగే కట్టిదాం, మునిగళలవక్కి జెల్లగే హోగుత్తాళే. కృష్ణనా దరూ అంబేగా అట్టు కొండు, మెల్ల మెల్లగే ముందగే హోగుత్తానే. కన్నన్న కట్టిదాంద్ద భాగ బరళ్ళుగన్న కన్నిందలే ఎల్లవు కండు హోగుత్తానే. స్వల్ప దూరదల్లి బద్రాదూడ్డి అవళ జవళ అజుర్దనవృష్టగళు. అచరడర నడువే స్వల్ప బాగే నందు. కృష్ణ ఆ నందినల్లి కరూ, అక్క కడెగే హోగుత్తానే. ఒరళు ఇక్కడే. మరగళు అదన్న కడెయుత్తవే. కృష్ణనిగే. ఇదు ఆట వాయితు, ఒరళన్న ఆ కడెగే ఎళదు కొళ్ళలిల్లవు. అదన్న జగ్గి ఎళెయుత్తానే. కూడలే, ఆ దొడ్డ మురగళు తటవటగే బిద్దు బాడుత్తా ముందు బీళ్ళుత్తవే. ఆ దొడ్డ మద్దిగే దిగిలుగొండు గోకులదవరెల్ల ఆసిగే బరుత్తారే. యుశోదేయూ అల్లగే బరుత్తాళే. ఎల్లరూ దొళ్ళశీరదష్టు ఆశ్చర్యద! ముందె మురగళ నడువే కృష్ణ నిక్కింకెయింద ఆడుత్తిద్దానే. అవనన్న కట్టిదాకిద్ద ఒరళూ జుమ్మెయల్లే ఇదే. 'అబ్బ! ఘనదల్లిరే! మనుష ఎనే చిన్నూ ఆన అల్లవల్లా!' ఎంబ గోకులదవర యోచనే. ఇదు భగవంతనే మహిమే, అవన లీలే - ఎందు తిళియువుదు అష్టు సులభవే?

ఆటూరరు హేళుత్తారే: యుశోదే మగను వాద కృష్ణ నన్ను బరళిగే కట్టిదాకిదాగ, అవను యుమళార్జున వృక్షగళన్న ముందు దాటిదనల్లా, ఆ సామర్థ్య కృష్ణన వష్టన్నన్న నోడి. అవను సామాన్య మనుష్యనల్ల. దివ్యవాద కౌస్తుభ మణియన్న ధరిసిరువ శ్రీ మన్నారాయణనే. అవను. కౌస్తుభ మణియన్న ధరిసిరువ ఆ ఎదే హేగే హొళెయుత్తిదే! అదన్నూ నోడి, ఆనందిసి.

గోకులద హిరియరు ధరిసిరువ వివిధ భూషణగళ హొళపిగూ భగవంత ధరిసిరువ కౌస్తుభ మణి భూషణద హొళపిగూ హోలిసిదే?

Gerani Srinivasan

11. నాల్గుకణోర్ నాలుగిందు తింగళాలవిలె,
తాళె నిమిర్ప్తుచ్ చకడత్తైచ్ చాటిప్ పోయ్,
వాళ్గొళ్ వళ్వై యయిట్రురుయిర్ వవ్వినాన్,
తోళ్గళిరుందువా కాణోరె, సురిగుళలోర్ వందు కా
ణోరె.

నాళ్గళ్ నాళ్గళ్ = దినగళు, ఇర్ ఓర్ = బందు, నాల్మై
దు నాలిందు = నాల్కైదు, తింగళ్ తింగళ్ = తింగళ్, అళ
విలే అనవిలె = అవధియల్లి, తాళె తాళె = కాలన్ను,
నిమిర్ప్తు నిమిర్త్తు = చాచి, ఒక్కటక్కై చకడత్తైచ్ = శక్త
వన్ను, చాటిప్పోయ్ చాటిప్ పోయ్ = రూపిసి ఒదీదు, ఆర్
వన్ను = ఆహార (మీనహార), ఉయిరు = ఉయిర్ = జీవ
ళ్ళు, వాళ్ వాళ్ = జీవవన్ను, కొళ్వళై కొళ్ వళై = కొ
కీదుకొళ్ళువవళన్ను, వవ్వినాన్ వవ్ వినాన్ = (ఉ)డిదు)
కొందవన, తోళ్గళ్ తోళ్గళ్ = కోలుగళు, ఇరుంద
ఆతిరుంద ఆ = ఇరువ జాగెయిలే, కాణోరె కాణోరె =
కాణిరే, సురి సురి = గుంగురు, కుళలోర్ కుళలోర్ = రూ
పలళ్ళువరే, వందువందు = బందు, కాణోరె కాణోరె = నో
డిరే.

ఈ మరు కుట్టిద నాల్కైదు తింగళ అవధియల్లి కాలన్ను
చాచి శక్తవన్ను రూపిసి ఒదీదను. మీనహార పల్లుగళుళ్ళ
వళూ జీవవన్ను కీరియువవళూ ఆదవళన్ను ఉడిదు కొంద
వన కోలుగళన్ను ఇరువ జాగెయిలే కాణిరే. గుంగురు
కూదల్లువరే, బందు నోడిరే. (11)

కంసను కన్న మిత్రమ శత్రువాద మరు బళియుత్తిరువ
విషయవన్ను కిళిదు, అవనన్ను కొల్లువుదక్కే ఒబ్బసాను
బ్బ రాషసినన్ను కళుహిసి కొట్ట. అవరల్లి హొరేసి ఒబ్బళు.
మీనహార కోరే పల్లుగళుళ్ళవళు అవళు. సుందరయువతి

Garani Srinivasan

యుంకి వేషం మంరిసి కొండు, నూచూరు ఎరడు తింగళ్ళ ఒళగే ఇరు
వ ముక్కళన్నెల్లా ఆళోకోలిసి బిదిగే ఎత్తికొండు ఎషువన్నూడి
కొల్లక్కె బందళు. ఆగెంయే శ్రీకృష్ణనన్నూ కొల్లబయసి బందా
రన్న వీక్ష కోలళ్ళుగళింద ఉడిదుకొండు అవళ ప్రాణవన్ను ఉళి
దను. ఈ పాశురదల్లి హేళిరువ మోహనచాదల్లడల్లగళుళ్ళవళు
శ్రీకృష్ణనియే.

శ్రీకృష్ణన సిక్క బళిగె శకటాసుర బంద. ఒళిలనల్లి ముల
గిద శ్రీకృష్ణన బళి యారూ ఇల్లద్దన్ను కండు అవన మేలే
ఉరిదు అవనన్ను కొందు బిడబేకెందు అవను గాడియరూపి
కళిదు మేలే నుగ్గి బంద. ముగు మాద శ్రీకృష్ణను రన్న
కాలన్ను చాచి రుూడిసి ఒదెదు అవనన్ను లీలాజాలవాగి
కొందు హాకిదను.

ఆలిప్పార్రరు భగవంతన కోలళుగళ కడెగె భగ్నగవు
నవన్ను కండు బేకెంబ బయకెయింద శ్రీకృష్ణన కళెయన్ను మళ్ళె
హేళుత్తారె. ఆదరె నాల్కనెదు తింగళ్ళ ముగు మాగిద్దాగలే
అవను మూడిద అద్భుతవన్ను మొదలు రూపం దుక్కె శకటాసుర
నవ్యక్తాంతవన్ను హేళుత్తళె. ఆమేలె బేకుబ్యాదు శ్రీకృష్ణనియాగలి.

12. మైతడంగణ్ణి అశోదై వళర్క్కిన్ర,
సెయ్తలై నీలనిఱత్తుచ్ చిఱుప్పిన్నా,
నెయ్తలై నేమియుళ్ళురుగుం నిలావియ,
కైతలంగళ్ వందు కాణీరో, కణ్ణుగుళ్ళి యీర్
వందు కాణీరో.

మైతడం = కాడిగె కుబ్జ, కడతడ = విశాలవాద, కణ్ణి
కణ్ణణి = కణ్ణిగె నవళాద, అశోదై అశోదె = యశో
దె, వళర్క్కిన్ర వళర్క్కిన్ర = బెళెసుత్తిరువ, ~~సెయ్తలై~~
~~మై (= కళ్ళ సెయ్)~~ నీలమా నీలం = కప్పుబిళియ, నిలామా

నైరుం = బణ్ణవన్ను, శేయ్ క్కళ్ళై (= కళ్ళశేయ్) తెచయ్ తక్కలి = తోలువ, ఒంతు కీర్ను = ఒంక్క, ~~చిణ్ణిలా~~ పిళ్ళై చిణ్ణిలా = మనువు, నేయ్ కళ్ళై నైరుత్తిలి = దంతవాద అంజుళ్ళు, నేమియుం నైమిత్తియుం = చక్రవన్ను, శంగుం తెంగుం = శంఖవన్ను నిలావియ నిలావియ = తోలువ, కైక్కలజ్ఞళ్ నైకత్తలుంగుక ణం = కైకళ్ళగళ్ళన్ను (హస్తవన్ను), వన్దివన్ద్రు = బందు, కాణోరో కాణోడా = కాణిరే, కనమా కణం = ఘనవాద, కుళ్ళియిల్ ర్కుణాళ్ళియోర్ = కివియోలేగళ్ళుళ్ళవరే, వన్దివన్ద్రు = బందు, కాణోరే కాణోడా = నోడిరే.

కొడిగయిట్ట విశాలవాద కణ్ణుగళ్ళ యుశోదె బాళను కిరువ కన్నడిలియు బణ్ణవన్ను తోలువ ఒంక్క మనుషిన అంగైయల్లి దంతవాద అంజుళ్ళ చక్రవన్ను శంఖవన్ను తోలువ కైకగళ్ళరువుదన్ను బందు కాణిరే, ఘనవాద కివి యోలేగళ్ళుళ్ళవరే, బందు నోడిరే. (12)

కణ్ణుగళ్ళ సౌందర్యవన్ను హేళువుదు కణ్ణుర్ప్పు - కొడి గే. అదు కణ్ణన్ను విశాలగొళిసువుదు. ఆద్దరింద, కొడిగెయు కణ్ణాణాళ్ళిక్కు" న్ను "కణ్ణలుర్పు" ఎన్నుత్తారె శేషిళిచల్లి. కొడిగె దళ్ళువుదు సౌభాగ్యవతియర ఒందు లక్షణ. అవర ఇన్నొందు లక్షణ కివియోలే, ముూగుత్తి, ధరిసిరువుదు. అరిసిన, కుంకుమ, కర్ణ మణి - ఇవు ఇతర లక్షణగళు.

అంగైయల్లిరువ గేరెగళన్ను అరికుకొండు అవుగళ ఆధారదింద భవిష్య నుడియువ శాస్త్రవన్ను 'హస్త సాముద్రిక' శాస్త్ర ఎన్నుత్తారె. అంగైయల్లి శంఖ, చక్రగళ గేరెగళు ఇరువుదు మహా పురుష లక్షణ ఎందు సాముద్రిక శాస్త్ర హేళుత్తె. యుశోదె బాళనువ ఈ పుట్ట మనుషిన అంగైయల్లి ఈ విశేష చిహ్నగళు గురుతుగళు కండు బరుత్తవె. అదన్ను బందు నోడిరిందు యుశోదె సౌభాగ్యవతియరన్ను కరియుత్తాళె.

హుట్టిద మనుషినల్లే విరళ పురుష లక్షణగళల్లా ఈ మనుషినల్లి ఏ ఎందు అరిత వరు హేళిదరు. ఈగ

Ganesh Srinivasan

ಯಶೋದೆಗೆ ನ್ಪಷ್ಟತೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ – ಮಗುವಿನ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವದ ರೇಖೆಗಳಿವೆಯೆಂದು. ಅವುಗಳಿಂದ ಈ ಮಗು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವ ಶಿಶುವಲ್ಲ; ಅಸಾಮಾನ್ಯನಾದ ವಿಲಕ್ಷಣ ಶಿಶು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಯಶೋದೆಯು ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಇರಲು ಹಿಂಗಾರಿಂದಲೂ ಅನುಮೋದನೆ ಬಂದರೆ, ಮನಸ್ಸಿನ ನೆಮ್ಮದಿ ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಯಶೋದೆಯು ಯೋಚಿಸಿರಬೇಕು.

13. ವಣ್ಣಮರ್ ಪೂಙ್ಗುೞಲ್ ಆಯ್ಚ್ಚಿ ಮಗಣಿಕ್ಕು
ಕೊಣ್ಡುವಳರ್ಕ್ಕಿನ್ಱ ಕೋವಲಕ್ಕುಟ್ಟರ್ಕ್ಕು,
ಅಣ್ಡಮುಮ್ ನಾಡುಮ್ ಅಡಙ್ಗ ವಿೞುಙ್ಗಿಯ,
ಕಣ್ಡಮಿರುನ್ದವಾ ಕಾಣೀರೋ, ಕಾರಿಕೈಯಿರ್ ವನ್ದು ಕಾಣೀರೋ.

ವಣ್ಣ ವಣ್ಣ = ದುಂಬಿಗಳು, ಅಮರ್ ಅಮರ್ = (ಝಂಕಾರಿಸಿ) ವಣ್ಣಮರ್ (ವಣ್ಣ + ಅಮರ್ = ವಣ್ಣಮರ್), ಪೂ ಅಂದಚಿಹ್ನೆಯುಳ್ಳ (ವಣ್ಣ + ಅಮರ್ = ವಣ್ಣಮರ್), ಪೂ = ಪೂವು ಮುಡಿದ, ಕುೞಲ್ ಕುೞಲ್ = ತಲೆಗೂದಲುಳ್ಳವಳಾದ, (ಪೂ + ಕುೞಲ್ = ಪೂಙ್ಗುೞಲ್), ಆಯ್ಚ್ಚಿ ಆಯ್ಚ್ಚಿ = ಯಶೋದೆಯು ಮಗನಾದ ಮಗಣಿಕ್ಕ = ಮಗನಾಗಿ, ಕೊಣ್ಡು ಕೈಕೊಣ್ಡು = ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ವಳರ್ಕ್ಕಿನ್ಱ ವಳರ್ಕ್ಕಿನ್ಱ = ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ, ಕೋವಲರ್ ಕೋವಲರ್ = ಗೋವಳರ, ಕುಟ್ಟರ್ಕ್ಕು ಕುಟ್ಟರ್ಕ್ಕು = ಪುಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯ (ಕೋವಲರ್ + ಕುಟ್ಟರ್ಕ್ಕು = ಕೋವಲಕ್ಕುಟ್ಟರ್ಕ್ಕು), ಅಣ್ಡಮುಮ್ ಅಣ್ಡಮುಮ್ = ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೂ ನಾಡುಮ್ ನಾಡುಮ್ = ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಚರಾಚರ ಜೀವಿಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೂ, ಅಡಙ್ಗ ಅಡಙ್ಗ = ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪದಲ್ಲಿ, ವಿೞುಙ್ಗಿಯ ವಿೞುಙ್ಗಿಯ = ನುಂಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ, ಕಣ್ಡಮ್ ಕಣ್ಡಮ್ = ಗಂಡಸ್ಥಳವನ್ನು, ಇರುನ್ದ ಇರುನ್ದ = ಇರುವ ಹಾಗೆಯೇ, ಕಾಣೀರೋ ಕಾಣೀರೋ = ಕಾಣಿರೇ, ಕಾರಿಕೈಯಿರ್ ಕಾರಿ

ಕಾಯಿರ್ = ಹುಂದಂಯಿರೇ, ವನ್ದು ವಿನ್ತು = ಬಂದು, ಕಾಣೀರೇ ಕಾಣೋಣ = ನೋಡಿರೇ.

ದುಂಬಿಗಳು ಹಂಬಾಲಿಸಿ ಅಂತಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೆಂಮಳ್ಳ ಭಂತಿವಾದು ಹೂ ಮುಡಿದ ಕೂದಲುಳ್ಳ ಯಶೋದೆಯ ಮಗನಾದ ಸ್ವೀಕೃಷ್ಣನಾದ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಿಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ನಿಕಲ ಚರಾಚರ ಚೇತನ ಚೇತನ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೂ ನೋಷ್ಟ್ರೂಮಿದಲ್ಲಿ ~~ಇ~~ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ (ಅದರ) ಗಂಡನಿಳ್ಳವನ್ನು ಇರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಣೀರೇ, ಹುಂದಂಯಿರೇ ಬಂದು ನೋಡಿರೇ. (13)

ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ವಿರಬ್ರಹ್ಮನು ತಾನು ಹಿಂದೆ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೂ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಚರಾಚರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಎಲ್ಲಾ ಚೇತನ ಚೇತನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ತನ್ನಲ್ಲಿ ನೋಷ್ಟ್ರೂಮಿದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಬೀಜರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಯುಂದಿನ ಸೃಷ್ಟಿಗಾಗಿ ಅದಷ್ಟನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಳ್ವಾರರು ಹೇಳ್ತುತ್ತಾರೆ: ಈ ಪ್ರಿಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿರಬ್ರಹ್ಮನ ಅವತಾರವೇ! ಇವನ ಗಂಡನಿಳ್ಳವನ್ನು ನೋಡಿ. ಅಲ್ಲಾಯೇ ಇವನು, (ವಿರಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿ), ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಬೀಜರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿಂರಷಿಸುವುದು. ನೋಡಿ, ನಲಿದು, ನೋಡಿಮೂಡಿ.

14. ಎನ್ ತೊಣ್ಣೈ ವಾಯ್ಚ್ಚಿಂಗಮ್ ವಾವೆನ್ರೆಡುತ್ತುಕ್ಕೊಣ್ಡು,
ಅನ್ ತೊಣ್ಣೈ ವಾಯ್ ಅಮುತಾತರಿತ್ತು, ಆಯ್ಚ್ಚಿಯಾರ್,
ತನ್ ತೊಣ್ಣೈ ವಾಯಾಲ್ ತರುಕ್ಕಿಪ್ಪರುಗುಮ್,
ಇನ್ನೈನ್ ತೊಣ್ಣೈ ವಾಯ್ ವನ್ದು ಕಾಣ್ಮೀರ್, ಕೇಯಿ
ಕಾಲ್ಪಯಿರ್ ವನ್ದು ಕಾಣೀರ್.

ಎನ್ಕೊಂಡ್ಡೆ ವಾಯ್ ಚಿಂಗಮ್ ವಾವೆನ್ಲೋಡುಕ್ಕುಕ್ಕೊಂಡ್ಡು,
ಅನ್ಜೊಂಡ್ಡೆ ವಾಯ್ ಅಮುದಾದರಿಕ್ಕ್ಕು, ಆಯಿಚ್ಚ್ಚಿಯಾರ್,
ಕನ್ಕೊಂಡ್ಡೆ ವಾಯಾಲ್ ಕರುಪ್ಪಿಪ್ಪರುಗುಮ್,
ಇನ್ಜೆನ್ಜೊಂಡ್ಡೆ ವಾಯ್ ವನ್ದು ಕಾಣೀರೇ, ಕೇಯಿಲಾಲೈಯರ್ ವನ್ದು ಕಾಣೀರೇ.

ಆಯ್ಚ್ಚಿಯಾರ್ = ಗೋಕುಲದ ಸ್ತ್ರೀಯರು, ವಾವಾ = ಬಾ, ಎನ್ ಎಣ್ಣ = ನನ್ನ, ಕೊಂಡ್ಡೆ ವಾಯ್ = ಕೊಂಡೆಯನ್ನೆ ನಂತಿರುವ ಬಾಯಿಯುಳ್ಳ, ಚಿಜ್ಜನ್ = ಸಿಂಹ ಮೇ, ಎನ್ಲಿ ಎಣ್ಣಲಾ = ಎಂದು, ಎಡುತ್ತುಕ್ಕೊಣ್ಡು ಎಡುತ್ತುಕ್ಕೊಣ್ಡು = ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಅಮ್ಮ ಅಮ್ಮ = ಸೊಗಸಾದ, ಕೊಂಡ್ಡೆ ವಾಯ್

ತೆಗಾಣ್ ಣಾಡೆ ವಾಯ್ = ಕೊಂಡೇ ಬಾಯಿಯ (ಅಂ + ತೆಗಾಣ್ ಣಾಡೆ ವಾಯ್ = ಅನ್ ತೆಗಾಣ್ ಣಾಡೆ ವಾಯ್), ಅಮದ್ದೆ ಅಮ್ಮೆತ್ತೆ = ಅಮ್ಮ ಕವನ್ನ, ಆದಂತ್ತು ಆತ್ತರಿತ್ತು = ಆದಂಬಿ, ಕಮ್ಮ ತ್ತಂ = ಕಮ್ಮ, ಕೊಂಡ್ಡೆಲೆ ವಾಯೂಲ್ ತೆಗಾಣ್ ಣಾಡೆ ವಾಯಾಲ್ = ಕೊಂಡೇ ಬಾಯಿಂದ, ಕರುಕ್ಕೆ ತ್ತಿರುಕ್ಕಿ = ಉಕ್ಕಾಡದಿಂದ, ವಿರುದ್ಧಮೂ ಪರುಕುಂ = ಆಶ್ಚಾದಿಸುವ, ಇಚ್ಚೆನ್ ಇಕ್ಕಣೆನ್ = ಈ ಚಿಂದದ (ಇ + ಅಣೆನ್ = ಇಕ್ಕಣೆನ್), ಕೊಂಡ್ಡೆಲೆ ವಾಯ್ ತೆಗಾಣ್ ಣಾಡೆ ವಾಯ್ = ಚಿಂದುಟಿಯನ್ನ (ಕೊಂಡೇ ಬಾಯನ್ನ), ವನ್ದ ವನ್ತ್ತು = ಬಂದು, ಕಾಣೋರೇ ಕಾಣೋರ = ಕಾಣೋರೇ, ಶೆಮ್ಮ ಅಕಂ = ಅಂದವಾದ, ಇಟ್ಟೆಲೆಯುರ್ ಇಣೆಪ್ಪಿಯೋರ್ = ಆಭರಣ ಗಳ್ಳವರೇ (ಅಕಂ + ಇಣೆಪ್ಪಿಯೋರ್ = ಅಯಿಣೆಪ್ಪಿಯೋರ್), ವನ್ದವನ್ತ್ತು = ಬಂದು, ಕಾಣೋರೇ ಕಾಣೋರ = ನೋಡಿರೇ.

ಸೋಲಕುಲದ ಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲರೂ 'ಬಾ ನನ್ನ ಚಿಂದುಟಿಯಾ ಸಿಂದ ವೇ' ಎನ್ನುತ್ತ್ತಾ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಅವನ ಮೊಗದಾದ ಕುಟಿಯ ಅಮೃತವನ್ನು ತಮ್ಮ ಚಿಂದುಟಿಗಳಿಂದ ಉಕ್ಕಾಡದಿಂದ ಆದಂಬಿಸುವಂಥ ಅಂದವಾದ ಕೊಂಡೆಬಾಯಿಯನ್ನು ಬಂದು ಕಾಣೋರೇ, ಅಂದವಾದ ಆಭರಣ ಗಳ್ಳವರೇ ಬಂದು ನೋಡಿರೇ. (14)

ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕುಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡೆಯ ಡಣ್ಣಿಗೆ ಹೋಲಿಸುವುದು ಕವಿಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಅದರ ಬಣ್ಣ, ಮೂಟಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು. ಮನಮೋಹಕ ಕೃಷ್ಣನ ಕುಟಿಗಳೂ ಕೆಂಪಗೆ ಮೂಟವಾಗಿ ಅಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಕುಟಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕುಟಿಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ತಲೂ ~~ಸೊಬಗನೆಂದು~~ ಕಂಡುದರಿಂದ, ಸೋಲಕುಲದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅದನ್ನು 'ಕೊಂಡೆಯ ಕುಟಿಗಳು' (ಚಿಂದುಟಿಗಳು) ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ.

'ಬಾ ನನ್ನ ..... ಸಿಂಡವೇ" — ಇತ್ಯಾದಿ ಪದಗಳಿಂದ ~~ಮಾಡಿ~~ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆಯುವ ಸಂಬೋಧಿಸುವುದು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸ್ವಭಾವ. ಅದು ~~ಆಯಾ~~ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ರುವ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಸಿಂಡದ ಸ್ವಭಾವ, ಘನತೆ, ಶ್ಯಾಮಲೆಯ, ಭಾಡದನಗಳು ಮನಮೋಹಕ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಒಪ್ಪುವ ಗುಣಗಳೇ. ಆದ್ದರಿಂದ, ~~ಕೃಷ್ಣನನ್ನು~~ ನನ್ನ ಸಿಂಡವೇ' ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸುವುದು 'ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು' ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಭಗವಂತನ ಯಾವ ಅವಯವದಲ್ಲಿ ತಾನೆ ಆಕರ್ಷಣೆ ಇಲ್ಲ?

Garani Srinivasan

15. నోక్కి అశోకదై నుణుక్కియ మంజళాల్,
నాక్కు వళుక్కు నీరాట్టు మిన్నుమ్బిక్కు,
వాక్కుమ్ నయనముమ్ వాయుమ్ మురువలుమ్,
మూక్కుమిరుందవా కాణీరో, మొయ్కుழలీర్ వందు
కాణీరో.

నోక్క అశోకదై నుణుక్కియ మంజళాల్,
నాక్కు వళుక్కు నీరాట్టు మిన్నుమ్బిక్కు,
వాక్కుమ్ నయనముమ్ వాయుమ్ మురువలుమ్,
మూక్కుమిరుందవా కాణీరో, మొయ్కుழలీర్ వందు
కాణీరో.

అశోకదై అశోకాతై = అశోక; నోక్కి నోకి = నోడి, నుణుక్కియ నుణుక్కియ = నుణ్ణగిరువ, మంజళాల్ మంజళాల్ = అంజినదిందా, నాక్కు నాక్కు = నాలగేయన్ను, వళుక్కు వళిత్తు = బళదు శుద్ధిమాడి, నీరాట్టుమ్ నీరాట్టుమ్ = మజ్జన మాడిసువ, ఇ-నంబిక్కు ఇనుమ్బిక్కు = ఈ విధవాదోదన (ఇ + నుమ్బి = ఇనుమ్బి), వాక్కుమ్ వాక్కుమ్ = మూగు, నయనముమ్ నయనముమ్ = కణ్ణుగళు, వాయుమ్ వాయుమ్ = బాయి యుగు, మురువలుమ్ మురువలుమ్ = మందహాసవు, మూక్కుమ్ మూక్కుమ్ = మూగు, ఇరుందవా ఇరుందవా = ఇరువ దాగెయిల్లి, కాణీరో కాణీరో = నోడి, మొయ్ = ఒక్కిగి బళద, కుழలీర్ కుழలీర్ = కలేగూదలనవరే, వందు వందు = బందు, కాణీరో కాణీరో = నోడిరే.

అశోకద ఇదన్నెల్లా నోడి, నుణ్ణగిరువ అంజినదిందా నాలగేయన్ను బళదు శుద్ధిమాడి మజ్జన మాడిసువ ఈ విధవాదోదన మూగు, కణ్ణుగళు, బాయియుగు, మందహాసగళు, మూగు ఇరువ దాగెయిల్లి కాణీరే, ఒక్కద కలేగూదలనవరే (15) బందు నోడిరే.

విశాలవాగి, రేష్మెగూదలినిందలూ బాగిరువ రెప్పెయిందలూ కూడిరువ కణ్ణుగళు, ఎద్దుగాగి బుద్ధవాగిరువ మూగు, సణ్ణదాగి అందవాద చోందు చిగళ బాయుగు, ఇవుగళ జొతె గె మోహక్కవాద మందహాసవూ సేరికొండరె, ఆ దివ్య ముఖద ఆకర్షణెగె ఎణెయిల్లి మనువ ముద్దు మూగుగళు

ನೀಲಕಂಠನು ಆನಂದವನ್ನು ಪಡೆದನು. ಮನುವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಅವನ ಮುಖದ ನೋಟವನ್ನು ನೋಡುವುದೇ ಒಂದು ಭಾಗ್ಯ. ಕಣ್ಣುಗಳು ಒಂದು ಸಲ ಅತ್ತ ತಿರುಗಿದುವೆಂದರೆ, ಆಯಿತು; ಆ ಸುಂದರ ವದನಾರವಿಂದದಲ್ಲಿ ಶೀಲಾಭಿದಂರೆಯೇ! ಆ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಮಿಕ್ಕೆಲ್ಲವೂ ಬೇಡದ, ಅನಾವಶ್ಯ. ಯಾಕೋ ಗೋಕುಲದ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆದರದಿಂದ ಕರೆದು, ಈ ದಿವ್ಯ ಮನೋಹರ ವದನವನ್ನು ನೋಡಿ ನಲಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಭಕ್ತನಿಗೆ ಆಲ್ಪಾರರು ಕೊಡುವುದೂ ಅದನ್ನೇ.

ಭಗವಂತ ವೀರನು ಸುಂದರನಲ್ಲವೆ? ಶ್ರೇಂದರ್ಯವೇ ಕೂಡಿಕೊಂಡವನಲ್ಲವೆ ಪರಮ ಪುರುಷ?

16. ವಿಣ್ಣೊಳಮರರ್ಕಳ್ ವೇದನ್ನೈ ತೀರ, ಮುನ್
ಮಣ್ಣೊಳ್ ವಸುದೇವರ್ತಮ ಮಗನಾಯ್ ವನ್ದ,
ತಿಣ್ಣೊಳ್ ಅಸುರರ್ನ್ನೈ ತೇಯ ವಳರ್ಕ್ಕಿನ್ರೋನ್,
ಕಣ್ಣೊಳ್ ಕಣ್ಣಾಲುನ್ದವಾ ಕಾಣೋರೇ, ಕನವಳ್ಳೈಯೀರ್ ವನ್ದು ಕಾಣೋರೇ.

ವಿಣ್ಣೊಳಮರರ್ಕಳ್ ವೇದನ್ನೈ ತೀರ, ಮುನ್
ಮಣ್ಣೊಳ್ ವಸುದೇವರ್ತಮ ಮಗನಾಯ್ ವನ್ದ,
ತಿಣ್ಣೊಳ್ ಅಸುರರ್ನ್ನೈ ತೇಯ ವಳರ್ಕ್ಕಿನ್ರೋನ್,
ಕಣ್ಣೊಳ್ ಕಣ್ಣಾಲುನ್ದವಾ ಕಾಣೋರೇ, ಕನವಳ್ಳೈಯೀರ್ ವನ್ದು ಕಾಣೋರೇ.

ವಿಣ್ಣೊಳ್ = ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಕೊಳ್ಳಕೊಳ್ = ಪಾಪಿಗಳ, ಅಮರರ್ಕಳ್ = ದೇವತೆಗಳನ್ನು, ವೇದನ್ನೈ = ಸಂಕಟವನ್ನು, ತೀರ = ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಮುನ್ = ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಕೊಳ್ಳಕೊಳ್ = ಪಾಪಿಗಳ, ವಸುದೇವರ್ತಮ = ವಸುದೇವನಿಗೆ, ಮಗನಾಯ್ = ಮಗನಾಗಿ, ವನ್ದುವಂದು = ಬಂದು (ಅವತರಿಸಿ), ~~ತಿಣ್ಣೊಳ್~~ ತಿಣ್ಣೊಳ್ ತಿಣ್ಣರ್ = ಬಾಹುಬಲವುಳ್ಳ, ಅಸುರರ್ = ಅಸುರರನ್ನು, ತೇಯ = ತೇಯ್ದು ಹಾಕಲು, ವಳರ್ಕ್ಕಿನ್ರೋನ್ ವಳರ್ಕ್ಕಿನ್ರಾನ್ = ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನೆ. ಕಣ್ಣೊಳ್ ಕಣ್ಣಾಲ್ = ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ, ಇರುನ್ದ = ಇರುವ ಹಾಗೆಯೇ, ಕಾಣೋರೇ ಕಾಣೋರ = ಕಾಣಿರೇ, ಕನಮ್ ಕಾಣಂ = ಘನವಾದ (ಭಾರವಾದ ಲೋಡ ಎನ್ನ: ಅದರ), ವಳ್ಳೈಯೀರ್ ವಳ್ಳೈಯೀರ್ = ಬಳೆಯುವವರೇ, ವನ್ದುವಂದು = ಬಂದು, ಕಾಣೋರೇ ಕಾಣೋರ = ನೋಡಿರೇ.

దేవలోకదల్లి మాడిదువ దేవకేగళ కష్ట నంచట్టగళన్న
శీలిసువుదక్కాగి భూలోకదల్లి మాడిదువ వసుదేవన మగనా
గి అవతరిసి బలిష్ఠరాద ~~కంస~~ అసురరన్న సంహారమాడలిరు
బేళ్ళియుత్తిద్దనే. నిమ్మ కణ్ణుగళిగే అవను కాణిరువ జాగదింద
కాణిరే; బంగారద బళ్ళియవరే, బందు నోడిరే. (16)

కృష్ణావతారద ఉద్దేశవేనెంబుదన్న ఇల్లి తిళిసిద్దారె.
ఒడెదు కేళిద్దారె. దేవకేగళిగే కంచనాగి అవరు కడే
యలు అసాధ్యవాద హింసెయన్న మాడుత్తిద్ద అసురరన్నెల్ల
సంహారమాడలిక్కేనెందు భగవంత దేవకేగళిగే ఆశ్వాసనే
కొట్టిద్ద. అదరంతెయే, భూలోకదల్లి వసుదేవన మగ
కృష్ణనాగి అవతరిసిద. అవను నందగోకులదల్లి బళ్ళియు
త్తిద్దనే. ఇదక్కే ప్రమాణవెన్నువంతే ఇన్నూ హసుగూసాగిద్దా
లే ప్రాణవిరి, శరీర ముంతాదవరన్న లీలాజాలవాగి కొం
దు హాకిద్దనే. ఈ సిద్ధాంతవన్ను కర్ణాటక కండవరు నీవెల్లా
ఆద్దరింద, భగవంతన అవతార మాడిరువ ఈ మనుష్యన
అవను ఇరువ జాగేయిలి బందు నోడి. అవన అమానుష,
అసామాన్య కాయిర్యగళన్నూ నోడి, కొండాడి, (ఉదాహరణెగె
యమునా జ్ఞాన భంజన) ఎన్నుత్తారె, ఆలిస్టారరు, యశోదె
యు మూకరుగళల్లి.

17. పరువం నీరం పాలె పాలొళ్గాముయ్య,
తిరువిన్ వడి వైక్కుం తెవకి పెట్ర,
ఉరువగరియ ఒణి మణి వణ్ణణ్,
పురువ మిరుంద్తవా కాణీరో, పూణ్ములె యీర్ వందు
కాణీరో.

వీరువమా నీరమ్బుమే కార్కాలముయ్య,
తిరువిన్ వడి పోక్కుమా దేవకి పేట్ర,
ఉరువుక్కరియ ఒళిమణివణ్ణనో,
వీరువమిరుందవా కాణీరే, పూణోమ్ములైయీర్ వందు కాణీరే.

పరువమా పరువం = వర్ష, నీరమ్బుమే నీరం పాలె =
శంబువుదక్కే ముంచెయలే, కార్ పాగ = భూమియ మేలణ,

ఎల్లారుమా ఎల్లారుం = ఎల్ల జనరూ, ఉయ్య ఉయ్య = ఉద్ధరవానువుదక్కాగి, శిరుపెణ్ తిరువిణ్ = లక్ష్మీదేవియు, వడివు వటివు = స్వరూపస్వభావమున్న, ఒక్కుమూ ఒక్కుం = ఒప్పైన, దేవ ఉరువగి = దేవకియు, పిత్ర పెట్ర = పిడిద, ఉరువు ఉరువు = రూపదల్లి, కరియ కార్య = కప్పాద, ఒళి వణ్ణ = ప్రకాశవన్న కొడువ, మణి మణి = ఇంద్రనీలమణియ, వణ్ణన్ వణ్ణణాగ్ = బణ్ణదవన, పిరువమూ పిరువం = కణ్గళన్న, ఇరుంద ఆ ఇరుంద్ర ఆ = ఇరువ దానియే, కాణీరే కాణ్ మీర్ = కాణిరే, పూణూ పూణ్ = ఆభరణగళం ద ఆవృతవాగి ధరిసిరువ, ముల్లైయిర్ మూలియీర్ = మొలెయువరే, వన్ను వంద్రు = బందు, కాణీరే కాణ్ మీర్ = నోడిరే.

వష్ణ కుంబువృదల్లిగాగియే, భూలోకద ఎల్లా జనరన్నూ ఉద్ధరిసువుదక్కాగి, లక్ష్మీదేవియ స్వరూప వన్న ఒప్పువ దేవకి పిడిదవనాద, రూపదల్లి కరియ ఇంద్రనీలమణియం బణ్ణదవన కణ్గళన్న ఇరువ దానియే కాణిరే, ఆభరణగళింద ధరిసిరువ మొలెయువరే, బందు నోడిరే. (17)

నిరల గుణ విభూతి భంవిన్నాద భగవంత అవతరిసువుదు నిరల గుణ విభూతిగళనే, మూర్ఖస్థాన వాగిరువల్లియే. దేవకి దేవి అంధ మడా మూళి. భగవద్ద కారక్కే కారణ లోకద ఎల్ల జనరన్నూ ఉద్ధరిసువుదు. # దేవకి పిడిదవను శలష్ణ సుందర. # కరియ ఇంద్రనీల మణియంతే. అవన నోడకొంకి. అవన కణ్గళన్న కణ్ణన నయనవన్న ఆళ్వారరు పోల్చిరుత్తిద్దారే.

18. మణ్ణుం మలైయుం కడలుములకేళుం,
ఉణ్ణుంద్రినిత్తు మగిళ్ందుణ్ణుం పిళ్ళాయ్,
వణ్ణమెళిల్ కొండల్ మగాక్కుళైయినై,
తిణ్ణమిరుందవా కాణీర కేయిళైయీర్ వందు కాణీర

మణ్ణుమా మలైయుమా కడలుములకేళుమా,
ఉణ్ణుంద్రినిత్తు మండోన్దుణ్ణుమా పిళ్ళాయ్,
వణ్ణమే లుమ్ కొళ్ మడాక్కువైయినై,
తిణ్ణమిరున్నవా కాణీరే శేయిళైయీర్ వన్ను కాణీరే.

మన్ను మా మణ్ణు ణుమ్ = భూమియున్ను, ముల్లోయు మా మి
ళియుమ్ = పీవర్తకగళన్ను, కడలు మా కడల్లుమ్ = సాగరగళన్ను
ులకు ఉలకు = లోకగళు, మీలు మా ర్రుమ్ = పీళు,
ుణ్ణు మా ఉణ్ణుమ్ = ఉదరదల్లి ఇట్టుకొళ్ళువ రీతియ
ల్లి, ముటి టూన్ను మకిళ్ళ్ నిత్తు = ఆనందిసి, ుణ్ణు మా ఉణ్ణు
ణుమ్ = ుండు బిడువ, పిళ్ళ్ళిక్కు ిళిగిగా కొత్తు = మనుమి
న, ఐటుళ్ ర్ ళిల్ = మనోహరవాద, వణ్ణ మా కొళ్ళ్
వణ్ణ ణమ్ రెకొర్ = బిణ్ణవన్ను ధరిసిరుత, మకర
ముమా మకరుమ్ = మకరవన్ను, కుటిళై కుణ్ణి = కుండల
గళన్ను, ఇమై తిణై = ఇవుగళన్ను, కిణ్ణా మా తోణ్ ణ్ణమ్ =
యుథావత్తాగి, కాణీరే కాణోర్ = కాణిరే, రెయిణిళి -
యుర్ = అందవాద ఆభరణగళన్ను ధరిసిరువవరే, వన్దు విన్తు
= బందు, కాణీరే కాణోర్ = నోడిరే.

భూమియున్ను పీవర్తకగళన్ను కడలుగళన్ను మీళు లోక
కగళన్ను తిందు తన్న పోట్టెయల్లిట్టుకొళ్ళువ రీతియల్లి
ఆనందిసుత్తా ుణ్ణువ మనుమిన ఈ మనోహరవాద మకర
కుండలగళన్ను యథావత్తాగి కాణిరే, అందవాద ఆభ
రణగళన్ను ధరిసిరువవరే, బందు నోడిరే. (18)

భగవంత విశ్వాకీత, సత్యకీర్తి, ఆదికారణ, పరమపురుష.
మీళయ కాలదల్లి అవను నడసువ అద్భుత కార్యవన్ను హేళి
వుదు, మీళకసే ళ్ళువుదు, మీళ మరెయువుదు భక్తన కేలస.
కాసు శ్రేష్ఠ సద బ్రహ్మాండవన్ను అదరల్లిన సమస్త చరాచరాది
కవస్తుగళన్నెల్లా మీళయ పొట్టెయల్లి బీజరూపదల్లి ఇట్టుకొళ్ళు
త్తానే. మత్తే శ్రేష్ఠనే అవుగళన్నెల్లా దొరకిసి కాపుత్తానే. ఇదే,
శ్రేష్ఠి లయగళన్ను అవిరతవాగి నడువే బరువ రహస్యవు
కార్యవన్ను జీవకోటియ మేలణ మాత్సల్యదింద భగవం
త ఖచితవాగి నడసుత్తానే.

కృష్ణనాగి అవతరిసిరువ భగవంత, మనుమనాగి
ఆనందదింద ుణ్ణుత్తిద్దన్ను కండ తాయి యశోదెయ

కాలద మడక్కియ్యద నేనపాగుత్తదే. లుండు ఆనందదింద మలగిరువ మదుమిన కవియల్లిరువ మకర కుండలగళన్నూ అవుగళ శోభెయన్నూ భగవంతన ముఖద దివ్య కాంతియన్నూ నోడి ఆనందిసి ఎందు ఆలోచిసుత్తారరు ఆదరద కరి కొడుత్తారే.

మకర కుండలగళు కవియు ఆభరణగళు. మకర ఎందరే మీనిన ఆకారద కవియు ఆభరణ. కుండల ఎంబుదు హత్తకడొ. ముఖక్కే అందవన్ను హెచ్చిసువ భూషణగళల్లవు.

ఈ పాశురదల్లి బరువ 'చిల్లు' ఎంబుదన్ను విపరీతముం కాదవుగళిగే సేరిసికొండరే ఆగ = భక్ష్య కులపర్వతగళు, భక్ష్య ద్వీపగళు, భక్ష్య సాగరగళు, భక్ష్య లోకగళు ఎందు విశేషగళు సాధ్య. ఇవు పురాణ ప్రసిద్ధవాదుదింద అవుగళన్న హేళబేకిల్లవాదరే ఎన్నబహుదే?

భక్ష్య ద్వీపగళు — జంబూ, ప్లక్ష, కుశ, క్రౌంచ, శాక, శాల్మలి, పుష్కర.

భక్ష్య లోకగళు — మేలిన లోకగళు: — (ఊర్ధ్వ లోకగళు)
భూ:, భువ:, సువ:, మహ:, జన:, తప:, సత్య.

కేళగిన లోకగళు:— (అధోలోకగళు)
అతల, వితల, సుతల, తలాతల, రసాతల, మహాతల, పాతాళ.

భక్ష్య సాగరగళు — క్షీర, దధి, మద్య, సుర, ఇక్షు, శుద్ధోదక, క్షీర.

భక్ష్య కులపర్వతగళు — మహేంద్ర, మలయ, సహ్య, ఋష్యవాన్, పారియాత్ర, గంధమాదన, హేమకూట.

19. முற்றிலுந்தூ தாதையும் முன்கைமேல் பூவையும்,
சிற்றிலிழைத்துத் திரிதருவோர்களை,
பற்றப்பறித்துக் கொண்டோடும் பரமனறன்,
நெற்றியிருந்தவா காணீரோ, நேரிழையீர் வந்து
காணீரே.

ముట్రిలున్ కూద్దేయుమూ మున్కైమేల్ మూపేయుమూ,
శేట్రిలు ఇల్లైక్కు శిరిదరుళ్ళి,
పిట్రప్పిరక్కు కొన్నాడ్డేడుమగ వీరమున్లిన్,
నేట్రియిరుందా కాణిరే, నేరిల్లైయిర్ వందు కాణిరే.

ఒట్టు శిఱు = ఒక్కడాద, శీ ఇల్ శిల్ = మనేగళన్ను (శిఱు + శిల్ = శిఱ్ఱిల్), ఇల్లైక్కు తిణ్ణి తేక్కు = ఎళేదు డాక (ఁక్కు డాక), శిరి తిరి = అలేదాడువ, కరుమూరర్గళై కొండు, ముట్రిలు మూ మూఱ్ఱిలుం = ముచ్చలన్నూ, కూదై యుమూ తూణైయుం = కుడికేగళన్నూ, మున్కై మేల్ మూణ్ణాకమేల్ = కైయ ముంగేక్కిన మేలే, (కట్టికొండిరువ) మూ మైయుమూ పూవియుం = మూవన్నూ, పట్టిక్కు కొణ్మి పిరిత్తుక్కొణ్డు = ఁక్కు కొండు, కిడుమూ వీడుం = కిడువ, వీరమున్ కన్ పిరమన్. తన్ = పరమ వీరనాద కృష్ణన, (పిరమన్ + తన్ = పిరమన్ఱన్), నేట్రి నెఱ్ఱి = ముణేయన్నూ లుచ్చియన్నూ (నడునేత్తియన్నూ), ఇరుంద ఆ తిరుక్కై = ఇరువ డాగేయిలే, కాణిరే కాణోర = కాణిరే, నేరిణ ర్ = బేలేబాళువ, ఇల్లైయిర్ తిణ్ణి యోర్ = ఆభరణగళు ళ్ళవరే, వందు వణ్ణిత్తు = బందు, కాణిరే కాణోర = నోళ్ళవరే, వందు నోడిరే.

(ఆచక్కాగి కట్టిద) ఒక్క మనేగళన్ను ఎళేదు డాక, ~~ఆచా~~ కిరుగా ఓడువ ఎళేయు భ్రుతుగియరన్ను బిడిదుకొండు, అవర ముచ్చలు కుడికేగళన్నూ కైయ ముంగేక్కిన మేలే కట్టిరువ మూవన్నూ ఁక్కుకొండు కిడువ వీరమునాద కృష్ణన ముణేయన్నూ నోక్కి యన్నూ ఇరువ డాగేయిలే కాణిరే, బేలేయుళ్ళ ఆభరణగళు ళ్ళవరే బందు నోడిరే. (19)

ఎళేయు మనుష్యాదరూ అవను 'వీరన'ను. అవను మూడువ కేలసవల్లా 'జీవన మేలాగి. బందల్ల బందు రీతియల్ల జీవనన్ను కన్నక్కే ~~నోళేయు~~ భ్రుద్ధగియే. ఉదా హరణేగే: కట్టిద మనేయన్ను మురిదు డాకువుదు, డాళూ

అలిందయు అట్టకియ = సుందరవాద, పైణప = శుద్ధవాద (అవరంజి), పొన్నినో బణ్ణిణ = చిన్నద, కోల్ కోగాల్ = దనగళన్న కాయువ కోలు, అమా అం = తుందవాద, కైణాక = కైయల్లి (అం + ణాక = అణుణాక), కొండు ణెకాణ్డు = బిడిదుకొండు, కలిల్లగళ్ కట్టిల్ గళ్ = కాలందుగెగళూ, శరజ్జోళె కత్తణుణాక = కిరుగెజ్జె గళూ, కలస్ద కలన్తు = కూడికొండు, ఎజ్జుమూ ణగుం = ఓడద ఎల్ల కడెయల్లూ, ఆర్ప్ప ఆర్ప్ప = బిద్ద మాడుత్తిరలు, మలి మట్ట = ఎళెయ ప్రాయద, కన్నుకుణ్ణు = కరుగళ, ఇనజ్జల్ తిణుగళ్ = ముందిగళ (నడువే), మలుత్తు మరిత్తు = బిగ్గి, తిరివాన్ త్తిరివాణ్ = ఓడాడువవన, కులిల్లగళ్ కుట్టిగళ్ = ముంగురుగళు (కళేబరగళు), ఇరువ ది తిరుగ్గి = ఇరువ జాగదింద, కాణోరే కాణోడ్ర = కాణిరే, కుది మలెయువరే = అడగిసిట్టుకొండిరువ మొలెయువరే, బన్దు బన్ద్ = బందు, కాణోరే కాణోడ్ర = నోడిరే.

అవరంజి చిన్నద సుందరవాద దనకాయువ కోలన్న చేలువాద కైయల్లి బిడిదు, కాలందుగెగళూ కిరుగెజ్జె గళూ ఒట్టాగి అవను నడెద కడెగింతల్లా బిద్ద మూడుత్తిరలు, ఎళెయ ప్రాయద కరుగళ్ల ముందెయల్లి బిగ్గి బిగ్గి కిరుగాడువవన కురుళ్ళుగళన్న ఇరువ జాగదింద కాణిరే, అడగిసిట్టిరువ మొలెయువరే (చూనచరియరే), బందు నోడిరే.

(20)

ఇదర బందిన పాఠురగళల్లి యి శోధే బాలకృష్ణన వాదగళింద బిడిదు ఒందొందు అవయవవన్నే, ఓడెకులద సౌభాగ్యవతియర గమన సెళెదు, కోలరిసుత్తా బందళు. ఈ పాఠురదల్లి, శ్రీకృష్ణను కైయల్లి కోలు బిడిదు, ఇతర శోవళర జొతెయల్లి దన కరుగళొడనే అవుగళన్న మేలియలు అనక్కే ఓడదు భుదన్న విచరిసుత్తాళే. బాలకృష్ణన కైయల్లి

ಸುಂದರವಾದ ಚಿನ್ನದ ಕೋಲು; ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ತೊಗಸಜ್ಜು, ಕಾಲಂದುಗಳು; ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಕುರುಳು. ಅವನು ತರುಣಳ ಮಂದೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ, ಕಾಲಿನಸಜ್ಜು ಕಾಲಂದುಗಳು ಘಲು ಘಲು ನಿದ್ದು ಮೂಡುವುದು. ತರುಣಳ ನಡುವೆ ಅವನು ಇತ್ತ ಅತ್ತ ತಿರ್ಗಿ ಬಗ್ಗಿ ನಡೆಯುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಚೆಲುವಾದ ಕುರುಳು ಅವನ ಚಲನೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತೂಗಾಡುವುದು. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡುವವರ ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ, ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಲಕೃಷ್ಣನ ಪೂರ್ಣ ಚಿತ್ರವೇ ಅವರ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಅಚ್ಚಾಗಿ ಬಿಡುವುದು. ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಕೊರತೆಯೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೀತು?

ಆಳ್ವಾರರೂ ಇದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು: ಭಕ್ತನಾದವನನ್ನು ಭಗವಂತನ ಒಂದೆರಡಂದು ಅವಯವದ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತಾ, ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಪೂರ್ಣ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತು ತೊಳ್ಳುವ ಭಕ್ತನು ಇದೇ ಕ್ರಮವನ್ನು – ಆವಾದಮಸ್ತಕವಾಗಿ – ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದು, ಪೂರ್ಣ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು 'ತಿಳಿದವರು' ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

21. ಸುರುಪ್ಪಾರ ಕುಳಿಲಿ ಅಶೋದೈ ಮುನ್ ತೋನ್ನ,
ತಿರುಪ್ಪಾದ ತೊಗೈತ್ತ ತ್ತೆನ್ ಪುತುವೈಪ್ಪಟ್ಟನ್,
ವಿರುಪ್ಪಾಲುನಾತ್ತ ಇರುಪತ್ತಾಟೊಂಱು,
ಮುನೈಪ್ಪಾರ್ ಪೋಯ್ ವೈಕುನ್ತತ್ತಾನ್ಱುವಾತ್ತಾ
ತಾಳ್ವು.

ಸುರುಪ್ಪಾರ ಕುಳಲಿ ಅಶೋದೈ ಮುನ್ ತೋನ್ನ,
ತಿರುಪ್ಪಾದ ತೊಗೈತ್ತ ತ್ತೆನ್ ಪುತುವೈಪ್ಪಟ್ಟನ್,
ವಿರುಪ್ಪಾಲುನಾತ್ತ ಇರುಪತ್ತಾಟೊಂಱು,
ಮುನೈಪ್ಪಾರ್ ಪೋಯ್ ವೈಕುನ್ತತ್ತಾನ್ಱುವಾರ್ ತಾಳ್ವು.

ಸುರುಮ್ಬು ಸುರುಂಬು = ದುಂಬಿಗಳು, ಆರ ಆರ = ಮುತ್ತಿರುವ (ಸುರುಂಬು + ಆರ = ಸುರುಪ್ಪಾರ), ಕುಳಲಿ ಕುಳಲಿ = ತಲೆಗೂದಲುಳ್ಳವಳಾದ, ಅಶೋದೈ ಅಶೋದೆ = ಯಶೋದೆ,

ಮುನ್ ಮುಣ್ = ಮುಂದೆ, ಶೊನ್ನ ಕಾಣ್ಣ = ಹೇಳಿದ, ತಿರು ಕ್ರಮ = ಪವಿತ್ರವಾದ, ಪಾದಕ್ಕೆಳಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರ ಕೆಕಾಕ್ಕಣಕ್ಕ = ಪಾದದಿಂದ ತಲೆಕೂದಲಿನವರೆಗೆ, ಕೆನ್ ಕಾತಣ್ = ಒಳ್ಳೆಯವಾದ, ಪೈದಮ್ಮೆ ಳಕ್ಕು ಣವ = ಬಿಲ್ಲು ಪುಕ್ಕುಂಡ, ವೆಟ್ಟನ್ ಪಟ್ಟಣ್ = ಭಟ್ಟನಾದ ಮಂಯಾಲುಟ್ಟಾರರು, ಪಿರುಪ್ಪಾಲ್ ವಿರುಪ್ಪಾಲ = ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ, ಉಳ್ಳತ್ತ ಉಣಕ್ಕತ್ತ = ವಿವರಿಸಿದ, ಇರುಪದೆಂಟು ಒನ್ಪಲುಮ ಮೂ ಇರುಪತ್ತಾರು ಒಣ್ಣುಮ = ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ಹುಡುಗಿಯರು ಒಂದನ್ನು, ಉಳ್ಳಿಪ್ಪಾರ್ ಉಣರ್ಪ್ಪಾರ್ = ತಿಳಿದುಕೊಂಡವರು, ಪೋಯ್ ಪಾಯ್ = ಹೋಗಿ, ವೈಕುನ್ದತ್ತು ವಾಯಿಲ್ ಕಾತ್ತ = ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಒನ್ಪಲುವರ್ ಕಾಣ್ಮೇ ಒಣ್ಣುವರ್ ತಾ ಎನ್ನೈ = ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದಾನು ಕ್ಕಾರ್ (ಒಂದಾನುಕ್ಕಾರಲ್ಲವೇ?)

ದುಂಬಿಗಳು ಮುಕ್ಕು ತ್ತಿರುವ ತಲೆಗೂದಲುಳ್ಳವಳಾದ ಯಶೋದೆ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದ ಪವಿತ್ರವಾದ ಪಾದದಿಂದ ತಲೆಗೂದಲಿನವರೆಗೆ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯವಾದ ಬಿಲ್ಲು ಪುಕ್ಕುಂಡ ಭಟ್ಟ (ನಾದ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರರು) ವಿವರಿಸಿದ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡವರು, ಹೋಗಿ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಒಂದಾನುಕ್ಕಾರ್. (21)

ಇದು ಈ ತಿರುಮೊಳಿಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ. ಆಪಾದಮಸ್ತಕವಾಗಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಮೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆಯನ್ನೂ, ಅನಂತರ ಅವನ ದಿವ್ಯಮಂಗಳವಾದ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರವನ್ನು ಒಂದೊಂದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರರು ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ನಡೆಸಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿರುವಂತೆ, ಅವರು ಬಯಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಭಗವಂತನ ಸಾಮೀಪ್ಯವೂ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಶಾಂತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ಬಳಿ ವೈಕುಂಠವನ್ನು ಸೇರುವುದರಲ್ಲಿ, ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಯಶೋದೆಯಾ ಮಗನಾಗಿ ಅವಳ ಕಣ್ಮನಗಳಿಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವಂತೆ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಶೋದೆ ತಾನು ಬಿಟ್ಟಲ್ಲೇ ನೋಡಿ ನಲಿದು ಆನಂದಿಸುವುದರ ಬದಲಾಗಿ, ಗೋಕುಲದ

సౌభాగ్య వతియర్నెల్లా కరేదు కరేదు వివరించి చూపించిదట్లు.
ఆటవార్లు యు చూడండంటే ఆదరు. సంస్కార్ధ బుద్ధియింద
కేమ్లు అంటే బంద విషయు వన్నెల్లా ఒత్తిసి, అదన్ను క్రేమ
వంతు గ్రుహిన భోశంబుదన్న, కోళ్ళ కిళియు బోంబి మున
న్నిళ్ళవరెల్లరిగూ, కోళ్ళ వివరించిదరు. ముక్తి మార్గవన్న
అవరు చూడిసిద్దు ఇటే. ఇదు 'వీరియు' ఆటవార్ల 'ఇరిమే'!

— o —

అతియానకే: అడివాస — కేదకోత్తి, ముచ్చుమత్తి, వణ్ణేపిణ్ణ,
లులున్దళు ఒళ్ళన్తాగా, పిలిజ్జోయు పిరంగుకియ, మక్కమక్కత్తి, ఇరుజ్జోళ్
తిరుంగుణక, వన్ద వంత్తి, అదిరుమా అళిరుం, పేరుమా పెరుమా,
నాళ్ళనాగా, మైణిమ, వణు వణ్ణు, ఎన్నగా, నోడక్కి నోక్కి,
మణ్ణు విణ్ణు, విరువమా పరువం, మణ్ణు మణ్ణు, ముత్తుల్ముత్తిరి,
అలియు అళుకియ, శురుట్టిర్ చురుట్టిబార్, మూశిక్కమా మాణిక్కం

— o —

Garani Srinivasan

మొదల పత్తు - మూరనేయ తిరుమొళి - మాణిక్కజ్జట్టి.
முதற்பத்து - மூன்றும் திருமொழி - மாணிக்கங்கட்டி.

1. మాణిక్కగంగకట్టి వయిరమిడై కట్టి,
ఆణిప్పొన్ నుఱ్ఱెయ్త వణ్ణచ్ చిఱుత్తొట్టిల్,
పేణియునక్కుప్ పిరమన్ విడుతన్తాన్,
మాణిక్కుఱళానే తాలేలో, వైయమళన్తానే తాలేలో.

మాణిక్కజ్జట్టి వయిరమిడై కట్టి,
ఆణిప్పొన్నాల్ శెయ్త వణ్ణచ్ చిఱుత్తొట్టిల్,
పేణియునక్కుప్ పిరమన్ విడుతగ్గాన్,
మాణిక్కుఱళనే కాలేలోఁ, వైయమళన్తానే కాలేలోఁ.

మాణిక్కం మాణిక్కగం = మాణిక్యవన్న, కట్టి కట్టి = కట్టిరువ, (మాణిక్కగం + కట్టి = మాణిక్కగంకట్టి), ఇడై = నడువే, వయిరము మా వయిరముం = వజ్రవన్నూ (కట్టిరువ), ఆణి ఆణి = పరిశుద్ధవాద (అదరంజి), పొన్ = చిన్నదిం ద, శెయ్ (సుందరవాద) శెయ్త = మూడిద, వణ్ణ మా వణ్ణం = బణ్ణదుం బిద, చిఱు = చిక్కదాద, తొట్టిల్ తొట్టిల్ = తొట్టిలన్న, పిరమన్ బ్రహ్మను, పేణి పేణి = భక్తియిందరగళింద, లనక్కు ఎనగ్గె = సనగాగి, విడుతగ్గాన్ విడుతన్తాన్ = కళు బిడుత్తానే, మాణి మాణి = శ్రేష్ఠనాద వటు, కుఱళనే = వామనను, తాలేలోఁ తాలేలో = జోఁ, జోఁ, మైయ మా వయం = లోచనగళన్న, అళన్తానే అళన్తగ్గనే = అళిద వనే, కాలేలోఁ తాలేలో = జోఁ జోఁ.

మాణిక్యవన్నూ నడునడువే వజ్రవన్నూ కూడిద పరిశుద్ధవాద అదరంజి చిన్నదింద మాడిరువ బణ్ణదుంబిద సుందరవాద పుట్ట తొట్టిలన్న బ్రహ్మను సనగాగి భక్తియిందరగళింద కళుబిడుత్తానే. శ్రేష్ఠ వటు వామనను జోఁ, జోఁ; లోచనగళన్న అళిదవనే జోఁ, జోఁ. (1)

శ్రీకృష్ణావతారవాదద్దక్కె బ్రహ్మాది దేవతెగళెల్లరిగూ విరమానంద వుంటాయితు. బ్రహ్మను మొదలు తన్న భక్తియ తారతమ్యవన్న భగవంతనే అపేక్షిసబేడవే? అదక్కాగి అదరంజి చిన్నదింద తొట్టిలన్న నిర్మిసిద. అల్లల్లి మాణిక్య వజ్రగళన్న ఇదవాగి తుంబిసి

కూడిపి అదన్ను బడ్డళ ఆకర్షక్తవాగి, శేజ: పూర్ణవాగి మూడి సిద. అంధ్ర సుందరవాద పుట్ట కొంటిలన్ను నందగోపులళ్ళి కళ్ళుబిసికొంట్ట. ఆయశోదే అదరల్లి కందనాద కృష్ణనన్ను ములగి కి.రుగిదళు. ఉండిన అవకారగళన్ను భగవంతనిగే నేనవిగే కరువంతాయోళు ఎంబంతే అవ్యగళన్ను కూడిపి జోగాడుళడాడిదళు.

ఆలుత్తారంగే మామున, శ్రీమిశ్రేమ అవకారగళు బడ్డ ప్రియవాదవు. భగవంత నీవర్ శక్తనల్లవే? బేకెందరే కుబ్జనూ ఆగబల్ల, శ్రీమిశ్రేమనూ ఆగబల్ల. శత్రువన్ను జయిసిలు యూచరిగే బేకెందరే అదన్ను కళ్ళిదు బిడబల్ల. మామునావకారద నింద భగవద్భక్తి సర్వనిగే బేకాగిద్దవను ఇతర శత్రుగళంతే దుష్టనల్ల; లోకకంటకనల్ల. అవను రాక్షసనాదరూ, వీరమభక్త. భక్త ప్రహ్లాదన మగవాగి ధీమంతనూ, నీతాచారనాంబీన్న. యజ్ఞయాగాదిగళల్లి నీతా అవను విరతనాగిద్దవను. బేడిదవరంతే ఇల్ల చందద్దే ఇల్ల. ఇంద్రవను బలవంతనాగిద్దవను. ఇవన నిగ్రహక్కాగి భగవంత మిమిశ్రేయట్టు మామునన్ను నానాద. అవనన్ను యూచనేమాడువుదక్కాగి అవన యజ్ఞశాలెయన్ను త్రిమేళిసిద. బలవంత్రేయరిగియు బళిక్కారి అవనన్ను బేడిద్దు తన్న పుట్ట పజ్జెయల్లి మూరారే మూరారు పెజ్జె యిట్టు నేల. 'అష్టేనాయితే? ఇనున్ను పెచ్చాగియే కొంట్టోదిల్లా! ఎంద్ర మిత్రేర బేడితే ఇదు!' ఎన్న సిరు బలవంత్రేయరిగే. ఆగలూ, 'ఇదరల్లి మోసవిదే, దానకొడబేడ ఎందు శుక్రాచార్యరు. దోళ్ళుత్తిద్దరూ గమనసిదే, వటు కేళ్ళిదష్ట్ర మాత్రేయరిగే. న్ను 'కొబ్బే' ఎంద ఒడనేయోళు కుబ్జ వటు శ్రీమిశ్రేమనాగి బళిద! ముందే పజ్జె యింద భూమియుంతలవన్నేల్లా అళిదు. ముకుర్తాందు పజ్జె యింద నభవోళు మండలవన్నేల్లా ఆవరిసి అళిదు బిట్ట. మూర నరియు పజ్జెగే ఎల్లి హోగ్తిళ్ళ? వీరమభక్తనాద బలవంత్రేయరిగే స్వల్పవూ అళుకదే, తన్న తలేయన్ను కొడవిసి 'ఇదూ, మూరనేయా పజ్జెగే నీళ్ళ ఇల్లా' ఎంద. భగవంతన మోద బలియు తలేయన్ను నీచేసిసిరు. బలు ధన్యనాద!

భగవంతన మోదగళు తన్న శిరస్సిన మేలిద్దు తనగే రక్షేయూ గబేకెందల్లవే భక్తన శీలవాద ఆశే? ఈ ఆశే ప్రొడాగోళ్ళు లుదక్కే భగవదనుగ్రహ బేకు.

2. ಉಡೆಯಾರ್ ಕನಮಣಿಯೊಡು ಒಣ ಮಾದಳಮ್ಮ,
ಇಡೆ ವಿರವಿ ಕ್ಕೊತ್ತ ಎಳಿಲ್ತಿಪ್ಪಿಗೆಡು,
ವಿಡೆಯೆಱುಕಾಪಾಲಿ ಯೀಶನ್ ವಿಡುತಂದಾನ್,
ಉಡೆಯಾಯ್ ಪೆಲಪೆಳಿಲ್ ತಾಲೆಲೊ, ಉಲಕಮಳಂದಾನೆ
ತಾಲೆಲೊ.

ಉಡೆಯಾರ್ ಕನಮಣಿಯೊಡು ಒಣ ಮಾದಳಮ್ಮ ಪೂ,
ಇಡೆಯ ವಿಡವಿ ಕ್ಕೊತ್ತ ಎಳಿಲ್ ಕೀಲೊಕನೋಡು,
ವಿಡೆಯೆಱುಕಾಪಾಲ ಯೀಶನ್ ವಿಡುತಂದಾನ್,
ಉಡೆಯಾಯ ಎಳಿಲ ಲೋಲ್ ತಾಲೇಲೋ, ಉಲಕಮಳಂದಾನೇ ತಾಲೇಲೋ.

ಉಡೆ = ನಡುವಿನ, ಆರ್ ಆರ್ = ಕಕ್ಕ, ಕನಕಣ = ಚಿನ್ನದ, ಮಣಿಯೊಡು ಮಣಿಯೊಡು = ಮಣಿಗಳ್ಹೊಡನೆ, ಇಡೆಯ ಇಡೆ = ನಡುವೆ, ವಿರವಿ ವಿರವಿ = ಹೊಂದಿಸಿ (ಜೋಡಿಸಿ), ಕೊತ್ತ ಕೊತ್ತ = ಪೋಣಿಸಿದ, ಎಳಿಲ್ ಎಳಿಲ್ = ಚೆಲುವಾದ, ಕೀಲೊಕನೋಡು ತಿಪ್ಪಿಗೆಡು = ನಡುವಿನ ಬಕ್ಕಣಿಸುವ ಕಕ್ಕಿಯೊಡನೆ, ಒಣ ಮಾದಳಮ್ಮ ಪೂ = ಮೂಲವಾದ, ಮೂಲದ ಭೂಷಣವನ್ನು), ವಿಡೆಯ ವಿಡವಿ = ವೈಷ್ಣವವನ್ನು, ವಿಡೆಯೆಱುಕಾಪಾಲಿ = ಪೀತಾಂಬರಧಾರಿಯಾದ, ಯೀಶನ್ ವಿಡುತಂದಾನ್ = ಕೃಷ್ಣನೆಂಬ ಈಶ್ವರನು (ಈಶ್ವರನು), ಉಡೆಯಾಯ್ ಉಡೆಯಾಯ್ = ಒಡೆಯನೇ, ಎಳಿಲ್ ಎಳಿಲ್ = ಅಳ್ಳ ಚೆಲುವ, ಎಳಿಲ್ ಎಳಿಲ್ = ಅಳ್ಳಚೆಲುವ, ತಾಲೇಲೋ ತಾಲೇಲೋ = ಜೋ, ಜೋ, ಉಲಕಮ್ಮ ಉಲಕಂ = ಲೋಕವನ್ನು, ಅಳಂದಾನೆ ಅಳಂದಾನೆ = ಅಳೆದವನೇ, ತಾಲೇಲೋ ತಾಲೇಲೋ = ಜೋ, ಜೋ.

ನಿನ್ನ ನಡುವಿನ ಕಕ್ಕ ಚಿನ್ನದ ಮಣಿಗಳನ್ನೂ ನಡುವೆ ಹೊಂದಿಸಿ ಪೋಣಿಸಿರುವ ಚೆಲುವಾದ ನಡುವಿನ ಕಕ್ಕಿಯನ್ನೂ, ಮುಂದು ದಾಳಂಬೆ ಹೂವಿನ (ಮೂಲದ) ವಿದಕವನ್ನೂ ವೈಷ್ಣವ ವಾದನನ್ನೂ ಕವಾಲ ಧಾರಿಯೂ ಆದ ಈಶ್ವರನು ಕೃಷ್ಣನೆಂಬ ದೇವನೇ, ಒಡೆಯನೇ, ಅಳ್ಳಚೆಲುವ, ಅಳ್ಳಚೆಲುವ; ಜೋ, ಜೋ; ಲೋಕಗಳನ್ನು ಅಳೆದವನೇ ಜೋ, ಜೋ. (2)

ಕೆಲವುಂಬರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಬಟ್ಟೆಲಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ಕೊನುತ್ತ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಜೀವನವಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳುವ ವಿಷಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಅವರ ಮಾತುಗಳ ಶಬ್ದವೂ ಜೋಗುಳದ ರಾಗವೂ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನಿದ್ದೆ ತರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಯಾಕೋ ಮನುಷ್ಯ ಭಾವಂತನನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಬಟ್ಟೆಲಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ಜೋಗುಳ ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಮನುಷ್ಯನ

బ్రహ్మరుద్రాదిగళ భక్త్యాదరద కాణికెగళన్ను వర్ణిసి వరదియాన్ను
ఒప్పిసుత్తాళే. కాను హేళిద్దు భగవంతనిగే కిళియుత్తదే ఎందోర,
ఇల్లవే, సామాన్య కాయియుంతే అదోందు నంబోడనవోర?

మొదల బాశురదల్లి బ్రహ్మన కాణికెయు వివరణే బంతు. ఈవ
బరువుదు ఈశ్వరన కాణికె. బ్రహ్మ భగవంతనిగే ములగలు ఎడే
మూడికొట్ట. ఈశ్వరన గమన భగవంతన అలంకారదత్త. అలంతా
గ ప్రియవల్లవే విష్ణు?

ఈశ్వర కళ్పిసిద భూషణ మునుషిన నడువిగే మీరుత్తు.
అదరల్లి అలంకార విదే; ద్వేళపడే; శక్తియు నూరారే ఇవే; ఒడెతన
ద గురుతిదే.

ఇవెల్ల ఏకే? లోకగళన్ను అళెద శ్రీవిక్రమనిగే యావుదర
కొరతే ఇదే? బ్రహ్మాదిగళింద పడెదు ఎల్లరూ అవన ప్రేమే నడసు
క్తిరువాగ అవనిగే కొరతే ఎల్లింద బంతు? అవను నిమోడేశ్వరనల్లవే?

అశేషమూర్తి అష్ట విభూతిగళన్నూ ఒడెయనాగిరువుదింద
రుద్రనిగే 'ఈశ', 'ఈశ్వర' ఎంబ హేసరు. ఆదరే, అవన మాడన వ్యాప్తి
నిరంతర దుడితెద సంకేతవే వ్యాప్తి అథవా ఎళ్తు. అదన్ను మాడన
మాడిరువుదు,
వాగ / ఎందరే, దుడిత అథవా నిరత కమణిక్కే అవను అధిష్ఠిత/ అల్ల
దే, అవనిగే కవాలవే వాక్రి. అష్టేశ్వర్యగళిక్కే ఒడెయనాదరూ మీం
క్షణ వర్తనాగిరబహుదెందు ఆచరణెయింద శోధిసిరువవను ఈశ్వర.

3. ఎన్తమ్పిరాణార్ ఎళిల్తిరుమార్వర్క్కు,
శన్తమళిగియ తామరైత్తాళార్క్కు,
ఇన్తిరన్ ఉలగిన్ ఎళిలుడైక్కిణ్కిణి,
తన్తువణ్ణత్తు నిన్రుళన్ తాలెలో, తామరైక్కణ్ణా నీ
తాలెలో.

ఎన్కమాపిరానార్ ఎళిల్ తిరుమార్వర్క్కు,
ఒన్దమలి ఉయ్య కొమరిక్కొళ్వర్క్కు,
ఇన్దిరనోటూనుమా ఎళిలుడైక్కిణ్కిణి,
కన్దువనాయ్ నిన్రూన్ కోలేలో, కొమరిక్కణ్ణనే కోలేలో.

ఎమ్మాణ్ = నమ్మ, తమ్పిరానార్ తమ్పిరాణార్ = స్వామియాద,
ఎళిల్ ఎళిల్ = సుందరవాద, తిరుమార్వర్క్కు తిరుమార్వర్క్కు =
శ్రీవత్సవన్ను వుళ్ళవనిగే, ఒన్దమా శన్తతం = మూటవాగి రువ,
అలమియ అళకియ = అందవాద, కొమరిక్ తామరై = కమలదంతే

ಹೇಮಮಲವಾ
ಇರುವ, ಕಾಳರ್ಕ್ಕು ತ್ತಾಳರ್ಕ್ಕುಕ್ಕು = ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳವನಿಗೆ (ವಾದವುಳ್ಳವನಿಗೆ),
ಇನ್ದಿರನ್ ಕಾನುಮಾ ಮಿನ್ನಿನ್ರಿರನ್ ತಾನುಂ = ದೇವೇಂದ್ರನೂ ನೋಡಲಾರದ,
ಎಟುಪ್ಪ್ ಗಾಟ್ಟಿಲ್ = ಒಟ್ಟುವಾದ, ಉಡ್ಡೈ ಉಡಾಟ = ಆಭರಣವಾದ,
ಕಣ್ ಕಿಣೈ ಕುಣ್ಣ ಕುಣ್ಣಿ = ಕೆರುಗೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು. (ಕಣಿಕಿಣಿ ಶಬ್ದಮಾಡುವ
ಕೆರುಗಂಚೆಗಳನ್ನು), ತನ್ದು ತನ್ರ್ತು = ತಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಉವನಾಯ್
ಉವಣಾಟ್ = ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ, ನಿನ್ರುಮಾನ್ ನ್ರಿನ್ರಾಗ್ರಾನ = ನಂಬಿಕೆಯಿಂ
ಡಿದ್ದಾನೆ, ತಾಲೇಲೋ ತ್ತಾಲೆಲೆಲೋ = ಜೋ, ಜೋ, ಕಾಮುರೈ ತ್ತಾಮರೈ
= ಕಾವರೆಯಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ, ಕಣ್ಣನೇ ಕುಣ್ಣಾ ತಾನ = ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ
ವನೇ, ತಾಲೇಲೋ ತ್ತಾಲೆಲೆಲೋ = ಜೋ, ಜೋ.

ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯೂ ಸುಂದರವಾದ ಶ್ರೀವಷ್ಣವುಳ್ಳ, ~~ಸಾಧ್~~
ಅಂದವಾ ~~ಆ~~ ಯೂ ಮೂಲವಾಗಿಯೂ ಕೆಮಲದಂತೆ ಕೆಂಪಾಮಲವಾ
ಗಿಯೂ ಇರುವ ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ ನಿನಗೆ ದೇವೇಂದ್ರನೂ ನೋಡ ಒಲ್ಲ
ದಿನ ಆಭರಣವಾದ ಕೆರುಗೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು (ಕಿಂಕಿಣಿಗಳನ್ನು) ತೆಗೆದುಕೊಂ
ಡು ಬಂದು ಕಷ್ಟಿರದಲ್ಲಿಯೇ ನಂಬಿಕೆಯಿಂಡಿದ್ದಾನೆ, ಜೋಜೋ. ~~ಆಕಾ~~
ಕಾವರೆಯಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳವನೇ ಜೋಜೋ. (3)

ಬ್ರಹ್ಮನೂ ಶಿವನೂ ತಮ್ಮ 'ಉಡುಮಗರಿ' ಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.
ಆದರೆ, ದೇವೇಂದ್ರನ ಆದರದ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಅವನೇ ತಂದು ಒಪ್ಪಿಸಿದ.
ಭಗವಂತ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥ ಮುನಿಪಾ ಅವತರಿಸಿರುವಾಗ, ಅವನ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ
ಕಿಣಿ ಕಿಣಿ ಗೆಜ್ಜೆಗಳು ~~ದೇವೇಂದ್ರನ~~ ಒಪ್ಪುವಂಥ ಆಭರಣ. ಮುನು ಕಿಡಾಡು
ವುದನ್ನು ಕಲಯುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಟ್ಟಾಗ, ಇಂದರಡು ಡೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು
ಮಾತ್ರವೇ ಇಡುವುದು; ಅಥವಾ, ಕಪ್ಪೈ ಡೆಜ್ಜೆಡಾಕೆ ಬೀಳುವುದು; ಅಥವಾ
ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ~~ಸಾಧ್~~ ಡೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತ ನಡೆಯುವುದು. ಅನಂತರ ಗಿರಾಡ
ವಾಗಿ ಓಡಾಡುವುದು; ಆಚೆಲೆ ಓಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು. ಇದೆಲ್ಲಾ
ಹೇಗೆ ನಡೆದರೂ ಸುಂದರವೆ, ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಆರ್ಷ್ಟರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಭಗ
ವಂತ ಮುನುವಾಗಿ ಮೇಲೂ ಅರಿಯದ ಮುನುವಿನಂತೆ ನಡೆದೆ ಕಲಯು
ಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ, ಕಾಲಿಗೆಜ್ಜೆಗಳಿದ್ದರೆ, ಅವುಗಳ ಬಿಕವಾದ ಕಿಣಿ
ಕಿಣಿ ನಿದ್ದ ಕಣ್ಣು ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಇಂಬುಕರವಾಗುವುದು. ಮನಸ್ಸಿನಂತೆ ತೆಂಬು.

'ತಿರುಮೂರ್ವರ್ - ತ್ತಿರುಮಾರ್ಬರ್' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ 'ಶ್ರೀವಷ್' ಎಂದು
ಹೇಳಿದೆ. 'ತಿರು' ಎಂದರೆ 'ಶ್ರೀ-ಲಷ್ಮಿ'. ಭಗವಂತನ ವಷ್ದಲ್ಲೇ ಶ್ರೀದೇವಿ
ಗೆ ನಿತ್ಯ ವಾಸ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಗವಂತ 'ಶ್ರೀವಷ್'ನೇ.

4. ಶಂಖಿನ ವಲಂಪುರಿಯುಞ್ ಚೆವಡಿಕ್ಕಿಣ್ಕಿಣಿಯುಂ,
ಅಂಗೈಚ್ಚರಿವಾಯುಂ ನಾಣುಮಣಾತ್ತೊಡರುಂ,
ಅಂಗಣ್ಣ ವಿಶುಮ್ಬಿಲ್ ಅಮರರ್ಕಳ್ ಪೋತ್ತನ್ತಾರ್,
ಚೆಂಗಟ್ ಕರುಮುಕಿಲೆ ತಾಲೆಲೊ, ದೇವಕಿಚಿಂಗಮೆ
ತಾಲೆಲೊ.

ಶಙ್ಖಿನ್ ವಲಮ್ಬುರಿಯುಂ ಶೇವಡಿಕ್ಕಿಣ್ಕಿಣಿಯುಮೂ,
ಅಙ್ಗೈಚ್ಚರಿವಳೈಯುಮೂ ನಾಣುಮಶೈತ್ತೊಡರುಮೂ,
ಅಙ್ಗಣ್ ವಿಶುಮ್ಬಿಲ್ ಅಮರರ್ಕಳ್ ಪೋತ್ತನ್ತಾರ್,
ಶೆಙ್ಗಟ್ಕರುಮುಕಿಲೇ ತಾಲೇಲೋ, ದೇವಕಿ ಶಿಙ್ಗಮೇ ತಾಲೇಲೋ.

ಶಙ್ಖಿಲ್ ಚುಙ್ಗಿಲ್ = ಶಂಖದಳ್ಳಿ, ವಲಮ್ ವಲಂ = ವಿಶಾಲ್ರಮವನ್ನು, ವುರಿಯುಮ್ ಪುರಿಯುಂ = ಉರ್ಧ್ವಮುಡಿದಿರುವ ಬಲಮುರಿ ಶಂಖವನ್ನು, ಚೇವಡಿ = ಸುಂದರವಾದ, ಅಡಿ ಅಡಿ = ಪಾದದಳ್ಳಿ, ಕಿಣ್ಕಿಣಿಯುಮ್ ಕಿಣ್ಣಕಿಣ್ಣಿಯುಂ = ಕಿಂಕಿಣಿಯನ್ನು, ಅಮ್ ಅಂ = ಅಂದವಾದ, ಕೈ ಣಕ = ಕೈಳ್ಳ (ಅಂ + ಣಕ = ಅಣ್ಣಕ), ಶರಿ = (ಮುಂದಕ್ಕು ಹಿಂದಕ್ಕು) ಸರಿಯುವ, ವಳೈಯುಮ್ ವಿಳಾಯುಂ = (ಮುಂಕೈ) ಬಳೆರಿಯನ್ನು, ನಾಣುಮ್ ನಾಣುಂ = ಬಂಗಾರದ ಲುಡಿದಾರವನ್ನು, ತೊಡರುಮ್ ತೊಡರುಂ = ಚೆನ್ನದ ಪರವಿಣಿಯನ್ನು, ಅಙ್ಗಣ್ ಅಙ್ಗಣ್ಣ = ನೋಡಿದಷ್ಟು ಸಾಲದ ಕೂಡಿದ, ವಿಶುಮ್ಬಿಲ್ ವಿಶುಂಬಿಲ್ = ದಿವ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ, (ನೆಲೆಸಿರುವ), ಅಮರರ್ಕಳ್ ಅಮರರ್ಕಳ್ = ಅಮರರು (ದೇವತೆಗಳು), ಪೋತ್ತನ್ತಾರ್ ಪೊತ್ತನ್ತಾರ್ = ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಚೆಮ್ ಚಂ = ಒಳ್ಳೆಯ ವಾದ, ಕಣ್ ಕಣ್ಣ = ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ, (ಚಂ + ಕಣ್ಣ = ಚಙ್ಗಣ್ಣ), ಕರುಮುಕಿಲೇ ಕರುಮುಕಿಲೆ = ಮಳೆಗಾಲದ ಮುಗಿಲಿನಂತೆ ಮೈಬಣ್ಣ ವುಳ್ಳವನೇ, (ಕಱುಙ್ಕಣ್ಣ + ಕರುಮುಕಿಲೆ = ಚೆಙ್ಗಟ್ಕರುಮುಕಿಲೆ) ತಾಲೇಲೋ ತಾಲೆಲೊ = ಜೋ, ಜೋ, ದೇವಕಿ ಶಿಂಗಮೇ ತಕ್ಕಿವ ಕಿಶಿಙ್ಗಕಮೆ = ದೇವಕಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ನಿಮನಾದ ವೀರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ತಾಲೇಲೋ ತಾಲೆಲೊ = ಜೋ, ಜೋ.

ಶಂಖದಳ್ಳಿ ವಿಶಾಲ್ರಮವಿರುವಂತಹ ಬಲಮುರಿ ಶಂಖವನ್ನು, ಸುಂದರ ಪಾದದಳ್ಳಿ ಕಿಂಕಿಣಿಯನ್ನು, ನಿಲ್ಲುವ ಮುಂಕೈಲ್ಲಿ ಬಳೆದಳ್ಳನ್ನು, ಚೆನ್ನದ ಲುಡಿದಾರವನ್ನು, ನಡುವಿನ ಚೆನ್ನದ ಪರವಣಿಯನ್ನು, ನೋಡಬಸನ ದಿವ್ಯಲೋಕದ ಅಮರರಾದ ದೇವತೆಗಳು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಕಾರ್ಮುಗಿಲಿನ ಮೈಬಣ್ಣ ವುಳ್ಳವನೇ, ಜೋ, ಜೋ. ದೇವಕಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಸಿಂಹಕ್ಕೆ ನಿಮನಾದ ವೀರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ, ಜೋ, ಜೋ. (4)

ಶಂಖದಳ್ಳಿ ಎರಡು ಬಗೆ: ಬಲಮುರಿ ಒಳ್ಳಮುರಿಳ್ಳಿ ಹಿಡಿಯುವ ಶಂಖ

Gayatri Srinivasan

ఉండు బదే. ఇదో బలముది శంఖ. ఒళ్ళదురుళ్ళి ఎడగడదే నుక్తిద్దరే అదు ఎడముది శంఖవాగుత్తదే. భగవంతన కైయిల్లరువ దివ్యాద పాంచజన్య బలముది శంఖ. ఆద్దరింద ఇదు మిత్రవాదద్దు. ఈ పాంచజన్యవన్ను ముందిట్టు దేవాలయగళల్లియూ మనేగళల్లియూ దేవర పూజెయల్లి స్నానక్కే నీరన్ను బలముది శంఖదింద ఎరెయుత్తారే.

కమ్మనన్ను రక్షిసుత్తేనేందు అభయవిత్త భగవంతను. శ్రీ కృష్ణనా అవతరిసిదనల్లా ఎంబ కృతజ్ఞతేయు రాణిగళన్ను బ్రహ్మనూ ఈశనూ మొదలు సల్లిసిదరు. దేవేంద్రనూ తన్న కిరుగాణియున్ను కొల్లిసిద. దేవకిగళూ ఈ కాయదల్లి ఇందానలల్ల. అవరు శమ్మ కమ్మ భక్తియ రాణిగళన్ను మిట్ట మనుషిన రూపిదల్లిరువ భగవంతనిగే ఆభరణగళ రూపిదల్లి కళుహిసికొట్టరు. కాలిన కింకిణి, ముంస్కగళిగే బళ, నడుమిగే లడిదార మక్కు అదక్కే తక్క చిన్నద నరవణి— ఇవుగళన్నెల్లా అవరు నమవిసిదరు.

కృష్ణనన్ను 'శంగణో కరుమురిలే — ఈకుకణ్ణ కరుళుకి కిలి' ఎందు ఇల్ల నింబోలిసిద్దరే. అక్కాకృష్ణవాద, ఒళ్ళవాద, విశాలవాద కణ్ణుగళుళ్ళవను 'శంగణ్ణ'. అవన మైబణ్ణవూ ఎలిషణవే. ముళ్ళగాలద దట్టవాద కరియ మోడద బణ్ణ అదు. ఆద్దరింద, కృష్ణ 'నీల మేఘశ్యామ'!

5. ఎళిలార్ తిరుమార్బిర్కు ఏర్కుమివైయన్రు,
అళకియ వైంపడైయుం ఆరముంగైకాణ్డు,
వళువిల్ కైకొడైయాన్ వయిచ్చిరవణన్,
తొళుదువణఙ్గినిన్రురున్ తూమలరో తూమణివణ్ణ
నే తాలేలో.

ఎళిలార్ తిరుమార్పిర్కు = ఆకర్షణీయవాద వక్షస్థళక్కే, ఇవై = ఇవుగళు, ఏర్కుమివైయన్రు = ఎందు, అళకియ అళకియ = సుందరవాదవు), ఎన్నుమాగాదు = ఎందు, అళకియ అళకియ = సుంద

రవాద, ప్రమాపడ్డాయువగా ఇంపణాడ యుం = వింఛాయుధనళ్ళ
న్నూ (ఐన్తు + పణాడ = ఐంపణాడ), ఠారమున్నా ఆగ్రహం =
ధారవనున్నూ, కొణ్ణు ఈకణ్ణుణా (ం) = కేనేదు కొండు, వలు వఱ్ఱి
= మాప్, ఇల్లాతిల్ = ఇల్లద, (వఱ్ఱి + ఇల్ = వఱ్ఱియిల్), కేండ్రై
యూన్ ఈకాణాడ యుగాణ్ = దానియూద, మయిఱిచ్చిరవణాన్ వయి
క్కుళిర్రవణాణ్ = వైశ్రవణను (ఎందరే, కుబేరను), కేంలుదు
తొళుతు = అంజలి బద్ధనాగి (కైముగిదు కొండు), లువనాయ్
ఉవుళ్ = భమీదల్లియే, నిన్లూన్ నిణ్ణుణా = నిం
రిద్దనే, కాళేలోల తూమణివణ్ణణా (ం) = జోల, జోల, రోమన్ల
వర్ణనే తూమణివణ్ణణా (ం) = విశుద్ధవాద ఇంద్రనీలల
మణియు బణ్ణదవనే (తూ + మణి = తూమణి: తూ = విశుద్ధ)
కాళేలోల తూ (ం) లు (ం) లా = జోల, జోల.

చేలుళు కుంబిద పవిత్రవాద వస్త్రద్దిలర్ల ఇవు రక్షళు, రోమ
దింది యూదవు ఎందు బగేదు బళు అందవాద వింఛాయుద్ధనళన్నూ
ధారవన్నూ కేనేదుకొండు దోషరహితవాద కోడుగియన్ను కొడువు
దక్కిగి వైశ్రవణను కైముగిదు కొండు భమీదల్లియే నింతిద్దనే,
జోల, జోల. విశుద్ధవాద ఇంద్రనీలల మణియు బణ్ణదవనే జోల జోల
జోల, జోల. (5)

చన్నద, బిళ్ళియ, అథవా కౌమ్రద చక్కదాద దుండనేయా అథవా
కోకవాద కుండినమేలే బందు 'విత్రక' చిత్రగళల్లి, బీజాక్షరగళల్లి,
యంత్రగళల్లి బరేదు మక్కళ శక్తిగేయల్ల ఇట్టియు బిట్టిరువుదన్ను నామ
న్యవాగి ఎల్లజనరల్లూ కాణబహుదు. శేళువాద రోకనమేలే అడుగు అవన్ను
బరేదు నీరుళిసిక్కి దాగే కట్టుళ్ళువుదన్ను 'కాయిక్తు' ఎన్నుత్తారే. ఇదు భయ
నివారకవేందూ, రక్షేయేందూ జనశిళియుత్తారే.

భగవంత గూఢచరదల్లి శ్రేష్ఠనాగి అవతారమాడిదరూ నీవు,
గూఢచర్యర్ణగే అవనూ మనుష్యనే అల్లవే? అవనిగూ రక్షే బేడవే?
అదక్కాగి కుబేరనే రెండ బందు దారవన్ను. అదరల్లి విష్ణువిన చింతా
యుద్ధగళ కిరుమూచగళూ అవళే రోమాంచిగొళ్ళువంతే కోటిరువ ముళ్ళు
దవళగళు. మనువిన శక్తినల్లి [illegible] బందు రమ్యవాద భగాక్షణా!

~~[illegible]~~. భగవంతనే లోకరక్షక. అవనే భయనివారక. అవనే ఆపద్బాంధవ. అంథవనిగే రక్షే బేకల్లవే?
వింఛాయుధగళన్ను నిర్వహిసువ శక్తి భగవంతనిగే వింఛాయుధగళ రక్షే

Garani Srinivasan

ಇರಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಎಂಥ ಸೋಜಿಗವಿದು!

ಎಷ್ಟು ವಿನ ವಿಂಚಾಯುಧಗಳು: ಶಂಖ, ಚಕ್ರ, ಗದೆ, [illegible] ಮತ್ತು ಬಿಲ್ಲು.

ಈ ನಾಮಧೇಯದಲ್ಲಿ ಕಂಬೇರನ 'ಮಾವಿರಹಂಕಾರವಾದ ವಿಂಶುದ್ಧನಾದ ಕೊಡುಗೆಯ ಬೀಜವು ಬಂದಿದೆ. ಕೊಡುಗೆ ಎರಡು ಬಗೆ: ಸ್ವಾರ್ಥ-ನಿಸ್ವಾರ್ಥನಿಗಾಗಿ ನಡೆಸುವ ಕೊಡುಗೆಯಿಂದು ಬಗೆಯುದು. ಕನ್ನದವ್ವನನ್ನು ಕೊಲೆಯಿಂದ ಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ, ಕೊಲೆಯಿಂದ ಇಳಿಸಲು ಬಯಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವುದು, ಪ್ರೀತ್ಯಾಶೆಯಿಂದ ಕೊಡುವುದು. ಬೇಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅನಂತರ ಅಕೃತಜ್ಞನಾಗಿ, ಬೇಜಾರಿನಿಂದ ಕೊಡುವುದು, — ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸ್ವಾರ್ಥ ಕೊಡುಗೆಗಳು. ದೋಷವಿಲ್ಲದ್ದು. ಮಾವಿರಹಂಕಾರ. ಇದಕ್ಕೆ, ಯಾವ ಪ್ರತಿಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ, ಜನಪ್ರೀತಿಯೂನಲಿಂದಾಗಲಿ, ಲೋಕರ್ತೃಣಾ ಪಾನಲಿಂದಾಗಲಿ, ಶ್ರೀವತ್ಸ್ರೀತಿಯೂನಲಿಂದಾಗಲಿ [illegible] ಕೊಡುವ ಕೊಡುಗೆ ನಿಃಸ್ವಾರ್ಥಕೊಡುಗೆ. ಅಂಥ ಕೊಡುಗೆ ಮಾವಿರಹಂಕಾರವಾದದ್ದು. ದೋಷವಿಲ್ಲದ್ದು. ಶುಭ್ರ ಕೊಡುಗೆ ಅಂತಾದ್ದು.

6. ಖಿತಕ್ಕಕಡಲಿಲ್ ಒಳಿಮುತ್ತಿಣ್ರಮುಂ,
ಚಾತಿಪ್ಪವಳಮುಂ ಚಂದಚ್ಚರಿವಳೈಯುಂ,
ಮಾತಕ್ಕವೆಂಱು ವರುಣನ್ ವಿಡುತ್ತಾನ್,
ಕೋತಿಚ್ಚುಡರ್ಮೂಡಿಯಾಯ್ ತಾಲೇಲೋ, ಸುಂದರತ್ತೋಳ್
ನೀ ತಾಲೇಲೋ.

ಒರಕ್ಕಡಲಿಲ್ ಒಳಿಮುತ್ತಿನ್ರಮುಮೂ,
ಚಾತಿಪ್ಪವಳಮುಂ ಚಂದಚ್ಚರಿವಳೈಯುಮೂ,
ಮೂಕಕ್ಕಪೆನ್ಱು ವರುಣನ್ ವಿಡುತ್ತನ್ದಾನ್,
ಚೋತಿಚ್ಚುಡರ್ಮುಡಿಯಾಯ್ ತಾಲೇಲೋ ಚುನ್ದರತ್ತೋಳ್ಳನೇ ತಾಲೇಲೋ.

ಒರಮ್ = ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹರಡಿರುವ (ಜಲಮಯವಾಗಿರುವ), ಕಡಲ್ = ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ (ಕಡಲಿನಲ್ಲಿ), ಒಳಿ = ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ (ಬೆಳ್ಳಗಿರುವ), ಮುತ್ತಿನ್ = ಮುತ್ತಿನ, ಆರಮುಮ್ = ಹಾರವನ್ನು, ಚಾತಿ = ಜಾತಿಯ (ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ), ವಳಮುಮ್ = ಪವಳವನ್ನು, ಚಂದಮ್ = ಸುಂದರವಾದ, ಚರಿ = ಮುಂಬೆಳಗಿನ ಬೆಳಕನ್ನು (ಸುಂದರಂ + ಚರಿ = ಸುಂದರಚರಿ), ವಳೈಯುಮ್ = ತೋಳ್ಬಳೆಯನ್ನು, ಮೂಗ = ದೇಹಕಾಂತಿ, ಕಕ್ಕ ತಕ್ಕ = ಕಕ್ಕವು, ಎನ್ಱು ಎಂದು = ಹೀಗೆಂದು, ವರುಣನ್ = ವರುಣನು, ವಿಡುತ್ತನ್ದಾನ್ = ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ, ಕೋತಿ ಚುಡರ್ = ಜ್ಯೋತಿ

యు ప్రకాశదంధ, ముడియుయ్ ముడియాయ్ = కిరీటవన్నళ్ళవనే, కోలోలో తాలెలో = జోఁ, జోఁ, సుందరమా కూన్తరం = సుందరవాద, కోలళనే తాలెలో = కోలళుగళుళ్ళవనే, కోలోలో తాలెలో = జోఁ, జోఁ.

విస్తారవాగి దొరడిరువ కడలినల్లి బిళ్ళగుత్తిరువ ముత్తిన హారవన్నూ జారిహవళకవచన్నూ ఒరేదవాద ముఖదింద బళియిసుత్తా కోలళ్ళబళియిసుత్తా. దోఢకాంతియ శక్తియు ఎందు తిళిదు చరుణాను కళుహి కొట్టిద్దానే. జోకాతియు ప్రకాశదంధ కిరీటవన్నళ్ళవనే జోఁ జోఁ. సుందరవాద కోలళుగళుళ్ళవనే, జోఁ, జోఁ. (6)

వరుణను జలాధిదేవతే. కడలిన అడియల్లి అడగిరువ ముక్తహవళ ముంకాద చెలేయుళ్ళ వస్తుగళల్లి ఒడేయ. ఆద్దరింద, అవన కాణికేయుం అదే. ముదు మూగిరువ భగవంతన దోఢకాంతి దివ్యవాద నీలవర్ణ; శరీయ మేలే ప్రభేయు కిరీట; కోలళుగళు సుందరవాదవు. స్వామియు దోఢకాంతిగూ మోటకొళ్ళుత్తమవాగి ధరిసిరువ ఇరువంథ ఆణి ముత్తిన సర, ఈ కవళద ముంగళబళి, కోళ్ళబళిగళన్న వరుణను కళుహిసిద్దానే. దేవతే గళల్లి ఒబ్బొబ్బరూ తమగే కష్టకరువంతే ఇరువ, భగవంతనే ఒప్పువ, ఆభరణగళింద స్వామియన్న అలంకరిసుత్తానే, కాణిరా.

7. కానార్నఱుత్తుழாய் కైచెయ్త కణ్ణియుం,
వానార్చెழுஞ்சோలైக் కற்பகత்తின் వాசிகையుం,
తేనార్మలర్ మేల్ తిరుమఙ్గై పోత్తుత్తన్తాళ్,
కోనేయழிலழிల్ తాలెలో కుడన్తైక్కిడన్తాయ్
నీ తాలెలో.

కానార్నలుస్తులసియే కైచెయ్ద కణ్ణియుమూ,
వానార్ శేలుంజోలెయ్ల కల్పవృక్షద వాశియుమూ,
తేనార్ మలర్ మేలే తిరుమంగై పోలెత్తన్దళ్,
కోనేయలిలీలలిలీలే కాలోలో కుడన్తైయిక్కిడన్తానే కాలోలో

కాన్ కాణ్ = కాడినల్లి, ఆర్ ఆర్ = ప్రమృద్ధియాగిరువ,

నఱు నఱు = వీరమల్లభరితవాద, కుటూయ్ కుట్టాయ్ = (నఱు + కుట్టాయ్ = నఱుకుట్టాయ్)
కులసియు, ~~కై~~ కేయ్ద ణికతచయ్త = కుశలకేయింద మూడిద,
కళ్లియుమూ కణ్ణాణియుం = మూలేయున్నూ, వాన్ వాణ్ =
స్వర్గదల్లి, ఆర్ ఆర్ = కుంబ, ఒలు రిచ్చు = వీళుసే
యూనుక్కిరువ, ఒళ్లీలే రిచాలు = ఈ పూ కోటనళల్లి (బళ్ళిద్ద
రువ), (ఒళ్లు + రిచాలు = ఒళ్లుర్రిచాలు)
కల్పవృక్షద కొంబెగళింద మూడిద, వాశిక్కియుమూ వాణిణకయుం =
పూనళింద మూడిద, కేలమూఅరేయున్నూ, కేలన్ రేతన్ = జోను, ఆర్ ఆర్ = కుంబ
రువ, ములర్ మలర్ = పూచిన, మేలల్ రిమిస్ = మేలే, (ఇరువ)
కిరుమజ్జాళ్ తిరుమణ్ణాణక = శ్రీదేవియు, పోలెత్తనాదళ్ రిరా
త్తిత్తన్తాణ్ = కళ్లుమిసి రేకెచ్చిదాళ్, కేలనే రిగారణ = ఒడే
యనే (దొరెయే), అలోలల్ అరిళిస్ = అళబోడ, అలోలల్
అరిళిస్ = అళబోడ, కాలేలోలో తారిలరిలా = జోలె, జోలె,
కుడనద్దై కుడిన్రాత్ = బిల్లనంతే బన్ని, కడనాదనే కిడిన్తారా
రిణ = ~~మ~~ ములగిరువవనే, కాలేలోలో తారిలరిలా = జోలె, జోలె.

కొడినల్లి భవ్యాధియూ గిరువ వీరమల్లభరితవాద కులసియ
పకెలకేయింద కట్టిరువ కొలసియ మూలేయున్నూ, స్వర్గదల్లి
కుంబ అక్షివ్యాధియూనుక్కిరువ పూ కోటనళల్లి బళ్ళిదిరువ
కల్పవృక్షద పూనళింద మూడిద కేలమూఅరేయున్నూ జోనుపూ
బిరువ పూచిన మేలిరువ శ్రీదేవియు కళ్లుమిసి రేకెచ్చిదాళే.
ఒడెయనే, అళబోడ, అళబోడ; జోలె, జోలె. బిల్లనంతే (7)
బన్ని ములగిరువవనే, జోలె, జోలె.

భగవంతనిగే 'వనమాలి' ఎంబ హెసరిదే. ఈ వాక్యదల్లి
వర్ణిసిరువ వీరమల్లభరితవాద కాడినల్లి (వన) బళ్ళిదిరువ కుళ్ళుసిందు
మూలకేయింద వనమాలే. వనమాలే ధరిసిదవను వనమాలి. శ్రీకృష్ణ
నిగే అదు బహు ప్రియవాదద్దు. ఇదన్ను శ్రీదేవి కళ్లుమిసిదళు. కల్పవృక్ష
ద పూచిన కేలమూరిందే ఇన్నొందు సుందరవాద భూషణ. అదన్నూ శ్రీదేవి
కళ్లుమిసిదళు. స్వర్గలోకద పూదోటగళల్లి బెళెద పూచిన కంఠవే అదు.

వనమాలీ గదీ శార్ఙ్గీ శంఖీ చక్రీ చ నందకీ
శ్రీమాన్ నారాయణోవిష్ణుః వాసుదేవోభిరక్షతు ॥

శ్రీదేవి కేందావరీయుల్లి ధ్వనిసిదవళు. ఆద్దరింద ఆకేయన్ను "మలర్ మేల్ (రెదు) మంస్నే" ఎందిద్దారే.

'కుడన్దే - కుడన్తిత్తి" ఎందరే బన్నిరువుదు ఎందర్థ. నా మూన్యవాగి ఎళరేయ మక్కళు చేన్న మేలే అందక్కెనాగి ములనువుదు వాడికే. కేలవు మేళే మన్గులాగి ములనువుదాగులుంటు. ఆదరే, ఎళే యమక్కళు బిల్లనంకే బన్గి నుందరవాద ఱీతియల్లి ములనువుదు ఒందు మైశిష్ట్యవే. భూదవంశన ఒందొందు కేలసవూ ఆరంభిం మత్తు మైశిష్ట్య హొణిసి!

'కుడన్దే' ఎంబుదర్థ 'కుంభకోణ' ఎంబ ఇన్నొందు అర్థ విదే. గోకులదల్లి జనిసిద శ్రీకృష్ణనన్ను యశోదే కూనుత్తిరువాగ 'కుంభకోణ' మళక్కే ఎన్నిసుక్కదే. అదరల్లి విశాదరు నిఘంటు విరబహ్మదల్లి కుంభకోణవూ ఒందు ప్రసిద్ధవాద యాత్రాకేంద్ర అదరనేనహోగే?

శ్రీవిల్లిపుత్తూరినల్లి ఆలిన్దరు వటవృక్షరాయిన మూడుత్తిద్ద నిత్యసేవే వనమాలే, ఈవుప్పమాలేగళ సేవే. కావేరి బళ్ళసిద ధూదోటదింద బుడిసుక్కట్టి, కయారిసిద్దు.

8. కచ్చొడు పొన్ శుంకే కామ్బుకనవళే,
ఉచ్చిమణిక్కూట్టి ఒణ్డాళ్ నిరైప్పొన్ను,
అచ్చుతనుక్కెన్రు అవనియాళ్ పోక్తెన్దాళ్,
నచ్చు ముల్లైయుణ్డాయ్ తాలేలో, నారాయణనువళుత్తే తాలేలో.

కచ్చొడు పొన్ శుంకే కామ్బుకనవళే,
ఉచ్చిమణిక్కూట్టి ఒణ్డాళ్ నిరైప్పొన్ పోలే,
అచ్చుతనుక్కెన్రు అవనియాళ్ పోక్తెన్దాళ్,
నచ్చు ముల్లైయుణ్డాయ్ తాలేలో నారాయణనువళుత్తే తాలేలో.

కచ్చొడు కచ్చొడు = నడుక్కట్టన్నూ, పొన్ = బంగార, శుంకే చూరిగె = (నడువిగె సిక్కిసువ) సణ్ణ కత్తియన్నూ (పొన్ + చూరిగె = పొన్చూరిగె), కామ్బు కామ్బు = అంచుళ్ళ వీట్టి మడియన్నూ (రేష్మే వస్త్రవన్న), ఉచ్చి ఉచ్చి = ఉచ్చి (నెత్తి) కొడిసువ, మణి మణి = రత్నఖచితవాద, ఒట్టి ముడి = ఒట్టి కొండ్ట, ఒణ్డాళ్ = సొబగిన, కొళ్ తాళ్ = దళదల్లి నిరై నిరై = ఓరణవాద. పొన్ బంగార = బంగార, పొన్ = భూమియన్నూ (పొన్ + ణ్ = పొణ్ణ)

అచ్చుకనక్కు అచ్యుతణుక్కు = అచ్యుతనికి, ఎనోలు గాన్రు = ఎందు, అవనియాళ్ అవణియాగ్ = అవనిదేవియు (భూదేవి), హోత్తన్దాళ్ బోతక్తన్తాగ్ = కళుహిసి కొటిసిద్దళ్, నచ్చు = విష్ణుపిందకుంబిద, ముల్లే మూలు = మొలెయన్ను, ఉణ్డాడు ఉణ్డాగు = ఉండి మల్లళ్లే! కాలేలో తాలెలెలా = జోల, నారాయణా నూగాగాయణ = నారాయణనే, అలోళ్ అ జోల, నారాయణా నూగాగాయణ = నారాయణనే, అలోళ్ అ ళ్తిస = అళ్లబేడ, కాలేలో తాలెలెలా = జోల, జోల.

నడుక్కట్టన్నూ, నడువినే సిక్కిసువ చిన్నద పిణ్ణ కత్తియన్నూ, అంచుళ్ళ మీట్టే మడియన్నూ, నడునెత్తినే కొండిసువ రత్నఖచితవాద ముంటి బొట్టన్నూ, సుందరవాద దళగళన్న కిరణవాగి జోలడిసిలు వ జున్నద ప్రూవన్నూ అచ్యుతనికే ఎందు భూదేవి కళుహిసి కొట్టి ద్దాళ్. విష్ణుపిందకుంబిద మొలెయన్నుండవనే జోల జోల, నారాయణా అళ్లబేడ, జోల జోల. (8)

పిందిన మారుతదల్లి ఆలిప్పూరరు శ్రీదేవియు కొడుగినగళన్న కోళిదరు. ఈ మారుతదల్లి అవరు భూదేవియు కొడుగినగళన్న లిపరిసుత్తారే. ముసువాద భగవంతనిన నడునెత్తియ సొబగన్న డిజిసువంథ చిన్నరత్నగళిందాద ముంటి బొట్టు, నడువినే అంద చాద నడుక్కట్టు, అద్కే సిక్కిసువుదక్కే సుందర వాద చక్క చిన్నద కత్తి, ఉడువుదక్కే (పరంపే) అంచిన వీట్టు డి - ఇవుగళన్నెల్ల భూదేవి కళుహిసి కొట్టిద్దళ్. అచ్యుతన్నెల్ల కొట్టు భక్తరక్కనగళే ఆనంద వన్న కుంబళేపే ఎన్న క్తారే ఆలిప్పూరరు.

భగవంత అచ్యుతనేంబుదన్నూ, భ్రీతసాయన్న కొండవనేందూ, నారాయణనే శ్రేష్ఠనాగి ఈగ అవతరిసిద్దనేంబుదన్నూ ఆలిప్పూరరు నెనపిగే రయుత్తారే.

9. మెయ్తిగురునానం పొరి యోడుమఞ్జరుం,
సెయ్యతడంగణ్ణుక్కు అంజనముం సిందురముం,
వెయ్యకలిప్పాగి కొణ్డువనాయ్ నిన్రురుల్,
ఐయావడిలడిల్ తాలేలో, అరంగత్తిణై యానే
తాలేలో.

Garani Srinivasan

మేయ్ కిమిరు నానప్పూడియోడు మంజళుమూ,
శెయ్యికడ జ్ఞాణ్ణుళ్ళు. అంజనముమూ ఛిందురముమూ,
మేయ్యిక్కల్లే ప్పూడి కొండువల్లాయ్ సినేలూళ్,
ఠియూ వలోల్ వలోక్ కాలోలోనే, అరజా కేక్కోయానే కాలోలోనే

మేయ్ మెయ్య = మైకి, కిమిరు తీమిగ్రు = పూసు (కడ్డి, నివదు) వుదక్కే, నానప్పూడియోడు స్నాణాప్పొడియోగ్రు = పరిమళ ద్రవ్యగళ మిశ్రణగళన్నూ, మంజళుమూ మంగళకరం = అరిసినద మిశ్రియన్నూ, శెయ్య ఠెయ్య = కెంపిగూ, కడక్కట = విశాలవాగిరువ (కట + కణ్ణా = కట్టుకణ్ణా), అంజనముమూ అంజనమూలం = కాడిగేయన్నూ, ఛిందురముమూ సింధూరమూలం = (కుంకుమ) సిందూరవన్నూ, వెయ్య వెయ్య = అయస్కారణ్ణాద, కళ్ళెప్పూడి కళిప్పుపాకి = గండు జింకెయన్న మాడనవాగి లుళ్ళ దుగ్ధదేవియు, కొణ్ణు ఠకాణ్ణు = కేసిదుకొండు, లువళ్ళాయ్ ఉవణాయ = నమిప్పదల్లియే, సినేలూళ్ స్నిణ్ణగ్రూళ్ = సంశే ద్దాళ్, ఠియూ జియూ = పరమసుందరనే, అలోల్ అళిల్ = అళబేడ, కాలోలోనే తాలో = అళబేడ, అలోల్ అళిల్ = అళబేడ, శ్రీరంగదల్లి అరంగత్తు అరుళుకత్తు = అయస్కారణ్ణాద, అయ్యో అరాయరా = ఈ వివడిసిరువవనే, కాలోలోనే తాలో లెలెలా = జోఁ, జోఁ.

మైకే పూసువుదక్కే పంచమళ ద్రవ్యగళ మిశ్రియన్నూ అరిసిన పొడియన్నూ, విశాలవాగి కెంపిగిరువ కణ్ణుగళిగే కాడిగేయన్నూ, (కుంకుమ కిలంక్కే) సిందూరవన్నూ అయస్కారణ్ణాద గండు జింకెయన్న మాడనవాగిరుళ్ళ దుగ్ధదేవియు నమిప్పదల్లియే నింతిద్దాళే. పరమసుందరనే అళబేడ, అళబేడ, జోఁ, జోఁ; శ్రీరంగదల్లి వివడిసిరువవనే జోఁజోఁ.

(9)

'నానమ' నిమ్నం' ఎంబుదక్కే ఎరడు అర్థగళివే: (1) స్నానమాడు వుదు (2) సుగంధద వస్తుగళు. మైకే కచ్చు పంచమళాద అరిసున్నూనొడనే పొడియన్నూ అరిసిన పొడియన్నూ బేరెసి స్నానమాడిసువాగ మైయల్లి కచ్చు, మైలుజ్జు, కొళే బేరు కళేదు, అనంతర సీకేకాయి మైయన్న

శూది ముడుచుదు. డానే లుచియోగినిన వ్రీడియాన్ను 'నానప్రోడిక్రా ణాచేంబా4' ఎన్నబడ్డాడు. అథవా, నుగ్గినేయి అనిన వ్రీడియాన్ను లుచియోగిసి స్నాన మాడిద మేలే మైయి పాతినే రుంకవాగిరువంతే, డట్టి లుక్షణగళన్ను ధరిసిరువంతే, వీరు మళతొట్టి నళ్ల వ్రీడియన్ను మైనిండా డానేయిల్లా లేపిసికొండు అదన్ను కలసి గంధదరి మేదళ్లియువంతే లుచియోగిసిద బడ్డాడు. డానే లుచియోగిసిరువ వ్రీడియానన్ను 'నానప్రోడి' ఎన్నబడ్డాడు. ఆకే ఆద్దింద, 'నానప్రోడి' యన్ను స్నాన మాడువాగలూ, స్నాన వాదమేలూ లుచియోగిసబడ్డాడు. ఆదరే, కణ్ణిగే కప్పు డబ్బి వుదు, డణ్ణినే సింధూరద తిలక ఎడుచుదు స్నానవాద బళిక్కిల్ల. మానువా,

దేవక వసుదేవనంతే కారాగృహదల్లి శ్రీకృష్ణనా, భగవంత అవతరిసిద. అదే దిన, అదే ధనుయిదల్లి నందగోకులద మేలే యశోదెయింద మానువాగి యోగమాయే ఎంబ కన్యెయన్ను అవతరిసిదళు. జనిసిద కూడలే కృష్ణ మానుషన రూపవళిదే శంఖ చక్రగదాద్యాయుధ శ్రీవత్సాంకిత మాగియే అవతరిసిదను. తన్నన్ను ఆ కూడలే నందగోకులక్కొయ్దలంతే కాణిసికొండ

కొండుకోళ్ళ అదృశ్యాళాదళ్లు. ఆ దివ్యాద్భుతళ్ళే యోజన మాయ. దుర్గ, కాళి ఎందు మయంకాద భేదరుపళింద లోకద ల్లా పూజిత ళాగిద్దాళె. దుర్గనే గండు జింతే వాడన. భగవంతన ప్రభోదదింయూ జనిసి, అవన కాయుత్తిరువ వీరభద్రనంతాన దుర్గే తిరుళ్లు కేన్న కొడువుదిందనన్ను నిశ్చయం బందు అవిసుత్తిద్దాళె.

10. వంజనేయుల్ వందత పేయ్చ్చిములెయుణ్ణ,
అంజనవణ్ణనే ఆయ్చ్చి తాలాటియ,
సెంజొల్ మలెయవర్ శేర్పుదుమ్మే పిచ్చన్ శొల్,
ఎంజామ్మే వల్లవర్క్కు ఇల్లైయిడర్ కానే.

వంజనేయుల్ వంద = మోక్షమాడువ లుద్దేశదింద, పేయ్చ్చి పెయ్చ్చ = రాక్షసియు, ముల్లెయు ముగిలెయుణ్ణ = మొలెయుండవ, అంజల వణ్ణనే అంజని వణ్ణ = కొడిసియు బండవనన్ను, ఆయ్చ్చి ఆయ్చ్చి = సూలశియూద యుళిదే, తాలాట్టియ తాలాట = జుంటాడువ, శెంగొల్ = సొగసాద (అధ్యాహారాత్మక), శొల్ = మూరుగళింద కూడిద (సెంగం + సొల్ = సెంగొల్), మలెయవర్ మణియవర్ = భేదగళన్ను అవరు, శేర్ = శేరియువ (కూడిరువ), పుదుమ్మే = పుత్తుణివ = శ్రీవిల్లి పుత్తూరిన, పిచ్చన్ పట్టన్ = భిక్షను (విష్ణుభక్తను) = భట్టనాద, శొల్ = మూరుగళన్ను, ఎంజామ్మే = వంశపారంపర్యవాగి (అధ్యాహారాత్మక), వల్లవర్క్కు = వల్లవంశ, ఇడర్ = ఎడరుగళు, ఇల్లై కానే = నిజవాగియూ ఇల్లవే ఇల్ల.

మోక్షమాడువ లుద్దేశదింద బంద రాక్షసియ మొలెయుంత కొడిసియు బండవనన్ను సూలశియూద యుళిదే కూడిద (అధ్యాహారాత్మక) సొగసాద మూరుగళింద కూడిద భేదగళన్నంతవరు శేరియువ శ్రీవిల్లి పుత్తూరిన భిక్షను (విష్ణుభక్తను) కూడద మూరుగ

Garani Srinivasan

ళన్ను వంభోగించాడు (అధర్వకాండ) బిల్లవంటి ఎడదులున్నళ్ళు సాజమాన్ (10)
యుం ఇల్లనే ఇల్లు.

ఇదు ఈ కిరుమోలుగే మిల్లక్కుకి. మోలగమూడువ లుద్దేశ
ఫోంది బందిద్ద సుందర రూపిన రాక్షసి భోగనియు మోలరియుండు,
అవళ కపటవన్ను మోలు మూడిద ఆ మనుష్య అరియాద దనుజనాదను!
మనస్సిగే బడియుం నానారుపాద ఇంగితవన్ను ముచ్చిట్టు కొండ మాత్రక్కే
~~అవసరవే~~ అవనగే అదు మరియూగర బల్లదే? భగవంత కృష్ణావతార
దల్లి "కాతికెయు బిడ్డద వసుందరు అవను బిలుషిణ సుందరనే.
మోల్లరి ఎన్నిబేకొండ రుం శోభద అంధ ప్రమోక్షనన్ను రోమ్టిల్లి
టు రూపుత్తి మోలగుళ్ళ డాడిదళు. అవళ మోలగుళ్ళ నామమాత్ర
వాదద్దల్ల. భేదవన్నరిశవరూ కలేదూగువంథ, శిక్షదుళి భల్వవం
థ సుందరవాద అధ్రభోగాంగవాద మూరుసళ్ళుళ్ళుద్దు అదు. బిల్లి
ప్రీకొత్తిద భవ్యనాద బిష్ణు చిత్తనింద ఆ మోలగుళ్ళ ధ్వంసబిత్తు.
అదన్ను అధర్వకాండ మోగాంగవాగి అరిశవంతే బిడరు బందు మోల్ల
ఎన్నుత్తారే ఆలుత్తారరు. భగవంతనన్ను వర్ణిసువ మూరుసళు,
భగవంతనన్ను కురిరుతోళువ మూరుసళు అతి సుందరవాగి భేద
గళింద బందరు సరియు; సామాన్య మోలగుళ్ళవాగి అతిసరళాద
రూపదల్లి బందరు సరియు. అదర సాదృష్టకేలసవన్ను అదు సాజ
వాగి మూడబల్లదు. భగవంతనన్ను (భక్తన) మనస్సన్ను సెళియు
బల్లదు.

'ఇడర్-పిడర' - ఎంబుదక్కే 'కష్ట, సంకట, దుఃఖ,
బడతన, అవుగళింద బరువ కుత్తిగళు, తొందరెగళు' ఎందు అర్థ
బరుత్తదే. ఆదరే, 'ఎడరు' ఎంబ బందు అర్థవన్ను మూర్తి మోల్ల
బల్లనేనూ సిదే.

—o—

అదియ నడే: అడివాసి — మూఁ మాణ్ణి, లుఙ్గే ఒణ్ణ, ఎన్ఎణ్ణ,
కజ్జన్ కుణుకిన్, ఎలుల్ ఎళ్ళిల్, ఓద థైక్ర, కొనార్ కాణుర్, కష్ట
కుచ్చు, మేయ్ మెయ్, వంజన్మై వుర్రుకొణ, కన్ కాణ్.

—o—

Garani Srinivasan

మొదల దశక - నాల్నూరయిరం తిరుమొళి - కణ్ముక్కుచ్చుట్టి.

முதற் பத்து - நாண்காந்திருமொழி - தண்முகத்துச்சுட்டி

శ్లో.

1. தண்முகத்துச்சுட்டி தூங்கத்தூங்கத்தவழ்ந்து போய்,
பொன்முகக்கிண்கிணியார்ப்பப் புழுதியளைகின்றான்,
என்மகன் கோவிந்தன் கூத்தினாயினமாமதீ,
நின்முகங்கண்ணுளவாகில் நீயிங்கே நோக்கிப்போ.

தண் முக்குச்சுட்டி கூஜ்ஜக்கூஜ்ஜக்தவழ்ந்து போய்,
பொன் முக்கிண்கிணியார்ப் புழுதியளைகின்றான்,
என் மகன் கோவிந்தன் கூத்தினாயினமாமதீ,
நின் முக்கண்ணுளவாகில் நீயிங்கே நோக்கிப்போ.

కణ్ తణ్ = కన్న, ముక్కు ముకత్తు = ముఖమ మేలణ, ఒట్టి
చుట్టి = ఒంటి బొట్టు, కూజ్ర తూంగ = అల్లాడుక్త (అల్లాడుక్)
కూజ్ర తూంగ = అల్లాడుక్త, ఇరలా, ~~కవలోస్సు తవిళ్ంతు = కేవ~~
~~ళకొండు~~, పొన్ బొణ్ = చన్నద పొళియువ్వ, ముక్కుముక
ం = ముఖక్కే, కిణ్ కిణ్ కిణ్ కిణి = కింకిణిగళు, ఆర్ప్పా
ర్ప్పు = శబ్దమాడుక్త (ఇరలా), కవలోస్సు తవిళ్ంతు = కేవళమే
డు, పోయ్ పోయ్ = పోగి, పుళుది పుళుది = బీదియు మ
ణ్ణన్న, అళైక్కిన్ఱాన్ అనైకిన్ఱాన్ = అళియుత్తిద్దానే. ~~ఇళ~~
~~ఇలా~~ = మూఢా = మనుష్యరనాద, ఇళ ఇలా = బాల (ఎళియా)
మదీ మతీ = చంద్రనే, ~~నన్న~~ నిన్ నిన్ = నిన్న, ముక్కుముకం
= ముఖవు, కణ్ కణ్ణ = కణ్ణుగళు, ఉళ్ళాల్ ఉళాయిగాకిల్
= ఇరువుదాదరే, ఎన్ ఎన్ = నన్న, మగన్ మగన్ = మగనాద,
కోవిందన్ కోవిందన్ = గోవింద, కూత్తిన్ కూత్తిన్
= బాలచేష్టెగళన్న, నీ నీ = నీను, ఇంగే ఇంగే = ఇల్లియే,
నోక్కి నోక్కి = నోడి, పోగి పోగు = ముందే హోగు.

కణ్ణ ముఖద మేలణ ఒట్టి బొట్టు ఇత్త అత్త అల్లాడుత్త ఇర
లా, పొళియువ చన్నద ముఖవుళ్ళ కింకిణిగళు శబ్దమాడుత్త ఇర
లా, కేవళకొండు అంగళక్కే హోగి బీదియు మణ్ణన్న అళియు
త్త ఇద్దాన. మనుష్యరనాద బాలచంద్రనే నిన్న ముఖవు కణ్ణుగళు
ఇరువుదాదరే, నన్న మగ గోవింద బాలచేష్టెగళన్న నీను

ఇల్లాయేఁ నోఁడి (మయిందక్కే) డ్రోఁదు.

మనుషిన ఒందొందు ఒలనేయు నోఁడువవరిందే దృష్టిరదు కత్తదే. కోట్టిలల్లి మలగిద్దు, అల్లియేఁ కైకాలుగళన్నాడిసుత్తదు, కాలు బడియుత్తదే, మగ్గులాడుత్తదే, కలేచుత్తిరుగళన్న ఒలనేగళు. శవిదు వుదు, నడుత్తదే - మయిందాదవల్ల ప్రారంభిసిద ఒలనేగళు. శవిదు కలేయిసుత్తదే అవుగళిందలే బరుత్తదే. అనంతర బరుత్తదే మలగిదరిదియింద మయిందక్కే జారుత్తదే. అదరల్లి కేవలవాగుత్తదే మొదలనేయ ఒలనే. మనుషిన కన్న డ్రోట్టే, ముంగైగళు, మోణ కాలుగళు అథవా కాలబేరళు గళన్న బయోనెట్ సికిసుత్తిల్లవాగిదే. మనుషిన ఒలనేగళు అదర బెళవణిగెగూ ఎందరే వయస్సిగూ సంబంధిసిదేఎన్నుత్తారే.

ఈ వాక్యదల్లి మనుషాద కృష్ణ కేవలవాగి మొదలిట్టిద్దానే. ఉణియ మేలిరువ ఒంటి బోటూ, కాలిన కంబినిగళూ కమ్మి కమ్మి కేలద మూడలు మొదలాగిదే. ముఖదమేలే బోటు ఓడాడుత్తిదే ఎందరే మనుకేవలవాద ఒలనేయొందే/ఇత్తి అత్తి అడుడనాడుత్తదే. ఆటాడుత్తదే. అదరింద బుఖద కాంతి కోబ్బుత్తదే. నోఁడుత్తిద్దవర కళ్ణిగూ కాంతియూ ఆకర్షకవాగిదే. ఇదొందు భోగవే. కాలిన కరుళిజ్జోగళు ఇంథా బద్దవాగిదే. చన్నదిందాగి అవుగళ కాంతియూ ఆకర్షకవాగిదే. ఈగ నోఁడువవర కణ్ణిగూ మనస్సిగూ ముత్తు మనస్సిగూ దృష్టిరదు కత్తదే.

కేవలవాదన్న కలిత మనుషియల్లి బుళియువుదిల్ల. అదు మనేయింద ఆచేయ జనరత్తన్న నోఁడలు మొదలు మాడుత్తదే. దానియేఁ, మనుషాద కృష్ణ కేవలకొండు అంగళక్కే డ్రోఁదుత్తానే. కైనే అల్లి సిక్కువుదు మణ్ణు, కల్లుగళు. కైగళల్లి మణ్ణన్న కూడి మండిసి మండిసి ఎత్తి కేళక్కే బీళలువుదు. ఇదొందు ఇష్ట వాద ఆటవనుఎనే. ఆటోట్టారరు ఇదన్న/ అళియువుదు' ఎన్నుత్తారే.

బాలకృష్ణ ఈ మణ్ణు అళియువ ఆటవన్న నేలదమేలే/ మనేయాఁ అంగళదల్లి నడసుత్తిద్దానే. ఆకాశదల్లి బాలచంద్రనిద్దానే. శుక్లపక్ష ద చంద్ర నన్ను వృద్ధిచంద్ర ఎన్నుత్తారే. ఎందరే, / బెళియుతేర్ష వను ఎందర్థ. బాలకృష్ణనూ డాఁయేఁ, వృద్ధిచంద్ర తేర్ష వను; బెళియుతేర్ష వను.

నభోలంగణాదల్లి బాలచంద్ర, నందన అంగణాదల్లి బాలకృష్ణ.
ఇవరిబ్బరూ ఈగ జొంకే – ఆటదల్లి జొంకే. యుశోదే బాలచంద్ర
నన్న కరెదు తోళ్తుత్తా ళే:– 'చంద్ర, ఈగలే, నన్నగోపందన ఆట
వన్న ఇల్లియే నోడి బోళు! భగవంతన, ఈ 'మన్ముచ'యారి
రూ నిలభనాగి లభిసువుదల్ల. మృణ్మయ శాలెయి మాత్రవే. గోపబలరి
ఆ మృణ్మయవే. చంద్రనిగూ అదు లభిసిలిందు యుశోదెయు ఆకే.

2. ఎన్ శిశుక్రుట్టన్ ఎనక్కోరిన్నముదమ్బిరాన్,
తన్ శిశుక్కైకళాల్ కాట్టిక్కాట్టి యణైక్కిన్రూన్,
అంజనవణ్ణనోడు అరుకనవణ్ణ ఱైడు ఆడలాడవుఱుతియేల్,
మంజల్ మలయూదే మామదీ మదంతూన్ తోడిపా.

ఎన్ ఎణ్ణ = నన్న (యశోదెయు), ఒరు శిరు = ఒక్క, కుట్టన్ = మగనాద, ఎనక్కు ఎనక్కు = ననగే, ఇర్ణ్ణిర్ = బాయి ఇన్ = ఇనిదాద, అముదు అమృతు = అమృతనిమూనవాద, ఎమ్మ ణం = ననగే (నమగే), పిరాన్ పిరాణ్ = ఒడెయనాగి, దేవరాళ్/ కన్ తణ్ = కన్న, శిరు శిరు = ప్రీతి, కైగళాల్ కైక కణాల్ = కైగళింద, కాట్టి కాట్టి = కాటిక్, కాటిక్ = తోర ఆసి తోరిసి, అలంకైక్కిన్రూన్ = (నన్నన్న) అలం కరియుత్తిద్దానే. మా మగ = సుందరవాద, మదీ మత్తే = ఒందిరనే, అంజనవణ్ణనోడు అరుకనవణ్ణ ఱైడు = కాడిగెయ బణ్ణద వస్త్ర దన్ని, ఆడలాడల్ = ఆటవన్ను, ఆడ ఆడ = ఆడలు, ఉ యిత్ ఉఱుతియేల్ = ఇష్టవుళ్ళవనాదరే, మంజల్ మరుశిల్ = మోడదల్లి, మలయూదే మఱెయాగదే = మరెయూన బేడ, మణిలూనేదు మకిళ్ందిత్తు = ఆరనక్కియింద ఓడిపా ఖిడిపా.

నన్న ఒక్క మగనాద, ననగే ఇందు/మధురవాద (ఇనిదాద) అమృత నిమూనవాద, నన్న దేవరాదవను కన్న ప్రీతి కైగళింద ~~నన్నన్న~~ తోరి సి నిన్నన్న అలంకరియుత్తిద్దానే. సుందరనాద ఒందిరనే కాడిగెయ బణ్ణద వస్త్రదింద ఆటవన్నాడలు ఇష్టవుళ్ళవనాదరే, మోడదల్లి మరెయూనబేడ; ఆనక్కియింద ఓడిబా.

మనువన్ను 'దేవరు' ఎందు భావిసి, డానియేల నడేదు కొళ్ళువుదు నమ్మల్లిన సంప్రదాయ; నమ్మ నాడిన సంస్కృతి.

సృష్టియల్లి దినదినవూ హొసహొస రీతియల్లి ఆశ్చర్య వన్నూ ఆనంద వన్నూ తరువ వస్తుగళు హేరళ్ళవాగి మే. చంద్ర అంథ వస్తుగళల్లి ఒందు. అదర ఆకర్షణెయు ఎల్లర మేలెయూ ఇదే. ఒత్తన్నన్ను నలయద మనుష్యరిల్ల వేన్న బహుదు.

ఓట్ట మనువన్ను కంకుళల్లి ఎత్తికొండు, బెళదింగళ సంజెగళల్లి చంద్రనన్ను మనువిగె తోరిసుత్తా "చందమామ, బా బా" ఎందు కరెయువుదు కాయుందిర మాడికే. సృష్టియ ఒందు సుందర వస్తువన్ను మనువిగె పరిచయ మాడికొడలెందోల!

చంద్ర బెళ్ళనువనను. బెళ్ళకిన క్షీరవు వివే. కృష్ణనాద రూప కొడిగెయ బణ్ణదవను. ఇవనొందిగె ఆటవాడలు ఇష్టపడువవనాదరి, చంద్రనే, ఓడిబా ఎన్నుత్తా బెళ్ళ తాయి యశోదె. బెళకింగూ కత్తలెగూ (కొడిగెగూ) ఎష్టు మట్టిన నేళద సంబంధ వళివే ఎంబుదు ఎల్లరిగూ తిళిద విషయ. ఆదరే, శత్రే అన అంతరాళదల్లి బేళకు అడగిదెయెందూ, అదంతదలే మిత్ర ఎల్ల ప్రకటవాద బేళకుగళు ఎందూ ఇల్లి సూచనె ఇరబహుదే? అథవా, మనుష్యరే ఇరలి, అదక్కూ చంద్రనిగూ యావ సంబంధ జోడిసి ఎందు సూచిసువుదే?

3. సుత్తుమొగివట్టం సూళ్ళిత్తు సోతిపరిందెంగుం,
ఎత్తణె సెయ్యిలుం ఎన్మకళ్ముగం నెరొవ్వాయ్,
విత్తగన్ వేంగడవాణన్ ఉన్నై వినిక్కిన్ఱ,
కైత్తలం నోవామే అంబులీకడి తోడి వా.

శుత్తుమేళి వట్టమా సూళ్ందు జొలిందివరనెజుమో,
ఎత్తనై శెయ్యలుమా ఎన్ మడన్ ముగమా నేరొవ్వాయ్,
ఎత్తన్ మేజ్ఞడవాణన్ ఉన్నై విళిక్కినేలి,
కైత్తలమా నోవామే అమ్బులీ కడిదోడి వా.

అమ్బులీ అంబులీ = చందిరనే, బళ్ళిణి = కేజుస్సన, వట్టమా వట్టం = మండల, చుత్తుమా చుట్టుపు, సూళ్ందు = సుత్తు ఆవరిసి, జొలిందివర = జ్యోతి

ఎల్లుమా = అల్లుడు, ఎంగుకుం = ఎల్లల్లయూ, వీరన్దు పరన్దు = పరడి, ఎత్తనేత్తూణా = ఎష్టు రీతియల్లి, శెయ్యులుమా రీతియిల్లుం = అలం కార మాడికొండరూ సరి, ఎన్ అణ్ణన్ = నన్న, మగన్ మగన్ = మగన, ముగమా ముఖం = ముఖ మండలక్కే, నేర్ నేర్ = సమనాగి, ఒవ్వాయ్ ఇవ్వాయ్ = హోలిగె బరలారే. (హోలలారే). విత్తగన్ = విస్మయ కారకనాగి, వేజ్జడమా ఇవుంకుడం = కిరుబెరళు మేలే, మాణన్ వాణాణ్ = వాసనెయవనాద (నన్న మగను), ఉన్నేత్తా ఉణ్ణా = నిన్నన్న, విళిక్కన్ = విళిగిసికొండు = కరెయుత్తిరువ, కైకలమా రీతియల్లి = హస్తవు, నోవామే ఇనా వాడు = నోవాగదెయంతె, కడిదు కూడిత్తు = బేగ, కడివా కూడి వా = కడిబా.

అంబులంయే, నిన్న కేజస్సిన ముండల వన్న జ్యోతియింద సుత్తలూ ఆవరిసిరువ, ప్రీతియన్నెల్లల్లూ పరడి ఎష్టేష్టు రీతి యల్లి అలంకరిసికొండరూ సరి, నన్న మగన ముఖ మండలక్కే రీతి నాగి హోలలారే. విస్మయకారకనాగి కిరుమల్లెమేలే వాసనెయ వనాద నన్న మగను నిన్నన్న కరెయుత్తిరువ హస్తక్కే నోవాగదే ఇరువంతె బేగ కడిబా. (3)

అందవాద దుండు ముఖవన్న చంద్రనిగే హోలిసువుదు చాడిరే. చంద్రన ముఖ దుండు, రాజహంసెయ. అదర రీతియల్లి నిన్న కేజస్సు అవన సుత్తలూ ఆవరిసిరువుదే. అదు నిన్న ప్రీతియన్ను ఎల్లకడెయూ పరడుత్తలే. చంద్రన బెళకు బిద్దకడెయన్నెల్లా, చప్పగళన్నెల్లా సుందరవాగి మాడుత్తదే. చంద్రనిగే ఇష్టవల్ల ఎంతహ గుణగళిద్దరూ యావుదో ందు న్నల్లా: "చంద్రా, నన్న మగన్న ముఖ మండలవన్ను నోడు. నీనే దినా అవనిగే సమనాగిరుత్తీయా? కారణవేనిత్తే? ఆ కిరుముళియు ఒడెయ నాద వేంకటేశ్వరనే నన్న మగనాగి అవతరిసిరువుదరింద, అవన దివ్య సౌందర్యవన్ను సమరాగి నువవరూ ఇల్ల; ఎల్లరిగింతలూ ఇల్లవే ఇల్ల. ' భగవంత కోటి కోటి మన్మథ సుందరనల్లవే!

4. చక్కరక్కెయన్ తడంగణ్ణాల్ మలావళిత్తు,
ఒక్కలిమేలిరుత్తు ఉన్నోడెయ చూడిక్కాట్టుంగాణ్,
తక్కతరితియేల్ చన్తిరా కలరు సెయ్యాతె,
మక్కట పెరుత మలడినల్లిలెయేల్ వాకణ్డాయ్.

చక్కరక్కేయున్ కడజ్ఞాణ్ణాల్ ములరవిచుళిక్కు,
ఒక్కళ్ళే మేలదున్ను లున్నేయిలే ఒమట్టి క్కొట్టుజ్ఞానో,
కక్కకతుదియిలే చన్దిరా చలంతోయ్యాదే,
మక్కట్ పోలూద ములడనళ్ళోయిలే వా కణ్డాయ్.

చక్కరక్కేయున్ చక్కరకణ్ణకయన్ = చక్రవన్ను కైయల్లి పిడిదవనాద (చక్రపాణియాద) - బాలకృష్ణను (చక్కరం + కణ్ణకయన్ = చక్కరకణ్ణకయన్), ఒక్కళే ఇక్కలు = సొంటద, మేలత్ తుమ్బు = మేలే, ఇరున్ను తిరున్దు = ఇద్దుకొండు, కడకణ్ణడ = విశాలవాద, కణ్ణాల్ కణ్ణణ్ = కణ్ణినగళింద, (కణ్ణ + కణ్ణణ్ = కణ్ణినగళింద) ములర మలర = అరళిసి, మిచుళిక్కు విచారిసిత్తు = గమనిసి, లున్నేయే ఉణ్ణిగళే = నిన్ననే, ఒమట్టి కూట్టి = గురుతిట్టు, కొట్టు మా కాణో కాటట్టుమ్ కాణ్ = కొలంబుశిద్దానే, కానోయా, చన్దిరా కాన్తిరా = చన్ద్రనే, చన్దిరనే, కక్కదు తక్కతు = యుక్తవాదుదు యూచుదందు, అలుతిదియిలే అరితిరేయిల్ = అంతరవనాదరే, మక్కళ్ మక్కళ్ = మక్కళన్ను, పడూద పెణ్ణాగి = కడేయద (వధేయద), (మక్కళ్ + పెణ్ణాగి = మక్కట్ పెణ్ణాగి), చుల డన్ మలడాన్ = మూడు, అల్లవియిలే అల్లిలే = అల్ల బిద్దరే, చలమా కలం = బూలవన్ను (కపటవన్ను), శయ్యాదే తెయ్య బిద్దరే, మూడదే, వా కణ్డాయ్ వా కణ్ణడాయ్ = బా, కండెయా?

చక్రవన్ను కైయల్లి పిడిదవనాద ఇవను (నన్న = యశోదెయ) సొంటద మేలదు కొండు, కణ్ణినగళన్ను విశాలవాద అరళిసి నిన్ననే గమనిసిత్తు గురుతిట్టు కొలంబుశిద్దానే కానోయా? చందిరనే యుక్త వాదుదు యూచుదందు నీను అంతరవనాదరే, మక్కళన్ను కడేయద మూడు అల్లదిద్దరే, కపటవూడదే బా, కండెయా. (4)

మదువాద కృష్ణన కైయల్లి శంఖ చక్రగళ రేఖెగళు కొలంబిరుత్తవే ఎందు పండిత హిందు చారుదల్లి హేళలాగిదే. అల్లదే, చక్రాయుధవన్ను ధరిసిరువ శ్రీమన్నారాయణనే కృష్ణనాగి అవతరిసిరువుదరింద ఇవను 'చక్రపాణి' - చక్రవన్ను కైయల్లి పిడిదవను.

ప్రకృతి యూ చానలూ సుందర, ఆకర్షణీయ. అదరల్లి

కేజోలేనోళ్ళకళ్ళాద మీయర్, చంద్రుడు ఎల్లరిచా ఆకర్షణీయు. మళ్ళిచా నీవు చంద్రునందరే ప్రీతి. ఆహ్లాదం అవనన్ను నోడబోకెందు కుశకుండల, ఆళ. ఈ కారణా దిందలే మనుమాద కృష్ణనా నీవు ~~చంద్రునన్ను~~ 'కన్న చికాలవాద కణ్ణుగళన్ను అరళిసు, చంద్ర నన్నే గమనిసుక్తా గురుతిట్టు నోడుత్తిద్దానే' - ఎన్నుక్తాళ రియుశోదే.

కవియే చోదాదద్ద బరదిద్దరే కడ మాడువవరు మళ్ళరు. ~~మరియు~~ రన్నిసిదవరు మళ్ళర ఇంథ కవన్ను అరియుశక్తవరు. మళ్ళర ~~ఆకార~~ ఆశయవన్ను ప్రోత్సాహిసువుదు, అవరన్ను ప్రోత్సాహిసుత్త మేడిదువుదు మళ్ళరన్ను ప్రీతిసువంతే శిక్షిద విషయ. నోడు మనసు ప్రేరిసే కరుణే కసోరగళు కడమే ఎన్నుక్తారే. ఆద్దరింద మళ్ళర ఇంథ కవన్ను అరియుశక్తవరాగి ~~మరియు~~ రు కడమాడరు. మనసు అప్పు కవన్ను అరియుశక్తవరాగి మరియురు కడమాడరు. మనసు అప్పు ఆశయింద నిన్నకడేగే దృష్టియిట్టు నోడుత్తిద్దరే, చోన చందుబిడు ~~మాడు~~ చంద్రనే ఎన్నుక్తాళే రియుశోదే.

5: అళకియ వాయిల్ అమృతవ్వానల్లతెరిళివరూ,
మళలుమూర్రుత ఇరుళిన్చొల్లాలువిన్నెగె కూవిగిన్
కుళకణ్ణిశ్రీధరన్ కూవక్కూవినోపోతియెల్,
పుణ్యయిలవాకాతె నిన్ చెవిపుకర్మమామదీ.

అళియ వాయిల్ అముదవూ ఎలే కేళువుళూ,
మళలుమూర్రుత ఇళంజొల్లాలున్నెల్లిగూ ఎకిన్ళూనా,
కుళకనోశీధరనే కూవక్కూవ నీ పోదియేల్,
పుణ్యయిలవాడాదే నిన్ శేవిపుకర్మమామదీ.

~~పుకర్ పుకక్ = బిళియ బణ్ణదింద~~, ~~మూ మా = మనోహర నాద~~, ~~మళలు మళ్ = మళలుదు~~, అళియ అళకియ = ఒళ్ళుచాద, వాయిల్ వాయిల్ = బాయియల్లి, ~~అముదం అమృత~~ = అమృతద, ఎలే ఎళే = ఎళయుత్తిరువ ఒళ్ళల్లి, అముద అమృతం = అమృతవన్ను, కేళువు కేళు = కేళిదరూ (ఆలకిసిదరూ) రువుదరింద, ~~మళలుల్లి మళలియ~~ = కోదలు నూడియు, మురుగు మూర్రుత = బళయుదిరువ, మళలుల్లి మళలియ = కోదలు నూడియు, ఇళ ఇరు = ఎళయ, శోల్లాల్ కథాళలిగళ = మాతుగళింద, కుళకణ్ కుళకన్ = సుందరనాద, శోంగోదరన్ శ్రీధరన్ = శ్రీధర,

నాద, మను కృష్ణను, కూచక్కూచ కూచకూచ = * నిన్నన్న బాం
దు కూనుక్కలో ఇరువాగ, ~~నీకన్నా నీకు~~ పుర్ర్ పుకార్ = బిళియు
కేజోఁమయువాద బణ్ణ దింద బోళగువ, మూఁగ = మనోఁడరనాద
మువీ మక్కో = ఒందిరనే, నీక్రో = నీను, పోఁదియోఁళ్ ఁపా
క్రియె = (అవన దక్కిర్ళే బరదంతే) పోఁగు మేయోఁ ఆదరే, నిన్క్రిన్
= నిన్న, ఒళి ఈయి = కివిగళల్లి, ~~పుట్టు~~ ముచ్చి ~~పుణాట~~ = కొళ్ళదు,
(~~మూగ~~ మూక), ఇలఅలి = ఇల్లదంతే, ఆదాదరే ~~ఆగుతే~~ = ఆగదే?

ఒళిదువాద బాయియల్లి లూరుక్కిరువ ఝుంట్లు అమ్మళక్కింత
దొచ్చు కిళియుగా (స్వాదువాగి) ఇరుచ్చువంద, బళియుదిరువ
కొందలుగుడియు ఎళ్ళియు మూకు (శబ్ద) గళింద నిందర ~~నిన~~ నూ
శ్రీధరనూ ఆద మగు కృష్ణను నిన్నన్న బారేందు కూనుక్కలో
ఇరువాగ, ~~నిన్నంతు~~ కేజోఁమయువాద బిళియు బణ్ణదింద బోళ
గువ ఁందిరనే, నీను అవన దక్కిర్ళే బరదంతే పోఁగుమే
యుదరే, నిన్న కివిగళల్లి ~~గుగ్గే~~ (కేళ్ళదు) ఇల్లదంతే ఆగదే? (5)
ఁందిరనే,

మగువిన బాయల్లి ఝుంట్లు మురియుక్కిదే. అదు శుద్ధవాగి
కిళియుగాగదే. బాయింద ఒందొందు శబ్దవూ పోరడుక్కిదే. ఆదరే,
అవ్వు స్పష్టవాగి అల్ల. ఈ స్థితియల్లి, కొందలువ ముద్దు శబ్దగళం
ద నిన్నన్న కృష్ణను ర్ళియుక్కలో ఇద్దానే. నీను అవన ర్ళియన్నెయు
యూ పోరబు పోఁగువుదా? అలట్టిరె దూర పోరబు పోఁగువుదక్కి
నిన్న కివియల్లి ఏనాదరూ నుగ్గే కుంబళేండిదేయే? అవన ముద్దు
~~కూ~~ ర్ళే నిన్నంతే అదరింద పోఁరలల్లవే? మనుబళే ఇష్టు
శ్రమకేడబడ్తదే? నిన్న కివి నుగ్గే ఇల్లదంతే శబ్దవాగర బారదాల్లే?
ఎష్టు స్వాభావిక! ఎష్టు చేఁతా! ఎంథ అనుభవదఁన్నలే!

'శ్రీ'యున్న వష్టదల్లి ధరిసువుదరింద అవను శ్రీధర; మీడా
విష్ణు. అవన అవతారవే ఈ ముద్దు మను కృష్ణ ఎందు వేనపట్ట
కరుక్కిద్దారే ఆలోచారరు.

6. తణ్ణెడొడుసక్కరం సార్ంగమేన్దుందకడక్కైయన్,
కణ్ణుయిల్కైకాళ్ళక్కరుతిక్ కైకట్టావికైకాళ్కిన్రాన్,
ఉణ్ణముళిప్పాలరుకణ్ణాయ్ ఉరంగుకావిడిల్,
విణ్ణనిల్మణ్ణియ మామతో విరైందీదాడివా.

కణ్డోడు చక్కరమూ శాఙ్గ్డమేన్దుమూ కడక్కైయిన్,
కణ్డుయిల్ కొళ్ళక్కరుది కొట్టాఎ కొళ్గిన్ఱాన్,
ఉణ్డు ముల్లై ప్పూలటూ కణ్డాయ్. ఉలగినిల్,
ఎణ్డిశై మన్నియ మూవరిల్ ఎన్నైనోడి వా.

కణ్డోడు కణ్ణా డెాగ్గి = గదయన్నూ, చక్కరమూ చక్రం = చక్రవన్నూ, శాఙ్గ్డమూ శార్ఙ్గకం = శాఙ్గ్డం బిల్లన్నూ, ఏన్దుమూ ధరిన్తు = ధరించి, కడమూ కిడమ = ధరిమయిం దకూడిద, కైయిన్ కైకయిన్ = కైకళ్ళున్నవను, (కిడమ + కైకయిన్ = కిడకైకయిన్) కణ్ కణ్ = కణ్ణగళన్ను, కొళ్ళ కొళ్ళ = రుయిల్/కుయిల్ కొగాన్ణ = నిద్రపో మాడలూరదే కాశ్యపీ ఇవ్వుకొళ్ళట్టు (కణ్ + కుయిల్ = కణ్డుయిల్), చరుది కరుతి = బుద్ధిచెపి, కొట్టాఎ కొగాట్టాయి = ఆకళ్ళికి, కొళ్గిన్ఱాన్ కొగాన్ కిణ్ఱాన్ = మాడుతిద్దానే, ఉలగినిల్ ఉఱఙ్గు కాయిడిల్ = నిద్రపోదిద్దరే, ఉణ్డు ఉణ్డ = కుడిద, ముల్లైప్పూల్ మూలిప్పాల్ = మొలకాలు, అటూ అట్రు = అరగుళ్ళబిల్ల, కణ్డాయ్ కణ్ణాడాయ్ = కండియా, ఎణ్ణాయిణ్ = ఆకాశవల్లి, శెనిల్ కుణిల్ = శనియూ (నీట్బకంక్రసాని), మున్నియ మ ణ్ణిన్ = రాజసాకిని, మూమా = ధరిమయుళ్ళ, మునీ మత్తో = ధం దిరనే, విరైన్దు విరైన్తు = బద్రుచోగ, ఓడి వా = ఓడి బా.

గదయన్నూ, చక్రవన్నూ శాఙ్గ్డవన్నూ ధరిన్చిన ధరిమయిం ద కూడిద కైకళ్ళున్నవనాద (ఈ మున్ను - కృష్ణను) కణ్ణగళన్ను నిద్రపోదిద్దరే ఇవ్వుకొళ్ళట్టు లుదేశ ఆకళ్ళి నిస్తిద్దానే. ఇవను నిద్రపోదిద్దరే లుడిడ మొలకాలు అరగుళ్ళబిల్ల, కండియా. ఆకాశవల్లి శనియూ (నీట్బకంక్రసాని) రాజనంకే ధరిమయుళ్ళ ధం దిరనే బద్రుచోగ ఓడి బా. (6)

శ్రీ ఎష్ణు ఎన వించాయుధగళల్లి మూరన్ను ఇల్లి డోళిదే. గదే మత్తు చక్రగళన్ను ఎందెందు కైయింద లు బియోగిసబహుదూ, శాఙ్గ్డవన్ను మాత్ర ఎందరే బిల్లన్ను లు బియోగిసబేకు ఎరడు కైగళూ బేకు. ఆద్దరింద, ధరిసు కైగళల్లి దివ్యాయుధగళన్ను కైగళల్లి దివ్యాయుధగళన్ను ధరిసి అవుగళన్ను దుష్ట నిర్మూలనే శిష్ట రక్షణేగే బళసువ ధరిమయుళ్ళవను ఖిన్నవంతే. అవతార పురుషనాగి బందిరువ కృష్ణనే ఆ ధరిమయిదే.

'కుయిల్ కోళ్ళ్ తుయిల్లకాగాల్'— ఎంబుదక్కి ఎరడు అర్థ
గళ్ళతే. మేలే, అర్థ వివరణో కొడువాగ అదర ఒందర్థవన్న
కేదిదు కొండిదే. అదర ఇన్నొందు అర్థ 'నిద్రిసు' ఎందు. ఈ అర్థ
వన్న గమనిసిదరే, మాతురద ఎరడనేయు కాలద అర్థవన్న కొ
వీయల్లా కేళబేకాగువుదు: " కణ్ణ కణ్ = కణ్ణుగళన్న, కుయి
ల్ కోళ్ళ తుయిల్లకాగాల్ = నిద్రిసువుదక్కాగి ముచ్చువ, కరుది
కరుత్తి = లుద్దేశదింద, కోట్టాయి కాగాట్టాగి = ఆర్భరి,
కోళ్ళ్ ఇన్ లూన్ కాగాల్ కిణ్ణన్ = మాడుత్తిద్దనే (నిద్దేగా
కణ్ణుగళన్న ముచ్చువ లుద్దేశదింద ఆర్భిసుత్తిద్దనే)

ఆర్భిసువుదు నిద్దేగే మున్నుడియతే. ఇదు సామాన్యవాగి ఎల్లర
అనుభవదల్లియూ బరువ విషయ. మొబ్బు మొబ్బాగి ఆర్భలారంభిసిదాగ,
కణ్ణుగళు మెల్ల మెల్లగే ముచ్చుత్తా బరుత్తవే.

నిద్దేగూ ఆహార జీర్ణవాగువుదక్కూ నికట సంబంధవిదే.
నిద్దెయిల్లదిద్దరే ఆహార అరగువుదిల్ల.

7. బాలకనెన్ను పరిభవంగెయ్యేల్, పణ్డొరున్నాళ్
ఆనిలెయ వళర్న్ద చిరుక్కనవణివన్,
మేలెళ్ళప్పాయ్న్దు పిడిత్తుక్కొళ్ళుం వెకురుం మేల్,
మాలె మదియాదే మూ చుండి ముఖవన్నోడిమ.

బాలర్న్ బాలకన్ = మగు, (అలక్ష్య) ఎన్నల్లు ఎన్ను = ఎందు, పరిభవ
వమా పరిభవం = అవమాన, శెయ్యేల్ కెయ్యేల = మా
డుచేయూదరే, మీన్డు పణ్ణు = బదల్ల బదల్ల ఒందే, ఒరునాళ్ ఒరు
నాళ్ = ఒందు దినదల్లి, ఆలన్ ఆలిన్ = ఆలద, ఇల్లే ఇల్లి
= ఎలెయ మేలే, వళర్న్ద వణర్న్దే = చళీద, అవన్ అవ
న్ = ఆ, ~~[illegible]~~ ఒణుక్కన్ చిరుక్కన్ = మనుష్య, ఇవ
న్ ఇవన్ = ఇవను, వీడుళుమా వీల్ వెకురుం ఏల్ = కొం
డసుండనేందరే, మేల్ మేలె = మేలక్కే, ఎళు ఎళ్ = ఎత్తరక్కే
పాయ్న్దు పాయ్న్దు = నేగిదు, (ఎళుపాయ్న్దు ఎళ్ పాయ్న్దు =
ఒందే నేగిద నేగిదు), పిడిక్కుక్కొళ్ళుం = పిడిత్తుక్కొళ్ళుం =

(నన్నన్న) పడిదుకొండు బిడుత్తానే, మూలే మగాలు = ఈ వీరము మీరుష్ణన్న, మదియూదే మకియాతే = అవమానాన్ని సోరవిన్నదే మాడదే, మూ మగా = మనిషి ధరనాద, ముదీ మక్తో = ఒకందిరన్నే, మంది లోన్ను మకిష్ఠన్తు = ధుష్ణదింద, కిడివా కొట్టి వా = కిడిబా.

ఇవను బాలక నోందు అలుష్ణ (అనడే) మూడు వేయాదరే, బడ్డబడ్డ ఉందే బందు కాలదల్లి ఆలద ఎలెయు మేలే బోళేదంత్ర ఆ మదువే ఇవను. కూలి మాడుతిద్దవను, ఇవను మేలక్కే ఒందే ననేశ కొనేదు నన్నన్న పడిదుకొండు బిడుత్తానే. ఈ వీరమ మీరుష్ణన్న సోరవిన్నదే, అవమానాన్ని మాడదే, మనోహరనాద చంద్రన్నే, ధుష్ణదింద కిడిబా. (7)

'బడ్డ బడ్డ ఉందే బందు కాలదల్లి' ఎంబుదు మడా మోళయివన్ను మూఢనిసుత్తదే. ఆగ ఎల్లవూ జలమయ. చల్లి మోడిదరూ నీరే. ఆ భగవంతను బంటియూ, మీద్ద మనుషిన రూపదల్లి, ఆలద ఎలెయ మేలే మలగి ఆ అపార జలరాశియల్లి ఆనంద మయనాగిరుత్తానే. అవనే వటవీక్షకనాయి. ఆదరే, నమ్మన్ను చోదకనాగిరోకన్నన్ను గళన్ను ళగొండ ఇడియు బ్రహ్మాండవన్ను భగవంత మూష్కరూపదల్లి కొట్టుకొండు హొరటు బిడుత్తానే. అదు ముందిన సృష్టిక్రియెన్న ధోడ్డదియల్లి బ్రహ్మనాగి మాడుత్తానే. అదు ముందిన సృష్టి గాగి.

అవనే, ఆ మనుషిన రూపద భగవంతనే, ఈగ ఇవనాగి బందు ఎందరే, గోకులదల్లి శ్రీకృష్ణనాగి అవతరిసిద్దనే. ఇవను నిన్నన్ను కంసన కారాగృహదల్లి జనిసిద్దనే. నినగే ఇదు గొత్తవాగిరబహుదు. ఇవన బాల్యదల్లి మాడువ లీలెయన్ను దొడ్డకథే. ఇదన్ను కేళిదుకొళ్ళదే హోగ బందు ముందు ఇవనన్ను కంసనే కొల్లిసిబిట్టను. ఆనంతర, ఇవను బాలం నోందు ఇవనన్ను సోరవిన్నదే కడెగణిసిద బోడ. ఇవనిగే కూలి బందిరువుదరింద, ఒందే నిమిషదల్లి నిన్నన్ను ఒడిదుకొండు బిట్టాను!

భగవంత నివగిష్టవాగిల్లవే? అవనింద ఆగద కేలసవుంటే?

8. కిఱియనైన్ఱైణ్ణిలాఞ్చిఙ్గకత్తై యికழ్ందుకణ్ణాయ్,
కిఱిమైయిన్ వార్త్తైయై మావినియిడైచ్చెన్ఱుకేள్,
కిఱిమైప్పిழைక్కైకొள్ళిల్ నీయుమున్ తెవైక్కురియైకాణ్,
నిఱైమతీ! నెడుమాల్ విరైన్తున్నైక్ కూవికిన్ఱాన్.

ఒంటియనేనలుస్నిళం బిడ్డక్కై యిడ లోల్ కణ్డాయ్,
ఒంటు మ్మేయిన్ వాక్కైయ్మై మూవలయిడ్మై ఛ్ఛినాలు కోళ్,
ఒంటు మ్మేమై ప్పిలుమ్మై కొళ్ళిల్ నీలయుముస్తో మ్మేక్కుంయ్మై కొండో
నిలుమ్మే మదీల! నీడుమూల్ విర్మైన్నుదన్నైమై కుళ్ళుకిన్ఱాన్.

నిలుమ్మై నిఱైన్ = పూర్ణ చంద్రనే, మదీలత్తో = చందిరనే, ఎన్ = నన్న (యశోదయి), ఇళ్ళిరుంద = ఎళ్ళిరవు, ఒడ్డిక్కై కొడు కత్తిరత్త = సిందవన్న, ఒంటియాన్ కిఱియన్ = ఒక్కవను, ఎన్ఱు ఎణ్ఱు = ఎందు, ఇడ లోల్ అకఱుమ్ = కడిగనిద మేత, కణ్డాయ్ కణ్ణాయ్ = చండియా. ఒంటు మ్మేయిన్ కిఱ్ఱు మైయిన్ = ఎళ్ళికనద, వాక్కైయ్మై వార్త్తైతాయ = మూ (విద్యమానవన్న), మూవలయిడ్మై = ముదాబలు, ఇడ్మై ఇణ్ణ = దత్తిర, ఒకేనలు ఎణ్ఱు = పోలి, కోళ్ అకఱుమ్ = కేళ్ళు. ఒంటు మ్మేయిన్ నిమిషం = అల్ప కాలం ఎంబ, పిలుమ్మై పిరుమ్మై = కెప్పిన్న, కొళ్ళిల్ ఎకఱుమ్ణిల్ = కిళ్ళదేయాదరే, నీలయుమూ నీయుం = నీనూ నీద, లున్ ఉన్ = నిన్న, కేమ్మైక్క ఱైవుక్కు = ఇష్ట్కే కక్కశేవనే? లుంయ్మై ఉరిమై = యోగ్య నానుత్తియే, కాణాకాణ్ = కిళి దుకోం. నీడుమూల్ నైడుమాల్ = ప్రవాండిక్నాద ఇవను, విర్మైన్నుదయి నైన్తు = ఆకాయింద, లున్నైమై ఉన్ఱా = నిన్నన్న, కొంవుకిన్ఱాన్ కూవుకిఱ్ఱాన్ = కరియుత్తిద్దానే.

పూర్ణ చంద్రనే, నన్న ఎళ్ళిసంద వన్న ఒక్కవనేందు కడిన నిశ్చ భేద చండియా. ఎళ్ళికనద విద్యమూనవన్న ముదాబలయు బళిసి పోలి కేళు. ఇంద్రవన విషయదల్లి నిన్నదు అల్పకాల ఎంబ కెప్పిన్న నీను కిళిదేయాదరే, నీనూ కడ నిన్న ఇష్ట్కే కెక్కశేవనే యోగ్య నానుత్తియే, కిళిదుకోం. ప్రవాండిక్నాద ఇవను నిన్నన్న ఆకాయింద కరియుత్తిద్దానే.

కౌరవ సాదన్యదల్లి దినకరిత్తిద్ద బండ. కృష్ణనూ దానియే, ఎళ్ళియుముదు పినల్లో వంచకనాగి బంద పూతనియ విషద మొలె యుండు అవళన్నే కొంద. కెన్న మేలే డాయ్ద కొల్లలు బంద శకట నురనన్న ఎళ్ళిసు కాలన్న రుళాడిసి ఒదేదు కొందు డాకదను. ఆద్ద రింద అ వనను ఎళ్ళిసువనాదరూ అవనూ బండవో. కాయి యు కోలదే అవనన్న 'ఎళ్ళిసంద' ఎన్నువుదు ఒప్పువ దినరు.

మహాబలియా బళి దాని కేళ్దు – ఎంబుదు మామనావతారద కతే. ఎళ్నోయ వయస్సిన వటువాగి బలి చక్రవర్తియ బళిగే భగవంత హోదద. మూరడి నేలద దాన బేడిద. కొట్టోంద భగవంత బలి. కూడలే వామనను త్రివిక్రమనాగి బెళ్దద. తనగే బలి కొట్ట దానదిందలే అవనన్ను నిగ్రహిసిదను. ఆదరే ఇదు. ఎళ్నోరన్ను మల్లే భగవంత అద్భుత కార్యగళన్నే మాడిదను. అవనే ఇవనాగి (కృష్ణనాగి) అవతరిసిరువుదరింద, ఇవనూ ఎళ్నోంభవనాదరూ ధర్మాధిక్యనే!

భగవంతన మంత్రమయన్ను అరితుకొళ్ళువుదవను అల్పనే ధర్మ చంద్రనూ నీడ మనుష్యాద కృష్ణన మంత్రమయన్నరియదిద్దరే, ఇవన కరెగే కళుహుతిద్దరే, అవనదు అల్పతనవే. తన్నదు కష్ట ఎందు తిళిదు కొండరే, అవన హృదయ శుద్ధవాగిరుత్తదే. ఆగ అవను భగవంతన ధ్యేయక్కే యోగ్యనాగిరుత్తానే. తనగే ఇష్టవాద ధ్యేయవన్ను ఆరిసికొం డు అదన్ను అవను బహళ చొన్నాగి మాడుత్తానే.

ఆళ్వారరు ప్రతిదినవూ తమగే బహళ ఇష్టవాద దూరుల సిగళన్ను కట్టిద మూలేయన్ను భగవంతనిగే సమర్పిసువ ధ్యేయవన్ను ఆరిసికొండిద్దరు. తమ్మ ధ్యేయ యింద భగవంత సుప్రీతనాను వనేంబ భావనెయింద అవరిగిత్తు. స్వార్థవిల్లద మనుష్యరిద్దభగవత్సేవెయల్లి అవరు దాన యోగ్యరాగిద్దరు.

9. తాళియిల్ వెణ్ణెయ్ తడంగైకయారవిళుంగియ,
పేళిళై వయిట్రైమూ పిరాన్ కణ్ణా యున్నై క్కూవుగిన్రూన్,
ఆళిగొణ్డు నీయెళువాయ్ మాధవా పళ్ళియెళుందిరాయ్,
వాళి వులగినిల్ మూవుళగుం తనిత్తు వాళ్గిన్ఱదోర్ వాళ్వే.

తాళియిల్ తాళియిల్ = గుడానాగళల్లి, (కూడిసిట్టిరువ), వెణ్ణెయ్ వెణ్ణెయ్ = బెణ్ణెయన్ను, కడ కడ = దొడ్డ, కైకూడి = కైయు (కడ + కై = కడంగై), ఆర ఆర = కుంబ, విళుంగియ = నుంగిద, పేళిళై పెణ్ణె = దొడ్డదాద,

వలుటు వయిత్రు = చూట్టేయుళ్ళ, ఎమ్మా ఎం = నమ్మ, పిరాన్ పిగాణ్ = ఒడేయనాద (కృష్ణను), ఉన్నేవై ఉణ్ణిణా = నిన్నన్న, కూవుకిన్ఱుణా కూవ్ కిణ్ఱుణా = కరేయుక్కిద్దానే. ఇల్లనాదాల్ ఆలియిల్ పుళి = ఒక్రవన్న, కొణ్డు ఎకాణాండు = ఎత్తికొండు, ఉన్నేవై ఉణ్ణిణా = నిన్నన్న, ఎమ్మియుమ్మా ఎన్ఱిరుప్పం = నుట్టు బడుక్తానే. తిప్పుమివు జీవన్ = నిందేడ, ఇల్లేవై ఇల్లిలై = ఇల్ల. మోలు వాళ్ = బదుకరలు, ఉయుందియేల్ ఉన్ను క్కిరియుల్ = ఇచ్చినువేయూదరే, మూఎం = మనోడరనాద, ముదలిల్ = ఒం దిరనే, మఱుమొళి = ఉష్ణదొంద, కిడివా = కిడిచా.

గుడాణగళల్లి కూడిసట్టిరువ బెణ్ణేయన్న దొడ్డ కేరె కుంబ నుండద దొడ్డ చూట్టేయుళ్ళ నమ్మ ఒడేయనాద కృష్ణను సిన్నన్న కరేయుక్తిద్దానే. ఇల్లదిద్దరే, (నీను బరదిద్దరే), ఒక్రాయుధ వన్న ఎత్తి కొండు సిన్నన్న కుట్టు బిడుత్తానే. నిందేడ మాత్రం ఇల్ల. బదుకిరలు ఇచ్చినువేయూదరే, మనోడరనాద ఒందిరనే, (9) ఉష్ణదొంద కిడిచా.

ఈ వాక్యదల్లి ఆలియారు కృష్ణన అసామాన్య లక్షణగళన్న ఎత్తి కొడిసుత్తిద్దారే:

సామాన్యవాగి, మనుషరిగే దొడ్డ బెణ్ణే శిన్నెనుచ్చదిల్ల. ఆదరే, మనుమాద కృష్ణనోళు కానే బెణ్ణే కెంద. అదరల్లూ, కేరె కుంబ ఎత్తి ఎత్తికొండు, చూట్టే కుంబ కెంద. మనేగళల్లి సొల్లరియరు తేలవంతె ఇట్టిద్ద భాండగళ్ళ కుంబిట్టిద్ద బెణ్ణేయన్నెల్లా కేవలం కేవలం కెందు బిట్ట. ఆదరే, అవనిగే యావ కొందరెయూ ఆగలల్ల. నిజవాగియూ, అవను దొడ్డ చూట్టేయవనే! ఇదు ఆశ్చర్యద కర్రవల్లవే?

కృష్ణ మనుమాదరూ కన్న ఒందు విశేష శక్తియన్న కాను ఎల్లరిగూ కొడిసిద్దానే. ఇన్నొందు దొడ్డ శక్తి, అప్రతిమ శక్తి అవనల్లదే. చంద్ర అవనొడనే శడమూడదే ఆచార్య బోధనేం దరే, ఒక్రాయుధదింద అవనన్న కుట్టు బిడుత్తిరలిల్ల మండిక. బదుకువ ఇచ్ఛే ఎల్లరిగూ ఇరుత్తదే. చంద్రనిగూ ఆ ఇచ్ఛేయిద్దరే, అవను ఉష్ణదింద బోధనే కిడి బరబేకు.

10: మైత్తడఙ్కణ్ణి అశోదాత్తన్మకణుక్కు, ఇవై
ఒత్తనచొల్లి ఉరైత్త మాట్రం, ఒళిపుత్తూర్
విత్తకన్ విట్టుచిత్తన్ విరిత్తతమిళివై,
ఎత్తనైయుఞ్చొల్ల వల్లవర్క్కు ఇడరిల్లైయే.

మైత్తడఙ్కణ్ణి = కాటికాయస్సు దట్టమైన, కరడుకట్టిన = విశాలమైన, కణ్ణి కణ్ణుళ్ళవళాన, అశోదై = యశోద, కణ్ణన్ = కృష్ణన్ను, మగనుక్కు మకణుక్కు = మగనాగి (కృష్ణునిగా), ఒత్తన = సేనపిగే బరువంతే, చొల్లి = చెప్పి, ఉరైత్త = వివరించిన, ఇవై మూట్రుమ్ = ఇవన్నీ మట్టిగే, ఒళి = ప్రకాశ వ్యాపించిన, పుత్తూర్ = శ్రీవిల్లిపుత్తూరిన, విత్తకన్ = దాసనాద, విట్టుచిత్తన్ = విష్ణుచిత్తను (పీరియాళ్వార్లు), విరిత్త = వివరణ చేసిన, తమిళ్ = కన్నడ భాషెయ, ఇవై = ఈ, ఎత్తనైయుమ్ = సాధ్యవాదష్టన్నూ, చొల్ల = హేళలు, వల్లవర్క్కు = బల్లవ, ఇడర్ = దుఃఖ సంకటగళు, ఇల్లైయే = ఇల్లవే ఇల్ల.

కాటికడ్డ విశాలవాద కణ్ణుగళుళ్ళవళాద యశోదె కృష్ణ మగనాద కృష్ణనిగే సేనపిగే బరువంతే హేళి వివరిసిద ఇవుగళన్ను మట్టిగే శ్రీవిల్లిపుత్తూరిన విష్ణుచిత్తను వర్ణిసిద కన్నడ భాషెయ ఈ కడ్డు పాశురగళన్నూ, ఇల్లవే సాధ్యవాదష్టన్నూ హేళలు బల్లవరిగే దుఃఖ సంకటగళు ఇల్లవే ఇల్ల. (10)

ఇదు ఈ కరు మేలినే వివరిసిరువుదు. 'యశోదె కృష్ణ మగనాద కృష్ణనిగే సేనపిగే బరువంతే హేళి వివరిసిద ఇవుగళు....' — ఎంబిదే. భగవంతనిగే అవన అవ్యాజవాద గుణ విశేషగళన్ను పరామర్శిసలే బేకే? సేనపిగే కందు కొడబేకే? నీచయం సర్వజ్ఞనల్లవే పరమాత్మ? ఆ జ్ఞానదల్లి కిళియువ అథవా బరెయువ ఆకియన్ను

యశోదే కృష్ణుడే నేనప్పు మూడికొంచ్చళ్ళు ఎన్నబడ్డాదేనోలే. ఆదరీ, ఒందు విషయవేనోలే నిజ: సామాన్య మానవను ఈ పాశురగళ మూలక భగవంతన కేలవు విశిష్టవాద గుణగళన్న మనవంతే మూడికొంచ్చళ్ళ బడ్డాదు. ఎవరణో ఎష్టు సరళవోలే అష్టే సూక్ష్మవాగి అనుభవవన్నూ చేదాంకవన్నూ ఇల్లగళల్లి వర్ణిసిదోళ్ళలాగిదే. ఇదన్నెల్ల ఓన్నాగి తిళిదుకొళ్ళువవరే జనన మరణద దుఃఖవింద కళ్ళల్ల ఎన్నుక్తారే ఆలుట్టారరు.

— o —

అడియ నడే: అడివరవ — కన్ తిణ్, ఎన్ ఎణ్, శుర్త్తు తూత్తు, శక్కరమా శక్కరం, అలమియ అళకియ, కణ్డు తిణ్ణాడు, వాలన్పా లకణ్, శలియనో కిర్రియణ్, కొలి తాళ్ళి, వెళ్ళెత్త ణమక్క, బయ్య ఉయ్య.

— o —

Garani Srinivasan

- శ్రీః - - శ్రీయఃపతయే నమః -

మొదల పత్తు - రెండవ తిరుమొళి - ఉయ్యవులగుం పడైత్తు

முதற்பத்து - ஐந்தாந்திருமொழி - உய்யவுலகுபடைத்து

1. உய்யவுலகு படைத்துண்ட மணிவயிறு
ஊழிதொறூழி பலவாலினிலையதன்மேல்,
பையவுயோகுதுயில்கொண்ட பரம்பரனே
பங்கயநீணயனத்தருசுணமேனியனே,
செய்யவள்நின்னகலஞ்சேமமெனக்கருதிச்
செல்வுபொழிமகரக்காதுதிகழ்ந்திலக,
ஐயவெனக்கொருகாலாடுகசெங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறேயாடுகவாடுகவே.

உய்யவுலகு படைத்துண்ட மணிவயிறூ
ஊழிதோறூழி பலவாலினிலையதன்மேல்,
பையவுயோகுதுயில்கொண்ட பரம்பரனே
பங்கயநீணயனத்தருசுணமேனியனே,
செய்யவள்நின்னகலஞ்சேமமெனக்கருதி

వష్ణ్ణలల్లి; శ్రేయమూ ధర్మం = శ్రేయవన్ను, ఎనగాగి = ఎందు, కరుణిసి = ఉద్దేశిసి, శ్రేష్ఠ = శ్రేష్ఠవన్ను, ఐశ్వర్య = ఐశ్వర్యన్ను, పోలు పాయి = సమృద్ధియాగి హేగి నిరూపిసువ, ముకుర మూ ధకారం = ముకురవెంబ ఆభరణ ఎందల్లి తోరిసువ, కాదు కాగ్రు = కివియు, శిరదల్లిరువ క్రీడ ధృక్కిత = తోరిసిదంథ, కణ్ణు ఇలద తిలక = ధృళ్ళధళ్ళ బిళ్ళనుక్కిరలు, తియ్యర్కడల్ = ఆయుర్కగళ = గోలసులదవరు, పోలి ధార్ = తోరాడలు సిద్ధవాగి నింతిరువ, మీనాక్షి = వృషభ సమూహనే, ఆడుదాయి = ఆడుతిరువవళు, ఆడుత = ఆడుతిరువవళాగి

మత్తే కోలు చుదర్ది లోకగళన్ను సృష్టిసిదవనూ ఉండవనూ ఆద దివ్యసుందరవాద తోట్టియవనే, బలవు కల్పాన్తకాల కోలువ ఆలద బీజయ మేలే, సరాసరి యోగనిద్రే మూడుత్తిరువ వీరాధివీరనే, కమలదంతే నడిదాద కణ్ణుగళన్ను కాడిగెయంతే తోడబొందిరువనూ ఉళ్ళవనే, ప్రియా (నీవోళ్ళవరనే), ననగే ఒందు నిల జోంపవన్ను (పాలుగెన్నె) ఆడువవళు. నీందవరియల్ల తృప్తి దవళాద లక్ష్మీదేవియు నిన్న విశాలవాద వక్షస్థలదల్లిట్ట నిన్న శ్రేయవన్ను ఉద్దేశిసిరువ, నిన్న కివియు వక్త్రన్ను ధరిసియూ నగుచిసువ ముకురవెంబ ఆభరణదింద నిన్న కివియు తోళ్ళపినింద ధృళ్ళధళ్ళనే బోళ్ళనుక్కిరలు, గోలసులదవరు, నిన్నల్లి నిన్న వక్షస్థలదల్లి ధరిసి మాగి నింతిరువ వృషభక్కే ధమూనసనే, ఆడువవళాగి. (1)

మనుష్యరంతే దేవతెగళిగూ బ్రహ్మనిగూ ఇరలు, రాత్రి ఇవే; తింగళు, వర్ష, ఆయుస్సు ఇవే. ఆదరే, కాలమానదల్లి అవెల్ల బేరే బేరే. దేవతెగళ దిన మనుష్యన దినక్కింత బహళ దొడ్డదు. ఆనేయే, బ్రహ్మన దిన దేవతెగళ దినక్కింత బహుదొడ్డదు.

క్షీరమాన ఈతియల్లి - ఎందరే, గ్రీయర్న ఋతుగళన్ను అనుసరిసి ఎణిసువ కాలమానదల్లి - మనుష్యర ఒందు వర్ష దేవతెగళ ఒందు దిన వాగుత్తదే. ఈ అళతెయల్లి, మనుష్యర 43,20,000 వర్షగళు అథవా దేవతెగళ 12,000 వర్షగళు (దేవ వర్షగళు) కళిదరే ఒందు కృతయుగవాగుత్తదే. ఎందరే, శుక్ల, క్రోత, ద్వాపర, కలి యుగగళు ఒందందు నిల మనుష్యరు వృద్ధరు. ఇవే ఒందు మానవ కృతయుగగళు ఎందరే 120,00,000 దేవ వర్షగళు అథవా 4,32,00,00,000 మానుష వర్షగళు కళిదరే, అష్టు కాల బ్రహ్మనిగే ఒందు దినవు. అష్టే ప్రమాణద వర్షగళు మత్తే కళిదరే బ్రహ్మనిగే ఒందు రాత్రి ఆగుత్తదే. ఇంథ బందుదినగళు బందు రాత్రి సేరి బ్రహ్మనిగే ఒందు దినవాగుత్తదే. బ్రహ్మన దినవన్ను 'కల్ప' ఎన్నుత్తారే. ఎందరే, 8,64,00,00,000 మానవ వర్షగళిగే బ్రహ్మన కల్ప - ఒందు దిన.

బ్రహ్మనకి ఇంత మూవక్కు దినగళిగె ఒందు తింగళు; కున్నేరడు తింగళిగె ఒందు వర్ష. బ్రహ్మన ఆయుస్సు ఈ కాలమానదల్లి నూరు వర్షగళు. బ్రహ్మన ఆయుః ప్రమాణవన్ను 'పర' ఎన్న కైతారె.

బ్రహ్మన పగలినల్లి సృష్టికార్య నడెయువుదు. రాత్రియల్లి ప్రళయ మాడువుదు. ఇదన్ను దివసందిన ప్రళయ ఎన్నుతారె. ఈ ప్రళయదల్లి ఎల్లవూ సంపూర్ణవాగి నాశవాగువుదిల్ల. బ్రహ్మన ఆయుస్సిన ముక్కాల భాగదవరెగిన ప్రళయ మాడువుదు. ఆగ ఎల్లల్లూ జల మయవాగి బ్రహ్మాండవన్ను అదర ఎల్ల చరాచరవస్తుగళన్ను తనొళగె తుంబి దల్లి భగవంత తోన్న భూమియల్లి ట్రూ కావాడుత్తానె. ఇడియు బ్రహ్మాండవన్నే 'సుంగ' భూమియల్లిడలు భగవంతన భూమి ఎష్టు దొడ్డదిరబేకు! ఆదుత్తారు భగవంతనన్ను 'దివ్యసుందర వాద భూమియుళ్ళవనే' ఎన్నుతారె.

ఎల్లవూ జలమయ వాగిరువాగ, భగవంత నొబ్బనే శాశ్వతనాగి, అవను ఆగ భూమి శేషువినల్లి అషయనాగి ముళిదిరువనవను. అవను ఆగ భూమి కెళగిదు ఆలద ఎలెయ మేలే మలగి, నిరాకారనాగి, యోగనిద్రెయల్లి తొడగిరుత్తానె. భగవంతన యోగనిద్రె ముగిదాగ సృష్టి ప్రారంభవాగుత్తదె. బళిక, భగవంత సంహరిసుత్తానె - మత్తె సృష్టికార్య మొదలాగుత్తదె. ఈగ, తన్న భూమియల్లిద్ద చరాచరవస్తుగళ చిత్ర రూపవన్ను భూరహిసుత్తానె. అదే మత్తె తొరువ కోటియే - అథవా నూరు వర్షగళు.

'పర' యింద ఆచెగె ఇరువవను 'పరాపర'. బ్రహ్మన ఆయుస్సిన సమయవాదుదు. అదక్కె మొదలు తోరిసువవను విష్ణు. ఇవరెడరూ ఇల్లదే, అనంతరాలనాగి, కాలస్వరూపినే ఆగి ఇరువవను భగవంత - పరాపర.

పరాపరనాద భగవంత ఈగ కృష్ణనాగి గోపాలదల్లి అవతరిసిద్దానె. అవన సౌందర్యవన్ను వర్ణిసిదొళ్ళలు సాధ్యవిల్ల. అవన కమల వళ్ళదంతె ఎశాలవాద కణ్ణుగళు; అకర్ణాకర్షకవాద దేహకాంతి. అవన బందెబందు లీలెయూ అద్భుత, ఆశ్చర్యకర, మత్తు ఆనందదాయక. యశోదె ఇవన్నెల్ల నోడి ఆనందిసుత్తాళె. ఆదరె, అవళ ఆనందక్కె కొనెయిల్ల. ఇన్నష్టు ఆట ఆడి ఆనంద పడిసు - ఎందు ఆశిసుత్తాళె.

ముక్కు మూరు చోటరలు బిద్దు, కెలయిసిత్తి నోడువుదు,

Garani Srinivasan

కల
ಕಂತಿಪುತ್ರಿಯನ್ನು ಅತ್ತ ಇತ್ತ ತಿರುಗಿಸುವುದು, ಕಲಕೂಡುವುದು, ನಡುವುದು - ಇವಿ
ಷ್ಟೂ ಒಂದು ಆಟ. ಇದನ್ನು 'ಶೆಂಗಲೆ' ಚೆಂಡಾಟ/ಕೋಲಾಟ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.
ಯಶೋದೆಗೆ ಕೃಷ್ಣನ ಈ ಆಟವನ್ನು ನೋಡುವುದು ಬಹಳ ಇಷ್ಟ.
'ಆಡು, ಆಡು, ಇನ್ನೂ ಆಡು,' ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

ಮನುಷ್ಯನೋ ಶೆಂಗಲೆಯೆ ಆಡುತ್ತಾನೆ, ನಿಜಂವೆ. ಆಡುವಾಗ
ಅವನ ಎಡೆಗೆ ನೋಡಿದಾಗ ಬಹಳಾನೋ? ಇದು ಯಶೋದೆಯ ಕಲಂಕೆ.
ಆದರೆ, ಭಗವಂತನ ಇಷ್ಟದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಮೂಡುತ್ತಿರುವ ಅಪ್ಪುಟ್ಟ ಬೆಳಿ
ಇದ್ದಾಳಲ್ಲಾ; ಆಕೆ ಅಲ್ಲಾಯೀ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಅವನ ಪೂರ್ಣ ಮುಖವನ್ನು ಗಮನಿ
ಸುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಎಂಬುದು ಯಶೋದೆಗೆ ವಿಮೂಢತನ. ಅಲ್ಲದೆ, ಮುಗುಳಲೆ
ಕೂದಲಾಗ ಅವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮಕರಕುಂಡಲಗಳು ಥಳಥಳಿಸಿ ಹೊಳೆಯುವು
ದೆವೆ. ಅಪ್ಪುಗಳ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಅವನ ಮುಖದ ಕಾಂತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ನೋಡು
ವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಹಬ್ಬವೇ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ, ಕೃಷ್ಣನು ಹೆಚ್ಚಾ
ಗಿ ಶೆಂಗಲೆಯೆ ಆಡಬೇಕು, ಆಡಿ ಗೋಪಾಲವವರನ್ನೆಲ್ಲ ನಂಬಿಸಬೇಕು
ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಾಳೆ ಯಶೋದೆ.

ಕೃಷ್ಣನು ಎಳೆಯ ಮನುಷ್ಯರೂ ದುಷ್ಟರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ
ನಿದಾ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವನೆಂದು ಗೋಕುಲದವರ ದೃಢನಂಬಿಕೆ. ಆದ್ದರಿಂದ,
ಕೊಳಲನ್ನೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಗೂಳಿಯೇ (ವೃಷಭ) ಅವನು ಎಂದು
ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರೂ ಪೈಶಾಚಿಕರೂ, ರಾಕ್ಷಸರೂ ಆದ ಅವನು
ಹಿರಿಯರು.

2. கோளரியின்னுருவங்கொண்டவுணனுடலம்
குருதிகுழம்பியெழக்கூருகிராற்குடைவாய்,
மீளவுவண்மகிணமெய்ம்மைகொளக்கருதி
மேலையமார்பதிமிக்கவெகுண்டுவர,
கானநன்மேகமவைகல்லொடுகார்பொழியக்
கருதிவரைக்குடையாக்காவிகள்காப்பவனே,
ஆனவெனக்கொருகாலாடுகசெங்கோரை
ஆயர்கள்போரேறெயாடுகவாடுகவே.

ಕೋಳರಿಯಿನ್ನುರುವಙ್ಗೊಂಡವುಣನುಡಲಮೋ
ಕುರುದಿಕುಲಮ್ಬಿಯಿಲಿ ಕ್ಕೂರುಗುರಾಳುಕುಡ್ವೆವಾಯ್,
ಮೀಳವವನ್ ಮಗಿಣಮೆಯ್ಮ್ಮೈಕೊಳಕ್ಕರುದಿ
ಮೇಲ್ವೈಯಮರರ್ ವಿದಿ ಮಿಕ್ಕು ಮೇಲ್ದಾಂಡವರ,
ಕಾಳನನ್ ಮೇಗಮವೈ ಕಲ್ಲೊಡು ಕಾರ್ಪೊಳಿಯ
ಕ್ಕರುದಿವರೈಕ್ಕುಡೈಯಾ ಕ್ಕೈಅಡಳ್ ಕಾವ್ವವನೇ;
ಆಳ ಎನಕ್ಕೊರುಕಾಲ್ ಆಡುಗ ಶೆಙ್ಗೋರೈ
ಆಯರ್ಕಳ್ ಪೋರೇಱೆ ಆಡುಗ ಆಡುಗವೇ.

Garani Srinivasan

కోళ్ళ గకాగాల్ = ఆదిమానవుల ప్రభేయింద కూడిద, అంయిన్ అగ్నియిగా నరడంయు, లురువమే ఉరువం = రూపవన్న, కొండ్ర గకాగాండ్రు = కళ్ళెదు ఫుట్టు, అవ్వణాన్ అవ్వణాల్ = ఐరన్యాకశిప్రువిన, లుడలమా ఉడలం = శరీరదల్లి, కురుది కురుత్రి = రక్తవు, కులిమ్బి కుళ్ళిం బి = దట్టవాగి, ఎలి లగ్గ = లుక్కడంయుక్కిరలు, అవన్ అవ్వణ్ = ఆ అసురనాద ఐరన్యాకశిప్రువు, మోళ్ళ మోగా = మక్కే, మడన్మై మకొణా = కేన్న మూనాద ప్రహ్లాదనక్కు, మెయ్మ్మై మెయ్యమ్మణమ = సత్యకేయన్న, కోళ్ళ గకాగా = ఒప్పికొళ్ళువంతే, కురుది కురుత్రి = ఇచ్ఛిసి (ఆశిసి), కూర్ కూర్ = ఘంకారవాద, లుకిరాల్ ఉకిగ్రాల్ = లుడురువళింద, కుడ్రైమాయ్ కూ ఘంకారవాద, లుకిరాల్ ఉకిగ్రాల్ = లుడురువళింద, కుడ్రైమాయ్ కూ డవాయ్ = బనేదు ఐంపిసిదవనే, మేళ్ళై మేలి = మేలుగడే, అమరర్ పతి అమరర్పతి = అమరర పతియాద ఇదే వేంద్రన్న, మిక్క మిక్కక = బడళవాగి, వేర్రుండ్రి వెకుణ్ణు = కోపిసికొండు, వరవర = బరలాగి, కొళ్ళమూ కాగాణం = కొళ్ళపాదరంయు, నల్ నుల్ = దట్టవాద (ఒన్నొగ మళ్ళికుంటువంథ), మేగమే మేఘం = మేఘ డగళాద, తి (కాగ్గం + నుణ్ + మేఘం = కాగానుణ్మేఘం) అమ్మే అణవు = అవ్వళన్న, కల్లోడు కల్లలాడు = కల్లనళింద కూడిద, కార్ కార్ = గబిరుమళ్ళరియన్న, పోలియు పొళ్ళియ = నుంపిలు, కురుది కురుత్రి = శాంకవాగి ంఘంఘంసి, వరై వుణ్ణ = వివర శవన్న, కుడ్రైయు కుడియా = కేంపడియాగి, కొలడళ్ కాగ్గిక ళ్ = దనశరువళన్న, కాప్పవనే కాపాడువవనే = రక్షిసదవనే, ఆళ్వవనే ఆళుగా = ఆళువవనే (పురుషనే), ఎనక్కాగాక్ = ననగే, ఒరుశిల్ ఒరుకాల్ = ఒందువిల, కైజ్ఞోళ్ళై ఆడుద ఈంగు కోగ్గా ఆడుక = కేంగళళ్ళై ఆడువవనాను, ఆయుర్ధళ్ళ ఆయుర్కళ్ = కూరలదవర, పోర్ పిళ్ళలో పోర్ ఏర్ = కైళ్ళోళ్ళై సద్దనాదరువ వ్యక్తిగనే, ఆడుద, ఆడుదమే ఆడుక, ఆడుకవు = ఆడువవనాను, ఆడువవనాను.

అదంయికవాద ప్రభేయింద కూడిద నరడంయు రూపవన్న కళ్ళెదు ఐరన్యాకశిప్రువిన ~~కంఠదింద~~ బడలుయింద రక్తవు దట్టవాగి ~~ఉ~~ లుక్కడంయుక్కిరలు. ఆ అసురనాద ఐరన్యాకశిప్రువు కేన్న మూనాద ప్రహ్లాదన సత్యకేయన్న ఒప్పికొళ్ళువంతే ఇచ్ఛిసి, ఘంకారాద లుడుల గళింద అవనన్న బనేదు ~~కొ~~ కొండవనే, మేలే దేవేంద్రను

బడత్వచాన శోఁఱపిసికొండు, ~~బరుదూ ముళ్ళ సేనరిగా వండ్ల~~ దవ్వనాదకరి
యు మోఁఱడనళ్ళింద ఆలవ్ట్లనళ్ళింద కూఁడిద బిరుసు మళ్ళియాన్న నుది
సిబు, శాంతవాగి యిశోఁఱబంది (గూఁఱవధాన) విపర్ణశవన్న - కొంఁ డేరియూ
గి ఎత్తికండిదు, దనశరుంగళ్ళన్న రక్షిసిదవనే, ఒడెయనే (పరమా
త్మ కృష్ణనే) ననగే ఇందు కెల శోంఱళ్ళ ఆట ఆడువవనాను, గోపా
లకులదవర (కాళగళ్ళ సిద్ధనాగారువ) బ్యాట్ష్ణనే, ఆడు, ఆడువవనాను. (2)

ఈ వాక్యారదల్లి ఎరడు విషయగళన్న లుద్ధంశిలాగిదే. ఇందు
విషయు కృష్ణావతారక్కే బడళ ఇందే నడెదద్దు. ఇన్నుందు కృష్ణావతార
కాలదల్లి (ముందే) నడెయువంథాద్దు. ఇందినదు నరసిండావతార మైళన; అను
రనాద ఇరణ్యకశిపువిన సిండారక్కాగియూ అవన మగనాద ప్రహ్లాదన బద్ధిర
క్కాగియూ అదద్దు. ~~నరసిండావతారదల్లి.~~ ఇం ఎల్లల్లు ఇద్దనే; అవనుసివాగం
శయూర్బవు. ~~అవనా~~ డంయిల్లద స్థళవిల్ల' - ఎందు ప్రహ్లాద నంబద్ధ
అదన్నే ఎల్లరెడెయూ సారుశిద్ద. శంఁదగే ఇదు సరిసిదాయితు. భక్త ప్రహ్లా
దనిగొస్కరద్ద నర్వశయన్న త్రీక్ట మీడిసువుదక్కాగి ఆయితు నరసిండావతార.

ఇన్న, కృష్ణావతారదల్లి నడెద అద్భుతద విషయు: గోఁఱవళరెల్ల
వష్ణక్కొమ్మే ఇంద్రాది దేవతెగళన్నా దొఁడ్డ దబ్బవన్న మాడి, అవరన్న
యథేచ్ఛవాగి ~~ప్రోజిసిదనాగా~~, అవనే ఎడెకొడుశిద్దరు. ఇంగే, మూఁడదిద్దరే, ఇంద్రాదిగళు
అవనే కాలదాళ్ళే బళ్ళకారదే, దుబిఁష్టవన్న శేరువరెందూ, అదరింద
శమగే శదుర్ష్టగళొందన్న వుదాంది గోఁఱవళరు ~~అయిశిదిద్దారు~~ శిళ్ళదిద్దరు.
ద ఈ దబ్బ ఇందు బనేయల్లి సంప్రదాయ వాగిశ్తు. ఇదరల్లి నర్వశో ఇల్ల
దిద్దుదంద, కృష్ణనినే ఇదు సరిబీళ్ళలిల్ల. "ఎల్లయోఁ చన్నగే దాణవిదే
అడగికొండు, గోఁఱవళర శష్ట కుశగళన్నే బెదగద ఇంద్రాది దేవతెగళే
భ్రోజనయోఁళే ఎడెయోఁరే? ఇదబ్బ మాళేళే చన్నగిరువల్లి ఎత్తరవాగి విస్తార
వాగి సింశుసోఁళకులద దనశరుంగళన్నే ఢిల్లు మోఁసినే ఆశ్రయవాగిరువ
గోఁఱవధ్యాన ప్రవర్శ ఎడెయల్లా! అదన్నే భ్రోజిసి, అదక్కే ఎడెకొడి;
దబ్బ మూఁడి ఎల్లరూ నలదాడోఁణ" ఎందు నగలడి మాడిద కృష్ణ. ~~ఇదాకెయో~~
దబ్బ నడెయిలిల్ల. ఎడే గల్లనిదరు. కృష్ణనే ఇంద్రయరాగి శళ్ళదు బోళ్ళదిం
ద బందు, ఎడెయన్న ధ్వంశ మాడిసి, గోఁఱవళరన్న దరసిదం ఎల్లరూ దుష్ట
గుండరు. ఇంద్ర ఇదన్నెల్లా కండు, గోఁఱరుల మేలే నాశ మాడి బిడ
బేఁకెందూ గోఁఱవళరన్న శిష్ట రక్షిసబేకెందూ బగెద. కూడలే కామధే

డగళ్ళనే ఆజ్ఞా మాడిద. అవుద ఛ్ఛాయా గొంబేయల్లవన్న కివంచిదవు. మళ్ళు దినగళ్ళాల మింబు, నుడుపు, సిడిలు, ఆలంబ్లుగళింద కొడిద ఎడబిడద భుంబుళ్ళే దినయిరు! బాలకృష్ణన్ను లీలాజాలవా గొంబెయద్దన బిల్వర్కవన్నే కొండయంతే ఎత్తి మడిదు, అదరడియల్లి గొంబెయర్నన్ను దనకరుణళన్ను అప్పికొలువ్ంతే ప్రార్థిసిద. ఇంద్ర దినళు అల్లనే బందు, నిత్యకేయన్న కండుకొండు, బాలకృష్ణన పాదగళనే అర్థబిదు షేమ బేడిదరు. గొంబెయద్దన అభిప్రాయవు దుదర కురుహాగి ఇంద్రాదిగళ్ళే బాలకృష్ణననే 'గొంబెయింద' బిట్టవన్న కట్టి పూజె కొండాడిదరు.

ఎరడు సరూపగళల్లియూ నిత్యకేయ మునవంతే ఇదే. కన్నడ లనేయుదరల్లి నిత్యకేయ ప్రీతి పాదనే: ఉదా నివాండంకయూండమి ఎంబుదర ప్రయోగ. ఎరడనేయదల్లి, నిత్యక్కే దూరవాదద్దు యువుదు, నిత్యయూ దు ఎంబుదర ప్రీతి పాదనే: ఇదరల్లి ఛ్ఛనవంత ప్రత్యేక రూపవాద బిట్ట దట్లూ ఇద్దనే; ఎందరే, నివాండంకయూ మి ఎంబుదర ప్రయోగవల్లి.

3. నమ్ముడెయ నాయకనే నాన మఱెయిన్ పొరులే
నాభియుళ్ నత్కమల నాన్ముకనుక్కొరుకాల్,
తమ్మనెయానవనే తరణితలముళుదుం
తారకెయిన్ నుళిదు అంతడవి అతన్ పుఱముం,
విమ్మ వళర్ంతవనే వెళుమెళ్ విడెయుం
విరవియ వేలెతనుళ్ వెన్ఱు వరుమవనే,
అమ్మనెక్కొరుకాలాడుక చెంగీర
ఆయర్కళ్ పోరోఱెయాడుకవాడుకవే.

నమ్ముడెయ నాయకనే నాన్ మఱెయిన్ పొరుళే
నాభియుళ్ నత్కమల నాన్ముకనుక్కొరుకాల్,
తమ్మనెయానవనే తరణిశిలముళుదుం
కారకెయిన్ ఉలకున్తడవి అదన్ పుఱముం,
విమ్మ వళర్ంద్రవనే వేలుముం వేలుం విడెయుం
విరవియ వేలెతనుమ వెన్ఱు వరువవనే,
అమ్మనెక్కొరుకాల్ ఆడుద శేష్టాలర్
ఆయర్కళ్ పోరోలోయుం ఆడుదం పాడుదమే.

నమ్మెల్లర = నమ్మెల్లర నాయకనే నాయకనే = ఒడెయనే, నాల్ నాల్ = నాల్కు, మఱ్ఱెయిన్ మఱైయిన్ = వేదగళ, మూరుళ్ళే పొరుళే = మూలవస్తువే, నాభియుళ్ నాభియుళ్ = నాభియల్లి, నల్ నల్ = శ్రేష్ఠవాద, కమలమా కమలం = కమలదల్లి (నల్ + కమలం = నల్కమలం), నాన్ ముకనుక్కు నాన్ముకనుక్కు = నాల్కు ముఖగళవనే (బ్రహ్మనిగె), ఒరుశాల్ ఒరుకాల్ = ఒందు సల, కమ్మనై కందమనే = కాయి, తినవనే తోణవనే = ఆనంద్రవనే, తరణీ తరణి = ధరణియ (భూమియ), శలమా తలం = శీ మేలాచ్ఛాదనవన్నూ (నీమ కళవన్నూ), ముళుదుమా మృదుతుం = పూర్తియాగి, కారకైయి న్ తారణైయిన్ = నక్షత్రగళ, ఉలగుమా ఉలకుం = లోక కవన్నూ, కడవి తడవి = కడకి (ఆవళి) అదన్ అతన్ = అదర, పీలుము మా పుగుమం = ఆజ్ఞేయూ, విమ్మి యిం మ = దొరడువంశే, వళర్న్ద వనే వళర్న్తవనే = బెళ్ళిదవనే, వేలు ముమా ఓవుగుమం = తేనెయన్నూ (కువలంయూ పీఠ), మీలూ ఏట్ట = మీళు, విడ్డెయుమా విటెయుం = వృష్టిభంగళన్నూ (గూళినళు), ఎరివియు విరివియ = (అవుక్ష సిన్నత్తిన్ మేలే (మేలాల్లన్నూ) నిమేలిరుక్కిరువ, వేలైక్కుళ్ ఓవుత్తవనుం = దుష్టకాయ్దల్లి, వెన్ఱు వెన్ఱు = జయగళిసి, వరుమవనే వరుమవనే = బరువవనే, అమ్మ అం మ = స్వామియే, ఎనక్కు ఎనక్కు = ననగే, ఒరుశాల్ ఒరుకాల్ = ఒందు సల, శేవ్గోరై తెఱ ంగుకోరా = శేవెయన్ను ఆచరిసన్ను, ఆడుగ ఆడుక = ఆడువవనాను, ఆయిర్శళ్ ఆయిర్గళన్ = గోపెయర్గళ, పొఱ్ పీలూ పీబార్ ఏత్తి = కొళ్ళదగూళియే, ఆడుగ ఆడుమే ఆడుక ఆడుగవె = ఆడువవనాను, ఆడువవనాను. (3)

నమ్మెల్లర ఒడెయనే, నాల్కు వేదగళ మూలవస్తువే, నిన్న నాభియల్లి ఉద్భవ కమలదల్లి జనిసిద నాల్మొగనిగె కాయి ఆనంద్రవనే, పూర్తియాగి భూభాగవన్నూ నక్షత్రలోకవన్నూ కడకి ఉదర ఆజ్ఞేయూ దొరడువంశే బెళ్ళిదవనే, తేనెయన్నూ మీళు గూళి గళన్నూ అవు నిన్న మేలాసన్నూ బరుత్తిరువ దుష్టకాయ్దల్లి జయగళిసి బరువవనే, స్వామియే, ననగే ఒందు సల శేవెయన్ను ఆచరిసన్ను ఆడువవనాను. గోపెయర్ కొళ్ళదగూళియే, ఆడు, ఆడువవనాను. (3)

వేదవిద్యాన్ని బ్రహ్మవిద్యా ఎన్నుకొన్నారే— ఎందరో, అదు వేదగళింద మూల వస్తు వాద పరబ్రహ్మవన్ను ~~[illegible]~~ రుంతరు బహుళవిద్యువ విద్యా. 'నాను యారన్ను భోజసలిలా?' ఎంబ జిజ్ఞాసెయిందల మొదలు మూడిరోండు పరమపురుష నన్ను కండుకొళ్ళువ వరెగె జ్ఞానవన్ను బహుళవిద్యువుదు వేద. వేదద మూలవుద్దేశవే భగవంతనాగి భగవంతనన్ను ఇరువ సంబంధ మూలకవాగిరువ భగవంత. మూలవస్తువన్ను భగవంతన బళగే కరెదుకొయ్యువవిజ్ఞాన. అదు భగవంతనన్ను సాకారవాగియూ నిరాకారవాగియూ వర్ణిసుత్తదే. ఈ రహస్యవన్ను అవనన్ను తిళిసిరువ ఎల్ల ఈ వాణి అవనన్ను ముట్టదు. మనస్సన్ను సెళెయదు. నాను కేళిదిరువ ఎల్ల క్కింతలూ అవను భిన్న నాదవను. నాను కేళియదే ఇరువ ఎల్లక్కింతలూ అవను భిన్న' భగవంత సత్య, అనంత, విజ్ఞానవిద్దన, ఆనంద, శివ, నిందర, తింబోగాగి, విరాట్పర— ఇత్యాది గుణాగాగిరువ!

ఒందు దినవందిన మీళెయదల్లి భగులోరు మేల్లి జలమయవాయిత్తు. ఆగ, మధు మత్తు కైటభ ఎంబ ఇబ్బరు అసురరు బ్రహ్మనామూర్ధన్యదింద శేషశాయియాగిద్ద మధావిష్ణువన్ను బళసిదరు "నమ్మన్ను కొల్లువవరారే ఇల్ల; నమగే కాపాడలిల్ల" ఎందు దర్పదింద మూరనాడిదరు. ఆ రూపదల్లి అవరు అల్లంద బ్రహ్మన బళగే హోగి అవనల్లద్ద వేదగళన్ను జలదల్లి కద్దుతా మాయమాడిదరు. బ్రహ్మనాగే దిగ్భ్రాంతి బంతు. భగవంతనన్ను ప్రార్థిసిద. ఆగ, మధావిష్ణు దయార్ద్రవాగి కన్ను తెరెదు, నీరినల్లి మునుగుతా విచిత్రవాద, దివ్యవాద మధుర నాద శబ్దవన్నుంటు మాడిదను. మధు కైటభ రిగే ఆశ్చర్యవాయితు. తమ్మ బళి ఇద్ద వేదగళన్ను బండుశుద్ధ భక్తి వాగి బళిదు ఆకర్షకవాద శబ్ద బందు దెల్లంద ఎంబుదన్ను కండు కేళుత్తలు హోరగే బందరు. అదే సమయదల్లి భగవంత వేదగళన్ను బళిదుకొండు హోగిద్ద కడెయింద కిగదుకొండు హోగి బ్రహ్మనిగే ముట్టిసిదను. భగవంతన శంఖ జాలవన్ను ముట్టికొండ అసురరు భగవంతనల్లిగే బందు "యారాదరూ వరవన్ను కేళు, కొడుత్తేవే" ఎందరు. ధైర్యవన్ను తుంబి కొండ భగవంత "నన్నింద నీవు ఏనేనాదరూ బేకు" ఎంద. అవరు అదక్కే కొదద్ద భగవంత నన్నింద నీవు ఏనేనాదరూ బేకు" ఎంద. అవరు అదక్కే కొదద్ద భగవంత "

"బ్రహ్మనికి కాయి" ఎందు తెలుగువారు చెప్పుకొంటారు.

భూలోకవనూ నక్షత్రలోకవనూ ఎరిగిన దేవజ్ఞళల్లి అళిసు విజ్ఞంభిసిద్ద శ్రీవిల్లిమూవరొందల్లి. అదు బలయన్ను బుద్ధిసువుదక్కాగి. ఈ కథెయన్ను తిళిదే.

కంసవధెయ మొట్టద ఒందు విషయ - 'తనే' యన్ను జయిసిదవను. కంస కృష్ణనన్ను కొల్లిసువుదక్కాగి బలరామనొడగూడి తెరళిదాగ కువలయాపీడ ఎంబ తనేయన్ను అవన మేలే నుగ్గిసి, కుళిసు ఎందు అదరదుష్టవాగువంతిసి ఆజ్ఞెమాడిద. ఆదరే కృష్ణ మూవత్తిరనన్ను తనేయన్నూ కొందు హాకిద.

ఇన్ను, మీళు వృష్ణిభగళన్ను జయిసిదరంతే: శ్రీకృష్ణన అష్ట మహిషియరల్లి 'ఒబ్బళు సత్యె' ఎంబువళు: అవళన్ను 'సీతళు' ఎందూ కరెదరు; కారణ, అవళు సీతాదేవియ అంశదింద జనిసిదవళు. అవళ తంది 'శుంభ' ఎంబవను, అవళిగాగి ఒందు వ్రతవన్ను మాడిదళు. అవళ కైపిడియ బేకెన్ను తనగు కొడువ తంది శుంభ బలవుళ్ళ శత్రుగళాద కొంబుగళుళ్ళ మీళు వృష్ణిభగళన్ను యాదవ ఆయుధద సహాయవూ ఇల్లదంతే, తన్న కొలెయబలదిందలే జయిసబల్లరు. ఇదు అవనిచ్ఛె. శ్రీకృష్ణను ఇదన్ను తిళిదిద్దను. అల్లదే హోగదే. ఈ రీతియింద అవ్యక్తళన్ను కట్టిహాకిదాగ ఇదన్ను తండ అనేకరాజరంతే అవరూ బంధు. అవరెల్ల ఒట్టాగి శ్రీకృష్ణన మేలే నుగ్గి బందరు. అవరన్నెల్లా కృష్ణను నిర్మూలిసి, తన్న వీరాక్రమవన్నే తన్న శుల్కవాగి మాడికొండు, అనేక దాసియరు ఒక్కరందగే తనగాగి కృష్ణయన్ను ద్వారకెగే కళిసిదను, మదువెయాదను.

4. வானவர்தாம்மகிழ்வன் சகடமுரு
வருசுமுலைப்பேயின்நஞ்சமுதுண்டவனே,
கானகவல்வினவின்காயுதிரக்கருதிக்
கன்றதுகொண்டெரியுங்கருநிறவெங்கன்றே
தேனுகனும்முரனுந்திண்டிறல்வெந்நாகன்
னென்பவர்தாம்மடியச்செருவதிரச்செல்லும்,
ஆனையெனக்கொருகால்நாடுக செங்கீரை
ஆயர்கள்போரேறேயாடுகவாடுகவே.

వానవర్ కామగ మండలి వన్ శక్తమురుళ్ళ
వంజమునల్లే ప్పేయిన్ నంజముదుండ్డివనే,
కానగవట్టాళవిన్ కాయుందిరక్కరుది
క్కన్‌లుదు కొండ్డిలాయుమగ కరుసిలివేన్‌కన్‌లోళ్,
దేనుకనుమ్మూరనుమగ శిణ్డిలుల్ వేన్నధర్‌న్
ఎన్బవర్ కామగ మడియు ఒక్కరువదిర జ్జిల్లుమగ,

ఆస్థేయిసకొక్కరుశాలాడుడ శేంగిలశ్రై
ఆయుర్‌ధళ్ పోలేలతుళ్ అయుండుడ వాడుడవే.

వానవర్ కామగ వాణవర్ క్రామం = దేవకేతళ్ళు, మండలి మంక్కిళ్ = సంశేషిసిన్ వంశే, వల్ వల్ = బిలవుళ్ళ, శక్తమగ శకటం = శక్తవన్ను, (వల్ + శకటం = వల్‌శకటం), ఉరుళ ఒరుగా = ముదిదులురుళ్ళలు, వంచకమగ వంచనం = వంచనేయింద కూడిద, పేయిన్ ఉపయిన్ = రాక్షసిరయ, ముల్లై మూలి = మోలరియు, నంజు నంజు = విషవన్ను, అముదు అమృతు = అమృతకరువంశ, లుండ్డివనే ఒణ్ణ ఉణ్ణ = లుండవనే, కానకమగ కాణకం = కాడినల్లరువ (కాసిగబిళ్ళిదిరువ), వల్ వల్ = బలయుకవాద, విళ్ళవిన్ విగా విగిన్ = బేలదమురద, కాయ్ కాయ్ = కాయగళు, లుదిర ఒక్రిర = ఈ లుదుకిన్‌లో, కరుది కరుక్రి = ఇష్టబట్టు, కన్‌లు కణ్ణు = కరువు, అదు అత్తు = అదన్ను, కొండ్డి ఏకాణ్ణుడు = ఒండిదు కొండు, ఎతియుమగ ఎరియుం = ఎసేదవనాద, కరుకరు = కరియు, నిలమగ నిర్రం = బిన్నదవనాద, ఎన్ ఎణ్ = నన్న, కన్‌లుళే కణ్ణుర = కరువే, దేనుకనుమగ ఏకణ్ణుకణ్ణుం = దేనుకొనురనన్నూ, మురనుమగ మూరణ్ణుం = మురానిరసన్నూ, శిణ్ణ క్రీణ్ణ = స్థిరయిర్ణవన్నూ, కిలుల్ క్రీరల్ = శక్తియన్నూ, వేమగ రవం = క్రౌర్యవన్నూ ఒళ్ళందిద, నరక్‌న్ నరకణ్ = నరకనురనన్నూ, ఎన్‌వీర్ ఎణ్‌బవర్ = ఎంబవరు, కామీ క్రామం = అవరళ్ళు, మండియ మథియ = మండియుత్తిద, ఒరు ఒరు = యుద్ధదల్లి; అదిత్ అక్రిర = నడుమచ్చుకి, కిల్లుమగ రెచల్లుం = నడెయువ, ఆన్నే ఆనా = ఆనేయంతే వీరార్జునియుళే, ఎనక్కు ఎణక్కు = ననగా, ఒరుకాల్ ఒరుకాల్ = ఒందుకిల, శేంగిలశ్రై రెచుకోరార = శేంగిలశ్రై టవవన్ను, ఆడుడ ఆడుక = ఆడువవనాను; ఆయుర్‌ధళ్ ఆయుర్‌కళ్ = హోరబులదవర, పోర్‌చ్ టోళే బాగా

ప్రార్థన : కాళీదమర్దనా కృష్ణా, ఆడుదాం, పాడుదామే ఆడుకుంటూ పాడుకుంటూ ఆడుదామా, ఆడుదామా.

దేవకీనందనుడూ నందగోపనందనుడూ, బలశాలియైన శకటాసురుణ్ణీ ముందు బురుజులూ, పంచశీర్షుడైన రాక్షసుడూ మేలిరకపు నంజన్నీ అమ్మ శకుంతీ చుంబనమే, తొడిమనుండీ బలిష్ఠంగా బిళ్ళతిరుగుతూ ఉన్న బేలపండూ కొయ్యదుడ్డులూ లేదా ఇష్టికా కర్రలూ పోండన్నీ పిడికిలి కొంతు ఎత్తైనవనాదీ శరీరం బండ్రాయి నన్నకర్రుమేళా, ధేనుకునీ, మురనీ, స్టీల్ బాయ్ శక్తి క్రోయాడగళ్ళన్నళ్ళ నరకునీ మూడియు వడానీ యుద్ధంలో నడుగుచుంకీ నడకలయుళ్ళ ఆనేయంధ్ర శరాగ్రమియేళ్ళ నినగాగి బందుదీల శేంగీరేళ్ళ ఆట ఆడుదామా; గోపాలదవర (4)
కాళీదమర్దనా కృష్ణాయేళ్ళ, ఆడు, ఆడుదామా.

'శత్రు బలాయలు, బళ్ళీయలు బడబారదు; మేళకేయల్లేళ చిహ్నపటి బడబేకు'– ఎంబ యోచనేయద కంస; 'ఎల్లియో బళ్ళీయుత్తిరువ' రాక్షసరన్ను కన్న శత్రువాద కృష్ణనన్ను కరిసు. ఆదక్కాగి, కన్నవరాద అసురరన్నూ, ఒబ్బొబ్బనన్నాగి కళుహిసిద. మొదలు బందవళు పూతనే. ఎళరియ కంద నాద కృష్ణనిగే విషద హాలన్ను కొల్లబేకెందు. ఆదరే, కృష్ణను ఆ విషద హాలన్ను అమృతవంతే కుడిదు, అవళ ప్రాణవన్నే కళెదిబిట్ట ఆమేలే బంద శకటాసుర. బండియ రూపిదల్లి బందు ములగిద అదన్ను వ ఎళరియ మేలే. కందు కొండు బిడబేకెందు. కృష్ణను కన్న పుట్ట కాలన్ను ఉడాయిసి ఒదెదను. బండి చురిదు బిత్తు. శకటను మరణవాద.

ఇంతే, శత్రు నిందారక్కెందు ఒబ్బరాసురరు ఒబ్బరు అసురరు బరుత్తలే ఇద్దరు. కృష్ణను ధ్వంస మాడియల్లా ఇంబాగిసుత్తా బంద అవరు రు. ఆదరే, యారూ అవనన్ను కొడలు మాడలు ఆగలిల్ల. కొల్లలు బంద అవరే నాశవాదరు. ఈ వాక్యదల్లి ఇన్ను కేలవర విషయ బరుత్తదే.

కృష్ణ స్వల్ప దొడ్డవనాదమేలే, దనకరుగళన్నట్టుకొండు అభ్యాసవన్ను మోయిసువుదక్కాగి కొడికే శాలేయల్లి బాలరర జొతెయల్లి అవనూ హోగుత్తిద్ద. కృష్ణనన్ను కొల్లబేకెందు కంస కన్నవరాద అసురరన్ను అల్లగూ కళుహిసిద. అవరు బాల

రంగే ఆకర్షకరువ రూపవిగళన్ను తెళ్ళిదు, అథవా అవరు తిన్నలు ఆశేవిడు వ ప్రాణిగళగళల్లిద్దు భయపడువ కారణవు అవరు తిన్నలు అల్లిగే బందరే సాకు, అవరన్ను కొండు బిడబహుదు. ఇంగే, అవర యోచనే.

వనదల్లి (కాడినల్లి) ఇందుకిదే బడవళ చిష్ట్యవాగి బళ్ళిదిద్ద బేల దముర మొందు. అదర కుంబ జగియువ దండుగళు. బడవళ నివాసవే. బాయియల్లి నీరు తేరుగిథాదు. శూలవళంతే అదర దండుగళన్ను తిన్నబేకెంబి ఆశే. ఒందు దిన, అదర మేలిబీదల్లి తెప్పదంత తేరుగళన్ను మేలెయు నిల్లిద్దరు. తేరుగళ ముందెయుల్లి భూతదొందు తేరు బందు నోరిగొండద్దన్ను భయానక కృష్ణ గమనిసిద. అదర దుష్ట చేష్టెగళింద ఇతర ఎల్లరూ తేరుగళంతే తొందరెయుంటుమాడిల్లు ఎంబుదన్ను అవను గమనిసిద. ఆడలే అవను అదర తుంగాలుగళ్ళిరడన్ను ఒట్టాగి పిడిదు కొండ. తీవ్రగతియింద అదన్ను నుగ్గిసి బిసి దూరక్కే బిసాడుబిట్ట. అదు బేలద మరద మేలే బిత్తు. అదరింద చెన్నాగి దండ్డాద బేలద దండ్డిగళు ఉరళలారంభిసిదవు. శూలవళరన్ను తెరదు దండ్డుగళన్ను కృష్ణ తిందరు. కృష్ణన ఈ లీలెయింద ముడిదవరు ఇబ్బరు మాత్ర అసురరు. ఇబ్బరూ కంసనకడెయువరు – కేశికా సుర, బకాసుర, వత్సాసుర. – బేలదమరదల్లిరువవనూ, తరువినరూపిదవనూ.

ఇస్టొందు కాల, శూలవళరు రేవ్మా దనతేరుగళన్ను మేలెయి బేలు కొళ్ళలు వనద బళిగే బందరు. అల్లి బళ్ళిదిద్ద అవర బాయల్లి నీరుకుడియుత్తిత్తు. ఆదరే, వనవన్ను ఒబ్బ అసుర కాయుత్తిద్ద. తక్షణవు ఆహార తెళ్ళిద వనాద్దంద అవనిగే ధేనుక ఎందు కరెయుత్తిద్దరు. వనదొళగే బందవరెల్లరూ తన్న బంగాలు గళింద ఒదెదు కొందు బిడుత్తిద్ద ధేనుక. కృష్ణను తన్న జోతేగా రరెల్లరూ కొళ్ళలు వనదొళగే తరిదరు. అవరు బందోడనే ఆ దండ్డిగళన్ను ఆరిసుకొండు తిన్నలు మొదలు మాడిదరు. అదు ధేనుకనిగే తిళియితు. ఇదే సುಸಮయవు ఎందు బగెదు ధేనుకను కృష్ణనన్ను తన్న బంగాలుగళింద ఒదెదను. తొడలే కృష్ణను అదర

అంగాలుడగళన్నే పడిదుకొండు, ఎత్తి, గిరగిరనే తిరుగిసి, బీసి, శొళ్ళియు మురగళ్ళ మేలే బీళ్ళు వంతే ఎసెదను. ఇదరింద, ధేవనుశనూ మూడిదను; శొళ్ళియు వనవూ డాళ్ళాయితు.

ఇన్ను, ఈ కొంకుర దల్లి బరువుదు, మురాసుర, నరకాసురర వధే యు విషయ. ఇదు శంకవధే ఆద బళికినదు. ఆంతే కంటకరాగి మత్తరాగి వతిగసుత్తిద్ద ఈ అసురర సండాట అనివార్యవాగిత్తు. ఆద్దరింద, ధర్మరక్షణేగాగి, దుష్టశిక్షణేగాగి, అవతారద ఉద్దేశ భాధనేగాగి, కృష్ణ అవరన్ను కళుహి, ఎదురిసికొండను. నరకాసుర మహా పరాక్రమి. తన్న మాయా శక్తియింద తన్న రాజధానియాద ప్రాగ్జ్యోతిష్ పుర్వద సుత్తలూ ప్రిదు బహళ దుర్గగళన్ను నిర్మిసికొం డు అదన్ను అజేయ వనూ మాడికొండిద్ద. తన్న దుష్కృతదింద దేవేంద్రన కొయిలియూద అదితియ కివియోలెగళన్నూ, వరుణన రాజచిహ్నయాద రాజఛత్రవన్నూ బలాత్కారదింద కిత్తుకొండిద్దను. మేరు పర్వతద శిఖర భాగవాద 'మణిమణి' యెంబ భాగవన్ను కిత్తు బారిసిద్దను. వైజయంతి మాలెయన్ను అపహరిసిదను. అల్లదే, నూరారు మంది రాజ కన్యెయరన్ను అపహరిసికొండు బందు తన్న కారాగృహదల్లి బంధియాగిసికొండిద్దను. ఈ నరకాసురనే మురాసుర నెంబ మంత్రి. అవనూ బడవ్యక్తియాగిద్దను. ఇవరింబర కష్ట కేట్టాలెగళన్ను నివారిసలారదే, దేవేంద్రను శ్రీకృష్ణన బళి మొరెయిట్టను. కృష్ణను నిత్యభామెయొడనే గరుడారూఢనాగి ప్రాగ్జ్యోతిష్ పుర్వక్కే హోదను. అదర దుర్గగళన్నెల్ల భేదిసిదను. తన్న పాంచజన్య వన్ను ఊదిదుద్ధక్కే శరదను. మొదలు బందవను మురాసుర. తన్న చక్రాస్త్ర సామర్థ్యదింద వ్యూహాకార వాదద్దన్ను కండు మురను తన్న కొళ్ళబలదిందలే కృష్ణన మేలే ఎరగిదను. కృష్ణను అవనన్ను తన్న చక్రాయుధదింద సండరిసిదను. బళిక, నరకాసురన ఏళు మంది గండు మక్కళు కృష్ణనొడనే యుద్ధక్కే బందరు. అవరొ మడియలు, నరకాసురనే యుద్ధక్కే నింతను. బడవ వీరాగ్రేసరదింద యుద్ధ మాడిదరూ కృష్ణనన్ను జయిసలారదే, చక్రాయుధదింద అవన మడిదను. అవన కొయిలియూద భగదత్తి బందు, నరకాసురన కడెయ మగనన్ను కావాడొందు బారిసికొండళు. అనంతర, అవను కొళెయిట్టిద్ద డదినారు సావిరద ఒందునూరు రాజకన్యెయరన్ను కొళెయిందబిడిసి, మంగళస్నానమాడిసి, వస్త్రాభూషణగళన్ను కొడిసి, ఎల్లరన్నూ దచారకే

కళుబసి, అవర అభీష్ట దంకే అవర్నల్ల మదువేయూదను.

- 5. మత్తళవుత్తయిరుమ వార్కుళనల్ మడవార్
వైత్తననెయ్కళావాల్ వారివిళుంగి, ఒరుం
కొత్తవిణై మరుదమున్నియవందవరై
ఊరుకరత్తినైడుమున్తియవెణ్ందిరలోయ్,
ముత్తినిళముఱువల్ముట్ర వరువదన్మున్
మున్నముగత్తణియార్ మొయ్కుళల్కళలైయ,
అత్తవినక్కొరుకాలాడుకచెంగీర
ఆయర్కళ్ పోగోఱెయాడుకవాడుకవే.

మత్తళవుత్తయిరుమ వార్కులినన్ మడవార్
వైత్తననెయ్ కళవాల్ వారి విలుంగి, ఒరుం
కొత్తవిణై మరుదమున్నియవందవరై
ఊరుకరత్తినైడుమున్తియవేణ్ందిరలోయ,
ముత్తినిళముఱువల్ముట్ర వరువదన్ మున్
మున్న ముడత్తణియూర్ మొయ్ కులుల్డళ్నైయ,
అత్త వినకొక్కురలాడుడ శొంగ్లీరై
ఆయర్గళ్ పోరేలోయూడువాడవే.

వార్ వార్ = లుద్దవాగువ, కులుల్ కుళల్ = కలిగూదలుళ్ళ, నల్ నల్ = ఒళ్ళియ, మడవార్ మడవార్ = జొంటనరు (నల్ + మడవార్ = నల్ మడవార్), వైత్తన వైత్తణ = శేఖరించి ఇట్టిద్ద, మత్తు = కడగోలన్న, అళవుమ అళవుం = కడియలు ముళ నిన బళుదాదష్ట వీరిమిరియ, రయిరుమ తయిరుం = మొదరన్ను, నెయ్ నెయ్ = కుప్పవన్ను, కళవాల్ కైళుల్వాల్ = కళ్ళకనబింద (యారిను కిళియద దారి), వారివారి = ప్రేవిచొండు, విలుంగి = లూంగి = నుండి, లున్నియ ఉన్నియ = తిలున్నకవాద, ఒరుంగు ఒరుంగు = ఒట్టిగే కూడి, మీర్ దాలదల్లి, బందే నిమనాగి, ఒత్త ఒత్తణ = ఒప్పవంచే, ఇణై ఇణై = అవళజవళియాద, మరుకమ మరు తం = అజున వృక్షగళ రూవిశేష, వన్దవరై వందవరై = బంద వరన్న, ఊరు ఊరు = తొడేగళన్ను ప్రేరిసుమ కాత్ తిరైడుం = శైకళిందలూ, లున్ద్రియ ఉన్తియ = కళ్ళకాంద, వేమ ఎవం = బలవుళ్ళ, కిలంగోయ్ తిర లోయ్ = జయ శాలియే, అత్త అత్తణ = అప్పనే, ముత్తు ముత్తు = ముద్దిసి బిడ బేకేన్నువష్ట, (ముద్దు మాడువష్ట)

ఇనో త్రిణా = ఇసిదాద (ఆకష్టిర్కరాద, ఒంకరాద), ఇళ్ళత్రిణా = కోమల వాద, ముఖువళ్ మృగ్వుళ్ = ముసిసదు వుళ్ళ (ముందకాసివుళ్ళ), ముక్త మృగ్రా = కొంప్రోండ్వాగ, వరువదన్ వర్తుతున్ = కాణిబేకు ళ్ళువుదక్కే, ముసో మృణా = ముంఒంకరాగిరుంటే, ముస్సమా మృణాణం = ముందిన, ముక్కు ముకుత్తు = ముఖద, ముస్సమా మృణాణం = ముంభాగద, అణి అణిగి = సుందరవాద, ఆర్ ఆర్ = డోళ్ళిబోళ్ళ మోయ్ తొయ్ = దట్టవాద, కులుల్/కుళుల్ = కురుళ్ళుగళు, అల్పాయు = అలుగాడుత్తిరువదాగి, ఎనక్కు = ననగాగి, ఒరుకాల్ ఒరుకాల = ఒందుసల, శేంగీళ్ళే ఆడుత్తిరువవనాను, ఇరుక్కోగా = శేంగీళ్ళే ఆటవాడువవనాను, ఆయుర్డల్ ఆయుర్కళ్ = సోంబేరిదవరు, పోల్ మీఱో పోర్ ఏఱా = కాళగద నడువినంతే, ఆడుత, ఆడువదే ఆడుకబిలు = ఆటు, ఆడువవనాను

నిడిదాద కలేగూదలుళ్ళ బళ్ళియు దొంగసారు శేఖరిసి ఇట్టిద్ద కడగోలన అళతేయుష్టు బిటిమిరియు మొనరసున్ని కుప్పవేసున్ని యూరూ ఉరియుదంతే కేళ్ళికుంబ దేవి దేవి సుంగ, ఉన్నతవాద బిట్టనే జొన్నేనాడి ఎక్కరాలదల్లి ఒందే నేమనాగి ఒప్పువంతే, అవళ జీవ కియాద, అజుర్జున వృష్ణినళ్ళ రూపిళ్ళిదు బందవరన్ను కొండేగళింద లూ కేళ్ళగళిందలూ కేళిళ్ళిదాకద బలిష్ఠనాద జరసంధను చొక్కి నే, మరుదివసవు ఇసిదాద కోమల మందదానవు చొక్కి యూగి కాణిసికొళ్ళువుదక్కే మరుంఒంకరాగిరుంటే ముఖద మరుం భాగద సుందరవాద కూళెయువ దట్టవాద కురుళ్ళుగళు అలుగా డుత్తిరువంతే, ననగాగి ఒందు కేల శేంగీళ్ళే ఆడువవనాను, సోంబేరిదవరు కాళగద నడుగినంతే ఆటు, ఆడువవనాను. (5)

ఈ నాశురవల్ల అవళ మురగళాగి బళ్ళిదిద్దవరు శాబివి మోక్షనేయ విషయ. నళగూ బర, మునిశ్రేష్ఠ ఎంబ ఇబ్బరు దిట్టలందేవ/కుబేరన మక్కళు. అవరు ధనమత్తరాగి, మదుమత్తరాగి, స్త్రీలోలరాగి, స్త్రీలోలరాగి వర్తిసుత్తిద్దరు. ఒందు దివస అవరు విహారక్కాగి అరణ్యక్కే హోదాగ, నారద మహర్షిగళన్ను అవరు కండరూ, అవరు విహారక్కేందు అరణ్యక్కే హోగుత్తిద్దరు. ఆద్దరింద నారద మహర్షిగళు అవరన్ను శపిసిదరు. మత్తు, శాపద మూలవే అవరిగే విమోచనేయుంటాగువుదన్ను తిళిసిదరు: అవరిబ్బరూ అవళి మురగళాగి బాళేందూ, ముందే శ్రీకృష్ణను అవరన్ను విమోచనేగొళ్ళువనేందూ శపిసిదరు. అంతేయే,

అవరు గోలంలదల్లి అవళ ముత్తి మరగళన్ను బెళ్ళియుత్తిద్దరు. తోళ్ళన్ను గోలంలదల్లి రన్న బాలలీలగళన్ను నడసుత్త బెళ్ళియుత్తిరువాగ, ముసుకాగ ఒందుదిన ಒಂದು ದಿನ ಅವను మూడద రబ్బిగాగి, కాయి రయశోదె అవనన్ను ಮುದ್ದು ಕರಳುಕ್ಕಾಗಿ ಬಾగదు, రన్న మవనగెలకెళ్ళోందు ఒళ్ళళ్లే ఓడిదళు. ಮನವು ಅಂಬೋಗಾಲಲ್ಲು ಕಾಣೆಂಡು, ಒರಳುಕ್ಕల్లన్నూ రన్నూడనే ఎళెదుకొండు ಹೋದಳు. ಆ ಅವళ మరగళ బళిగె బంద. ఎరడు మరగళనడువె ఇద్ద నింది నల్లి అవను రూరిద. ಒರಳುಕ್ಕల್ಲು ಕಡೆದು ಶೊಂಡిరు. అదన్నూ జగ్గి ఎళెద. అష్టరిందలే, ఆ ఎరడు మరగళూ భరయుంకరవాగి నిద్దు మాడుత్త మయి దు బిద్దవు. నగుత్తిద్ద కృష్ణన మయుంద, శావ ఎమ్మోఆటనే ఓందద నళిసి బరసూ మణిశ్రీవసూ నింరు, భక్తియింద అవన్నే స్తుతిసి, పాడుత్తిందరు. ವಾశురదల్లి ಒಂದು ಕಡೆ ಗೋಲನ అళతెయుష్టు పరిమితిరువ మొసరన్నూ రుచ్చివన్నూ యారూ అరియదంతె కృష్ణనుంబ దేవ దేవనింద బళిగె దష్టచిష్ట వాగి, నిరాభరణనూగి, ఎత్తరవాగి, బెళెద అవళ ముత్తి మరగళన్ను రన్న కైయింద కళ్ళ కాశిద జయకాల బాలకృష్ణ ఎన్నుత్తా ఆటవాడుత్తిద్దరు. ముతి మీరి బంద మొసరు రుచ్చివిందలూ మరగళన్ను ಉರುಳಿಸುವ అదృష్టవే సామర్థ్య అ బాలక కైగళిగా శిక్షణవాగి బంది రేశే ఇల్లవే, మరగళన్ను ಉರುಳಿಸಿದ್ದరింద అవను ಉಂಡದ್ದల్ల అరగి ಹೋಯితేశే? ಹೀಗೆ! అంరు, రయశోదెయు ముంది అవను శೈಶವదల్లి ఆడువాగ అవన ಕೊಲುವಾದ దక్షవాద ముంగురుళూ ముద ముదల్లి ఆడుత్త శోభిసబేకు. ముముదల్లి శోభిసిద మంద దాస మనోహరవాగి నర్తిసుత్తిరబేకు. అంగాంగగళ ಚಲನెయింద నోడువవర ఆనంద హెచ్చిబేకు- ఎన్నుత్తా ఆళ్వారరు.

೬. కాయమలర్நிறவா கருமுகில் போலுருவா
காணகமாமடுவில் காளியனுச்சியிலே,
தூயநடம்பயிலுஞ்சுந்தர வெண் சிறுவா
துங்கமதக்கரியின் கொம்பு பறித்தவனே,
ஆயமறிந்து பொருவா எனதிர்வந்தமல்லை
அந்தரமின்றியழித்தாடியதாளிணையாய்,
ஆயவைநக்கொருகாலாடுக செங்கீரை
ஆயர்கள் போரேறேயாடுகவாடுகவே.

காயமலர் நிறவா கருமுகில் போலுருவா
கானகமாமடுவில் காளியனுச்சியிலே,

Garani Srinivasan

కూయు నడుమగ పయిలుంజుకున్నర వేన్ ఒత్తుమా
కుజ్జ మదక్కరియిన్ కొమ్ము పలుక్కవనే,
ఆయు మలుస్సు పోరువానోదిర్ వన్న మల్లన్
అన్దరమిన్నో అలుక్కొడియు కొనిన్రోయూయిర్,
ఆయ్ వినక్కొరుకూడుద చోల్లోళ్
ఆయిర్ఞళ్ పోరేలోయూడుద వాడుండవే.

కాయు మలర్ కాయమలర్ = పొదరిచ్చూవిన, నిలవా నిఱవా = బన్ని దవనే, కరు ముగిల్ కురుముకిల్ = కాలమేఘిద, పోల్ పోల్ = ఛోలఛోలయుళ్ళ, లురువా ఉరువా = రూపవుళ్ళవనే, కానకమూకా ణాకం = కాడినల్లి, మూ ఱుగా = ముడక్కొద, (ముడా), ముడుపిల్ మరి విల్ = ముడుచుకొనల్లి, కొళ్ళియన్ కూగోయణ్ణ = కొళ్ళిక్కాక కోళీ యిన, లుచ్చిరుయిలే ఉచ్చియిలె = కలేయు (నడునళ్ళియు) మేలే, కూయు తూయ = మునోఁడరవాద, నటమూ నాటం = నటన (నాట్య) వన్న, పయిలుమూ పయిత్తుం = అభ్యాసమూడిద, మున్దా చున్దా = ముంద రనే, ఎన్ ఎణ్ = నన్న, ఒత్తువా కిఱువా = మనువే, కుజ్జమూ తుంగకం = ఎత్తరవాగియూ, మదమగ మత్తం = మదిబిద్దాగియూ, కరియిన్ కరియిన్ = ఆనేయ, కొమ్ము కొమ్ము = దంతవన్న, పలుక్కవనే పరిత్తవణ = మురిదుకొండవనే, ఆయమూ ఆయం = ఆయవన్న, అలుస్సు అరిన్దు = కిళిదు, పోరు వాన్ పొరువాన్ = పోరువవన, ఎదిర్ ఎతిర్ = ఎదురాగి, వన్ద వన్ద = బందు సంక, మల్లన్ మల్లు = మల్లరన్న, అన్దరమిన్నూ అన్దర మిన్ఱి = యావ బగేయు వ్యత్యాసవూ ఇల్లద దాగి, (అన్దర మున్ + ఇన్ఱి = అన్దరమిన్ఱి), తలుక్కు అళిత్తు = కొండు ~~కొడు~~, ~~ఆడియు ఆళియు = ఆడిద~~, కాళ్ తాళ్ = కాలన్న, ఇనై యూయ్ ఇణయాయ్ = పోరిదిరువయూ సరువంతే (పోరిదిరుళ్ళవంతే) (తాన్ + ఇణయాయ్ = తానిణయాయ్)
ఆడియు ఆళియు = ఆడిద, ఆయు ఆళియు = గూఢవల్లనే, ఎనక్కు ఎన్నక్కు = ననగా, ఒరుంగాల్ ఒరుకాల్ = ఒందుకల, ఆడ్లోళ్ ఆడుద ఎనుంకొరా ఆటుక = శంకరన్న ఆటవన్న ఆడువవనాగు. ఆయిర్ఞళ్ ఆయిర్కళ్ = గూఢంలదవర, పోర్ మేలో పోర్ ఏఱు = శౌర్యదగుళియే, ఆడుద వాడుద వే ఆటుక వాటుక ఏ = ఆడు, ఆడువవనాద్యు.

పొదరి చ్చూవిన బణ్ణవుళ్ళవనే, కాలమేఘిద ఛోలఛోలయుళ్ళ

ರೂಪವುಳ್ಳವನೇ, ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಲುದೊಡ್ಡ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಕಾಳೀಯನ
ನಡುನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಮನೋಹರವಾದ ನಾಟ್ಯವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದ
ಸುಂದರನೇ, ನನ್ನ ಮನುವೇ, ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಮದಿಸಿದ್ದ ಆನೆಯ
ದಂತವನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದವನೇ, ಆಯುಧವನ್ನು ಅಂಕುಶೋಪಾದಿಯ
ಮನ ಎದುರಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂತ ಮಲ್ಲರನ್ನು ಯಮಬಾಧೆಯ ಮೃತ್ಯುಭಯವೂ
ಇಲ್ಲದಂತೆ ಕೊಂದವನೇ, ಕೊಲುವಳು ದ್ರೋಹಿಯೆಂಬ ಭಾವವಿಲ್ಲದೆ
ಬಳನೇ, ನನಗಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂತ ಮಲ್ಲರನ್ನು ಯಾವ ಬಾಧೆಯು ಮೃತ್ಯುಭಯವೂ
ಕುಲದವರ ಕಾಳಜಿಯ ಗೂಳಿಯಂತೆ ಆಡು, ಆಡುವವನಾನು; ನೋ (6)

ಈ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಬಣ್ಣ ರೂಪಗಳನ್ನು ನೋಡಲಾಕೆ ಬರುತ್ತಿ
ದೆ. 'ಮಾದರಿ ನೋವಿನ ಬಣ್ಣದವನೇ' - ಎಂದರೆ ಶ್ಯಾಮಲ ವರ್ಣ. ಅದ
ರಿಂದಲೇ ಅವನು 'ಶಾಮ' ನಾಗಿದ್ದ. 'ಕಾಮೋಡದ/ರೂಪಿ' - ದಿವ್ಯವಾದ
ಭವ್ಯವಾದ ಅದ್ಭುತಕಾದ ರೂಪ. ಅದರಿಂದಲೇ ಅವನು 'ಘನಶ್ಯಾಮ'
'ಮೇಘಶ್ಯಾಮ', ನಾಗಿದ್ದ. ಇದರಿಂದಲೇ ಕೃಷ್ಣನು ನಡೆಸಿದ ನಾಟಕ
ಕಾರ್ಯಗಳ ನಿರ್ಧಾರ ಇದೆ. ಕಾಳೀಯನ ಗರ್ವಭಂಗ ಮಾಡಿದ್ದು
ಕುವಲಯಾಪೀಡ ಎಂಬ ಮದ್ದಾನೆಯ ದಂತವನ್ನು ಮುರಿದು ಹಾಕಿ,
ಕೊಂದದ್ದು. ಕುಸ್ತಿಯ ವೀರರುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ನಿಪುಣ ಮುಷ್ಟಿಕ
ಚಾಣೂರಾದಿ ಮಲ್ಲರನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಂದು ಹಾಕಿದ್ದು. ಇವುಗಳನ್ನು ನೆನೆದಾಗ
ಯಶೋದೆಗೆ ಮೈ ಝುಮ್ಮೆನ್ನುವುದಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ! ಅವಳ ವಿಕ್ರಮಾಸ್ಪದ
ಕೆಚ್ಚೆದೆಯ ಮಗನೇ! ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ 'ನನ್ನ ಮನುವೇ', 'ನೋವಳ್ಳನೇ'
ಎಂದು ಪ್ರೀತಿ ಮಿಶ್ರಿತ ಅವನನ್ನು ಸಂಭೋದಿಸುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ [redacted] ಕೈತ್ತಿ
ಗಾಗಿ 'ಐಂದು ನಲ ಶೆಂಗಲ್ಲೈ ಆಡು' ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಭಗ
ವಂತನ ಆಟವನ್ನು ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಯುಂಟೆ?

7. துப்புடை யாய்கள்தம் சொல்வழுவா தொருகால்
தூயகருங்குழனற் ரோகை மயிலோய,
நப்பின்னை தன்திறமா நல்விடை யேழவிய
நல்லதிறலுடைய நாதனுமானவனே,
தப்பின பிள்ளாத்தன மிகுசோதிபுகத்
தனிவையாருந்தேர் கடலித்தாயொடு கூட்டிய, என்
அப்பவைனக்கைகாரு காலாடுகசெங்கீரை
ஆயர்கள் போரேறே யாடுகவாடுகவே.
கொப்புடைய்யாயர்கள் தேமாகொல்வலுவாதோருகால்
கோயகருஞ்சுழனற் ரோகை மயிலன்ன,

నప్పిన్నెపై కన్నిణుమా నల్ల డ్రైయిలు విరు
నల్లకిలులు డ్రైయ నాదనుమా నవనే,

కప్పిన పిళ్ళైపడళ్ళైక్కన మీక్కు శోదిప్పుడ
క్కనియిరు కేర్ కడవిక్కాయిలుడుచ్చూట్టియు, ఎన్
అప్పవేనక్కోరుకాలాడుడ శేజ్జోళ్ళై
ఆయర్గళ్ పోలరే ఆటోయిరుడ పాడుడ మోనే.

కుప్పు కుప్పు = శోయిడ పాదస్మగళన్ను, లుడ్డై ఉడై = లుళ్ళ, ఆయర్గళ్/ఆయిర్కుళ్/ = గోవళర్ (బాడి), శోల్ తొగాస్ = మూరన్ను, వలువాదు వళ్ళువాదు = కప్పోడంబంకే, ఒరుదాల్ ఒరు కాల్ = ఒందుకిల, శుయ్య తూయ = పరిశుద్ధవాద, కరుకురు = కరియు, పులుల్ కుళల్ = కేశరాశియు, నల్ నుల్ = మంచి బోలువాద, కోళై తోణిక = బాలవుళ్ళ (కురు + కుళల్ = కురుంగుళల్; నుల్ + తోణిక = నర్ణోణిక), మయిల్ ముయిల్ = నవిలిన్న, అణ్ణైయు అణ్ణాయ = తోలుకిర్రలు, నప్పిన్నెపై నప్పిణ్ణాగా = నీలా దేవియు, కన్నిణుమా తిరుత్తిణుమా = అవతార మేళు ఆంబంకే, నల్ నుల్ = శ్రేష్ఠవాద, ఎట్టై విణ్ణ = వృష్ణిభగళు, పిట్టు ఏళ్ళ = పిళ్ళు, అవియ అవియ = నాశవాగువంకే, నల్ల నుల్ల = ఉత్తమవాద, కిలుల్ తిణుల్ = నామధ్వనివన్ను, లుడ్డై ఉడై = లుళ్ళ, నాదనుమా నారాయణుం = నాథనూ, ఆనవనే. ఆనవనే ఆణవణా = ఆదవనే, కప్పిన కప్పిణా = కేపై కప్పి తోడ, పిళ్ళైపడళ్ళై పిణ్ణాకణా = మర్మళన్ను, కనకాణా = కన్న (కళ్ళ) మిక్కు మిగిక = అతిశయవాద (బడళదంచ్చాద), శోవది తిరోధాన = లీలా శమయువాద, పుడర్పుగళ్ = జీవనదింద, కనికాణి = విశిష్టనాద, ఒరుదాల్ ఒరుకాల్ = ఒందుకిల, కేల్ కేళ్ = నిమ్మీరల్లియున్న, కడవి కడవి = కడవ (అవర) కాయుంతొడనే, నడసి, కాయిందు కాయియాడు = కా (అవర) కాయుంతొడనే, కూట్టియు కూట్టియ = సేరిసిద (కూడిసిద), ఎన్ ఎణ్ = నన్న, అప్పు అప్ప = అప్పనే, ఎనక్కు ఎణ్ణాణక్కు = నననాగి, ఒరుదాల్ ఒరుకాల్ = ఒందుకిల, ఆడుడ శేజ్జోళ్ళై ఆడుక తొగుంకోణ్ణ = శేంగిళ్ళై ఆటవన్ను ఆడువవనాను; ఆయర్కుళ్ ఆయిర్కుళ్ = గోపలదవర, పోర్ పిట్టో పోర్ ఏణ్ణో = కాళగద గూళింతిరే, ఆడుడ పోదుడవే ఆడుక వాడుక = ఆడువవనాగు, ఆడువవనాగు.

శౌయుడ్ నాడగ. కౌశల్యగళన్నుళ్ళ గోవళ్ళరు ~~[illegible]~~ డోళిద మూరు శబ్దానదంబంతే, ఒందుగిల, వీరశుద్ధాద శబ్దసేయు కోశరాశియు, ఒళిబు పాద బాలద నవిలన్ను ధ్వోలుత్తిరలు, నీళ్ళాదేవియు లుక్కాయు మొంబంతే. శ్రేష్ఠవాద మిళు వృషభగళు నాశవాగువ లుక్తమవాద సామర్థ్య వన్నుళ్ళ నాథ~~[illegible]~~నో, కైశేశప్రి ధ్వోద మనుష్యళన్ను రక్షిసబడళ అశిశ యు~~[illegible]~~ ప్రాణశమయవాద జీవనదింద బిశిష్టవాద ఒందు నిర్మాణవే యన్ను నడసి శ్రీ అవర రొరియుయొడనే కూడిబిద్ద నన్ను అప్పినో, సనగూ ఒందుగిల శేంగీతద్వే ఆట ఆడువవనాము; గోంగళులద చర కాళాదదల్లి యే, ఆడువవనాము, ఆడువవనాము. (7)

'నప్పిన్నెవె' ఎంబుదు రమాళనల్ల నీళాదేవియే బేకు. శ్రీదేవి భూదేవియళ జొరెయల్లి ఈచేయు నోడి– 'శ్రీభూ నీళా నిమ్మోళగినాగి'– మూరరు బిళ్ళియరన్ను శ్రీమన్నారాయణను లుళ్ళువనెందు బివరణేయిదే.

నీళాదేవియు తంశవేన్నిసిద 'కుంభ' రాజన మనవళాద కాళ్యే ఎంబివళన్ను, అవళిగాగి మీసిడిసిద్ద ధీవ్యయుంవరదల్లి, మిళు బలిష్ఠ వృషభగళన్ను అలాజాలవాగి బడిదు కట్టిహాకి, ~~[illegible]~~– ~~[illegible]~~ శోద్దవను కృష్ణ. అనంతర అవళొందిగే అనేక మంది దానదాసియర స్ను ఇక్కురంద బలవనూ ధారళేగే కరెతందు బిజ్ఞాపనేయింద అవళన్ను మదువేమాడికొండను.

ఇన్ను, 'కైశేశప్రి ధ్వోద మనుష్య' బిషయ. ఈ బగగే ఎరడు మూ కొంగగళు నేనపిగే బరుత్తవే. మొదలనేయదు దేవకియు మక్కళ ప్రేమింద. ఆగకాగి అద్దూరియూగి ~~[illegible]~~ మదువేయు బొరవణిగే బరుత్తిత్తు. కంసనే శ్రేశ్ఠ సారథియూగి రథనడసుత్తిద్ద. ఇద్దరళ్దంతే ఆకాశవానో నుడియిలు– అవళ ఎంటనేయ గర్భదల్లి అవళ్య అవతారవు ఆవనేందు. కూడలే కంస దేవకి వసుదేవరన్ను సెరేయుల్లిట్ట. అవరిగే ఆద మక్కళన్నెల్ల నిష్కరుణెయింద సలగే అప్పళిసికొండ. ఇంతే ఆరుజన మడిదరు. ఎంటనేయ వనే కృష్ణ. అవతార పురుషనాగి జనసిద్దం ద కంసనింద రక్షణెయింద కంసనింద రక్షిసికొండు, నంద గోపుల దల్లి బెళెదియుత్తా, సకాలదల్లి కంసనన్ను కొండను. బడళవష్టదళ్ళారు వాయ, దేవకియు రన్న కైశేశప్రిద మక్కళన్ను నోడబేకేందు ఆశేరిళ్ళు. కూడలే కృష్ణను గొకులదల్లి బల అంత్రివశెదియి బళి బెళెయుత్తిద్ద అవరన్ను కరెతందు కాయిగే కొంటు కృష్ణనిగే బిడిసిదను. ఇల్లదే, ఆ ముష్టిగే ప్రాణ బిద్ద వన్ను కొడుగోసిదను.

ఎరడనేయుడు కృష్ణనగుడు బ్రీక్రిన శ్రీమంత – నాండీపిని ఎంబ గురువినల్లి కృష్ణను విద్యాభ్యాస ముగిసిద శేరువాయ గురుదక్షిణే యేనేందు కేళిదను. ఉన్నేరడు వర్షగళ కాల్లే బ్రీభాసశిఖరద బళ కడలినల్లి ముళుగు కళేదుహోద శన్న మనసన్ను బందక్కే శేందుకొడబేకేం దు గురుగళు కేళికొండరు. కృష్ణను ఒప్పి, శన్న అమేసుష్ ద్రుతవసరువ నీళ్వవన్ను గూర్చు మూడిదను. అనంతర, కానే కడలినల్లి ముళుగు శంఖద ఆకారదల్లి అడగికొండిద్ద పాంచజని ఎంబ అసుర నన్ను కొందు, గురుబ్రీక్రినన్ను బిడిపికొండు బందు గురుగళన్ను ఒప్పిసి దను. ఆ శంఖవన్ను కానే బందు దివ్యాయుధగళు లుయోగదంత బందను. అదే పాంచజన్య.

'కప్పన పళ్ళెడళే . . . . . హుట్టిద' – ఎంబుదన్ను కూరిసుందు అళిదయల్లి అర్థమాడుకొళ్ళి. అదు హీగేందరే :- కనకవర్ణ = కన్న, మిడు మిగు = అతిశయవాద, శోభిసువ చాతుర్భుజ = రేజోలక్షణవాద కరకమలగళల్లి శోభిసుత్తిరువ, రసి తణి = రసాయుధ, ఒరు ఒరు = ఒప్పువంథ, కోర్ వెత్తర్ = రథవన్ను, కడవికడవి= డగిసికొండు, కప్పన తప్పిన = కైతప్పిహోద, పిళ్ళెడళే పిళ్ళెగళా = మక్కళన్ను, కొయిదు తాయాడు = కొయ్యుత్తిరువ, హుట్టిద కూటడియ = హుట్టిసిద.

8. ఉన్నెయు మొక్కలెయిర్ కొణ్డు తమిల్ మరువి
ఉన్నెదు తంగళ్ కరుత్తయిన సెయ్తువరుం,
కన్నియరుం మగిళక్కణ్డవర్ కణ్కుళిర
కర్రవర్ తెర్రివర్ ఒప్పెరర వైనక్కరుళి,
మన్నుకుఱుంకుడియాయ్ వెళ్ళాఱైయాయ్ మతిళ్ సూళ్
సోలై మలైక్కరసే కణ్ణపురత్తముదే,
ఎన్న వలంగళినాయాడుగ సెంగోరై
ఏళులగుముడైయాయాడుగ వాడుగ ఇవై.

ఉన్నెయుమొక్కలెయిలో కొండు తమిళ్ మరువి
ఉన్నోడు కలందో కరుత్తొయిన తెయ్యువరుమా,
కన్నియరుమా మగిళక్కణవర్ కణ్గళ్కుళిర
కట్రవర్ కేట్టివర్ వీట్రిరవేనక్కరుళి,
మన్నుకుఱుంగుడియాయ్ వేళ్ళాఱైయాయ్ మదిలాల్ శూళ్
శోలైమలైక్కరశే కణ్ణపురత్తముదే,
ఎన్న వలంగళినాయాడుగ శెంగోరై
ఏళులగముడైయాయాడుగ వాడుగవే.

కొబ్బరిబొండాం కుర్రుంగుకుడి = కొబ్బరి కురుంగుడియల్లి, మన్నుమాణ్ణు = శాశ్వతవాగి, ఆంధ్ర ఆళు = నేలసిదవనాగి, వేళ్ళబట్టోయాంయ్ వెళ్ళాణాణాయాళు = వేళ్ళళియల్లి నేలసిదవనాగి, మదళ్ మత్తిగా = కోటేరియింద, శుంటూ కూట్టి = సుర్కువరిందిరువ, శోలోల్ మల్లోక్కు చొరిలమొలక్కు = కిరుమూలరుంజోలల్లి మల్లె నే(బీజగళ్), అరకే = ఉత్పత్తియాదవనే, కణ్ణుబ్బిరక్కు కణ్ణాణ బిరక్కు = కణ్ణు బిరక్కు, అముదే అమ్మడక్కె = అమ్మనకవే, ఎన్ ఈణ్ = నన్న, అవలమ్మ అవలం = దంకట గళన్నెల్లా, కళ్ళోవాయ్ కళిగావాయ్ = కళియువవనే, లుస్నేళియుమా ఉణ్ణోయుం = నిన్నన్ను, ఒక్కల్లియిల్ ఒక్కళిగిలియిల్ = నడువినల్లి, కొండు కొణాండు = ఎత్తికొండు (ఇట్టుకొండు), శమాత్తం = శమ్మ శమ్మ, ఇల్లిల్ = మనేగళల్లి, మరువి మరువి = కలితుకొండు, లుస్నోడు ఉణ్ణోణ్ణు = నిన్నొడనే, శజ్జళ్ తుంగుకుళా = శమ్మ శమ్మ కరుళ్ళు కరుక్కు = మనోనిర్ధారదంతే, ఆయిన ఆయిణ = ఆద, శేయ్దు వరుమా శెయ్తు వరుం = శేలవుమాడి బరువ, కన్నియరుమా కణ్ణియరుం = కన్నెయరల్లరూ, ముందల మకిళ్ = సంకోషపడువవరాగి, కణ్డవర్ కణ్ణవర్ = నోడువవర, కణా కణ్ణ = కణ్ణుగళిగె, కుళ్ళరకుణ్ణి = శంపాదువవరాగి, శత్రువర్ కిత్తురువర్ = శత్రుగళు, కెట్టివరణ్ణి తిరివర = కడ్డుకొండు బరువవరాగి, పిత్రు పెత్తర = దొక్క (కాయుద), ఎనక్కు ణాణక్కు = నన్నగె, అరుళి అరుణి = కైబీమాడి, ఆడుడశెజ్జోళ్ళు ఆడుకోశెంగుకోణర = శంగళల్లి ఆడువవనాను, వీళు ఈళ్ = బిళు, ఉలగుమా ఉలకుం = లోకగళల్లూ, ఉడ్డెయుంయ్ ఉణ్ణెయాయ్ = బళువవనే, ఆడుడవాడువవే ఆడుకవాడుకడివ = ఆడువవనాను, ఆడువవనాను.

కిరుకురుంగుడియల్లి శాశ్వతవాగి నేలసిదవనాగి, వేళ్ళళియల్లి నేలసిదవనాగి, కోటేరియింద అవరంబిరువ కిరుమూలరుంజోలల్లి బెళ్ళద అరశనాగి, కణ్ణు బ్బిరద అమ్మనకవాగి, నన్న కొండగళన్నెల్లా కళియువవనే, నడువినల్లి బిట్టుకొండు శమ్మ శమ్మ మనేగళల్లి కలితు నిన్నొడనే శమ్మ శమ్మ మనోనిర్ధారదంతే ఇద్దుబరువ డోల్లు మక్కళల్లరూ సంకోషపడువవరాగి, నోడువవర కణ్ణుగళిగె శంబ్రీతియువ రీతి, శత్రుగళు కడిక కొండు బరువవరాగి, దొక్క కొయియాద ననగె కైబీ మాడి శంగళల్లి ఆట ఆడువవనాను; బిళు లోకగళన్నెల్లవనే, ఆడువవనాను, ఆడువవనాను.

ఆలూరర హృదయ మైత్రీశాల్య మేష్టు ఎంబుదన్న ఈ పాఠర నిష్టల్ప మాత్రగళ - కిళియబేళ్ళుత్తదే. యు శోలదల్లియ బాయింద మూలుగళు

Gurunivasan

బంధువందరూ అవేళ్ల ఆళ్వార్ల హృదయాంతరాళ్లదింద ధ్యానిస్తారవు. భగవంతను ఎల్ల కడేయూ నేలసి, భక్తింద సేవ చేదేయుత్తా అవరిగే నదా శ్రమే మాడుంత్తానే ఎంబుదన్న ఆళ్వార్లరు తోరువ తోరువ దివ్యక్షేత్రగళ్ల జీవరుగళ్ల మూలక నిరూపిసిద్దారే. ఆమేలే అవరు తోడువ తోరువ ఉదాహరణేగళు కణ్ణిగే చిత్రకట్టువంథవు: చిన్నమక్కళు మనుమాద కృష్ణనన్న కంబుళ్లల్లి ఎత్తికొండు, తమ్మ తమనేగళిగే కరేదోయుత్తా. అల్లి అవనేనూ మడదిద్దా. ఆటవాడి మనహారవలయిసువుదు. కృష్ణన బాలలీలేగళన్ను నోడి నోడి ఆనందిసువుదు. తలతవరు ఎత్తరవాద గద్దుగేగళమేలే కుళితరు భగవచ్ఛ్రేష్ఠేశ్వరర్గిగి ధ్యాన, జప, పూజాదిగళల్లి మున్నరాగిరువుదు. అవరు అవనిగాగి అవనిల్లద సమయగళల్లెల్లా కడకాడువుదు. కొత్త కొయిలు యుశోదేగే బందొందు షణాదల్లి కణ్ణిగే కబ్బిలేరువుదు. — ఇవేల్ల భావ్యరంగే మేళసివిశేషగళు వంద్యవాద చిత్రగళు. ఆళ్వార్ల అభిప్రాయదల్లి — కృష్ణనన్న, ఎత్తి, ఆడిసి, సేవే మాడువవరు యారే ఆగిరలి, అవరెల్లరిగూ మడదానంద ప్రాప్తవాగబేకు. అవన ఆ లీలేగళన్ను నోడువవరల్లిరలి. కృష్ణనగళిగే ఇంథ చింతనెగళు బరబేకు. జ్ఞానిగళ కడకాణద కృష్ణనాగి సాక్షాత్కార పడబేకు. కొయిలయూద శేషనాగి జ్ఞానిగళిగూ, చక్రిగళిగూ భక్తరిగూ — ఎల్లరిగూ భగవంత కరుణిసి ఆనందాశ్చర్యవన్ను నీడబేకు. అదక్కాగియే అవను శేషన ఆళవాగి మలగిరువుదు. అవన మేలే కూతుకొండిరువుదు. శంఖ చక్ర ముంతాద ఆయుధగళన్ను ధరిసిరువుదు. దక్షిణ భారతదల్లి వైష్ణవ ధర్మవు బహళ ప్రాచీనవాగిరలి. ఆళ్వారరు తిరువేళ్ళరై యల్లి పుండరీకాక్ష స్వామియు దేవాలయ. కాంచీపురదల్లి శ్రీ వరదరాజస్వామి. తిరుమూలరుంజోలై యల్లి నిందరరాజస్వామి. తిరుక్కోళక్కియూరినల్లి శ్రీవత్సనారాయణస్వామి. తిరుచిత్రకూడదల్లి (చంభ కేరళదల్లి) ఆరావముదన స్వామి. ఇంతహ, దక్షిణ భారతదల్లి దేవాలయగళ బీడు. సిందొందు ఊరినల్లి ఒందొందు దేవరినల్లి భగవంత భక్తరింద కైంకర్యగళు మాడుత్తానే. బహళ ప్రాచీనవాదుదరింద ఆళ్వారు మంగళాశాసనద్దింద ఇవుగళన్ను 'దివ్యదేశ' ఎన్నుత్తారే. భక్తియు ఊ బేకు.

ఈ దివ్యనామములతో లక్ష్మి నిరంతరమూ కలసియుంటుంది. తిరుప్పావై భావాన్ని ఇల్లలోనే దేవర దినచర్యలో కూడి నలుదిక్కులా చూడండి.

9. పాలొడు నెయ్ తయిరొణ్ శాన్దొడు శెణ్బగముం
పంకయనల్ల కరుప్పూరముం నాఱివర,
కోలనఱుం బవళచ్చెన్దువర్ వాయిణైక్
కోమళవెళ్ళిమురువప్పోల్ శిలపల్లిలక,
నీలనిఱత్తళికాఱైం బడైయిన్నడువే
నిన్ కనివాయముదమిఱ్ఱు మురువల,
ఏలు మఱైప్పొరుళే యాడుక శెంగీరై
ఏళైయుం బడైయాయాడుక వాడుక వే.

పాలొడు నెయ్ శయిర్ శొరిన్దొడు శొంవ్వగమువమా
వీళ్ళియ నల్ల కరుప్పూరము నాఱివర,
కోలనలమా బవళ చెన్దువర్ వాయిణైక్
కోమళవెళ్ళి ముళ్ళై ప్పూల్ శిలవల్లిలక,
నీలనిఱత్తళికాఱైం బడైయిన్నడువే
నిన్ కనివాయముదమిఱ్ఱు మురువల,
ఏలు మఱైప్పొరుళే యాడుక శెంగీరై
ఏళైయుం బడైయాయాడుక వాడుక వే.

పాలొడు పాలైవు = పాలనొడనే, నెయ్ నెయ్ = కుప్పి నెయ్యి, శయిర్ తయిర్ = మేలిరకపు పెరుగు, శొరిన్దొడు = సొగసైన, శొంవ్వగమువమా పగుపు = సంపద, కాన్దొడు = చందనమొడనే, శెంగీరై = ఎఱ్ఱని, నల్ల = లక్షణమైన, కరుప్పూరము మా కరుప్పూరము = విచ్చుకొన్న, నాఱివర = పరిమళభరిత, వాయిణైక్ = పెదవులు, కోలనఱుం = అందమైన, బవళం = ఎఱ్ఱదనం, కోమళవెళ్ళి = చిగురు, ముళ్ళై ప్పూల్ = మొల్లపూ, శిలపల్లిలక = కొన్ని పలువరుసలు, నీలనిఱత్తళికాఱైం = నీలి, నిలుపు రంగు, బడైయిన్నడువే = సౌందర్యము, ఆర్ద్రపు = తడిచిన, నిన్ కనివాయ్ = మధురమైన, ఇదివరకే చూసాం,

Ganesh Srinivasan

అముదమగా అమృతం = అమృతం, ఇట్రు తిట్రు = ఈ వీధియల్లి (బీదిగల్లి), ముటిస్సు మురిసంత్తు = ముద్దు, ఎలె యిట్టి = బరుత్తిరలు/ మత్తే ఈ థరా = వేదనెగళన్న, మీలుమగ రాళుం = ఆళువ, పోరుళ్ళే ఏనూ ఇల్ల = నిజవస్తువే, శేంగిళ్ళే ఆటవన్న, ఆడుత ఆడుక = ఆడువవనాను, మీలులదు రాళ్ళుంతిల్ల = మీళు లోకదళల్ల లుడ్డేయుయ్ ఒణటయాయ్ = లుళ్ళువనే, ఆడుత, ఆడువనే # ఆడుకా, ఆడుకా ఓవ = ఆడువవనాను, ఆడువవనాను.

డాలనోడనే కుబ్బియూ మేంగరూ, సోగనాద చందనదోడనే నంపిగే యూ కావరియూ బిళ్ళియ వచ్చ్చపూర్ణవూ చలేరు దివ్యమీంచుళ్ళ వన్నంటు మాడుత్తిరలు, అందవాద జారిడవళ్ళదంతే ముద్దాద డవళ్ళద కుటిగళ్ళనడువే బోళ్ళియ మోళగళ్ళడాగే ఇరువ మీట్ట ఎళ్ళెయదాద చేలువు డల్లుగళూ ధోళ్ళెరియుత్తిరలు, నీలియ బణ్ణద చేలువు డంగిరవాద సుందరవాద వించాయుద్ధగళ్ళ నడువే (మిరుగు త్తిరలు), నిన్న మధురవాద అధరదింద అమృతవు ఈ వీధియల్లి లుక్కే డరిదు బీళ్ళుత్తిరలు, వేదనెగళన్న ఆళువ నిజవస్తు వే, శేంగిళ్ళే ఆడువవనాను; మీళు లోకదళన్నళ్ళవనే, ఆడువవనాను, ఆడువవనాను.

(9)

మనుష్యన బందొందు ఇంద్రియవూ బందొందు బగెయ బందొందు విశిష్టవాదియ అనుభవవన్న కరుళ్ళతే. ఈ ఎల్ల అనుభవదళూ బందేకడెయల్లి ఒట్టుగూడిదరే ఆ అనుభవవన్న మాతుగళింద వర్ణిసలు ళువుదు అశాధ్యవే సరి. జొతెగే మానసిక అనుభవవూ కూడికొండరే అదు దివ్యానుభవవే – దివ్యసౌందర్యానుభవ.

ఈ మాతుశరదల్లి ఆలుత్తారరు కణ్ణు, మూగు, చాయి, మనస్సుగళింద బందు రీతియల్లి కణికలారద అనుభవవన్న నీడుత్తిద్దారే. కాలు, రుచి, మోదరుగళ కంపు బేరే బేరే. బందొందూ అనుభవక్కే మనోహరవాద్దు. ఈ మూరూ ఒట్టాగి కలేకరే ఎంథ మానసిక సౌఖ్యవన్న కరుణ్ణుతోదన్ను అనుభవిసియే ఈ కిళియ బేకు.

ఇదు బందు బగెయ ఇంపు. ఇన్నొందు బగెయ వీధియల్ల మ్యూజిక్ హోగువ సుందరదింద బందద్దు. సోగదాద చందనదొందిగే కొంపిగెద్దూచి న కావరియూచిన పుంమళ్ళగళు దదవా సోరిసుండివే. జొతెగే రుచ్చ్ర పూర్ణ ముంతాద సుగంధద్రవ్యగళూ కూడిసుండివే. ఎల్లవూ శ్రేష్ఠవాద దివ్య వీధియల్లవన్నుంటు మాడివే. ఇదూ కడ అనుభవవేద్యవే.

ఇంకో, మూడు కణికల బద్ధమైన అధరానికి లాగిన ఆనందమన్న ఆలోచనలు మనసులో ఉంచుకొన్నారో. బళ్ళో, కళ్ళు నోరు తెరిచి ఆనందిస్తున్న విషయం బరుకుతోంది. మనుషుల కృష్ణుని యుద్ధం కువలయాపీడం ఏనుగు దంతాలు అందమైనవి. అవునుగా నడుమే ఇటు కిసోలకుంటున్నరువ ఎళ్ళయి కుబ్జలను కాంతిస్తున్నాయి. అవు చెళ్ళిందు మోళ్ళదళ్ళంతే ఇవి: ధోళ్ళయిన్తివి. జాతి కువలయాల నుండి రసాదర్శమైన కొంచు బిట్ట; అంధ్ర రంగులు - ఒకరిదుటిగళు. ఒళగే 'చెళ్ళిందు' కబ్లుగళు - ధోళ్ళయిన చిళ్లుబ్బు; నీలయు మేళు బిట్ట - ఆకర్షణీయమైన శ్యామల; ఎల్లకూ ప్రీతిపాత్రమైన ధళధళిసువ వింత ఛాయుద్రవ్యం. ఇవిష్టూ ఒందన్నొందు రోంది రెండు పిట్ట కృష్ణుని సౌందర్యవన్ను నోమర్డి దేవి పొగుడుతాళే.

ఇన్న బాయు నివియువ ఆనంద. పుట్ట కృష్ణుని అధరదింద బుళ్ళి రూపదల్లి బరుతిరువ దివ్యమైన.

ఇంకో, ఇంద్రియగళూ మనసన్నూ కూడికొండు మనుమాద కృష్ణ (భగవంతన) నవిశిష్ట సౌందర్యవన్నూ అదు తరువ మహదానంద వన్నూ ఆలోచిసిరు ఒత్తు కణ్ణిన చిట్టు వంతే ఎత్తి కోలిసుత్తారే.

10. సెంగమలక్కళగిర్సిత్రిదళ్పోల్ విరలిల్
చేర్తికళాళికలుంగిణ్కిణియుం, అరెయిల్
తంగియ పొన్వడమున్తనాణ్మాతులెయిన్
మూవొడు పొన్మణియుం మోతిరముంగిరియుం,
మంగలవైం పడెయుంతోళ్వళెయుంకుళెయుం
మకరముం వాళికళురుంసుట్టియమొత్తలక,
ణంగళ్కూడిక్కరకెయ్దుకసెంగీర
ళాడులకుమాడెయాయాడుకవాడుకవే.
శేష్టమహిలక్కలలలో ఒట్టిదలో హోల్ విరలిల్
శేకర్తడలూలతెగళు జ్ఞానోదయమూ, అర్ధయిల్
కేట్టియ ఫోన్ వదనమున్తాళ్ననమూరుళ్వెయినో
ళ్హూనోడు పోన్నగెయుమగ మోదిరముజ్జ్వలియుమగ,
మణ్డల మైమబ్బెయునోళ్ వళ్వెయుమగ కళ్తెయుమగ
మర్దరముగ పొళెతళగుం శుచ్చియుమోకిలద,
ఎజ్జాళ్ శుడియరసే రియూడుద శేష్టారే
మీలులడముజ్జ్వలయూ ఆశ్చర్యపడపాడకవే.

శేమా రెసం = కోపవినేయ, కమలమా కుముదం = కమలద, కేలిలిల్ కుళగిల్ = పొదదల్లి, శిరు = చిక్క, ఇదలో ఇతస్త = దళద, హోల్ పోల్ = తానే ఇరువ, విరలిల్ విరళిల్ = బేరళుగళల్లి, శేర్ రెసర్ =

కూడిచోండు, కిడలూ తీకష్ణ = పూళ్ళయుక్కిరలు, ఆలింగళ్ళుమూ ఆళింక రుం = లుంబురగళూ, క్ష- కణోక్షణియుమూ కిణ్ణకిణ్ణియుం = కిరుగజ్జె గళూ, అళ్ళెయుల్ అణారయిల్ = నడువినల్లి, కళ్ణాయు తిరుకియ = ఇరు వ, ఫోన్ పొణ్ = చిన్నద, వడముమూ వటమురం = లుడిదారవూ, కొళ తాణ = కొళ్ళు (కొంటు) ఇరువ, నల్ల్రల్ = ఉత్తమవాద, మగుదుళ్ళయినో మాతుకిణా యిన్ = దాళింబరియు, పూవోడు పూవైగాడు = (చిన్నద) పూవి నొడనే, ఫోన్ పొణ్ = చిన్నద, మణియుమూ మణియుం = మణి (గుండు) దళూ, మోదిరముమూ మోతిరముం = లుంబురగళు, కిణియుమూ కిణ్ణియుం = మణిశ్చట్టిన (దవళద) శంఖవూ, మజ్జలమూ మంగళాం = మంగళకరవాద, తిమ్బట్టెయుమూ జిం పాడ యుం = వంచాయుద్ధగళూ, కొలళ్ వళ్ళెయుమూ తోళ్ వళయుం = కొలళ్ళబళెగళూ, చుట్టెయుమూ క్రుణిట్టియుం = దుష్టశబ్దవూ, ముచ్చర ముమూ మకారుం = మచ్చరవూ, వాళిగళ్ళుమూ వాణిగరుం = ంవియ భావలుగళూ, చుట్టియుమూ కూటియుం = చుట్టిబోట్టూ, ఒక్కు తిత్తు = కొండికొండు, ఇలఇలిక = ధళధళిసువంతే, ఎజ్జళ్ ణంగళ = నమ్మ, కుడి/కుటి = వంశక్కే, అరళే అరళే = తరగనే, ఆడుత శేజ్జోళెయ్ ఆడుక ణెంగొండారా = శేంగళియ ఆడువవన్ను ఆడువవనాను, విలులతూం రచ్చులుకుం = విళులోళకగళన్ను లుడ్డెయూంబ్ ఉణిటయాబ్ = లుళ్ళవనాగి, ఆడడ, ఆడువవనే. ఆడుక, ఆడుకవె = ఆడువవనాను, ఆడువవనాను.

కేందావరెయ వాదనళ్ళల్లి చిక్కేదళగళ్ళంతిరువ బేరళుగళల్లి ఒట్టాగి కూళ్ళ యుక్కిరలు, లుంబురగళూ, కిరుగజ్జెగళూ, లుడియల్లి చిన్నద లుడిదా రవూ, అందవాద కొంటు సుందరవాద చిన్నద దాళింబెదూవూ, చిన్నద గుండుగళూ, లుంబురగళూ, కేంబువళ్ళద మణిశ్చట్టిన కంఠవూ, మంగళకరవాద వంచాయుద్ధగళూ, కొలళ్ళబళెగళూ, ంవియల్లి మచ్చరవిండల గళూ భావల లుంబురగళూ, చుట్టిబోట్టూ — ఇవ్వుగళల్లవూ చందక్కిం దు కూందికొండు కూళ్ళ కూళ్ళయువంతే శేంగళియ ఆట మాడువవనాను, నమ్మ కులళ్ళె అరళేనే, ఆడువవనాను, విళులోళకగళన్ను లుళ్ళవనే ఆడువవనాను. (10)

స్వయం సుందరనాద, దివ్య తేజస్/వ్యూర్ణనాద చిన్నవంతసిగే బాహ్య ఆవరణగళు బేకే? లుడుగె కొడుగెగళు బేకే? ఆభరణగళు బేకే? అవ్వుగళ ఆవశ్యకతె ఇదెయే? యీ ఒందల్లూ, శబ్దసిసిదల్లూ నుందరనల్లవే చిన్నవంతె!

Gurani Srinivasan

ఉందిన మొశురదల్లి భగవంకెన మైి, కుటి, డల్లి యుంశొదవు గళ్ళ బణ్ణగళ్ళు ఒందక్కొందు భోందిశొండు ఎష్టు ఒన్నా ప్రొశిస్తా ఆకర్షకవాగి దివ్యవాగిదే ఎంబుదన్న శిళిపిలాయికు. ఈ మొశురదల్లి భగవంకెన శిశుమూర్తియాద కృష్ణనన్ను అవన ఒందొందు అవయవక్కూ అదక్కె ఒప్పువ అనఘ్ఘవాద కొడుగెయన్న తొడిసి, అవను శంగాటక్కె ఆడుత్తిరువాగ, అవ్వరళ్ళు ఓనే అలుగాడుత్తలే, ఓనే కిత్తళళ్ళిబిడుత్తలే. ఓనే ఒందక్కొందు భోర్గరవాగుత్తలే ఎంబి దన్నెల్లా నోడుభ్యుదర మనసూలం భగవంకెన దివ్యసుందర మూశిరియా సొబగన్న ఆస్వాదిసి ఆనందిసి ఎన్నుత్తారె ఆలిస్తారరు.

'నమ్మ కులక్కె అరసే' - ఎంబుదర్ల నమ్మ కుల యావుదు? - యశోదెయు కులవా, నోడవర్ల కులవే, స్త్రీ కులవే, అథవా మానవ కులవే? భగవంక తిళిదవర మనదంతె అల్లవే!

11. అన్నము మీసురువమూళరియుబ్గి లుళుమా
ఆమ్మెయు మూనవనేరయూయిర్డల్లో నాయగనే,
ఎన్నవలజ్గళ్ళె వాయూడుడ శేజ్గోశ్రీ
మీలులదుముడ్డెయూ యూడుడవాడుడవేన్ లు,
అన్ననడ్డె మడవాళ శోడ్డెయు డన్న పరిశు
ఆన పిడళ్లోప్పిదు మ్మెప్పిచ్చనుర్మెక్త రమిలో,
ఇన్నశ్రీ మూళ్ళెడళిప్పిక్కుమగ వల్లార్
లులఱలోడ్డిశ్రీయుమగ వ్రీడలోఎంక్కిన్నచుమ రియ్యువశ్రీ.

అన్నము మగ అణ్ణ ఱుం = ఉంసావకారవన్నూ, మీనో బోణ్ణ మీగూ, ~~ఆకరవమగ ఉరువం = రూపవిచన్నూ~~ ఆళ్ అరియుమా ఆళ్ అరియుం = నరకరియూ, కుళిళుమగ కురఱుం = వామనన్నూ, ఆమ్మెయుమగ ఆమ మయుం = ఆమెయూ, లురువమగ ఉరువం =

రూవ, ఆనవనే ఆణవణే = అదవనే, ఆయర్‌ఱ్ళ్ ఆయర్‌కళ్ = గోవళ్ళర్, నాయక్‌నే నాయకణే = నాయక్‌నాదవనే, ఎన్ నణ్ణన్న (యశోదెయ), అవలమూ అవలం = నంట్టనళ్ళన్నూ, కళ్ళిమా య్ కుళిూ వాయ్ = కళ్ళియుమవనే, ఆడుద శెజ్జోళెయ్ ఆడుకరెయ్ తిూర్ = శెంగోళెయ్ ఆట ఆడువవనాను, ఎల్ల రష్టి = ఎల్లరూ, ఉలకుమూ ఉలకుం = లోకళ్ళన్నూ, ఉండ్యూయ్ ఉండ్ యాయ్ = ఉళ్ళవనే, ఆడుద ఆడుద ఆడుక ఆడుక = ఆడువవనాను, ఆడువవనాను, ఎన్నోణ్ణ = ఎందు, అన్నమూ అణ్ణం = తంగద, నళ్ళెనడ = నడగెయుళ్ళ, మడవాళ్ మడవాళ్ = శ్రీమతియాద, అశోదెయ్ అ కోణాత్త = యశోదెయు, ఉదన్ను ఉకన్రత్తు = ఆదక్కాయిందల్ పోళ్దు వంశు పరిశు = ఠీవిరియల్లి, (వ్రీర్‌వాగి), ఆన ఆణ = డెబ్బద, వ్రీడలూ పుకడాళ్ = భోగళ్ళెయన్ను విడెద, వ్రీదుమై పుత్తుణవ = తీ ఎల్లవీర్‌ల్లూరిన, వీట్టన్ పట్టణ = భట్టనాద విష్ణుచిత్తను, లుళ్ళెక్ష ఉణారత్తత = వివంసిద, ఇన్ ఇణ = ఇనిదాద, ఇళ్ళెణికా = గాన రూవాద, శమిలూ మూల్‌ళ్‌క్ళ్ తమిళ్ మాళిగళ్ = శమిళిన మూల కళ్ళు, ఇప్పత్తుమూ ఇప్పత్తుం = ఈ పత్తన్నూ, వల్లార్ వల్లార్ = శిళియబల్లవరు, ఉలగిల్ ఉలగిల్ = ఈ లోకదల్లి, ఎన్నో దిళ్ళెయు మూ ఎణ్ణ త్తిణెయుం = ఎంబు దిక్కుగళల్లియూ (ఎణ్ణ + త్తిణెయ = ఎణ్ణిణె), వ్రీడలూ పుకళ్ = కీరితియన్నూ, మిదు మిగు = ఖడళ్ళడీచ్చిన, ఇనోబ మదు ఇణ్బమూ ఇణ్బం = ఆనందవన్న (మిక్క + ఇణ్బం = మిక్కిణ్బమ ఎంబలూ మిగు + ఇణ్బం = మిక్కిణ్బం ఎంబలూ బిడిసబల్లదు), ఎయ్దువర్ ఎయ్దువర్ = పడెయుత్తారె.

నందవూ, మీనూ, నరడంయూ, వామనను, ఆమెయూ ఆదవనే గోవళ్ళర నాయక్‌నే, నన్న నంట్టగళన్ను కళ్ళిదవనే, శెంగోళెయ్ ఆట ఆడువవనాను, ఎల్లు లోకగళన్నూ ఉళ్ళవనే ఆడువవనాను ఆడువవ నాను ఎందు తంద నడగెయ శ్రీమతియూద శోయశోదెయు ప్రేమోదర ఆనిద్ద దోళిద వ్రీర్‌వాగి బడళ్ళ భోగళ్ళెయన్ను విడెద శ్రీ ఎల్లవీర్‌ల్లూరిన భట్టనాద విష్ణుచిత్తను వివరిసిద ఇనిదాద గానరూ వీవాద శమిళిన వేద్య మూలద ఈ పత్తన్నూ శిళియబల్లవరు ఈ లోకదల్లి ఎంబు దిక్కుగళల్లియూ కీరితియన్నూ, ప్రతిశయవాద ఆ ఆనందవన్నూ, పడెయుత్తారె.

(11)

ఈ కిరుమొలియే ఇదు మూలశ్రుతి. భగవంతన అవతారగళే లోకవిల్ల ధర్మగళన్ని ఆదానగళల్లా, దుష్ట కూటగళ నిర్జనెయూ

ప్రద్భావనేగళిమూ మంకుశపాదగళల్లూ, పంచచబ్రహ్మి పాదగళల్లూ ~~ఛత్రవంశ~~ ర్రు
ఛామయనాద ఛగవంశ అవతార మాడిద్దాను. ఆయా అవతారగళల్లి అవను
నడసిరువ దివ్యాద్భుతక్రియాయోగగళూ అతిదగళవాగివే. ప్రతియింద అవ
తారగళూ లుద్దేశవిదే. అదు మీలనసికొండరే ఆ అవతార వీరిత్వమాత్ర మల్లదం
దువుదు. ఆదరే, అవతార కాలదల్లి ఛగవంశ నడసిదేల్ల అబ్బేల్లియాద్దం
క్కే, మానవశులల్లే అభ్యుదయవాగువంతే, నేనపినల్లిరువుదు, ~~అవతార~~
గళల్లి బడవర ప్రతిద్వంద్వియన్నిసికొండెయు కేలవరే. ఆలుత్తారరు ఈ విశేష
దల్లి డోళరువ మీనను, ఆమే, వామన, నరహరి అవతారగళు
మత్తు ప్రసిద్ధవాద దశావతారగళల్లి సేరిదవు. ~~ఆల్లా~~ దశావతారగళ
ల్లదే, కలవారు ప్రసిద్ధ అవతారగళిరే ఎంబుదన్ను కేళిరువుదక్కే
ఎంతలో ఆలుత్తారరు ~~ఇం~~ పావతార వ్యూహవన్ను ఎత్తి కొండిద్దారే. భాగవ
తపురాణదల్లి ఇన్నూ కేలవు ముఖ్య అవతారగళన్ను వివరిసిద్దారే.

మీనను :- ప్రళయ కాలదల్లి ఛగవంతనే మీనిన రూపవన్ను
తళిదు, వేదగళన్ను ఉద్ధరిసిదను. ఎల్లవూ జలమయవాదాగ,
స్రష్టిగే బేకాద ద్రవ్యగళన్నెల్లా బీజరూపదల్లి కాపాడిద్దు, సృష్టి
గే ఆధారనాదను. ప్రళయవాగే బేగనే ఇంతిరువ ఛగవంతనే సృష్టిగూ
మూలకారణనెంబుదుదూ అవతారద రహస్య.

ఆమే :- ~~పయోబ్ధి~~ సముద్ర మథనద కాలదల్లి కడగోలినంతే మూడి
కొండిద్ద మందర పర్వతవన్న ఛారదింద సముద్రదల్లి ముళుగిసి
బేగనే ~~అదన్ను~~ అదన్ను ఉద్ధరిసి నిలిసువుదక్కాగి ఈ అవతార. అదాభ్య
వాద కార్యదన్ను సాధ్యవాగిసువల్లి ఛగవంతన కృపేయిరువ మూలవెం
బుదన్ను ఇదు తిళిసికొడుత్తదే. సముద్ర మథనదింద అమృతవు పుటిబే
అసురరిగూ ~~అల్లవు~~ బళిక్కాయదల్లి జయవాగలీ బేకెంబ
కాట అవరిగే కొడువుదిల్ల, ఎంబుదు ఇదర రహస్య.

నరహరి :- దేవతెగళన్నే సంరక్షిసిరువ ఛయంకర శిక్షేయిం
నివారిసలు ఛగవంత నరహరి రూపవన్ను తళిదను. ఈ భీకరరూపదింద బందు
దుష్ట సంరక్షిసిరువన్ను తన్న కొడియ మేలే ఇట్టుకొండు, తన్న లుగురు
గళిందలే అవన కరుళన్ను బగిదు కొండను. ఛగవంత నివాణంతయామి
ంబ నిత్యద ప్రతీకవాదనేయిం ఇదర రహస్య.

వామన :- అసురనాద బలిచక్రవర్తియన్ను నిగ్రహిసి అనుగ్రహ
మాడువుదక్కాగి ఈ అవతార. ఛగవంత పుట్ట వటువాగి - వామనవాగి

Gangasrinivasan

బంద.. బలయుంద దాన వేడిద మూరడి సోలవన్న అల్లరియువ సేవిదల్లి త్రివిక్రమనాగి బేళిదు, బలియన్న భూలోకదల్లి నిగ్రహిసి, దీనరల లోకదల్లి అవనిగే సార్వభౌమ కొట్టన్న దర్శనలాభవన్న ~~ఆంకరిక~~ అనుగ్రహిసిదను.

అవతారరూపియాద భగవంతనన్న ఆడు, ఆడు, ఎందు పూరందుంబిరుత్తా, చోడిరోళ్ళుత్తా, రేన్న కణ్ణిరుంబ సోలిడి నలియువ భాగ్యయశోదేయదు. ఆకిలేంద్రియాను భవద మూలర అదన్న ఆఘ్రాణిసిదవేరియూ ఉష్టారరు కేవల అమికానందవన్న. ఈ వాశురగళ మూలవే మానవకులక్కే దంతే కొట్టిద్దారే. ఇచ్ఛగళన్న అర్థవత్తాగి అరితవంతే, గానరూపదల్లి ఇట్టుగళన్న హాడి నలిదవరిగే ~~మానసిక~~ సుఖ, శాంతి, నేలేసిగళ్ళువుదు. ఎల్ల కడెయిందలూ కేరిగే లభిసువుదు. ఎల్లక్కింతలూ కొట్టనదాద మండదానంద లభిసువుదు.

—o—

అడియనడే: అవధారణ — లుంగి ఉయ్యల, శోళ్ళం కొరళగి, నమ్మనీల్లే నంబుతాడ, మానవతీ వాణవిర్, మత్స్య మత్తక, కొంబు కాయి, కుప్పు కుప్పి, బుస్సేకి ఉణ్ణిన, మాల్ పాల్, శోళ్ళ ములమూ ఏకసుకమలు, అన్నమూ అణ్ణాం, మూరొక్కమూ మాణిక్యకం

—o—

Garani Srinivasan

మొదల దశక - ఇరసెయు కిరు మేలు - మాణిక్కవాసగర్

முதற்பத்து - ஆரூந்திருமொழி - மாணிக்கக்கிண்கிணி

1. மாணிக்கக்கிண்கிணியாரப்ப மருங்கின் மேல்,
ஆணிப்பொன்னுற்செய்த ஆய்பொன்னுடைமணி,
பேணிப்பவளவாய் முத்திலங்க, பண்டு
காணிகொண்டகைகளாற் சப்பாணி,
கருங்குழற்குட்டனே சப்பாணி.

மாணிக்கக்கிணியார்ப்ப மருங்கின் மேல்,
ஆணிப்பொன்னால் செய்த ஆய்பொன்னுடை மணி,
பேணிப்பவள வாய் முத்திலங்க, பண்டு
காணிகொண்ட கைகளாற் சப்பாணி,
கருங்குழற்குட்டனே சப்பாணி.

ప్రోన్ పొన్ = చిన్నద, మణి మణి = మణిగళు, లుడ్డై ఉడై = కూడిశొండు, మరుజ్గిన్ మరుంగిన్ = శొంటద, మేల్ మేలు = మేలి, ఆయ్ = అందవాగి ఇరలు, ఆణి = అదిరంజ, ప్రో న్నాల్ పొన్నాల్ = చిన్నదింద, శెయ్ద చెయ్ద = మూడిద (పొన్ నాల్ + చెయ్ద = పొన్నాల్చెయ్ద), మాణిక్క మాణిక్క = కిరుగంటెయు, ఆర్ప్ప ఆర్ప్ప = శద్దు మాడుత్తిరలు, పేణి పెణి = ఆశెయింద కూడిద, వివళమా పవళం = రవళద, వాయ్ వాయ్ = బాయియా (పవళం + వాయ్ = పవళవాయ్), ముత్తు మూత్తు = ముత్తుగళు, ఇలజ్గ ఇలంగ = ళెళగుత్తిరలు, పణ్డు పణ్డు = ఇందిన కాలదల్లి, కాణి కాణి = నేలవన్ను, కొణ్డ కొణ్డ = దానవాగి స్వీకరిసిద, కైగళాల్ కైకళాల్ = కైగళింద, శప్పాణి చప్పాణి = చప్పళిశట్టు, కరు కరు = కప్పాద, కుళల్ కుళల్ = కురుళుగళుళ్ళ, కుట్టనే కుట్టనే = మగువే, శప్పాణి చప్పాణి = చప్పళిశట్టు.

చిన్నద మణిగళు కూడిశొండు శొంటద మేలే అందవాగిరలు, అదిరంజ చిన్నదింద మూడిద మూణ్కాద కిరుగంటెయుం శద్దు మూడుత్తిరలు, ఆశెయింద కూడిద బాయియు ముత్తుగళు ళెళగుత్తిరలు, ఇందిన కాలదల్లి నేలవన్ను దానవాగి స్వీకరిసిద కైగళింద చప్పళిశట్టు; కప్పాద కురుళుగళుళ్ళ మగువే, చప్పళిశట్టు.

(1)

Garani Srinivasan

మనువాడ ముద్దు కృష్ణన ~~నీనడుమన్లో~~ నడుమన్లో ఉడిదార కట్టిదే. అదు ఒన్నద గుండుదళ్ంద కూడి ఆదద్దు. శ్యామల వర్ణద మైనే దళ్దది ఒన్నద గుండుదళ్లు అంద కరుక్కవే. గుండుదళ్ద నడువే ఒన్నద కట్టడదల్లి మాణిక్యగళ్న్ను ధ్రుడుగి మూడిరువ కిరుదంటేగళ్లు అల్లల్లి నోడిబేకు డివే. ఇవు కొంచియునల్లు అందవన్నూ హెచ్చిసుక్కవే. జుంకవే దంటేగళ్ల కిణి కిణి సుతాద. బాయి – దవళద బాయి – ఎందారే ఒందుటిదళ్లు ముఖక్కే ఒలువు. అవుదళ్ద నడువే "బేళ్ళియ నన్న మొళ్ళదళ్ంత" ఎళ్ళియ బళి దుల్లుదళ్లు హోళ్ళియుక్కవే. ముఖద మేలే కప్పాద కురుళుగళ్లు అలగుత్తవే. ఇవిష్టూ కలూ డికొండు కణ్ణు కమిదళ్ల ఇంపు కరుక్కవే.

ఇన్న, వీట్ట కైగళ్లు చూచికొండివే. ఆ కైగళ్లుళే ప్రసిద్ధవాద వు. ందిన కాలదల్లి కెలవ్వు నేలగ్గి చూచి మెచ్చిదద్ద కైగళ్లు. మామనావకారద నేనవు మాడువ కైగళ్లు:

అంద వీట్ట కైగళ్ంద ఒప్పాళే కట్టి, ఒప్పాళేశట్టు ఎన్న కైళే కాయి యుంశేలదే.

2. పొన్నరైనాణొడు మాణిక్కక్కిణ్ణికిణి,
తన్నరైయాడత్ తణిచుట్టి తాళ్ందాడ,
ఎన్నరై మేల్నిన్ఱిళిందు ఉంగళాయర్తం,
మన్నరై మేర్కొట్టాయ్ శప్పాణి
మాయవనే కొట్టాయ్ శప్పాణి.

పొన్ పొణ్ = ఒన్నద, అరైనాణొడు అరైనాణొడు = ఉడిదార మేడనే, మాణిక్కక్కిణ్ణికిణి మాణిక్కక్కిణ్ణికిణి = మూనిక్య గళ్లన్న ధ్రుడుగి మూడిద కిరుదంటేగళ్లు, తన్ తన్ = తమ్మదే ఇరువ, అరై అరై = నడుమినల్లి, ఆడ ఆడ = ఆడుత్త నద్దు మాడుత్తిరలు, తణి = ముఖక్కే ఒప్పువంతద్ద ఒట్టి = ఒట్టి బేట్టు, కొలూ స్తు తాళ్ందాడు = ణూలియ మేలే ఇళియబద్దు, ఆడ ఆడ = ఆడుత్త ఇరలు, ఎన్ ఎణ్ = నన్న, అరై మేల్ అరై మేల్ = కంకుళల్లి నిన్ఱు నిన్ఱు = ఇద్దు, ఇలియుత్తు ఇళిందు = ఇళిదుబోగి, ఉంగళ్ = నిమ్మ, ఆయర్తమా ఆయర్తం = గోపవళంతల్లా, మన్ మణ్ = యుజమాన్యనాదవర, అరై మేల్ అరై మేల్ = కంకుళల్లి

కొంటాయ్ శప్పాణి ఎకాటటాయ్ శుప్పాణి: ఒప్పాళ కట్టు; మూయు వనే మాయ ఉడెణా = ఎన్కెయూదుబ్బిక కాయ్యగళన్న నడెసువవనే, కొంట్టాయ్ శప్పాణి ఎకాటటాయ్ శుప్పాణి: ఒప్పాళి కట్టు.

ఒన్నద ఉడిదారదల్లరువ మాణిక్యగళన్న ఛుద్రు మూడిద కిరునంటే గళు కమ్మ స్థళవాగిరువ నడుఎనల్లి ఆడుత్తా నోద్దు మాడుత్తా ఇరలు, ముళ్ళె ఒప్పువంథ కొట్టి బొట్టు ఉణియమేలే ఇళియు బిద్దు ఆడుత్తా ఇరలు, నన్న కంకుళల్లి ఇద్దు (ఆడువుదక్కంతె) గోవెళగంతెల్లా యుజమానరాగిరువవర్ కంకుళల్లి ఒప్పాళి కట్టు; ఎన్కెయూదుబ్బిక కాయ్యగళన్న నడెసువవనే, ఒప్పాళి కట్టు. (2)

మనువాద కృష్ణను ఒప్పాళి కట్టువాగ ఎరడు బేబువాద ఆభరణగళు అలుగాడుత్తవే. ఉడిదారన్నె నోంపిరువ మాణిక్యద కిరుగంటెగళు కమ్మ స్థళవాద నడుఎనల్లియే, ఇద్ద స్థళదల్లియే అలుగుత్తవె. అల్లద, కణ్ణిగె నోద్దు మాడుత్తవే. నెత్తియ మేలే చంటియంతె ముళ్ళె పుట్టియుత్తిరువ ఒంటి బొట్టూ అలుగాడుత్తదే. అదు కన్న స్థళదింద జారి, ఉణియ మేలల్లే ఇళియ బీళుత్తదే. అలుగాడుత్తా అదు ముళ్ళె శోభెయన్న కరుత్తదే. ఈ అలుగాటగళు ఎంద నోందు మీరిసబేకెంతలూ ఢోణూ? ఇవుగళింద గరియాగి, అలుగాటగళిం ఒప్పువంతె, కృష్ణన ఒప్పాళి బరుత్తదె. ఒందక్కింత ఎందు నోడువుదక్కె ఎష్టు ఒంతె!

రొయి యశోదెగె తన్న కంకుళల్లిద్దు కొండు మనె కట్టువ చిత్రాళియన్న వీక్షిసియూ నోడి ఆనందిసలు ఆగువుదిల్ల. అవన కండే గోవెళగంతెల్ల యుజమానాద నందగోవిన కంకుళల్లి అవసిద్దు ఒప్పాళి కట్టిదరె. అదన్ను నోడి ఆనందిసువుదక్కె యశోదెగె ఆశె. ఆగలియే మాడు ఎన్నుత్తాళియశోదె.

వృద్ధ మనువాగియే కృష్ణను వీక్షణియన్న కొండను; శకటనన్ను వధిసిదను, రొయిగె విశేషజనత్వవన్ను తన్న బాయి కరెదు కొండిసిదను. ఇంథ మాడిద అవనన్ను (మూయుయియే) ఎన్కెయూదుబ్బిక కాయ్యగళన్ను 'మూయువనే మాయ ఉడెణా' -ఎందు అవనన్ను కరెయుత్తా నమ్మ నాడిన పద కరుత్తారె ఆలోచిసువరు.

3. పన్నిణిముత్తిన్ పవళం పతిత్తున్న,
ఎన్ మణివణ్ణన్ తిలంగు పొన్రోట్టిన్ మేల్,
నిన్ మణివాయ్ ముత్తిలంగ నిన్ణమ్మైతున్,
అమ్మణిమేర్ ఎకాటటాయ్ శుప్పాణి,
ఆళియంగైయ ఉడెణా శుప్పాణి.

పొన్నుత్తూ ఫోన్ మణిముత్తిన్ వివళమగ వీదిక్కన్న,
ఎన్ మణివణ్ణన్ ఇలజ్జు పూ జ్యోతియ్ మేలో,
నిన్ మణివాయ్ ముత్తిలజ్జు నిన్నమ్మైకన్,
అమ్మణిమేలా కొంట్టాయ్ శప్పాణి, ఆలియజ్జాయనే శప్పాణి.

ఎన్ ఆణ్ణ = నన్న, మణివణ్ణనో మణియణ్ణాణ్ణ = ఇంద్ర నీలమణియు బణ్ణదవనే, కుల్ పలు = కులవారు, మణి మణి = రత్నగళు (పలు + మణి = బహుమణి), ముక్కు మూక్కు = ముక్కుగళు, ఇన్ ఇల్ = ఇసిదాద (చాలువిన), పివళమూ పవళం = కవళగళు, పదిక్క పత్తిక్కుద్దుగిద (ప్రదుగి సుందరవాగి మూడిద), అన్న అణ్ణ = ఒందే బగెనాగి, ఇలజ్జు తిలుక్కు = ధోళిధోళ్ళియువ, కొణ్ణ పొన్ ఎపాణ్ = చిన్నద, కోట్టినో మేలో ఒక్తాట్టిన్ మేలు = కివియోలేగళ మేలే (పొన్ + తోట్టిన్ = పెన్ తోట్టిన్), నిన్ నిణ్ = నిన్న, మణిమాయ్ మణి వాయ్ = రత్నదంథ బాయియు, ముక్కు మూక్కు = ముందాగిరువ (ముక్తినంథ కల్లుగళు), ఇలజ్జు తిలుక్కు = ప్రకాశిసలు, నిన్ నిణ్ = నిన్న, అమ్మై అళం మేమ = కాయియూద, కన్ = నన్న, అమ్మనై అళం మణి = నడువిన, మేల్ మేలు = మేలే, కొంబాయ్ శబ్దాణి తొగాట్టాయ్ కప్పాణి = చప్పళే కట్టు; ఆయుధ త్రిశూల్ = చక్రాయుధవన్ను, అమ్మ అళం = అందవాద, కైయుళ్ళనే తాకియదాగి = కైయల్లి బిడిదవనే, శబ్దాణి కప్పాణి = చప్పళే కట్టు.

నన్న ఇంద్రనీలమణియబణ్ణదవనే, కులవారు రత్నగళు, ముక్కుగళు, చాలువాద కవళగళు - ఇవుగళన్ను ప్రదుగి సుందరవాగి మూడిద, ఒందే మూటద, ధోళిధోళ్ళియువ చిన్నద కివియోలేగళ మేలే నిన్న రత్నసమానవాద బాయియు ముక్కు (ముందాగి, అథవా ఎళెయుడల్లుగళు) ప్రకాశిసుత్తిరలు, నిన్న కాయియూద నన్న నడువిన మేలే అద్దు చప్పళే కట్టు; చక్రాయుధవన్ను చాలువాద కైయల్లి బిడిదవనే చప్పళే కట్టు. (3)

బందన వాశురదల్లి నేత్తిబొట్టూ నడువిన కింకిణిగళూ అలుగువుదరల్లి కేట్టిరుత్తా అందవన్ను కండవు. ఈ వాశురదల్లి, కివియోలేగళూ బాయియు ముక్కూ అలుగుత్తా, ధోళియువుత్తా, ప్రకాశదల్లి బందన్నుందు మీరిసుత్తా ఇవే. కివియోలేగళల్లింద అప్పట చిన్నద కుందణదల్లి తొడిసిద రత్నగళు, ముక్కుగళు, కవళగళు ప్రదుగి ఒట్టు సొగసాగి మూడిదవు. మూటదల్లి, మేరుగినల్లి, బణ్ణదల్లి, అందదల్లి ఎరడూ ఒందే రీతి; యావ వ్యత్యాసవూ ఇల్ల. బాయి రత్నసమానవాదద్దు. కవళ ముక్కు జోడిసిదంతే కండువుతి, ముందాగిరువుగళూ. కివియోలేగళ ధోళపు ముందాగిద ధోళబిన్న బందన్నుందు మీరిసువంతివే, కేట్టిరిసువంతివే.

ఇంత దివ్య సౌందర్యవన్ను దూరదల్లుడ్డు నోడబలేదే? ఆ అనుభవమే కాకే? మగువిగూ తొయిగూ నిదా కాముల్కి సంబంధ వల్లమే నిడజవాదద్దు? ఆద్దరింద, కన్న మంగు కన్న నడువన్ను పొంరలు; అల్లయిలి చప్పాళ్ళే కెట్టలు; దాసోయిలి, ఆ వర్ణనయుద మేంరలు, మగుంవిన సౌందర్యవర్ణనన్నూ మంగువిన ఆటవన్ను నోడి నలయుక్తేనే విన్న క్కాళ్ళే యుబేంద.

'మణివాయ్ ముక్తిలజ్గా – మణివాయ్ ముత్తిలంగ' – ఇల్లు ండియిలి బందిరువ 'పవళవజ్జేందువక్ వాయినిడ్డే కోట్ట మల వేళ్ళి ముళ్ళ ప్పోల్ శిలపిల్ ఇలద – పవళచ్చెందువర్ వాయిణిడెక్కోమల వెళ్ళి మొగ్గె పోల్ శిలపల్లిలిక – (తిరు:క-9)' – నినగ్గు మా డుక్కదేయల్లవే?

'ఆలియంజ్గాయనే – ఆళియంగైకయనే' – ఎంబుదన్ను 'చక్రాయుద్ద లాంఛనద లుంగురవన్ను కొట్టిరువవనే' ఎందు అర్థ మా డబద్దదే నోడి?

4. తూనిలాముట్రత్తే పొంత్తువిళైయాడ,
వానిలావంబులో చందిరావావెన్ఱు,
నీనిలానిన్ పుగళ్ నిన్ఱ ఆయర్తం,
కోనిలావక్కొటట్టాయ్ చప్పాణి,
కుడన్దైక్కిడన్దానో చప్పాణి.

తూనిలాముట్రత్తే = పోన్న విళ్ళియుద, విళైయాడ = తిరువాడలు, వా వా = బా, నిలా నిలా = నీలు బా, ఎన్ఱు ఎన్ఱు = ఎందు, నీ వా నోవా = నీవు బా, పుగళ్ = పొగళ్తు, నిన్ఱ = నిల్లువ, ఆయర్తం = గోపవళర, కోగా = యజమాన, నిలావ = నీలు అనుత్తిరలు, కొట్టాయ్ చప్పాణి = ఒప్పాళ కట్టు, కుడన్దై = కుంభకోణవల్ల, కిడన్దానో = కిడన్దాణో, చప్పాణి = ఒప్పాళ కట్టు.

అప్పట బళియు బేళదింగళన్న అంగళదల్లి మారడి ఆటవాడలు బా
రోళరియువ అంబుతయిలే, (ఎందు నీను కరెయుత్తిరువాగ), కోజత్తియూద
ఒందిరనే, నీను బా ఎందు రోదళుత్తా నింతిరువ గోపవళర రంయు జమానను
(చంద్రనే)
(నందగోపను) సిన్నన్న రోలు అమ్మతర్రలు, ఒప్పాళెకట్టు; కుంభకోణదల్లి (4)
నేలసిరువవనే, ఒప్పాళెకట్టు.

అప్పట బళియ డాలు బేళదింగళన్న భూలోకదల్లి మారడువవ
సు పుణ్యమేయ చంద్ర – కృష్ణ, శుద్ధచరిత్ర. అవనన్న ఆటక్కెందు
కన్న బళిగే కరెయుత్తిరువవను కృష్ణ – చంద్రనిగే సమసాద కోజత్తియూ
ద కృష్ణచంద్ర. ఎంథ సుందరవాద, ఒప్పువ, రోలుతే! అదు నంద
గోపన బాయింద రోరడుత్తిద్ద. అంగళదల్లి డాలు బేళదింగళల్లి
ఆడుత్తిరువ కృష్ణనన్ను నందగోప కండు ఉషిసిద. అష్టరింద
లే కసియదే అవనన్ను ఎత్తికొండు ముద్దాడబేకెందు కవకదిం
ద 'కోజత్తియూద ఒందిరనే నీను బా' ఎందు కరెయుత్తిద్దనే. ఆగ
ఆ సమయక్కే సరియాగి 'ఒప్పాళెకట్టు' ఎన్నుత్తా యశోద.
యూద నందగోపన రోలుతే నాథు ఎందు అనుమోదసిదంతేయితు,
కొయియన్ను సంతోష పడిత బేకెందూ, బేడవూ?

కుంభకోణ దక్షిణ భారతదల్లి ఒందు ప్రత్యేకవే.
ఆరావముదు స్థాను నేలసిరువ కథెగళు. ఆ స్థానవు అవతారవే
కృష్ణ ఎంబ భావనే అలిల్లారదే. ఆదాగ్గే, తమ్మ మాతురగళల్లి
అవరు ఈ దివ్యదేశగళన్న, ఇంగే, నిత్యసేవే మాళ్తిత్తారే.

5. పుట్టియిల్ చెరుం పులుదియుం కొణ్డువందు,
అట్టియముక్కి అకం పుక్కు ఉరియామే,
చుట్టత్తు యిరుం తుడావినిల్ వెణ్ణెయుణ్ణుం,
పట్టిక్కాన్ఱు కొడుడాయ్ చప్పాణి
పట్టిక్కాన్ఱు కొడుడాయ్ చప్పాణి.

పుట్టియు మూ. చోఱు ఉణుమూ వులుదియు జాక్కోండు వన్ద,
అట్టియు పుక్క అడుప్పుక్కు లుయూమే,
చూట్టిక్కయిరుమూ కడావినిల్ వెణ్ణెయుమున్నే,
వట్టిక్కనే అయో కొడుట్టాయ్ అప్పనే. ఓ అయ్యనా కొడుట్టాయ్ అప్పనే

పుట్టియిల్ పుట్టియిల్ = మంచదల్లి, శేఱుమూ చెరుం = ~~చేరు~~ కలసుమణ్ణన్ను, పులుదియుమూ పుళుతియుం = ధూళుమణ్ణన్ను, కొండు వన్ద కొణ్డువందు = మెత్తికొండు బందు, అట్టి అట్టి =

బళ్ళదు, అముక్క అముక్కి = ~~[illegible]~~ (బడలగ బట్టేగ) అంటిసి, అదమా అకుం = మనేయన్న, మొక్కు పక్కు = మూక్క, అయీయూ మేం అయీ యూంగు యాగు = [illegible] యూంగు కిళియదంతేయే, ఒట్టి తయిరుమా కట్టి తయిరుం = మడకేయు కుంబ ఇద్ద మేంబీరన్నూ, కడాయిసిల్ తుడావిణిల్ = గడిగేయల్లి కద్ద, మేణ్ణోయుమా ఎవణ్ణ ణిణ్ణ యుం = బేణ్ణోయన్నూ, బుళా ఉణ్ణ = కిన్నువ (తిందుబడువ), పట్టి కన్ మేల్ = పట్టి కణ్ణిగె = కొంబు కొడు మే, ఈ కొట్టాయ్ శప్పాణి కెకాట్టాయ్ చప్పాణి = ఒప్పాళి కట్టు; పయోబనాభా ప్రపన్నపారిజాతా = పద్మనాభనే, ఈప్పాణి కొట్టాయ్ శప్పాణి కెకాట్టాయ్ = ఒప్పాళి కట్టు.

కొంబద వరేగి కలసిదమణ్ణన్నూ ధూళ్ళన్నూ మేత్తికొండు బందు అదన్ను ఒడలగి బట్టేగి బళిదు అంటిసి, మనేయన్న మూక్క, యూంగూ తిళియదంతేయే మడకేయు కుంబ ఇద్ద మేంబీరన్నూ గడిగేయల్లి ద్ద బేణ్ణోయన్నూ తిందుబడువ కొంబు కొడువే ఒప్పాళి కట్టు; పద్మనాభనే, ఒప్పాళి కట్టు. (5)

మణ్ణినల్లి ఆటవాడుత్త మణ్ణన్నూ ధూళ్ళన్నూ మైగే మేత్తికొళ్ళువుదు మక్కళగి కడ్డాయవాదద్దు. మణ్ణినల్లి ఆటవాడువుదేందరే అవక్కే బడ్డ ఆనంద. అదన్నెల్లా కొయియ బట్టేగూ ఒడలగూ బళిదు అంటిసి కళేళ్కుమాడువుదూ మూ భావనే. ఆదరే, మనుమాదవను, యూంగూ తిళియదంతే [illegible] మూరోయు మూళ్కేన్నూ, మేగిరు బేణ్ణి [illegible] కుంబి ఇట్టిరువ గుడాణగళన్ను లుండు బిందు మాడువుదూ, అవ్వన్నూ అరగిసికొళ్ళువుదూ ఒందు అద్భుతవే సరి. ~~[illegible]~~ మనుమాద కృష్ణ ఇవేరడన్నూ మాడిదను. [illegible] ఎల్ల మక్కళంతే మనుమాదరూ అవను ఎష్టయి కొరనే!

ఎల్లి మేలుసిక్కిదరే అల్లి మేలయిరువుదు, సిక్కిదకడే అలేదాడువుదు కొండు దన. కేలస మాడదే వ్యర్థవాగి కాలహరణ మాడువుదు అదు. ఆదరే, కృష్ణనన్ను కొండుకరువే ఎందిరువుదు ముద్దినింద కరేదద్దు. ప్రీతి యు సంభూతనే.

షీరసాగరదల్లి శేషశాయియూగి మలగిద్ద భగవంతన నాభి యింద ఒందు కమల బళిదితు. అదరల్లి ఒకరుమూర్తి బ్రహ్మ జనిసిదను. ఆద్దరింద భగవంతనిగె 'పద్మనాభ' ఎంబహేసరు.

6. తారిత్తు నూற்றువర தந்தை சொற் கொள்ளாது,
போருய்த்து வந்து புகுந்தவர் மண்ணெலாம்,
பாரித்த தமன்னர்படப் பஞ்சவர்க்கு, அன்று
தேருய்த்த கைகளாற் சப்பாணி, தேவகி சிங்கமே
சப்பாணி.

కౌంక్తు నూత్రవర్ కస్యై శంఖం హోళ్మాదు,
హోఁరుయక్తు వన్ను పుక్కున్నవర్ మణ్ణాళ,
పాంక్తు మన్నర్ వీడ బ్రుంఁవర్క్కు, అన్లు
కేరుయ్క్త కైగళాల్ శబ్దాణి, దేవకి శిజ్గమో ఆప్పణో.

అన్లు అణ్ణు = అందు, కస్యై తన్నంతన = రండయు (నిన్న), శంఖ్ ఎకాళు = మూరుసగళన్ను, కౌంక్తు తారిత్తు = ఆదరదింద, హోళ్మాదు ఎకా ళ్గాగాతు = అంగీకరించిదళో, హోఁర్ పోర్ = యుద్ధవన్ను, లుయక్తు ఒయ్తత్తు = నడసువుదక్కాగి, వన్ను వన్తు = బందు, పుక్కున్నవర్ పుకున్ తవర్ = ప్రవేశిసిదవరాద, మణ్ణో మణ్ణా = భూమియన్ను, ఆళ్వుళ్గాగా = ఆళువుదక్కే, పాంక్తు పారిత్తత = ఆశీవిట్ట, మూత్రవర్ మన్నర్ నూట్రువ ర్ = మూరు సంఖ్యెయువరాద, మన్నర్ మణ్ణార్ = రాజరుగళు, వీడబడ = అళియువుదక్కాగి, బ్రుంఁవర్క్కు పుకున్ తవర్క్కు = ప్రవంచ, కేర్ తేర్ = రథవన్ను, లుయ్త్త ఒయ్తత్త = నడసిద, కైగళాల్ ణ కకగాగాల్ = కైగళింద, శబ్దాణి ఈప్పాణి = ఒప్పళిశట్టు, దేవకి శిజ్గమో = బండవే (ఎందరె బేక్రనే), శబ్దాణి ఈప్పా ణి = ఒప్పళిశట్టు.

అందు, రండయ మూరుసగళన్ను ఆదరదింద అంగీకరించిదళో యుద్ధ వన్ను నడసువుదక్కాగి బందు యుద్ధదల్లి వన్ను ప్రవేశిసిదవరాద, భూమి యన్ను ఆళువుదక్కే ఆశీవిట్ట, మూరుమంది రాజరుగళు అళియువు దక్కాగి ప్రవంచ రథవన్ను నడసిద కైగళింద ఒప్పళిశట్టు, దేవకి బండవే ఎందరె బేక్రనే, ఒప్పళిశట్టు. (6)

'అందు' - ఎందరే, మహాభారత యుద్ధవన్ను కొండదువుదక్కే సిద్ధవాగుంటే.

ఎల్లరిగూ రండయాద, భగవద్భక్తరూ వినీత శ్రేష్ఠ, పాండవరిగూ కౌరవరిగూ బంధిసదువుదక్కాగి, యుద్ధవన్ను నడసదిరలు శాంతి దూతనాగి వర్తిసిదను. కౌరవరదు దురాశే. పాండవరన్ను వనవాసక్కే కళిసి, అవర రాజ్యవన్ను కసిదుకొండు, అవరన్ను కాడిగే అట్టి కష్టక్కే ఈడు మాడిద్దరు కౌరవరు. పాండవర వనవాస ముగిదనంతర, కరారిన ప్రకార, అవర భాగద రాజ్య వన్ను పాండవరిగే బిడబేకిత్తు. అదక్కాగి శ్రేష్ఠ శాంతి దూతనాద. పాండవర భాగవన్ను బిట్టు కొట్టు కొండల్ల. అదక్కాగి శ్రేష్ఠ శాంతి దూతనాద. పాండవర భాగవన్ను బిట్టు కొట్టు ఈవరిగూ సుఖవాగి ఎంద. ఉళ్ళు ఐదు ఊరుగళన్నాదరూ బిట్టుకొడి ఎంద. కడేపక్షదల్లి ఐదు ఊరుగళన్నాదరూ కొడి ఎంద. యుద్ధవన్ను కౌరవరు మాడల్ల. నూజరియ మేనేయష్టు నేలవన్నూ నీడ బేడువుదిల్ల మందూ, బేకాదరే క్షత్రియరంతే యుద్ధమాడి నేడ్తు కొళ్ళలేందూ హేళి బిట్ట దుందుభీనాద. ఇందే, రండయ మూరన్ను ఆదరదింద అంగీకరించదే యుద్ధక్కే సిద్ధరాదరు కౌరవరు.

'సూత్రవర్' - నూరు జనరాద కౌరవులు; పంచవర్ = ఐదులాండవులు. యుద్ధమే ఎందు శిలమూర్తన వాయికు. ఎరడు పక్షగళూ అదక్కే తయారాదరు. కౌరవను శ్రీకృష్ణన చతురయ సేనేయు నిష్ఫాయ వీరుద. అర్జునను శ్రీకృష్ణన సారథ్యవన్ను మాత్ర వీడద. ఆదరూ అన్యాయి కౌరవరు ముడియలెంబ బుద్ధియన్ను కైసొళిసిదరు. ధర్మవన్ను సంరక్షిసలు రథవనడిసద శ్రీకృష్ణన చప్పాళిగెట్టి ధర్మక్కా నిలువ యుద్ధవన్ను లంచుమాడు, సండద వీరయోధరన్ను ఖిజ్జనగొల్ల రెంబి దుష్ట నిగ్రహ మాడలిక్కవనే - దేవశంయు వీర విక్రమ, చప్పాళిగెట్టు ఎన్నుత్తాళి ఆలిస్తారరు.

7. పరந்திட்டுநின்ற படுகடல்தன்னை,
இரந்திட்ட கைகம்மேல் ஏறிதிரைமோத,
கரந்திட்டுநின்ற கடலைக்கலங்க,
சாந்தொட்டகைகளால் சப்பாணி
சாரங்கவிற்கையனே சப்பாணி.

பரந்திட்டு நினோ மீறுகடல் கன்னை,
இரந்திட்ட கைமேல் ఏறி திரைமோத,
கரந்திட்டுநின்ற கடலைக்கலங்க,
சரஸ்தொட்ட கைகளால் சப்பாணி, శార్ఙ్గవిలో కైయనే శప్పాణి.

పరந்திట్టు పరந్తిట్టు = ఎల్లెమీరం ~~పరడి~~ పరడికొండిరువ, నినోల్ నిన్ను నింకిరువ, వీరుకడల్ పడుకడల్ = భూమియన్నరియుత్తిరువ సముద్రవు, కన్నై తన్నోల్ = కన్నన్న, ఇరந்திட்ட ఇరన్తిట్ట = నిరీక్షిసుత్తిద్ద, కైమేల్ కైమేలె = కైగళ మేలే, మీరు ఏறி = మీరి, తిరై తిరై = కేరిగళు, మోద మోత = అప్పళిసలు, కరந்திட்ட కరన్తిట్టు = బోళగెయ బరదంతే, నినోల్ నిన్ను = (మరియల్లి) నింకిరువ, కడల్ కడల్ = సముద్రరాజను, కలఙ్క కలంగ = నడుగడుసువంతే, శరమాగారం = బాణవన్ను, కొట్ట తొట్ట = కొట్ట, కైగళాల్ కైగళింద, శప్పాణి శప్పాణి = చప్పాళిగెట్టు; శార్ఙ్గమాగార్ంగుకం = శార్ఙ్గవెంబ, విల్ విల్ = బిల్లన్ను, కైయనే కైయనే = బిడిదవనే, శప్పాణి శప్పాణి = చప్పాళిగెట్టు.

ఎల్లెమీరం డరడికొండు నింకిరువ భూమియన్నరియుత్తిరువ సముద్రవు కన్నన్న నిరీక్షిసుత్తిద్ద కైగళ మేలే మీరి దొడ్డ అలేగళింద అప్పళిసలు, బోళగెయ బరదంతే మరియల్లి నింకిరువ సముద్రరాజను నడుగడుసువంతే బాణవన్ను కొట్ట కైగళింద చప్పాళిగెట్టు; శార్ఙ్గవెంబ బిల్లన్ను బిడిదవనే చప్పాళిగెట్టు. (7)

ఈ పాశురదల్లి రామావతారద అద్భుత ప్రసంగవొందు నేనపిగె బరుత్తదే. ఈసు మంత్రవన్ను సముద్రలంఘనమాడి, లంకెయన్ను ప్రవేశిసి, సీతెయన్ను కండు, శ్రీరామన కుశలవార్తెయన్ను తిళిసి, ముద్రెయుంగురవన్ను కొట్ట.

ఆకేయింద ఓడాడామణి యన్న/శ్రీరామనినే ఒప్పిబిద బళిక, నిన్నశ్రీవనవాసా
యదింద దొడ్డదాద/సైన్యదొడనే శ్రీరామను నీముద్రకిరళ్గే బరుత్తానే. నీము
ద్రవన్న దాటిదరే, లంకేగే హోగబహుదు; కక్కువన్నే దుంకిబహుదు. ఆదరే,
నీముద్ర బహళ విస్తారవాగి, ఎల్లి యిరిం దరడిదే. అదన్ను దాటువుదెంతు?
శ్రీరామ యోచిసిద. నీముద్ర రాజనన్ను దారి కొడెందు ప్రార్థిసి, అవసన్ను
నిరీక్షిసుత్తా మూరుదినగళ్ళ కాల కళియల్లి దర్భశయనమాడిద. నిరీక్షిసి
దంకే నీముద్రరాజ బరలిల్ల; సైన్యక్కే దారి కొడలిల్ల. అదక్కే బదలాగి,
దొడ్డ దొడ్డ అలగళు రభసదింద కరియన్ను అప్పళిసుత్తలే ఇద్దవు.
కొంకమూకియాద శ్రీరామన కడ్డుగళు కొండవాదవు. 'ఈ కలే నీముద్ర
వన్ను కొలిసి బిడుత్తేనే' ఎందు కోపదింద బాణ హూడి నింకను. ఇదువ
కిన్ని బళికే బరదంతే కణ్ణాకే యూనిద్ద నీముద్రరాజను నడుంనడుగిదను.
అంధ భయంకరవాద కైగళింద చప్పాళికట్టు; మదాంధరాద, సిన్నన్ను
అలక్షిసువవరెంబు అదరింద భయు కట్టి, అవరు సిన్నన్ను భక్తియింద మిసి
కరాళ దారాడిసువంతాగలి.

భవవంకన మొంకాయుద్ధగళల్లి శాబ్దిక వెంబ బిల్లు ఒందు. అదు
అజేయవాదద్దు. బిడోలోసిద బళిక అదర ఎదురు నిల్లువ దుష్ట శక్తి
ఇల్లవే ఇల్ల. అంథ నీముద్ర కైగళింద చప్పాళికట్టు; దుష్ట శక్తి నిమూలవాగువంతే మాడుం— ఎన్నుత్తారే ఆలోచిసిదరు.

8. కురక్కిణత్తాలే కుణిగ కడల్ కణ్ణిణ,
నెరుక్కియ కిణి కట్టి నీణిగిలింగణక,
అరక్కరవియ అడుకిణియాలే,
నెరుక్కియ కైకళాళ్ చప్పాణి,
నేమియంగైయనే చప్పాణి.

కురుళ్ళనక్తలే కుళ్ళె కడల్ కణ్ణిణ,
నేరుళ్ళియల్లిట్టి నీలోళిలజ్జెగళే,
అరక్కరవియ అడుశక్తియులే,
నేరుళ్ళియ కైగళాల్ చప్పాళి, నేమియజ్జెయనే చప్పాణి.

కుళ్ళె కుణిగ = భోదగరియుత్తిరువ, కడల్ కణ్ణిణ కడల్ కణ్ణిణ = నీము
ద్రవన్న, నేరుళ్ళ నెరుక్కి = అడగిసి, కురళు కురంగు = కపిగళ,
ఇనక్తలే (కురంగు + కిణత్తాలే = కురక్కిణత్తాలే), కిణత్తాలే = ఇష్టదింద,
కట్టి కట్టి = కట్టి (నీళ్ + నీర్ = నీణిగిర్), విస్తారవాద, నీర్ నీర్ = నీరి
ందల సుత్తవట్టిరువ, ఇలంకే కిలింగణక = లంకెయల్లిరువ, అరక్కర్
అరక్కర్ = రాక్షసరు, అవియ అవియ = నాశమాడువుదు,
అడు అడు = కొల్లువ సామర్థ్యవుళ్ళ, కణ్ణాళియులే కిణియాలే =
బాణగళింద, నేరుళ్ళియ నెరుక్కియ = (అవరన్ను) కట్టిసిద, కైగళాల్ణాక

Ganesh Srinivasan

కరాగాల = కైదళింద, శబ్బాణి కొప్పాణి = చబ్బాళికట్టు; నేమి దెస మి = చక్రాయుద్ధవన్ను, అమరాతం = అందవాద, కైయనే రాకుయ దెణ = కైయల్లి ధరిసిదవనే, శబ్బాణి కొప్పాణి = చబ్బాళికట్టు.

భోదరకియు కిరువ సముద్రవన్ను అడగిసి, శవిదళ ఇష్టవాద సిదాయ దింద సేకువేయన్ను కట్టి విస్తారవాద సేరిసింద సుక్కెల్పట్టిరువ లంకేయల్లిరువ రాక్షసరు అళిసిహోగువదాగి కొల్లువ సామర్థ్యవుళ్ళ బాణగళింద అవర దృష్టగిసిద కైదళింద చబ్బాళికట్టు; చక్రాయుద్ధవన్ను అందవాద కైయల్లి ధరిసిదవనే, చబ్బాళికట్టు. (8)

ఇందిన మొదుర రామావతారద క్రియింద ఇల్లి ముందువరియుత్తదే: శ్రీరామన బాణవన్ను కండిదనే ఇల్లవో, సముద్రరాజను భయాక్రాంతనళింద శ్రీరామనేదురల్లి నింతు, క్షమే బేడి, శవిదళ సిడాయదింద సముద్రక్కే సేకువే కట్టి సైన్యవన్ను దాటిసబేకెందు కీలడి మాడిదను. అంతేయిల్ల శవిదళు బడవళ ఇష్టదింద ఈ శీలనవన్ను మాడిదవు. సేకువే సిద్ధవాయితు: అదర మేలే దాదు, విశాలవాద జలభాగదింద ఆవ్యాప్తవాద లంకేయల్లియ రాక్షసరెల్లరూ అళదు హోగువంతే బాణగళన్ను ప్రయోగిసి, రాక్షసర దృష్టడగిసిదను. అంథ సమర్థవాద కైదళింద చబ్బాళికట్టు.

భగవంతన దివ్య శంఖాయుధగళల్లి చక్రాయుధ ఒందు. అదు యువాగ దుష్టరా కెడుకువాగ ఇరువంథాద్దు. అదన్ను కైయల్లి పిడిదవనన్ను కైదళు బడవళ సమర్థనాదవు.

శ్రీకృష్ణన బలకైయల్లి చక్రద రేఖెగళు ఇద్దవెందు అవు మడా వీరుష్ణలక్ష్మణగళందు పంది శిరుమొతియొందరల్లి ఆట్టుత్తరు హేళిద్దారే. అంథ దివ్యవాద కైదళింద చబ్బాళికట్టు ఎందు ఆగబరదేనో?

9. అణంతిట్టతూణి అవణతట్ట, ఆగుకె
వణర్తిట్టు వాళుకిర్చ్ చింగవురువాయ్,
ఉణంతొటిరణియన్ ఒణ్ణమార్బకలం,
పిణంతిట్ట కైకళాణు కొప్పాణి,
పెయ్మురలియుణ్టాణె కొప్పాణి.

అళన్దిట్ట కూణోళె అవనేకట్ట, ఆజ్ఞే
వళర్న్దిట్టు వాళుంద్ చిచ్చిగువువాయ్,
బళనొడ్డిట్టిరణియనొ ఒణొమూర్వగలమా,
పిళన్దిట్ట కైదళాల్ శబ్బాణి, పేరిన్ముళ్ళెయుణ్టానే శబ్బాణి.

అవనే అవణ్ = ఆ హిరణ్యకశిపువు, (మనస్సిన్నల్లి) అళన్దు అణాక్కు = అళిసి మాడి, కూణోళె తూణి = కంబవన్ను, కట్టతట్ట = బలవాగి కట్టలు,

ఆఫ్లో ఆఫ్ఫుకొక = అదే నీళ్ళదల్లాయిలో, వాళ్ళో వాల్ = దుంకవాడ, బుక్ కొకిర్ = లుదురుదళ్ళుళ్ళ, శిఫ్లమా కొఫ్ఫుకం = సిండద, లురుఒర్ = రూపిష్టమన్న, ఆయ్ ఆయ్ = కళ్ళదు, వళ్ళర్స్ద ఖాళార్స్తున్ = చెళ్ళదు, ఇట్టు ఆఫిట్టు = కాణిపికొండు, బుళ్ళమా ఒలాం = (దుర్ణ్యాకశివ్వుచిన) మనస్సిన్న, కొట్టు తక్తాటట్టు = శోఁడిపిసోఁడి, ఇరణాయనో ఆర్రణియ ణా = దుర్ణ్యాకశివ్వుచిన, ఒళ్ళో ఫెళా = బుట్టిచ్చకొండిద్ద, మూర్ఫ్ము మార్పు = ఎదీయన్న, అడలమా ఆకులం = విస్తారాగా, పిళ్ళన్దిట్ట పిలాన్తక్కిట్ట = సీళ్ళబట్ట, కైళళాల్ ఫాకకలాగం = కైదళ్ళింద, శబ్దాణి కప్పాణి = ఒప్పి ళ్ళకట్టు; పేయ్ పెయ్ = రాష్ట్రసియ, ముల్కైమ్రులు = మోలయిన్న, లుణ్డా నేఁ ఒణ్ణాడాగణా = లుండవనేఁ, శబ్దాణి కప్పాణి = ఒప్పిళ్ళకట్ట.

ఆ దుర్ణ్యాకశివ్వు, మనదల్లి అళకే మూడి, కంబవన్న బలవాగి కట్టలు, అల్లియిఁ దుంకవాద లుసురుదళ్ళు ళ్ళ సిండదరూపవన్న కళ్ళదు, బెళ్ళదు కాణిసికొండు; దుర్ణ్యాకశివ్వుచిన మనస్సిన్న శోఁడ్డిసిసోఁడి, అవన బిళ్ళబం కొండిద్ద ఎదీయన్న (లుసురుదళ్ళిందలో) అగలవాగి సీళ్ళబిట్ట కైన శింద ఒప్పిళ్ళకట్ట; రాష్ట్రసియ మోలయిండవనేఁ ఒప్పిళ్ళకట్ట. (9)

దుర్ణ్యాకశివ్వు బహ్నాగియోఁబసిదఁ కన్నెదుంబే ఇరువుదు లుక్కినకంబ. అదు లుక్కిందఁ ఆదదు. అదరల్లి శోకే యావవస్తూ అడగికొండిల్ల. బోకే వస్తే ఇద వుమ్మే అదరల్లి అవకాశవూ ఇల్ల. లుక్కినకణదళ్ళనడువే బోకొండు బస్తే ఎనే అవ కాశవిల్లిందఁ బంకుళి ఇష్టు విష్టయ విచారిసుత్తా. ఆదరే, కన్నెమన ప్రీద్లాదన్ 'దం ఎల్లిల్లూ ఇద్దానే; అవసిల్లదల్లిళ్ళిల్ల' ఎన్నుత్తారే. దుర్ణ్యాకశివ్వనే ఎన్నిసిదఁ: "ఈ లుక్కిన కంబదల్లూ దం ఇరబేకల్ల! అల్లి అవసిల్ల ఎంబుదు ననగే గొత్తు. ప్రీద్లాదనవరు ఖండిత నుళ్ళిల్లి నోఁడియిల్లి బడుత్తీనే". ఎంతేందు కొండు, కంబవన్న బలవాగి కట్టిద. ఆ కంబదిందలే భోరబంకు నరడంరాగి! దుర్ణ్యాకశివ్వు ఎందూ కాణదంథ భోదరాగి! ఆరూపి ళ్ళిల్లియిరు. భయంకరవాగి కాణిసికొండిరు. దిండదకలే, మనుష్యకోడ, బడళ్ళడంకవాద లుసురుదళు బుళ్ళ ఆ లుస్రావకారవన్న నోఁడి దుర్ణ్యాకశివ్వుచిన ఎదే నడుగుతిరుత్తిరువుదు నిజవే? బండితకే? ఎన్నిసిదఁ. డిరు. భయభ్రాంతనాద. భవదంతే, అవన మనస్సిస్థితియన్న శోఁడ్డిసిసోఁడిదను. ఆ కూడలే అవన బిళ్ళబంకొండిద్ద ఎదీయన్న లుసురుదళ్ళిందలే అగలవాగి సీళ్ళ, అవనన్న కొండను. రాష్ట్రసియంబవరూ అవనన్న మోదసోళిసి విష్టూ డి కొల్లబేకేందు బంధాగ అవర మోలయిన్నుండు అదరిందలే అవళన్న తొందను. అంథ ధమథర్ భవదంతే. ఆ ధమథర్ కైదళింద ఒప్పిళ్ళకట్ట, ఎన్నుత్తారే, ఆళ్ళిల్లూరరు, యుశోఁదయ మూరినల్లి.

10. అడైన్దిట్ట మరర్కళ్ ఆళ్కడల్ తణ్ణీ,
మిడైన్దిట్టు మన్దరమా మత్తాక నాట్టి,
విడంబుట్రి వాసుకివన్ కయిర్రుక,
కడైన్దిట్ట కైకళాల్ చప్పాణి
కార్ముకిల్ వణ్ణనే చప్పాణి.

అమరర్కళ్ = దేవతలు, అడైన్దిట్ట = శరణాగతులు, ఆళ్ = ఆళ్వాన్, కడల్ = సముద్రం, తణ్ణీ = షీరసాగరమన్ను, మిడైన్దిట్టు = కలకి, మన్దరమా మన్దరం = మందర పర్వతమన్ను, మత్తాక = కవ్వంగా, నాట్టి = నేట్టి, విడంబుట్రి = వాసుకిని, వాసుకి = వాసుకియు, వల్ = బలమైన, కయిర్ = తాడు, కడైన్దిట్ట = తిరిగి, కైకళాల్ = చేతులతో, చప్పాణి = చప్పాణి, కార్ముకిల్ = కారుమబ్బు, వణ్ణనే = వర్ణమే.

దేవతలు (నినగే) శరణాగతులు, (నీను) ఆళ్వాన్ షీరసాగరమన్ను కలకి, మందర పర్వతమన్ను కవ్వంగా నేట్టు, వాసుకియను బలవాన్ దవ్వుదడ్గవన్ను కవ్వంగా తిరిగి, కడేద కైగళింద చప్పాళిగట్టు; కారుమబ్బిన బణ్ణవుళ్ళవనే చప్పాళిగట్టు.

(10)

సురరూ అసురరూ ఆజన్మ శత్రుగళు. అసురరు దవిష్ఠరు, క్రూరిగళు. నిరంతర కష్ట సంకట గళన్ను కరువుదే అవర సంకోచ. అవర కోటెయోగళన్ను నిరసిసికొండు ఇరలారదే సురరు శ్రీమన్నారాయణనల్లి శరణాదరు. రమ్మనన్ను సంకటదింద పారుమాడిదరు. భగవంత కరుణాసాగరనల్లవే? మథనవు మాడువుదక్కె సురరన్ను అసురరన్ను ఒప్పిసిదరు. ఆకాయ్దల్లి భగవంత మొదలాదవరింద కడెయలరంభిసి నీడిదను. కొను బిసడిసువ త్రిశాంకవాద షీరసాగరవన్ను ఆకాయ్దక్కాగి బిట్టు కొట్టను. కడగోలు గిలియోగలు. సాగరదల్లి ఇళిసిద మందర పర్వతవు భారదింద ముళుగి హోగదంతే కానే కూర్మావతారియాగి అదన్ను ఎత్తి నిలిసిదను. అమృత బందాగ అదన్ను దేవతెగళిగే మాత్రవే దొరకి అవరన్ను అమరరన్నాగి మాడిదను. ఈ కేలస మాడువుదక్కాగి కానే మోహినీ వేషవన్ను తళెదు అసురరన్ను భ్రాంతిగొళిసిదను. ఇంథ సమర్థ భగవంత. అవను చప్పాళే తట్టి ఎంథ చోరనవన్నాదరూ జారిగొళిసబల్ల.

11. ஆட கொள்ளத் தோன்றிய ஆயர்தங் கோவினை,
நாட கமழ் பூம் பொழில் வில்லிபுத்தூர்ப் பட்டன்,
வேட கையிறைக் கொண்ட சுப்பாணி யீரைந்தும்,
வேட கையிறைக் கொள்ளு வார் விண்ணோர் தாமே.

ஆட்கொள்ள கோன் தொன்றிய ஆயர் தம் கோவினை,
நாட்கமழ் பூம் பொழில் வில்லிபுத்தூர் பட்டன்,
வேட்கையினால் கொண்ட சுப்பாணி ஈரைந்தும்,
வேட்கையினால் கொள்ளுவார் விண்ணோர் தாமே.

ஆள் ஆள் = பணியாளை, கொள்ள கொள்ள = நடத்திக் கொள்ளுவதற்காக, (ஆள் + கொள்ள = ஆட்கொள்ள) கோன் தொன்றிய = அவதரித்த, ஆயர் ஆயர் = கோபர்கள், தம் = தம்முடைய, கோவினை = யஜமானனான (ஸ்வாமியான) கிருஷ்ணனை குறித்து, நாள் நாள் = எல்லாகாலத்திலும், தம்மில் கமழ் = தன்மை பொருந்திய, நாட கமழ் = தூய்மையான, பூ பொழில் = பூக்கள் நிறைந்த சோலைகளை உடைய (நாள் + கமழ் = நாட்கமழ், பூ + பொழில் = பூம்பொழில்), வில்லிபுத்தூர் = ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில், பட்டன் = பட்டரின், வேட்கையினால் = ஆசையினால், கொண்ட = பாடின (தாடிக), சுப்பாணி ஈரைந்தும் = ஒப்பாழ்வார் பாசுரங்களான, வேட்கையினால் = ஆதரத்துடன், கொள்ளுவார் = அனுபவிப்பவர், விண்ணோர் தாமே = நித்யர்களே.

(11)

கிருஷ்ணனை குறித்து அவதரித்த கோபர்களின் ஸ்வாமியான கிருஷ்ணனை என்றும் தூய்மையான பூக்கள் நிறைந்த சோலைகளை உடைய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பட்டரின் (பெரியாழ்வார்) ஆசையினால் ஒப்பாழ்வார் பாசுரங்களை ஆதரத்துடன் அனுபவிப்பவர் நித்யர்களே.

இந்த திருமொழியை இது கீழ்க்கண்டவாறு. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பட்டரின் தூய்மையான நல்ல குணங்களை வர்ணிக்கிறது. தன்னை அடைந்தவர்களின் பாபங்களை போக்கி அவர்களை ரக்ஷிக்கும் பகவானை அடைய வேண்டும் என்ற ஆசையினால் பட்டர் பாடிய ஒப்பாழ்வார் பாசுரங்களை அனுபவிப்பவர் நித்யர்களே.

Ganani Srinivasan

அடியனடி: அடிவாரம் – மலைமாணி, ஹோன் பொன், வீனோபன், கிரனிலா தூணிலா, மிட்டிபுட்டி, காதிக்கு தாரித்து, விரவ்வ பாரந்து, கிரட்டிவ்வ கிரக்கிணம், அல்லாடு அலைந்து, அடுவ்வு அடைந்து, ஆட்கொள்ள ஆட்டகொள்ள, கோடர் எதிராடர்.

மூதலதசம் - விஷ்ணோய சிரமோலி - கோதர்சஜ்ஜுலகை
முதற்பத்து - ஏழாந்திருமொழி - தொடர்சங்கிலிகை.

1. தொடர்சங்கிலிகை சலார்பிலா ணொண்ணத்
தூங்குபொன் மணியொலிப்ப,
படுமும் மதப்புனல் சோர்
வாரணம் பையநின்றூர்வது போல்,
உடன்கூடி க்கிண்கிணியார வாரிப்ப
உடைமணி பறைகறங்க,
தொடந்தாணிலை கொண்டுசார்ங்கபாணி
தளர்நடை நடவாறே.

கோதர்சஜ்ஜுலகை சலார்பிலாரிண்ண தூங்குபொன்மணியொலிப்ப, படுமும்மதப்புனல் சோர் வாரணம்பையநின்றூர்வது போல், உடன்கூடிக்கிண்கிணியார வாரிப்ப உடைமணிபறைகறங்க, தொடந்தாணிலை கொண்டுசார்ங்கபாணி தளர்நடை நடவாறே.

கோதர் தொடர் = ஒன்றோடொன்று பிணைந்திருக்கும் சங்கிலிகள் (ஒன்றோடொன்று பிணைந்திருக்கும் சங்கிலிகளையுடைய), சஜ்ஜுலகை சங்குகணிகை = சிறுமணிகளையுடைய, சலார் பிலார் = ஜாலரந்த்ரம், எண்ணெண்ண = எண்ணெண்ணெய் என்று சப்தம் செய்கிறபடி, கூஜ்ஜு தூங்கு = கூவுகிறபடி, பொன்னாண் = சிறுமணி, மணி மணி = கண்டை, ஒலிப்ப = சப்தம் செய்கிறபடி, படு = பண்ணுகிற (அனுபவிக்கிற), மும்மதம் = மூன்று மதங்களையுடைய (மூன்று + மதம் = மும்மதம்), புனல் புணல் = ஜலம், சோர சோர = பெருகுகிறபடி, நின்று = (இவ்விடத்தில்) இருந்து, வாரணம் வாரணம் = திக்கு யானை, பைய = மெல்ல மெல்ல, ஊர்வது போல் = நடந்து போகிறாப்போலே, கிண்கிணி = சிறுசதங்கை, உடன் = பக்கத்தில், கூடி = சேர்ந்து, ஆரவாரிப்ப = சப்தம் செய்கிறபடி, உடை = அழகிய, மணி மணி = பெருமணிகள், பறை = பெரியமணி, கறங்க = பெரிய சப்தம் செய்கிறபடி, பாணி = கையை, தொடந்தாணிலை = பிரியாதபடி, சார்ங்கபாணி = சார்ங்கமென்கிற திவ்யாயுதத்தை கையிலேந்தியிருக்கிற பெருமாள், தளர்நடை = மெல்லிய நடை, நடவாறே = நடக்கிறபடி.

பந்தகோண்டு கோதரம்கொண்டிருக்கிற சரடுகளையுடைய சஜ்ஜுலகை/என்று சப்தமுண்டாக்குகிறபடி, கூவுகிறபடி சிறுசதங்கை பெருமணி மூன்று

నీరు ఒలికి పడియుక్కిరలు, ఇవ్వగళన్నల్ల ఏందిరువ ఆనెయు మెల్ల మెల్లవ నడెదు పోగువ డాగి, కెలవ కరుణ జీవగళు ఒందరొడనె ఒందు కూడి కొండు నిద్ద మాడుక్కిరలు, నడువినల్ల లుడిదార్ద జూకెయి కట్టిరువ కిరుగంటెగళు దూరయుంత దొడ్డ నిద్దమూడుక్కిరలు, శార్ఙ్గవెంబ బిల్లన్ను ఒడిదిరువ భగవంతనాద కృష్ణను కన్న దొడ్డ ఎరడు కాలుగళన్ను జూకెయూడిసికొండు కట్టాటద నడెయన్ను నడె యుత్తిరలు? (1)

ఆనె దొడ్డ ప్రాణి. దేహద్ద బలవూ దొడ్డదు. అదర కాలుగళిగె కట్టిద దొర కాతన్ను కొడిదిరుత్తారె. శక్తియల్ల దంటె శూరాడుత్తదె. అదు, నిదానవాగి, జగ్గాడి కాతన్ను సరవణి యన్ను ఎళెదుకొండు నడెదు పోగువాగ సరవణియు 'శళార్ చళార్' ఎందు కర్ణకఠోర నిద్ద మాడుత్తదె. శక్తియ గంటెయూ నిద్ద మాడుత్తదె. ఈ నిద్దగళింద ఆనె నడెయువుదన్ను నోడువుదక్కె డఫ్ఫవాగుత్తదె.

ముద్దు కృష్ణను ఓళ్ళవను. అవన కాలగె సుందరవాద కిరుగెజ్జెగళన్ను కొడిసిదారె. నడువినల్ల తీరుగంటెగళివె. ఈగలే అవను నడెయలు తొడగిద మాడిద్దనే. కాలుగళల్లి స్థిమితవిల్ల. ఉద్దగింద కట్టాటద నడగె అవనదు. ఇదరు అవను కార్ఙ్గవన్ను ఒడిద సమర్థ! విశాలవాద దొడ్డ కాదగళవను! ఆనెయంతె జగ్గుడాడుత్తె, కడెసెడుత్తె, నిదానవాగి నడెయువాగ కాలన గెజ్జెగళూ, నడువిన కిరుగంటెగళూ బడగ ఇనిదాద శబ్దమూడుత్తదె. నోడువవరింగె డఫ్ఫవుంటాగు త్తదె.

మను నడగెయన్ను కలయలు తొడగిదాగ, అదు ఇందిరను బేజా గళన్నిడువష్టర్లియే కసక్కెందు బిళువుదు; మత్తె బక్కెడదింద ఎద్దు సిట్టు వుదు; మత్తె అడియిడలు యత్నిసువుదు; మత్తె బీళువుదు. ఇవే అదర నడగె యు ప్రియత్నె. మను ఎల్లి బీళువుదో, ఎష్టు నోవానువుదో ఎంబ కారర విద్దరు నీడ అదర కట్టాటదల్లి మంకాగుత్తె. ఆదరె, మను బీళలి, బీళలి, కట్టాట లి, కడమాడలి, నగుననుత్తలే యుత్సహదింద ఎల్లవూ డఫ్ఫదల్లియే కొనెగాణువుదు.

2. செக்கரிடை நுணிக்கொம்பில் திதாண்றுஞ்
சிறுபிறைமுளைப்போலீ,
நக்கசெந்துவர் வாய்த்திணைனோ டேதை
நனிர்வெண்பல்முளையிலக,
அக்குவடமுடுத்தாமைத்தாளி
பூண்ட அனந்தசயனன்,
தக்கமாமணி வண்ணன் வாசுதேவன்
தளர்நடை நடவானே.

ಚೆಕ್ಕರಿದ್ದೆ ನುಣಿಕೊಂಬಿಲ್ ಕೋನ್‌ಲುವ ಚಂಲುಪಿಡಿದ್ದೆ ಮುಳ್ಳೆಯೋಲ್,
ನಕ್ಕಶೆನ್ದುವರ್ ವಾಯ್‌ತಿಳ್ಳೆಮೀದೇ ನಳರ್ ವೆಂಬಿಲ್ ಮುಳ್ಳೆಯಿಲಡ್,
ಅಕ್ಕೊತಡಮುಡುತ್ತೆಮೈತ್ತೆಲ ಪೊಣ್ಣಾಡಿ ಅನನ್ತಶಯನೆ,
ತೆಕ್ಕ ಮಾಮಣಿವಣ್ಣನ್ ವಾಸುದೇವನೆ ತೆಳರ್‌ನಡ್ದೆ ನಡವಾನೋ.

ಅಂ ಚೆಕ್ಕರ್ ಇಟ್ಟ ಚೆಕ್ಕರ ಹಿಡಿ = ಪಂಜರ ಕೆಂಪುವನವನದಲ್ಲಿ, ನುಣಿ ಕೊಮ್ಬಲ್ ನುಣಿ ಕೊಂಬಿಲ್ = ರುದಿ ಕೊಂಬರಲ್ಲಿ, ಕೋಮಲ್ಮುಮಾ ತ್ರೋಣ್ರುಂ = ಕೋಮಲರೂಪಿದಂತಿರುವ, ಚಂದು ಕಿಱು = ಚಿಕ್ಕದಾದ, ಪಿಲಂಪ್ಪೆ ಪಿಱಪ್ಪ = ಚಂದ್ರನ (ಪೆರೆಯ), ಮುಳ್ಳೈ ಪೋಲ ರೂಪಾ ಪೋಲ = ಕೋಮಲರೂಪಿದಂತೆ, ನಕ್ಕ ನಕ್ಕಕ = ನಕ್ಕ, ಚೆಂದುವರ್ ಕಣ್ಣುವರ್ = ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ, ವಾಯ್ ವಾಯ = ಬಾಯಿಯ, ಕಿನ್ನೈ ತ್ರಿಣ್ಣಿಣಾ = ಜನುಲಯ (ವಸಡಿನ), ಮೀದು ಮೀತ್ತು = ಮೇಲೆ, ನಱರ್ನ್ರಣಿರ್ = ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಮ್ಮಳಿಯಾಗಿ, ವೆಳ್ ವಿಳಂ = ಬಿಳಿಯ, ಪಲ್ ಪಲ = ಹಲ್ಲುಗಳ, ಮುಳ್ಳೈ ಮೂಗಾ = ಮೊಳಕೆಗಳು, ಇಲಡ ತಿಲಕ = ಬೆಳ್ಳನುಕ್ತಿರಲು, ಅಕ್ಕುವಡಮಾ ಅಕ್ಕುವಟಂ = ಕಿರುಶಂಖಗಳ ಹಾರವನ್ನು, ಉಡುಕ್ಕು ಉಡುಕ್ಕತ್ತು = ಧರಿಸಿ, ಆಮೈ ಆಣಮ = ಆಮೆಯ ಆಕಾರದ, ಕಾಲ ಕ್ರಾಣಿ = ಕೌಳಿಯನ್ನು (ರಷ್ಯಾ ಬಟ್ಟು), ಪೂಣ್ಣ ಪೂಣ್ಣ = ಕೈತಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವನಾದ, ಅನನ್ತ ಶಯನಂ ಆಣ್ಣನ್ರ ಕ್ರಕಯಣಂ = ಅನಂತನ ಮೇಲೆ ಮಲಗುವವನಾದ, ಕಕ್ಕ ಕ್ರಕ್ಕ = ಬಲ್ಲಯೋಳ್ಯವಾದ, ಮೂಮುಣಿ ಮಾಮಣಿ = ಮಂದಾ ಇಂದ್ರನೀಲಮಣಿಯ, ವಣ್ಣನೇರ್ ವಣ್ಣಣ್ಣರ್ = ಬಣ್ಣದವನಾದ, ವಾಸುದೇವನ್ ವಾಕ್ರವಣ್ = ವಸುದೇವನ ಮಗನು (ವಾಸುದೇವನು; ಕೃಷ್ಣನು), ಕೆಳರ್ ಕ್ರಾರ್ = ಕಟ್ಟಾಡಿದ, ನಡ್ಕ್ರಾಣ = ನಡೆಯನ್ನು, ನಡವಾನೋ ನ್ರಾಣ ವಾರ್ರ್ = ನಡೆಯನೋ? (ನಡೆಯುತ್ತಾನಲ್ಲವೇ!)

ಪಂಜರ ಕೆಂಪುವನದಲ್ಲಿ, ರುದಿರಕೊಂಬರಲ್ಲಿ (ಕೊಂಬರೆಯ ರುದಿರಲ್ಲಿ), ಕೋಮಲರೂಪಿದಂತಿರುವ ಚಿಕ್ಕದಾದ ಕೋಮಲರೂಪಿದಂತೆ, ನಕ್ಕ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಬಾಯಿಯ ಜನುಲ (ವಸಡಿನ)ಯ ಮೇಲೆ ಸಮ್ಮಳಿಯಾಗಿ ಬಿಳಿಯ ಹಲ್ಲುಗಳ ಮೊಳಕೆಗಳು ಬೆಳ್ಳನುಕ್ತಿರಲು, ಕಿರುಶಂಖಗಳ ಹಾರವನ್ನು ಆಮೆಯ ರಷ್ಯಾ ಬಟ್ಟನ್ನು ಕೈತಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವನಾದ, ಅನಂತನ ಮೇಲೆ ಮಲಗುವವನಾದ, ಬಡ್ಡಲುತ್ತಮವಾದ ಇಂದ್ರನೀಲಮಣಿಯ ಬಣ್ಣದವನಾದ, ವಾಸುದೇವನು ಕಟ್ಟಾಡುವ ನಡೆ ನಡೆಯುತ್ತಾನಲ್ಲವೇ! (2)

ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲವಳ್ಳು ಪ್ರಕೃತಿಯ ದಿವ್ಯ ಬೊಂಬು. ಅರುಣೋದಯ ಬಂದು ಬಸಿಯಾ ಶೋಭಿಸು. ಮುಚ್ಚಂಜೆ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯ ಚೆಲುವು. ಬಾಂದಳವೆಲ್ಲ ಕೆಂಬಣ್ಣದ ಕೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಿರುಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅದರ ನಡುವೆ ಬಾಲಚಂದ್ರ (ಬಿದಿಗೆ, ಕದಿಯ ಚಂದ್ರ) ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಆನೋಲ ಆಹ್ಲಾದಕರ. ಹಾಗೆಯೇ, ಬಾಲಕೃಷ್ಣನ ನಳ್ಳ ಅವನ ಚೆಂದುಟಿಗಳು ಅರಳಿದಾಗ, ಅವು ಬೀರ್ಬಿಟ್ಟಾಗ, ಬಾಯಿ ಬಿಳ್ಳನೆ ವಸಡಿನ ಜನುಲಯ ಮೇಲೆ ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಬಿಳಿಯ ಹಲ್ಲುಗಳ ಮೊಳಕೆಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಆನೋಲವು ಅತಿರಮ್ಯ.

ಎಳ್ಳಿನಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಶಕ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೌಳಿ ಬಟ್ಟು, ರಷ್ಯಾದ್ದು, ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಬಾಲಕೃಷ್ಣನ ಕೈತಿನಲ್ಲಿಯೂ ರಷ್ಯಾ ಕಟ್ಟಿಬಿದ್ದಿದೆ. ಕಿರುಶಂಖಗಳ

నడుమే ఆమెయ కాళ్ళ క్రిందనల్లి కూచాడుతిరే. ద్రవ్యద రుటినూ, బళియ డల్లుగళ్ళ
గూ, నీలద మోడద్నూ ఈ దార ఒప్పువంథాద్దు. సుందర బాలకృష్ణన కట్టాడు
వ నడగే ఇన్నూ ఎష్టు చెందగళో! భగవంతనిగూ రసే బేకల్లవే?

'అనన్తశయన'- ఎంబుదర్ల్లి భారతదేశద దక్షిణద కుది
యు 'దివ్యదేశ' వాద తిరువనంతపుర వన్ను ఆళ్వారరు నెనపిసి కరుత్తిరు
వుదు, కాణిసుత్తే?

3. మిన్నుక్కొడియు మోర్ వెణ్డిఙ్గళురుం
సూழ்ప్పరి వేడముమాయ్,
పిన్నల్ తులఙ్గుమరశిలైయుం,
పీతగచ్చిఱ్ఱుడై యొడుం,
మిన్నిఱ్ పొలిన్ద తోర్ కార్ముగిల్ పోలక
కழுత్తినిఱ్ కాణ్ఱయొడుం,
తన్నిఱ్ పొలిన్ద విరుడీకేచన్
తణార్ నడై నడవాఱే.

మిన్నుక్కొడియుమా మిన్నుక్కొడియుం = కుడి మించినొడనేయూ (మిన్న +
కొడి = మిన్నుక్కొడి), ఒర్ ఒర్ = ఒందు, వేణ్ణ వెణ్ణ = బిళి
బిళియ, తిఙ్గళుమా తిఙ్గళుం = చంద్రనొడనేయూ, చూழ் = సుత్తి కొండిరువ
వ, పరివేడముమా పరివేడముం = పరివేషవన్ను ఆవరిసువ, ఆయ్ = ఆగి,
పిన్నల్ పిన్నల్ = అంచినదల్లి (జడే), తులఙ్గుమా తులఙ్గుం =
కోళియుత్తిరువ, అరశు ఇలైయుమా అరశు ఇలైయుం = అళలెలే
యొడనేయూ, పీతగచ్చమా పీతగచ్చు = పీతాంబరవన్ను (ఉళదిబణ్ణద), ఒడుత్త
చిఱు = ఉడుత్త, ఆడైయొడుమా ఆడై యొడుం = వస్త్రవొడనేయూ,
మిన్నిల్ పిన్నిల్ = మించినంద, పోలిన్ద పొలిన్ద = బళసుత్తిరువ,
ఒర్ ఒర్ = ఒందు, కార్ముగిల్ పోల్ కార్ముగిల్ పోల్ = కామన
మళెయ (మళెయమోడదంతే), కలుత్తినిల్ కழுత్తినిల్ = కత్తినల్లి,
కాణ్ఱయొడుం = దారవొడనేయూ, తన్నిల్ తన్నిల్ (తన్నంతే), పోలిన్ద పొలిన్ద = ప్రకాశిసుత్తిరువ
ణిల్ = తన్నిందలే (తన్నంతే), ఇరుడీకేచన్ = హృషీకేశను, తణార్ = రేష్ట
ఐద, నడై నడై = నడెయన్ను, నడవాన్ నడవాఱే = నడ
యువనల్లవే!

కుడి మించినొడనేయూ, బిళిబిళియ చంద్రనొడనేయూ, అదన్ను
సుత్తువరిదిరువ పరివేషవొడనేయూ ఆగి, అంచినదల్లి (జడే) కోళి

యుక్తిరువ అరళి ఎలో యేండనేయు, లోంబణ్ణద ఒళ్ళ చక్రదండనేయు, వింబనింద బేళగుక్తిరువ బందు కాముకనలనంతే, శక్తినల్లి బాకదొండనేయు శన్న కోజస్సినిందలే ప్రకాశిసుక్తిరువ హృషీకేశనను శట్టాడద నడెయువనల్లవే! (3)

~~ఇల్లి దివ్యనాద కాముకనలను బండద్దన్ను తోరలే ఇదే దట్టాద~~
~~కాముకనలు దేహదల్లి బిద్దిరువుదరింద అవర్నింద~~
~~బాధా అసుఖవాగే బిల్లదంతే బేగ్గనే~~

బళ్ళెయ బేళదింగళ రాత్రియల్లి, ఆకాశదల్లి, కాముకనలు ఒందు బగెయు అవరూ మీ శోభెయింద బేళగుక్తదే. ఆ మునిలు ఒందు మరే మూడిదాగ, అదక్కే మీరిమేషద శోభే బరుక్తదే. మునిలన అంచినల్లి దుక్కలు బేళవు కానిసికొండల్లుక్తదే. ఆగ, అదర నడువే కొద్దిమింబు దుంబు శోభెయుక్తదే. యిరేందరే, అదర బ్రభెయింద కాముకనలు ఇన్నూ సొగసాగి కండుబరుక్తదే.

కానియే బాలకృష్ణనూ. దివ్యవాద కాముకనలన బండద్దన్ను తొరలు అవను. అవన కణ్ణినల్లి చిన్నద కారణవే. అదర కాంతియింద [illegible] అరళిఎళెయంతే మిరుగుక్తా అలుగుక్తదే. నడుమినల్లి పీతాంబరవిదే. ఇవ్యనళల్లదే, అవన క్వచిత్ కోజస్సినిందలే అవను బేళగుక్తా నోడువవర అక్క బళగిందరనూ, హుషారు కరుక్తానే.

హృషీకేశ ఎందరే ఇంద్రియవన్నే ఈశ; ఇంద్రియవన్నే శన్న స్వాధీనదల్లి ఇట్టుకొండిరువవను, భగవంత – ఇల్లి కృష్ణ.

4. கன்னற் குடந்திறந்தாலைத்தூறிக்
கண கண சிரித்து வந்து,
முன் வந்து நின்று முத்தந்தரும்
என் முகில் வண்ணன் திருமார்வன்,
தன் னோப்பெற் றேற்குத்தன் வாயமுதந்தந்து
என்னோ த்தவிர்ப்பிக்கின்றான்,
தன்னைற்று மாற்றலர்தலைகள் மீதே
தளர் நடை நடவாயே.

ಕನ್ನಲ್ ಕುಡಮೋಡಿಲಾಲ್ದಾಲೊಕ್ಕೊಲುಲಿ ಕ್ಕಣಕ್ಕಣ ಶಿರಿತ್ತುವನ್ದು,
ಮುನ್ವನ್ದು ನಿನ್ರು ಮುತ್ತಮ್ ತರುಮ ಎನೋ ಮುಗಿಲ್ವಣ್ಣನೋ ತಿರುಮಾರ್ವನೋ,
ತನ್ನೈ ಪೆಟ್ರೋಳ್ಕ್ಕೆನ್ ವಾಯಮುದಮಾಗತನ್ದು ಎನ್ನೈಕ್ಕವಿಪ್ಪಿಕ್ಕಿನ್ರಾನೋ,
ತನ್ನೈ ಕ್ರುಮಾಕ್ರಲರ್ ತಲೈಗಳ್ ಮೀದೇ ತಳರ್ನಡೈ ನಡವಾಯೇ.

(ಕನ್ನಲ್ + ಕುಡಂ = ಕಣ್ಣಾಡಿಕುಡಂ) ಕನ್ನಲ್ ಕಣ್ಣಾಲ್ = ಕಬ್ಬಿನ ಹಾಲನ್ನು, ಕುಡಮೋ ಕುಡಂ = ಕೊಡವನ್ನು, ತಿಲಾನ್ದಲ್ ತಿಱನ್ದತಾಲ್ = (ಸಿಣ್ಡರಂಧ್ರಮುಂಡಿ) ಕೆಳದರೆ, ಒಱ್ಱು ಒತ್ತಿತ್ತು = (ದೇಹವೆ ಹಾನೆ, ಲೂಲಾಲ್ ಉಲಗಿನ್ರಿ = ನೀರೂರುವಂತೆ (ಕಂಠದಿಂದ) ಕಬ್ಬಿನಹಾಲು ಹೊರಿ, ಕ್ಕಣಕ್ಕಣ ಕಣಾ ಕಣಾ = ಕ್ಷಣಕ್ಷಣ ಎಂದು, ಶಿರಿತ್ತು ಸಿರಿತ್ತು = (ನಕ್ಕು ಯಾಗಿ) ನಕ್ಕು, ಲುವನ್ದು ಉವನ್ದು = ಹುಷಾರ್ ಮಾಡಿ, ಮುನ್ವನ್ದು ಮುಂ ವನ್ದು = ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ನಿನ್ರು = ನಿಂತು, ಮುತ್ತಮ್ ತರುಮ = ಮುದ್ದು

తిరుమా తగుం = కోడుంవ ఇష్టందం, ఎనో రాణ్ = నన్న (యశోదే), ము
గిల్ వణ్ణన్ ముకిల్ వణ్ణణ్ = కాముగిలన బణ్ణదవనాద (కృష్ణన
వను, తిరు మూవరన్ తిరుమగళ్ కేళ్వన్ = శ్రీదేవియన్న వక్షదల్లి లళ్ళి
వను, కన్నైక్కు తన్నో = కన్నన్న, పేత్తాయ్క్కు పెఱ్ఱవఱ్కు = మాతృవ
రది, తన్ తన్ = తన్న, వాయ్ వాయ్ = బాయియ, అముదమగ = అమృ
తం = అమృతవన్న, కనుదు తన్దు = తందు (కొట్టు), ఎన్నైక్కు రాణ్ = నన్నన్న (యశోదే), కళ్వర్ప్పిళ్ళైగళ్ తాళిర్ప్పిక్కకిఱ్ఱిలన్ = దణి
కుక్తిద్దానే, అంథవను, తన్ తన్ = తన్నన్న, ఎట్రుమ్ ఆఱఱుం = కొల్లలు/
మాత్రులర్ మాఱ్ఱలర్ = ఎదురాళిగళన్న, కళ్వీగళ్ మీదే తలిగళ్
మోదిత్ర = కలీగళ్ మేలేయే, కళ్వర్ నడ్డై తాళార్ నడై = కట్టాదద నడెయన్న,
నడవాళ్ నాడ వాగుం = నడెయువవనల్లవే!

కబ్బినదాలన కూడవన్న కణ్ణర్ంద్రదింద కేళిదర్ తడెగొళదే బాయల్లి
నీరూరువంతే, తుణ్ణగణ శబ్ద బరువంతే కట్టియాగి నక్కు, డష్ణదింద ముందే
బందు సంకుచొండు ముక్కు కొడువ ఇష్టదింద నన్న (యశోదెయ) మాడువ
కాముగిల బణ్ణదవనాదవను, శ్రీదేవియన్న వక్షదల్లి లళ్ళివను కన్నన్న
దీక్షవళగే కన్న అధరామృతవన్న కొట్టు నన్నన్న కిలోసుక్తిద్దానే; అంథవను, కన్న
న్న కొల్లలు బంద ఎదురాళిగళ కల్లీ మేలేయే కట్టాదద నడెయన్న నడె
యువవనల్లవే! (4)

కబ్బినదాలు సిహి – మధుర. ఎల్లరూ ఆశే మూడిసువక్కద్దు. కొడద
రుంబ కబ్బినదాలిద్దరే, ఆ కొడదల్లిందు నణ్ణ [illegible] దణియాగి కబ్బినదాలు అదరింద ఒదరి బందు బాయల్లి సేరుసిరుత్తదే. దానేయే
బాలకృష్ణన బందేందు కాయుత్తా మధుర. అవన కొందుటియన్న నోడి
దొడనేయే బాయల్లి సేరుసుత్తదే. అవన కణకణ నను, డష్ణద నామ
వ్యా, ముద్దు మూడువ భంగి – ఇవేల్లా యారన్నాదరూ మనగాణిసుత్తదే.
శ్యామల వర్ణదవనాద శ్రీదేవియన్న వక్షదల్లి ధరిసిద శ్రీమంతనాద
అవను తాయి యశోదెగే అధరామృతవన్న బణిసి కణిసుత్తానే. ఆదరే,
అవనన్న కొల్లలు బంద ఎల్లా ఎదురాళిగళన్నూ అడగిసి బిడుత్తానే. అవ
ర కలీయ మేలేయే తాను కట్టాదద నడె నడెదుబిడుత్తానే. ఈగ బందు
నోడవను, అల్లవే!

'కొల్లక్కుద్దక్కే బంద ఎదురాళియ కలీయ మేలే నడెదవను' – ఎం
బుదర్ల్లి శ్లేషెయు ద్వనద సొంపన్ను ఆలోచిసి నోడియల్లవే?

5. మున్నం తలైవర్ వెళ్ళిప్పెరుమలైక్కుట్టన్.
మొదు మొదు విరైందోడ,
పిన్నోత్తోడర్ందదోర్ కరుమలైక్కుట్టన
పెయర్ందడియిడువదు పోల్,
పన్నియలగం పరవియోవాప్
పుగళ్ప్పల తెవనైశ్ శుం,

தண்ணம் பியோட பிண்ணி கூட சுகல்வான்
தளர நடை நடவாகலே.

మున్నలొర్ వేళ్ళిప్పీరు మల్లేక్కుట్టన్ మొడుమొడు విశ్శేనోడ,
పిన్నేల కొడర్న్నదొర్ కరుమల్లేక్కుట్టన్ పేయర్న్నడియిడువదుళోళ్,
విన్నియులడమగ పరవియోం టొవా మ్రీడల్లూ బలదేవనేన్నమా,
కన్నమ్బియొండప్పిన్ కూడ జేట్టాన్ కళ్ళనడ్డే నడవానోం.

మునో మున్ = ముతిదుగడియల్లి, నల్ నుల = ఒళ్ళువాద, ఓర్ళార్ = ఒబ్బి, వేళ్ళి యిణ్ణాగి = బెళ్ళియ, పీరుమల్లే పెరుమళిల = దొడ్డ బెళ్ళవన్న ధోలువ, కుట్టన్ కుట్టన్ = బాలకను, మొడుమొడు మొగు = బుతుబుతు, విశ్శేను విణారుత్తు = వేగవాగి, ఓడ్డోడ = ఓడుత్తిరలు, పిన్నేల పిణ్ణాగ = అందంయే, కొడర్న్నదు తొగాడర్ంతుత్తు = బెన్నట్టిరువుదు, ఓర్ళార్ = ఒందు, కరుమల్లే కరుమళిల = కరియ బేట్టవన్న ధోలువ, కుట్టన్ కుట్టన్ = బాలకను, పేయర్నోదు తప్పియార్ంతుత్తు = ముత్తే, లులడమగ ఉలకం = భూలోకవల్లా, విన్ని పణ్ణి = (కన్న) ఛాకుయిర్ (నాటియిల్లదే), విరవి పరవి = ధూళి, ఓవా ఓవా = ధూళి ముగియద్ద, వేడలూ ఓకాళ్ = కేశిన్ బిడిదిరువ, బలదేవన్ ఎన్నమగ పలతెవుణ్ణ ఎణ్ణుం = బలదేవ (బలరామ) ఎన్నువ, శెన్ తొణ్ = కన్న, నమ్బి నుంబి = విశుద్ధనాద అణ్ణను, ఓడ్డోడ = ఓడుత్తిరలు, పిన్ పిణ్ = అందదుగడియే, కూడ కూడ = జొతెయల్లియే, శేల్వాన్ ఎగుల్వాణ్ = నడెదుళోగు బాలకృష్ణను, శెళ్ళశదల్లే తొణార్ నడ = కట్టాడువ నడెయన్న, నడవానోం నుడవాగలే = నడెయువవనల్లవే!

ముందుగడే ఒళ్ళువాద బెళ్ళియ బెట్టకొవన్న ధోలువ ఒబ్బ బాలకను బుతుబుతు వేగవాగి ఓడుత్తిరలు, అందదుగడియే బెన్నట్టిరువుదు కరియ బెట్టవన్న ధోలువ బాలకను, ముత్తే భూలోకవల్లా కన్న ఛాకుయిర్ంతే ధూళి ధూళి ముగియద కేశిన్ బిడిదిరువ బలదేవ ఎన్నువ కన్న నుంబి అణ్ణను ఓడుత్తిరలు, అందదుగడియే జొతెయల్లియే (నడెదు) ళోగువంథ బాలకృష్ణను కట్టాడువ నడెయన్న నడెయువవనల్లవే! (5)

బలరామ అణ్ణ, కృష్ణకవ్వ. బలరామ (నదు) అచ్చ బెళ్ళియ బణ్ణ. కృష్ణనదాదరొ కరియ బణ్ణ. చిక్క హుడుగరాగి ఒబ్బన అందద బబ్బను ఓడుత్తిరువుదన్న నోడలు బరువుదక్కే బిట్టు ఓన్న. ఆతన్తోరరు రామకృష్ణరన్న బెళ్ళియ దొడ్డ బెట్ట, కరియ బెట్ట-ఎళ్ళదే ధోరిసిదరే. 'బిళ్ళియ అందద 'కరి' ఇరబేకల్లవే? అంబారిగే బేకల్లవే? ఇల్లియూ డాకయే.

బలరామన కేశిన్ ఎన్న ధోరళిదరూ ముగియదు. అంథవనన్న బెన్నట్టి అంబారిసిదంతే, అవన అందదియే, అవన జొతెయల్లే దొడ్డ డాం ఓడుత్తానే కృష్ణ. అంథ ప్రసిద్ధనాగిరువ కృష్ణనాగే ఈగ ఈ

కట్టాబద నడే ఒందు విశేషవాగే! ఒందుకొబ్బే!

బలరామను కౌరవర మత్తు పాండవర విషయదల్లి నిమగ్నవాగి వర్తిసుత్తిద్దవను. అవర అవర మైష్ణవ్యదింద యుద్ధ మాడలు సాధనాదరూ నడేదరి, కాను యుద్ధొందు ~~కృష్ణ~~ విష్ణువన్ను ధీరబారదు ఎందు కాను కట్టనిద్దనాగిరబేకెందు విచారిసిదను. కృష్ణన పాండవ విష్ణు చాకియాగిద్ద. "కానను తుయిలిన ద్రౌపదిన విష్ణువన్ను ధీరబేకెందు ఒందరి నడెయిసు?" ఎందు విచారిసి, బలరామను తీర్థయాత్రె మాడువ నెపదింద భూ ప్రవాసక్కె కళుహిసిదను. మహాభారతయుద్ధదల్లి మృతరాద మేలలియిరువ అవను పంచిరువాగిద్ద. తీర్థయాత్రెయ కాలదల్లి దుర్యోధనే ద్రౌపదిగళన్ను గదెయింద బడిదను; భీమసేనరు దుర్యోధనన తొడెయన్ను మురిదరు; సహదేవను దానధర్మగళన్ను మాడిదను; నకులను అవిచ్ఛిన్నవాద తీర్థయాత్రెయన్ను నడెసిదను. ఈగ అవిచ్ఛిన్నవాద తీర్థయాత్రెయన్ను నడెసిదను.

6. ఒరుకాలిற் சங்குகொருகாலிற் சக்கர
முள்ளடி யொறித்தமைந்த,
இருகாலுங் கொண்டங்குங்ஙெழுதிலற்போ
லிலச்சினைபடநடந்து,
பெருகாநின்ற வின்பவெள்ளத்தின் மேற்
பின்னை யும் பெய்துபெய்து,
கருகார்க்கடல்வண்ணன் காமர்தாளை
தளர்நடை நடவாயே.

ఒరుకాలల్ శఙ్గుం ఒరుకాలల్ శక్కరముళ్ళడి పోలి ఒత్తమైన్ద,
ఇరుకాలు మాత్రవు అఙ్గిఙ్గే లుదినాల్ పోలలచ్చినే వదనడన్ద,
పెరుగానినల్లి ఎన్ద వెళ్ళత్తిన్ మేలే పిన్నెయుమా మేయ్దు పెయ్దు,
కరుమేగక్కడల్ వణ్ణనే కామర్ కాళై తళర్ నడై నడవాయో.

ఒరుకాల్ ఒరుకాలిల్ = ఒందు కాలనల్లి, శఙ్గు చక్కర = శంఖచక్రవన్ను, ఒరు కాలుత్ ఒరుకాలిల్ = ఇన్నొందు కాలనల్లి, ఒక్కద రేఖెయన్ను, ముళ్ళడి = ఒక్కద రేఖెయన్ను, అడిగళు అడి (అంగాలనల్లి) ఉళ్ = పాదగళల్లి, పోలి ఒత్తు పొరిత్తు = ఒడ్డినళాగి, అమ్మిద అమైన్ద = కూడిరువ, ఇరుకాలుమా కొణ్డు ఇరుకాలుం కొణ్డు = ఎరడు కాలుగళిందలూ, అఙ్గు అఙ్గు అఙ్గు అఙ్గు = అడియిట్ట స్థళగళల్లెల్లా, ఎలుదినాల్ పోల్ ఎళుతిలిల్ పోల = బరెదు గుర్తిసిరువదక్కె, ఇలచ్చినే లిలచ్చినై = లక్షణవాద గురుతుగళు, పడపడ = బీళ్ళువదక్కె, నడన్ద నడై = నడెదు, పెరుగానినల్లి పెరుగానినిన్ఱ = అవిరతవాగి వృద్ధియాగుత్తిరువ, ఇన్బమా ఇన్బం = ఆనంద, వెళ్ళత్తిన్ వెళ్ళత్తిన్ = నీరిన

ప్రేవాడద, మేలే డెలు = మేలే, పిన్నేయుమా బిణ్ణోయుం = పిండే
యూ, టీయ్దు టేయ్దు బెయ్తు బెయ్తు = బుక్క డంశ్తాకార్ కార్ =
మళ్గాలద, కరుళ్ కుర్ = కప్పనేయ, కడల్ కడలు = కడలన, వణ్ణాన్ ఖ
ణ్ణాణ్ణా = బణ్ణకవసూ, కొమర్ కుమార్ = కొమదేవన, కాదల్ క్రిష్ణా = కం
దేయూ ఆద బాలకృష్ణను, కళర్ నడ్ల్ క్రిష్ణా నుణాడ = కట్టాడద నడే
యున్న, నడవానో నడవుణా = నడేయువనల్లమో?

ఒందు కాలనల్లి శంఖద రేఖెయన్నూ, ఇన్నొందు కాలిన్నల్లి చక్రద
రేఖెయన్నూ అంగాలుగళల్లి ఒండ్నేదళాగి ట్రోందిరువ ఎరడు కాలుగ
ళన్నూ అడియిట్ట స్థళగళల్లెల్లా బరేదు చిత్రిసిదడాగే, లష్మీనాద నుబుకు
గళు బీళువడాగే నడేదు, అమితవాగి వ్యత్యాసగుత్తిరువ ఆనందద
ప్రేవాడద మేలే ఇన్నూ లుక్క డరిసుత్తా, మళ్గాలద కప్పనేయ కడలన
బణ్ణదవసూ కామదేవన కందేయూ ఆద బాలకృష్ణను కట్టాడువ నడే
యున్న నడేయువనల్లమో? (6)

అంగాలుగళల్లి శంఖచక్రగళ రేఖెగళన్ను వ్యత్యాసగొళిసువుదు మీమాంసా
క్రమద లక్షణ. కృష్ణన కాలుగళల్లి – ఒందు ~~[redacted]~~ అంగాలనల్లి శంఖద రేఖె
యూ ఇన్నొందు అంగాలనల్లి చక్రద రేఖెయూ – ~~[redacted]~~ రేఖెగళివే. అ
వేను సామాన్య రేఖెగళల్ల, రేఖెగళు ఆళవాగి, దప్పిటవాగివే. ఆద్దరింద,
కృష్ణను ~~అడియిండువ~~ అడియిట్ట కడేయల్లెల్లా ఒందొందు డిజ్జైయిందలూ
ఒండ్నేగళు నేలద మేలే చొన్నవాగి మయుద్రిశవాగుత్తవే.

భగవంత అడియిట్ట కడేయల్లా మీమిత్రవాగుత్తదే. శాను నడేదద్దే
ల్లా ఎంబుదన్ను నీవు ఒంతలూ ఎంబంతే అడియిట్ట కడేయల్లెల్లా శంఖ చక్ర
గళ ఒండ్నేగళు అచ్చొదుత్తవే. ఇవుగళన్ను నోడి, జన భగవంత అడ్డా
దిదన్తిగళన్ను బించయ మూడిరిగే ళుళ్ళుత్తారే. హుట్ట డిజ్జైయు నురుకొండూ
అచ్చుగళనడువే శంఖ చక్రగళ గురుతినవళూ అవంగే అమితానందవన్నుంటు
మాడుత్తవే. భగవంతనూ కేన్న ఒందొందు డిజ్జైయిందలూ అవర ఆనందవన్ను
హెచ్చిసుత్తవే. ఇలే, ఆనందద ప్రేవాడవే డంభియుక్తిద్దరే, భగవంత అదన్ను
ఇన్నూ లుక్కిసి డంభిసుత్తానే. ఈ వీరనడేయుక్తిద బాలకృష్ణన కట్టాటద నడే.

కృష్ణనన్ను 'మళ్గాలద కప్పుకడలన బణ్ణదవ' నేందిద్దారే. మళ్గాలద
కాముకనలు బాండళవన్ను దట్టవాగి ముచ్చికొండిరుత్తదే. ~~[redacted]~~ అద
నెల్ల కడలు ప్రతిఫలిసువుదు. ఆద్దరింద, కడలు కప్పాగికాణిసుత్తదే. ~~[redacted]~~ అల్లదే, అదు
బడవళాగి కలకి హోగిరుత్తదే. ఈ దొడ్డ అలెగళు కప్పన్ను/హొళ్ళలిన్నూ ఎత్తి
కొండుయ్యుత్తవే. కృష్ణన బణ్ణ అంథోద్దది, శూలభంగియింద కొంచ ఉద్ద కప్పు. 'కాముక
ఆన బణ్ణదవ' నేందు వర్ణిసిద్దక్కింత ఇదొందు కైమీరినలు. ఆద్దరింద, సొగసు
ఆవన ఆకర్షకత సొందయుత అవను కామదేవన కంది ఎంబుదక్కే కప్ప సద
శన వాదంతే.

7. படர்பங்கய மலர்வாய்நெகிழ்ப்
பணிபடுசிறுதுளி போல்,
இடங்கொண்டசெவ்வாயூறியூறி
யிற்றிற்று வீழ்நின்று,
கடுஞ்சேக்கழுத்தின் மணிகுரல் போ
லுடைமணிகணகணவென
தடந்தாளிணைகொண்டுசார்ங்கபாணி
தளர்நடை நடவாயே.

పడర్ పజ్కయ మలర్ వాయ్ నేఁలు వ్ఁనీ విడు శీతుకుళ్ పోల్,
ఇడజ్ కొండ్ శేవ్వాయూ ఱి యూ ఱి యిట్రిట్రు వీలు నిన్ఱు,
కడుంజేక్కళుత్తిన్ మణిక్కుర ల్ పోలుడ్ మణిక్ కణ్ కణ్ ణెన,
కడనాడిళ్ పోయ్ కొండ్ శార్ఙ్గ పాణి తళర్నడ్ డై నడవాయో.

పడర్ పడర్ = పరడికొండిరువ, పజ్కయ పంకజ = పంకజద (కమలద), మలర్ మలర్ = పూచిన, వాయ్ వాయ = బాయి, నేఁలు నెకిళా = కేరిదు మద్దువన్న ఒదరలు, పనిపణి = ఇబ్బనిగే, విడపడ = నిమానవాద, శిలు శిఱు = బళ్ళుగణ్ణ, శుళ్ళ పోల్ తుళి పోల్ = ఉనియంతే, ఇడమొండిడం = వైశిష్ట్యవన్న, కొండ్ డెకాణ్ణ = విడిద, శేవ్వాయ్ నెకిళ్వాయ్ = కెంపు దరవాద బాయల్లి, ఊఱి ఊఱి ఉఱ్ఱ ఉఱ్ఱ = జొల్లురదిం ఊరుత్తిరువ (ఉఱ్ఱ + ఉఱ్ఱ = ఉఱ్ఱుళ్ఱ), ఇట్రు ఇట్రు ఇఱ్ఱు ఇఱ్ఱు = ఇద్దే స్వభావదల్లి, వీలు వీళ్ = బీళువంతే, నిన్ఱు నిన్ఱు = బాయల్లి నింతిరువ, కడుమ కడుం = క్రూరవాద, శేఱ శేఱ = వృషభద, కళుత్తిల్ కళుత్తిల్ = కత్తినల్లి, మణి మణి = గంటెయ, కుర ల్ పోల్ కురల్ = నాదద తాళ, లుడైమణి ఉడై మణి = ఉలుడిదారద గంటెగళు, కణ కణ ఎన కణ కణ ఎన = కణ కణ ఎందు నిద్దు మూడలు, కడతడ = విస్తారవాద, శెళ్ళ తాళ్ = ఎరడు కాలగళన్న (కెడ + తాళ్ = కెడతళ్ తాళ్), ఇణైశేర్ందు ఇణై తెకాణ్డు = జొతెమాడికొండు, తళర్ తళర్ = తట్టాటద, నడై నడై = నడెయన్న, నడవాయో నడవాయె = నడెయనోఁ?

పరడికొండిరువ కమలద పూచిన బాయి కేరిదు మద్దువన్న ఒదరలు ఇబ్బనిగే నిమానవాద బళ్ళుగణ్ణ ఉనియంతే వైశిష్ట్యవన్న వీడిదిరువ కెంపు దరవాద బాయల్లి జొల్లురది ఊరుత్త, ఇదే స్వభావదల్లి, పూరక్కే బీళువంతే బాయల్లి నింతిరువ, క్రూరవాద వృషభద కత్తినల్లిరువ గంటెయ నాదద తాళ, ఉడిదారద గంటెగళు కణ కణ ఎందు నిద్దు మూడలు, విస్తారవాద ఎరడు కాలుగళన్న జొతెమాడికొండు తట్టాటద నడెయన్న నడెయనోఁ? (7)

కమలదల్లి ఆళవాగి అరళిదాగ, అదరింద మద్దు దనిదనియాగి ఒనకువుదన్న నోడబహుదు. తానేయే, కమలదంథ కెంపుదరవాద పూ బాయిల్లి బాల వైశిష్ట్యనాద బాయల్లి జొల్లురది ఊరి ఊరి పరియువుదన్ను కుంబిదే. రుద్రపాద ఎత్తిన

కత్తిన గంచే నిద్దు మూడుంవ డాని, అవన లుడిదారద గంచేనళ్లు కణ్ణాణా నిద్దు మూడుక్కవే. ఇంగళ్ల నడెయువుదు శ్రీకృష్ణన కట్టాణద నడే నడెయుత్తిరువ వాగ.

8. పక్కగుకరుంచిఱుప్పాఱై మీతే
యరువికళ్ పకర్ందతోళ,
అక్కువడమిళిందతెఱిత్తాళ్ంద
వణియల్కుల్పుడైయర,
మక్కళులకిణిఱ్ పెయ్తఱియా
మణిక్కుళివియరువిన్,
తక్కమామణి వణ్ణణ్ వాసుదేవన్
కళార్నడైనడవామ్ఱే.

పక్కమ్ ఇరుమా శిలుప్పాలాళ్ మీదే యరువిడళ్ వీడర్ందన్నెయ్,
అక్కువడ మిళిందోడుత్తాలి వణియల్ కుల్ పుక్కై పేయర్,
మక్కళూలడిందోట్టూ పేయ్ కలియుమూ మణిక్కులు వియరువిన్,
కక్కమూ మణివణ్ణన్ వాసుదేవన్ కళార్ నడైనడవామ్ఱే.

కరుకరు = కరియ, ఒళ్ళు చిఱు = చిక్కద, పాలాళ్ పాఱై = బోట్టద, పక్కమ మీదే పక్కగం మీతే = పక్క (ఇళిజాతి పక్క) మేలేయిరే, అరువి గళ్ అరువికళ్ = చిట్టదరుళిగళు, వీడర్ందు పకర్ందు = బళ్ళసుత్తి, (ఛోళియుత్తి). ఇరువ అనైయు అణాయ = డానియిరే, అక్కువడమా అక్కువడ ం = శంఖగళ్ళడారవు, వీమూ ఏఱి = విరి, ఇళిందు తిత్తిళిందు = ఇళిదు, కాలు తాళ్ = కూగాడలు, అణి అణి = అందవాద, అలంకుల్ = నికంబ (వైష్ణవళు) కళు, పుక్కై పుడై = పక్కగళల్లి, పేయర పెయర = అలగా కలు, ులకినిల్ = లోకద, మక్కళ్ మక్కళ్ = జనరు, పేయ్దు పెయ్తు = ధరిసలు, అఱియా = తిళియదే ఇరువ, మణి మణి = మూనోళ్ళదంథ, కుళివి = మదువిన, ఉరువిన్ ఉరు విన్ = రూపద, కక్క తక్క = బద్ధయోగ్యవాద, మామణి = మ ఇందనీలమణియ, వణ్ణన్ వణ్ణణ్ = బణ్ణదవనాద, వాసుదేవన్ వా సుదేవన్ = వాసుదేవను, కళార్ తళార్ = కట్టాణద, నడై నడ = నడ యన్న, నడవామ్ నడవామ్ఱే = నడెయువవనల్లవే!

కరియ చిక్క బోట్టద కక్కళనల్లి బోట్టదరుళిగళు తోళియుత్తా డరియుత్తిరువ వదాని, బాలకృష్ణన అందవాద వైష్ణవర కక్కళనల్లి (బిళియ) శంఖద నిరవు మిరుత్తా ఇళియుత్తా శోభిసుత్తిరలు, లోకద జనరు ధరిసలు తిళియదంథ శ్రీ కృష్ణావతారమాడువిన రూపద లక్ష్మీకృష్ణాద ఇంద్రనీలచుమోయ బణ్ణద వాసుదే వను కట్టాణద నడే నడెయువవనల్లవే! (8)

భగవంతనాద శ్రీకృష్ణనూ నడువ ప్రాకృతిక సౌందర్య చిట్టుబట్టుగళు మరనడబల్లిగళిందలూ మృగపక్షిగళిందలూ నిబిడవాద కాడుగు మృగాదవన్ను అంటి కొండు ఇరువాద అవ్యగళు వీరప్పర గొంబరన్ను కొచ్చికొయ్యువుదు. డానింద, బాల-

కృష్ణుని ~~యొక్క~~ వైష్ణవుళ్ళమీలే, అవునళ్ళ ఇళ్ళకాంనళ్లు, మీరి ఇళ్ళకు రేపూడుచ్చి ఇరువుడు ఒక్క శంఖుళ్ళ సిర. సిరద ఒలసేయింద సుందరవాది నాలవణ్ణద వైష్ణవళు బిరబ్బి అందవన్న దిట్టిసుబుచు.

రళ్ళద బాలే కట్టలారదష్టు కిట్టికొందరే, లోకదజన అవన్న కొళ్ళుచ్చుడా ఇల్ల, గంటసుచ్చుడాగి ఇల్ల. ఆనేయే, బాలకృష్ణను మనుగళ్లు మాణాక్క అవన బాలే ఇష్టొందు కట్టలు సాధ్యవే ఇల్ల. భగవంతన దివ్య అవతారవాద కృష్ణనంతుళ్ళ కొందయజ్ఞ బాలే కట్టువుదంతూ అసాధ్య. ~~అవన్న కొడు, అవ్వాగిరలి.~~

9. వెణ్ పుళుతి మేற் పెయ్దు కొణ్ డొళైన్దార్ వేలత్తిన్ కరుంగణ్ ఱు పోల్,
తెణ్ పుళుతియాడిత్ తిరివిక్కిరమన్
సిఱు పుకర్ పడవియర్త్తు,
ఒణ్ పొదలర్ కమలచ్ సిఱుక్కాలుఱైత్
తొన్ఱుం నోవా మే,
తణ్ పోదుకొండ తవిసిన్ మీదే
తళర్ నడై నడవా ఱే.

వెళ్ = బిళియ, పుళుది పుళుతి = మన్ను, (వెళ్ + పుళుతి = వెణ్ పుళుతి), మేల్ మేల్ = మేలే, పెయ్దు కొండు = సుందుకొండు, అళైన్దదు అళైన్దదు, ~~అళైన్దదు అళైన్దదు~~ ఒర్ ఒన్ = ఒందు, కరు కరు = కరియ, వేలత్తిన్ వేళ్తిన = ఆనేయ, ఈన్ఱు పోల్ = మరియ ~~కా~~ కాళి, శెళ్ తెళ్ = శేళువాద (సుందువాద), పుళుది పుళుతి = బిడి మన్ను నల్లు, ఓడి ఆడి = ఆచవాడి, తిరువిక్కిరమన్ తిరువిక్కిరమన్ = క్రివక్రమనాద వను (బాలకృష్ణను), శిరు సిఱు = చిరాద, పుదర్ పుకర్ = కొంబి యన్న, పడ పడ = కొంబలు, ఎయిర్త్తు వియర్త్తు = బీవది ~~పోదు పోదు~~ = నిశ్చలదల్లి, ~~అలర్ అలర్~~ = అరళిద, ~~ఒళ్ ఒన్~~ = ఒళ్ళెయ (అందవాద), ~~కమలమే~~ కమలం = కొవరే ~~పూవిన~~ డాగిరువ (ఒన్ + కమలం = ఒన్ ~~ఇళ్~~ ఒళ్ ఒన్ = ఒళ్ళెయ, పోదు పోదు = కొలదల్లి, (ఒన్ + పోదు = ఒన్ పోదు), అలర్ అలర్ = అరళిద, కమలమే కమలం = కొవరే పూవిన డాగిరువ, శిరుకాల్ సిఱు కాల్ = కుట్ట బాదగళన్ను, లుఱైత్తు ఱైత్తు = రుబిసి కట్టువుదరింద, ఒన్ఱుం ఒన్ఱుం = స్వల్పవూ,

Ganapati Srinivasan

సోఁవామే ఁనోవాఁమ = సోఁఁవాఁడంకే, శణో ఁణా = ~~శణో ఁణా~~ శోఁమలాఁవ్ళ, పోఁడు ఁపాతు = ~~పాఁతాఁవ్ళు~~ పోఁండ ఁకాణాఁడ = పోఁలువ, శవిచిన్ ఁతయిఁకిణ్ = మేక్కేయి, మీఁదే ఁమోఁక్తె = మేఁలేయిఁ, శళర్ నడ్ళ ఁకాఁర్ ఁనాఁడ = శట్ట ఁబద నడేయన్న, నడవాసోఁ ఁనాఁడవాఁఱ్ఱె = నడేయువవనల్లవే!

బిళ్ళియ ధూళ్ళు మణ్ణన్న శేన్నమేఁలే నిఁరిదుకొండు అనుభవిసిద్ద బందు శరియు ఆనేయ మరియు డాఁగే నుణుసాద ధూళ్ళు వుండ్ళనల్లి ఆటవాడి శ్రీఎశ్రమనాద బాలశృష్ణను ~~శేళ్ళలు~~ కాంతియన్న పోందలు, బేశంబ్బరింద, నశాలదల్లి అశళద శమలద ధూలినడాగిరువ భుట్ట మాదశళన్న ధూడిసి శట్టు బుదరింద ~~శేళ్ళలు~~ సోఁఁవాఁడంకే ~~శాంతియ~~ శోఁమలవాద ధూవన్న పోఁలువ మేక్కేయి మోఁలేయిఁ ~~శట్టా~~ శట్టాబద నడి నడేయువవనల్లవే! (9)

మక్కళనే మణ్ణినల్లి ఆడువుదు బళ్ళు బ్బాబ్బా ఎం. ధూళి మణ్ణిన్న శైనళ్ళల్లి ండి ండియాగి ఎత్తి మైమేలే పోల్లి శేళ్ళువుదు, మేలిందనేలదమేలే ఇళియ బిడువుదు, శోరాడువుదు – ఇవు మణ్ణినల్లి మక్కళు ఆడువ శేల వుఆబగళు. ఇదరింద నుణుపాద మణ్ణి మైనల్లా అంఆగే శళ్ళుశైదే. మైబణ్ణ పోఁదదానువుదు. మక్కళు ఇంఆనే ఆడువుదరింద ~~జీవరు ఊఁకో~~ అవరు జీవరిందరే, మణ్ణి ఇన్నూ డిఫ్ఫిగా మేక్తిరేశళ్ళువుదు.

బాలశృష్ణను ఇంఆనేయే మణ్ణినల్లి ఆటవాడిద. బిళ్ళియ మణ్ణినల్లి ఆడి, అదన్న మైమేలే ~~నిఁరి~~ నిఁరిదుకొండు, మైమేలే, శేలేయి మేలశ్నే మణ్ణన్న సొండలసిందనిఁరిదుకొండు ఆటవాడువ శరియు ఆనేయు మరియుం శే బందు బశేయు కాంతియింద శంగొళిసిదను.

యశోఁదనే శన్న మయిద్ద మగునినే ఎల్ల సోఁఁవాఁనువుదేఁ ఎంబ అళవు. అవను నడేయువాగ, అవన శాలుగళినే (పాదగళినే) ఎల్ల సోఁఁవుం టానువుదేఁ ఎంబ యోఁచనే. ఆద్దరింద, అవన నడెనే ఁఁశాఁనువంతే మేక్తేయన్న డాసిద్దళ్ళ. శోఁమల వాద వృందావనద ధూలినంతే ఆ మేక్తే ఇదే. అదర మేలే శన్న పుట్ట పాదగళింద శట్టాబద నడి నడేయువవనల్లవే, శృష్ణ, ఎందు యశోదే యోఁచిసుత్తిద్ద.

10. తిరైనీర్ శ్శన్తిర మణ్డలమ్ పోఱ్
శెంగణ్మాఱ్ కెశవణ్ఱన్,
తిరునీర్ముగత్తుత్ తులంగుశుట్టి *
తిగళ్తెంగుం పుడైపెయర,
పెరునీర్త్తిరైయెఱు కంగైయిలుం
పెరియతోర్ తీర్త్తపలన్
తరునీర్, శిఱు ~~తణ్ణా~~ణ్ణాన్ తుళ్ళాఞ్ శోరత్
తళర్ నడ నడవాఱ్ఱె.

శిరుసీర్ ఛ్ఛన్దిర మండలమో పోలుం శెల్వనోమో లోశవన్లిన్,
తిరుసీర్ముడియ్ శ్శుళలుం ఒళిశ్చి శిదళూనేదుమో ప్పుళ్ళి పేయర్,
పెరుసీర్ శిళ్ళియలుం శళ్ళాయిలుం చుగ మీరియదోర్ శీర్శ్శేలన్
శెరుసీర్, శెరుళ్ళాన్ను ళ్ళాంశోర్ శ్శళర్ నడ్ళి నడవానోఁ.

తెళ్ళ తామర = అలలతో ఉండు కుంభిక, నీర్ నోర్ = సముద్రములో, ఒన్దొం నొ ఈన్తిరణ్ = ప్రతిబింబిస్తున్న చంద్రుని, మండలమగ పోలి మణ్ డలం పోల్ = మండలమువలె, ఈ శేమగ ఎరుం = కేంవాద (సుందరవాద), కణ్ణ కుణ్ణ = కన్నులతో (ఎరుం + కణ్ణ = ఎరుంగు కణ్ణ), మూల్ మగల్ = (కలయు బడ్డ) భార్యయొద, కేశవన్ కెచవణ్ = కేశవుని, శనొ కణ్ = చల్లని తిరు తిరు = వికసించిన, నీర్ నోర్ = పూర్ణ పూర్ణమైయున్న, ముకత్తు = ముఖము మీద, చులల్గు తులంగుగు = అలుగాడుతున్న, ఒట్టి ఈట్టి = ఒట్టి పోట్ట, ఎల్లుమగ ఎంగుం = ఎల్లా శడేవల్లందూ, ఈ కిడల్న్ద = ఈ పిడల్న్ద తిగుళ్ంద్ = ప్రకాశిస్తూ, పుదై ఉడై = వస్త్రమున్న, పేయర పెయర = ఖదలాయిస్తూ ఇరలు, పేరు పెరు = శ్రేష్ఠమైన, నీర్ నోర్ = కీర్తిని, తీగర = భూలోకమందు, ఎలు ఎళు = దొరకిరుచ, కజ్జాయిలుమగ కుణుగక యిల్లుం = గంధగింతలూ, పేయదు పెరియుత్తు = అందమైన (శ్రేష్ఠమైన) ఒర్ ఒర్ = ఒందు, కీర్తన్ వలమగ తోర్కుత్త బలం = కీర్తిని వలన్న, తరుమ తురుం = తరుచ, నీర్ నోర్ = నీరన్ను లోంచిరుచ, శిలు కిల్లు = చిట్టదాన, ఒణ్ణమగ ఈణ్ణాణం = ఒడ్డాన (పురుష బట్టలు), కుళ్ళమగ తుగ్గాణం = దునిసినయాని, శేరర తొగార = కొట్టిడుతున్నారలు, కళ్ళర్ నడ్ వై తాగార్ = కట్టా చద్ద నడేయన్న, నడవాసోర్ నడవాడు = నడేయువనల్లవే!

అలలతో ఉండు కుంభిక సముద్రములో ప్రతిబింబిస్తున్న చంద్రమండలదవాగే కేంవాద (సుందరవాద) కన్నులవాడు కలయ కోడదాన, అదే చంద్రబింబ మిచ్చటనల్లనిద్ద ఆదరే, సాగరపు అలలతో కలక కోడదాన, అదే చంద్రబింబ మిచ్చటనల్లనిద్ద రూ, శుద్ధవాగి కాణిశదిందరూ, కోళ్ళపిసిందశూడి రంగేళ్ళుతక్కదే. దానియే బాలకృష్ణన దివ్యవాద ముఖద దివ్యవాద కోళ్ళమన్న చోన్నాగి వ్యాకిరియాగి తోచి పిడిశదే ఇరువదాగే, అవన ముఖద మేలే ఇరువ ఒట్టి పోట్ట కోళ్ళరియు కత్తలూ, అవన కట్టాచద నడేయింద అక్కిక్క అలుగుత్తలూ ఇదే.

భూలోకదల్లి దొరది బందియిత్తిరువ గంధ మొదలాద కీర్తిని వలిసి తెంగిడదే. ఆలూరరు తోళ్ళుత్తారే: అదక్కింతలూ శ్రేష్ఠవాద కీర్తిని వలన్న కొడుళ్ళదు మత్తొందిదే. అదు మనుష్యవాద బాలకృష్ణన పట్ట పురుష బట్టెయింద దునిదవాగి కొట్టిక్కువ సారు! మనుష్య కళ్ళనాడే నడేయువాద, అదు దానే దునిసుత్తదే.

భక్తియు గంసియుల్లు యుళ్ళుగాదవంచే భగవంతేన ఇందొందు అంచూ విచిత్రమే; అదంద కోర బిట్టువ ఇందొందు వస్తూచూ భావనవే. అదరల్లు లుబ్ధ సేచ ఎంబుదిల్ల; ఒళ్ళిరియదు కేట్టద్దు ఎంబుదిల్ల; స్వాదు తిన్నాదు ఎంబుదిల్ల; స్పీకరిసికొళ్ళద్దు, తిరిడరిసికొళ్ళద్దు ఎంబుదిల్ల. భగవంతనల్లి ధృఢవాద, అవనింద భోమ్మెవ మీనే ఆగిరలి, అదు వీరమ విచిత్ర! మానవ రూపద భగవంతనాద బాలకృష్ణన మేలే బిట్ట మీయుషోదెయింద కొంటికోళ్ళి వ మూర్ఖచూ నీడ వీరమ భావన.శీఘ్రదల్లి పక్వవాగిరువ గంసనింతలూ వీరరు ద్ధ, భావన, విచిత్ర. భక్తియు వారవశ్య ఎందరే ఇదే ఎందు ఆలోచిసిరువుదు ఎత్తి కోలంబుకిద్దారే.

11. ఆయర్‌కులత్తినిల్ వందుతోన్రియ
వంజన వణ్ణన్ఱన్‌ఱో,
తాయర్‌మగిళ్ వైంగుర్ తలైత్
తలైనడై నడందదో,
వేయర్‌పుగళ్ విట్టుచిత్తన్ శీరాల్
విరిత్తున వురైక్కవల్లార్,
మాయన్‌మణి వణ్ణన్ఱుక్కళ్ పణియుం
మక్కళాయ్ పెఱువార్కళో.

ఆయర్ కులత్తినిల్ వందు తోన్రియ వంజన వణ్ణనేయిన్నై,
తాయర్ మంగై వైంగుర్ తలైనడై నడందదేనై,
వేయర్ పుగళ్ విట్టుచిత్తన్ శీరాల్ విరిత్తన వురైత్తవల్లార్,
మాయన్ మణివణ్ణనూళ్ విణియుమా మక్కళై పేరువార్కళే.

ఆయర్ ఆయర్ = గోపవళర, కులత్తినిల్ కులత్తిణిల్ = కులదల్లి, తోన్రియ = అవతరిసిద (కృష్ణ వందు వంద్రు = బందు, తోన్రియ తోన్‌ఱి = అవతరిసిద (కృష్ణ), అంజనమ అంజనం = కాడిగెయ, వణ్ణనే వణ్ణాణన్ = బణ్ణదవనాద కృష్ణను, కన్నైత్ తణ్ణిణ = కన్నన్ను (కండ), తాయర్ తా యర్ = తాయందిరు, మంగై మగిళ్ = ఆనందిసువంతెయు, తిణ్ణుర్ = శత్రుగళు, తలైత్ తలైనడై = ధృతిసుందువంతెయు, నడందదైనడై నడందదై = నడెదుదన్ను, వేయర్ వె = కళనణతెయన్ను, పుగళ్ = హొగళిసి పడెద, విట్టు చిత్తన్ = విష్ణుచిత్తను, శీరాల్ = సుందరవాద మాతుగళన్ను, విరిత్తున = వివరిసిద మాతుగళన్ను, వల్లార్ = బల్లవరు, మాయన్ = దివ్య, మణివణ్ణన్ = నీలమణిబణ్ణ, పణియుమా పణియుం = కేళువుదల్లి, తాళ్ తాళ్ = పాదగళన్ను, మక్కళాయ్ = మక్కళన్ను, పేరువార్కళో = పడెయువుదక్కే.

Garani Srinivasan

గోపవల్లర కులదల్లింద బందు కాణిసికొండ [redacted] కాడిగె యు బన్దద చ
నాద కృష్ణను కన్నన్న కండ కొయిందిరు ఆనందిసువంతెయూ శత్రుగళు ధ్వంసవందు
వంతెయూ కళ్ళనడే నడెదద్దన్న వేద పండితర హొగళిసి కడెద విష్ణుచిత్తను సుంద
రవాద కాడిన రంగమ్మదల్లి బివంసిద వాశురగళన్ను హాడల్బల్లవరు దివాద్భుతగళు
గళన్నుళ్ళ నీలమణియు బన్దద కృష్ణన (భగవంతన) పాదగళిగె ఎరగబల్ల (11)
మళ్ళిళన్ను కవ్వదే పడెయుత్తారె.

ఇదు ఈ కిరుమొలుగె భీలశ్రుతి. కంసాది దుష్టరన్ను నిర్నామమాళి
సువుదక్కాగి కృష్ణనాగి భగవంత గోపమ్మర వంశదల్లి ఎందరే యాదవర వం
శదల్లి కృష్ణనాగి అవతరిసిద. ఎళరియు మగు వాద కాలదిందలే అవన
దివ్యద్భుత లీలెగళన్ను కేళిసిదలు మొదలు మూడిద. మొలెయన్ను తిండి కొండ
లు బంద హొరెసియన్ను అవళ మొలెయిందలే కొండ. కాలుసింద ఒదెదు
శకటనన్ను నాశవాడిసిద. కన్నన్ను బగిదిట్టిద ఒరళన్ను ఎళెదుకొండు హొలి
యమళార్జునర భంజిసి మూడిద. ఈ వీరియ 'మాయనో' అవను!

కృష్ణన ఈ అద్భుత కార్యగళన్ను అవరూఢవాద ఆటగళన్ను
బకాసురన్న నోడి శాయి యశోదె ఆనందిసిద్దు మాత్రవల్ల, గోపరు
లద ఎల్లరొయందిగూ ఈ ఆనంద దల్లి పాలుగొండరు.

ఎళరియ మగువాదాగలే కృష్ణనన్ను కొందు బడలు అవన శత్రుగళు
ప్రయత్నిసి హోగిద్దరు. అంద కృష్ణ నీవ శళ్ళనడే నడెయువష్టు శక్తనాద.
ఇన్ను [illegible] రమణే శుక్ల కరువవనాగువుదర్ల్లి సందేహవిల్ల. దీనే శిక్షిత అవన
శత్రుగళల్లరూ ధ్వంసగుండిదరు. భగవంతన సుందొందు రీతియూ శత్రువినే
హృదయవూ ప్రీతిసువే!

బాలకృష్ణన శళ్ళనడెయు బన్ది నోయన్ను హాడువుదక్కే యోగ్యవాగిరు
వంతె దొడ్డ నాగి రచిసిరువాదరు ఈ వాశురగళు. బరెదవరు 'మేలయర్ కులద'
విష్ణుచిత్తరు. అవరు రచిసిద ఈ వాశురగళల్లవూ భక్తి ప్రోతవాగివే.
ఇదన్ను హేళువరు, హాడువవరు నింబంస్మరణెయాగుత్తారె. భగవంత
నల్లి అచలవాద భక్తియన్ను ఉంటు మాడువుదర్ల్లి ఈ వాశురగళు ఉప
యుక్త వాగుత్తవె. ఇవన్ను కిళిదవరు భక్తియు సంస్కారవన్ను పడెద మక్కళన్ను పడె
యువుదర్ల్లి సందేహవిల్ల. కొండే కాయువళ్ల సంస్కారగళు అవర మక్కళిగే బరు
వుదేందల్లవే?

— o —

అడియన నకే: అడియేరవు — కొండరెకాడర్, కళ్ళర్ రెకక్కర్, మిన్న
మాణ్ణు, కన్నల్ కణ్ణన్, మున్నల్ మున్నన్, ఒరుశాల్ తిరుకాల్,
బిడర్ పడర్, విష్ణుచిత్త పక్కకం, వేరొరువణ్, కిళై క్రీణర, అంబర్ష్
యర్, వేరొరుపాణ్

— o —

మొదలు దశకం - ఎంచనేయ శిరుమోలి - పోస్నెయుణ్ణుక్కిణ్ణి.

మూతర్పత్తు - ఎట్టాందిరుమొళి - పొన్నియిల్ కిణ్ కిణి

1 పొన్నియిల్ కిణ్ కిణి కూట్టి పుఱంగూట్టి,
తన్నియ లోగై శలన్ శలనెన్ఱిడ,
మిన్నియల్ మేగమా విరైన్దెదిర్ వన్దాల్ పోల్,
ఎన్నిడైక్కోట్టరా వచ్చోవచ్చో
వెం పెరుమాన్వారా వచ్చోవచ్చో

పోస్నెయుణ్ణుక్కిణ్ణి ఒట్టి వీజ్గట్టి,
శన్నియలోలైశెయ్ శలన్ శలనెన్ఱోలుడ,
మిన్నియల్ మేగమా ఎరైన్దెదిర్ వన్దాల్ పోల్,
ఎన్నిడైక్కోట్టరా వచ్చోవచ్చో ఎంబెరుమాన్ వారా వచ్చోవచ్చో.

పోస్ పొన్ = మిన్నద, ఇయల్ = స్వభావద, కిణ్ కిణి కిణ్ కిణి = శిరుగంచే, కూట్టి కూట్టి = ఒట్టి బొట్టు, పుఱమే పుఱం = అవుగళ స్థానదల్లి (ముందుగడే), కట్టి కూట్టి = కట్టి, కన్ఱుగళ్ = (అవు) శబ్దమాడి, ఇయల్ = ఒప్పువ, శెయ్ శెయ్ = శబ్దవన్ను, శలన్ శలన్ = శలన్ శలన్ = బంబుమాడలు, ఎన్ఱోలుడ ఎన్ఱిడ = ఎందు మూడలు, మిన్ మిన్ = మింబన్ను, ఇయల్ = శక్తవాద, మేగమా మేఘం = మోడవు, విరైన్దు = వేగవాగి, ఎదిర్ = ఎదురుగడే, వన్దాల్ పోల్ = బందదాగే, ఎన్ ఎన్ = నన్న, ఇడైక్కు = మడిలిగే, ఒట్టరా = ఓట్టరా (ఓట్టమాడువవరా = ఓడిసువవరా), ఓడి = అచ్చోవచ్చో = ఆశ్చర్యద్ ఉద్గార, వచ్చోవచ్చో = ఎమ్మ పరమాత్మనే, ఎం పెరుమాన్ = నమ్మ యజమాననే, వారా వారా = బా బా, అచ్చోవచ్చో అచ్చోవచ్చో = అబ్బా, అబ్బా!.

పొన్నదిందాద శిరుగంచేగళు ఒట్టి బొట్టూ అవుగళ స్థానదల్లి దుండు మాడలు, ఎంబన్ను లుచ్చరిసుత్తా శలన్ శలన్ ఎందు శబ్దమాడలు, శక్తవాద మోడవు వేగవాగి ఎదురిగే బందదాగే, నన్న మడిలిగే ఓడోడి బారయ్యా, అబ్బా! అబ్బా! నమ్మ యజమాననే (నమ్మ దేవరే), బా అబ్బా! అబ్బా! (1)

బాలకృష్ణనిగే కాయి యశోదే అలంకార మాడిద్దళు. నడువినల్లి లుడిదాడువ జూకేయల్లిరువ పొన్నద శిరుగంచేగళూ, కాలిగె కొడిదిరువ పొన్నద శిరుగెజ్జెగళూ కృష్ణను దేజోయిసువవుదల్లదే, శబ్దమాడుత్తిద్దవు. అవల్ల పొన్నదింద మాడిద ఆభరణగళు. ఆద్దరింద, పొన్నక్కే ఒప్పువంతహ శబ్దమాడుత్తిద్దవు ఆ ఆభరణగళు. కృష్ణ కామ్యనిల్ వర్ణనే. అవన నోక్కియు మేలణ ఒట్టి బొట్టు కృష్ణనముఖదమేలే అత్త ఇత్త అలునాడుత్తా ఫళఫళ హొళెయుత్తిద్దవు.

మాందళదల్లి, పన్నలెయల్లి, కామ్యనిలు ఇదే. కూడి ఎంబన్ను సేరువ శక్తియిళ్ళిద్దు అదు. ఈగ, కృష్ణనిగూ అదర్ంతా వింద్య ఎద్దంతే. కృష్ణను కాయి యశోదే కరెయుత్తిరువాగ, కృష్ణను అవళ బళిగే ఓడలు మోదలు మూడిదరే, కేటదల్లి అవనన్ను సోలిసలు బిడువంతేరుత్తే ఎంబుదు, అవన సింహయుంతిరువే కాయి యశోదే

యు బళ్ళకి ఓడి బరువుచ్చుటో ఎంబంతే ఇక్కు.

ఇన్న "అచ్చోట, అచ్చోట" - ఎంబుదర అర్థయు; ఇదు, కాయుందరు మక్కళన్న లుక్కోజనగలు బళ్ళకువ ముద్దిన మాతు. సరియాద అర్థవరువ తుళు మాతిన అవభ్రంశరూపి. ఇదక్కే "అబ్బ, అబ్బ" - అథవా 'బంద, బంద' ఎందు అర్థ మాడబహుదు. ఈ మాతన్న, ఇతర భాషెయ మాతుగళల్లియూ నోడి, మేలుంద మేలే బళ్ళకువుదక్కా, దోళ్ళుక్కా బరువుదరింద, మనుష్యన నడెయలు లుక్కోజనదేష్ట కక్కదే. లుదాహరణెగే: "బంద బంద నమ్మ స్వామి, బంద బంద నమ్మ దేవరు ... ఇల్లా" విదగళన్న లయాబద్ధవాగి దోళ్ళుక్కా బరువుదు కాయుందర మాడికే. శబ్దాకువ మూరు భాగగళు, నడెయువ మూరు భాగగళు ఈ మాతు గళన్న కేళదే కేళుక్కా లుక్కోజన విదదు, కాయు బళ్ళి నోడి, మాడిలన్న నోడుబహుదు. ఆద్దరింద, అబ్బోట అబ్బోట - ఎంబుదు, ఆశ్చర్య, సంభ్రమ, ఆనంద, లుక్కోజగళన్న సూచిసువుదు.

2. సెంగుకమలప్ పూవిల్ తేణుణ్ణుం వణ్ణడే పోల్,
పంగికళ్ వందున్ పవళవాయ్ మొయ్ప్ప,
సంగువిల్ వాళ్తణ్డు సక్కర మేందియ,
అంగైకళాలే వందెచ్చోవచ్చోవచ్చో.

ఆరత్తళువా వందెచ్చోవచ్చో.

శెజ్జమల ప్పూవిల్ తేనుణ్ణుమా శీవణ్ణే పోల్,
పజ్జోగళ్ వన్నదే వివళవాయ్ మొయ్ప్ప,
శజ్జువిల్ వాళ్తోరణ్ణు శక్కర మేందియ,
అజ్జైగళాలే వన్నదెచ్చోవచ్చో ఆరత్తెళువా వన్నదెచ్చోవచ్చో.

శెజ్జమలమా సెంగుకమలం = కేందావరి (సెం + కమలం = సెంగుకమలం), ప్పూవిల్ పూవినల్లి = పూవినల్లి, తేనే తేన్ = మధువన్ను, లుణ్ణుమా ణ్ణుం = లుణ్ణువడ్డే, వణ్ణడే పోల్ వణ్ణడే పోల్ = దుంబ గళదాగి, పజ్జోగళ్ పంగికళ్ = కొందలేళ్దగళు, వన్నదే వందెచ్చు = దరడికొండు, లువ్ ఉణ్ = సిన్న, పవళవాయ్ పవళ వాయ్ = దవళ దబాయన్ను (కేందుటిగళన్ను), మొయ్ప్ప మొయ్ప్ప = ముసుంకొళ్ళలు, శజ్జు సంగు = శంఖ, విల్ విల్ = బిల్లు, వాళ్ వాళ్ = కత్తి (ఖడ్గ), శణ్డ తణ్డు = గదే, శక్కర మా సక్కరం = చక్ర - ఇవుగళన్ను, మేస్థి యు ఏందియ = ధరిసిద, కైగళాలే కైగళాలే = కైగళింద, వన్నదే వందెచ్చు = బందు, అచ్చోట అచ్చోట అచ్చోవచ్చో = అబ్బే అబ్బే, ఆరత్తాళ = కృష్ణ యాదవంశ, శెళువా తళువా = తిలిసికొళ్ళలు, వన్నదే వందెచ్చు = బందు, అచ్చోట అచ్చోట అచ్చోవచ్చో = అబ్బే అబ్బే.

కేందావరియు ప్పూవినల్లిరువ మధువన్ను లుణ్ణువ దుంబిగళదాగి సిన్న శలిగూదలు దరడికొండు సిన్న కేందుటిగళన్ను ముసుంకొళ్ళుత్తిరలు,

శంఖు, చక్రగదా, ఖడ్గ, విల్లు వీళ్ళన్నీ ధరించిన శ్యామలాంగ బంధు అచ్యుతా అచ్యుతా.
కృష్ణా కృష్ణా యీవంశ మన్నిట్లు పాలించి కాపాడ వచ్చు బంధు అచ్యుతా అచ్యుతా (2)

కొండావరియు భూమినిట్లు జీవను నిమ్మళ్ళియూ ఒసగుతుంది. అదన్ను కృష్ణయీ
బుద్ధులు జీవనుధ్వంసకులు, దుంబిగళు, భూమిన్ను ముసుంబిన్ కళ్ళిబ్బుపు. ఈసోట,
నీడజవాద, నిందరవాద, సంకేతిదసోట. ఇవరియే, బాలకృష్ణన మివళ్ళవాయ్.
అదరింద జీవనసింకేలూ డిచ్చి క్వాదువాద మట్టు ఎందరే, అధరామృతే బసరుతుదే.
అవను కిడి ఆడువాద అవన కరియ కేలకుందలు చోదరిస్తోది అవన ఒందుటి
గళన్ను ముసుంబిన్ కళ్ళిబ్బుపు. అధరామృతవన్ను అనుభవిసిలుబంద దుంబి
గళ్ళూ అవు ఎంబంతే. ఎంథ సుందరనాద, భావపూర్ణవాద లలితమూన!

దివ్యసుందరనాద కృష్ణన్ను దివ్యాద్భుతనూ ఆగబేకంతే. అవను
గళన్ను ధరిసి కన్న బళిగే బరబేకెందూ, కృష్ణయీయూ మువంతే కన్నన్ను అవను కన్న
ఇచ్ఛె, శక్తిపూర్ణ కైగళిందా అలంకరిసి తా కళ్ళబేకెందూ యశోదెయే బిడ్డ
ఆశె. అదక్కాగి అవనన్ను 'అచ్యుతా అచ్యుతా' ఎందు లుక్తోజిసి, కన్న బళిగే
బరమాడికొళ్ళలు వియత్నసుత్తాళె.

3. పంచవర్ తూతణయ్ప్ పారతత్తు కైకరియత్తు,
నంజుమిళ్ నాగమా నాగత్తిర్ పొయ్గైయుక్కు,
అంజప్ పణత్తిన్ మేర్ పాయ్ందిట్టరుళ్ సెయ్ద,
అంజన వణ్ణనే యచ్చోవచ్చో
ఆయర్ పెరుమానే యచ్చోవచ్చో

పంచవర్ కూదనాయ్ పారతమా కైశెయ్దు,
నంజుమిళా నాగత్తిన్దనలా పొయ్ జీవ చ్చిక్కి,
అంజవీణత్తిన్ మేలా పాయ్సిదట్టరుళ్ శెయ్ద,
అంజనవణ్ణనే యాచ్చోవచ్చో, ఆయర్ పేరుమానే యచ్చోవచ్చో

పంచవర్ పంచువర్ = పాండవర, కూదనాయ్ తూతణయ్ = దూతనాగి,
పారతమా పారతం = మహాభారతయుద్ధక్కే, కైశెయ్దు కైకరియత్తు =
బద్ధనాగి ఒడెదు, నంజు నంచు = విషవన్ను, ఉమిళ్ ఉమిళ్ = ఉసు
బిడువ, నాగమా నాగం = సర్పవు, తిరిన్ద కిడన్ద = వాసవాగిద్ద, నల్
నల్ = ఒళ్ళెయ, పొయ్జీవ పొయ్గై = మడువినల్లి, పుక్కిట్టుక్కు =
పొక్కి, అంజ అంచ = అంజద, వణ్ణత్తిన్ మేల్ పణత్తిన్ మేల్ =
పడెదళ్ద మేలే, పాయ్సిదట్టు పాయ్ందిట్టు = చుణోడాడి, అరుళ్శె
య్ద అరుళ్ సెయ్ద = కృపేమాడిద, అంజనమా వణ్ణనే అంచనవణ్ణ
వణ్ణనే = కారిమేయ బణ్ణదవనే, అచ్యుతా అచ్చోవచ్చో అచ్చోవ
చ్చోచా = అచ్చోయి అచ్చో, ఆయర్ ఆయర్ = గోవళ్ళర, పేరుమానే
పెరుమానే = యజమాననే (దేవరే), అచ్చోవచ్చో అచ్చోవచ్చో
చ్చోచా = అచ్చోయి, అచ్చో.

పాండవర దూతనాగి, మహాభారత యుద్ధక్కే సిద్ధవాగి బరీదు, ఎష్టవన్న ఉను
భవ కవిగే వాతవాగద్ద బల్లియు మడువన్న తోర్క్ అంజిక ఆకాశద కడిగే
భమేలే కుణిదాడి అదర్ల్లే కైకేకొండిద కాడిగెయు బణ్ణదవనే, గొంతవర్ల్లా (3)
జమాననే (దేవరే), అచ్చోల అచ్చోల.

మహాభారత యుద్ధ వాగువుదక్కే మున్నుంటే వాగి, కృష్ణను పాండవర కడెయ
దూతనాగి దుర్యోధనన్న రాయబార నడిసిద. సంధి మాడికొళ్ళలు నానా
రీతియల్లి ప్రోత్సాహిసిద. కొన్న కర్తవ్యవన్ను ధర్మద దృష్టియల్లి నడసిద.
ఆదరే, దుర్యోధన బిట్టు కొడిదిద్ద. యుద్ధవు బేడ ఎంబుదన్ను కర్ణ శకుని
గర్ణంకరల్ల ఎందు ఇత్యర్థవాయితు. యుద్ధక్కే పాండవరన్ను అణియాగువం
తే సిద్ధగొడిసిద. ఎల్లి ధర్మవో అల్లి జయ ఎంబ మంత్రద కల్పనెయన్ను జనరిగే
కొలిసికొడువుదక్కాగి ఇష్టల్లా ఆయితు. ఇదు 'పాండవర దూతనాద' సంధర్భద
విషయ.

మత్తొందు,— బహు బల్లిదయు మహావీరద్ద కౌరవ మడువన్ను ఎష్ట
ఉసురుత్తువ కౌరవీయ కవిగళన్ను దండ కలు మీరవాగిత్తు; అదన్ను మత్తే కుంది
కొళిసి, వికుక్షిగళన్ను రంజిసువ్యవాగి మూడిద్దు. కౌరవీయ కవిగళన్ను
దమన మాడి, అవను శరణాగతరన్ను సాద శిఖామణియే ఆవసాదరక్షణెగైదు,
అవనన్ను సురక్షితవాద స్థితిగే కరెదుబందిద్దు. ఇల్లి దుష్ట సిక్షణ, మత్తు
శరణాగత రక్షణ ఎంబ ఎరడు కర్తవ్యగళన్ను కొలిసువుదక్కాగి కృష్ణనాదరూ
మార్దనకారియాగి నడెదిరువుదు.

4. நாறிய சாந்தம் நமக்கிறை நல்கெண்ண,
தேறி யவளருந் திருவுடம்பிற் பூச,
ஊறிய கூனிறை யுள்ளே யொடுங்குக, அன்
றேறவெருவிற யச்சோவச்சோ
வைமபெருமான் வாரா வச்சோவச்சோ.

நாலிய சாந்தமா நமக்கெல்லே நல்கென்ன,
கேலிய வளுனே சிகுவுடெம்பிலா பூச,
லூலிய கூனன்னே ளுள்ளே யடுங்க, அன்
றோலிவருவிட யச்சோவச்சோ மேம்பெருமான் வாரா வச்சோவச்சோ.

నాలియు నాగిన = సువాసనేయుండ కూడిద, శాన్దమా చాన్దనం = గంధవన్ను, నమక్కే నమగే = నమగే, ఇలియే ఇఱై = నీవలి, నల్గు నల్కు = కొడు, ఎన్న ఎణ్ణ = ఎందు కోళ్ళలు, అవళుమగ అవళుమక = అవళూనీడ, కేలి తేఱి = కిళియాద మనస్సినింద, శిగు వరుం = అవళూనీడ, తిరు = విశేషవాద, ఉడమ్బిల్ ఉడంబిల్ = బడలికే, పూ పూశ = లేపనలు, లూఱియ ఊఱిన = బళకుళ్ళోగిద్ద, కూనన్నే కూణిగెణ = గూనన్న, ఉళ్ళే ఉళ్ళగే = ఒళగడెయలే, ఒడుఙ్గ ఇడుంగక = అడగి కొండుబంకే, అన్రు అంద్రు = అందు, తలి ఏఱ = నేట్టగే నిల్లువంతే,

లురు మినాయ్ ఉ రువిరాయ్ = రూపుకోల్పోయిల్లమే! అచ్చో వచ్చో
అచ్చోచావచ్చోచా = అచ్చో అచ్చో, ఎమా పేరుమానో ఈ పిల్ల
మాన్ = నమ్మకస్థాలియే, వారా వారా = బారా, వచ్చో వచ్చో వచ్
చోవచ్చోచా = అచ్చో, అచ్చో.

సువాసనేయింద కూడిద గంధవన్న నమగే కొట్టకొడు ఎందు కేళ్దలు, అవళు కొడ
కెయింద మనస్సినింద నిన్న వివాహవాద ఒడలగే కొండలు, అవళ బలకుళ్ళోగాగి నీనన్న
బళ్ళగడియే అడగి మోసు వంశయు అవళు నేళ్దగే నిల్లువంశయు రూపుకోల్పోయిల్లవే! (4)
నమ్మకస్థామియే, అచ్చో వచ్చో.

కృష్ణనన్న కొల్లువుదక్కాగి కంచను మాడిద ఎల్లప్రయత్నగళూ వ్యర్థవాదద్దరింద, తానే
అవరన్ను కరెంబడబేకేందు అవరన్ను తా మద్దురిగి బరమాడిసిండను. అవరు ఇవరు
బలరామనూ కృష్ణనూ మధురెగే బందరు. అల్లి శంకర్షణ కొడిద జాలవన్ను బండోండాగి సోల్వుమాడు
క్తా బందరు. రాజమార్గదల్లి నూనరసిబ్బరు గంధద బట్టలన్ను తండిదు బరుత్తిద్దరు. కృష్ణను
అవరన్ను కేళ్దను: 'నీవు యారు? యారిగే ఈ పరిమళ భరితవాద నీగంధ? నమగూ
స్వల్ప గంధవన్ను కొడువియా? ఇదరింద నినగే శ్రేయస్సు బరుత్తదే.' ఆగ నరసిబ్బరు: 'నాను
కంసన అంకిత దాసి. అవన వస్త్రనివాసిగళాద దాసి. ని సౌందర్యవు కండనినగాగి నీగంధవన్ను
లుక్తమురికియల్ల రియారిసి కొడుత్తేనే కొళ్ళి, ఇదు నిమగే యోగ్యవాదద్దు.' ఎంబ ఇంపాద
కోళ్ళ రామకృష్ణర ఒడలగే గంధవన్ను పూసిదరు. కృష్ణను నోడిదను: అవ
ళు యువతి, సుందర. ఆదరే అవళ మైగూనాగిదే. అవళన్ను అనుద్రుతనాగబేకెందు ఎన్నిసికు.
బడనేయే అవళ కాలన్ను కేస్న బుంసుష్ట్వదింద మెట్టి కొండు, గల్లవన్ను కైబెరళింద
మెల్లగే మోలక్కే ఎత్తిదను. ఆగలే అవళ మైమనే నెళ్దగాయితు. వస్త్రకేమూయవాయితు. అత్యం
త సుందరయువతియాగి కంగొళిసిదళు. ఇంతా, కృష్ణను గూనియన్ను నేళ్దనేమాడిద్దు. ఇదు
ఇల్లిన నందభూద కథే.

5. కళల్మన్నర్ శూళక్ కతిర్పోల్ విళాంగి,
ఎళలుట్రు మీండే యిరుందున్నై నోక్కుం,
సూళలిప్ పెరిదుడైత్తుచ్చో తన్నై,
అళలవిట్టిత్తానే యచ్చోవచ్చో
వాళియనైయనే యచ్చోవచ్చో.

కలల్ మన్నర్ శూలి క్కదిర్ పోల్ విళ్ళాంగి,
ఎలులుట్రు మీండే యిరుందున్నై నోక్కుమా,
శులలై పెరిదుడైత్తచ్చో తన్నై,
అలలవిట్టిత్తానే యచ్చోవచ్చో వాలియనైయనే యచ్చోవచ్చో

కలల్ కళల్ = వీరలాంఛనవన్ను ధరిసిద, మన్నర్ మన్నర్ = రాజరు,
శూలి క్కూళ = నుట్టువందిరలు, కదిర్ పోల్ కతిర్ పోల్ = సూర్యన,
డాళే, విళ్ళాగి విళాంగి = ప్రకాశిసుత్తిరలు, ఎలుల్ ఎళల్ = బిద్దు నిల్లు
వుదు, ఉట్రు ఉట్రు = మొందలకొలుగ; మీండుమగ మీండుం = మళ్తెయూ,
ఇరుందు ఇరుంద్రు = కుళ్తిరువుదు, ఉన్నై ఉన్నై = నిన్నన్న, నోక్కుమా
నోక్కుం = నోడువుదు, పెరిదు పెరిత్తు = అతిశయవాగి, కులల్
సూళల్ = మనస్సిన కొయ్యాట్ట, ఉడై ఉడై = ఉళ్ళ, దుశ్శాసనన్నై
తుచ్చోతానే = దుర్యోధనన్న, అలల అళల = ఉద్దేశ నోళ్ళు
వుదన్న, విళిత్తిత్తానే = నోడిదవనే, అచ్చో అచ్చో

అచ్చకోవచ్చకో = అబ్బోట, వబ్బోట, ఆలు ఆట్లి = ఒక్కరొక్కవన్న, అమ్మ
ఆటం = గీ అందగీవాడ, కైయూనే ణికయాణా = కైనళ్ళిళ్ళవన్నే, అబ్బోట
వబ్బోట అచ్చకోవచ్చకో = అబ్బోట, వబ్బోట.

వీరలాంఛనవన్న ధరిసిద రాజరు నుక్కువరిదరలు, (అవర
నడువే) కూయిర్దనదాగే (సేనెయ) ప్రీతాశినుక్కిరలు, ఎద్దుసిల్లవుదు మొదలశేల్ల
వన్నాగ మాడి అనంత మత్తే కుళ్ళిరుచుదన్నాగి మూడికొండు అతిశయవాద మున
స్నగోయ్దాటవుళ్ళ దుయోధనన్న లుద్దేగిసిదుళ్ళువంతే ప్రీక్షిసిదాగి నోడి
డిదవనే, ఛత్రియధర్మవన్న అందవాద కైనళ్ళల్లుళ్ళవనే, అబ్బోట వబ్బోట (5)

పాండవర వీరవాగి రాయభారనడసిలు కృష్ణ శాంతిదూతనాగి దుయోధన
నన బళగే హోదద. రాజసభే నేరిరు. అదరల్లు ఆప్తరాజరు, బంధురాజరు,
నళ్ళెయ రాజరూ నేరిదరు. ఎల్లరూ కౌవు రాజరెందు కొండిసికొళ్ళువంతే
రాజసింహనగళన్న ధరిసిద్దరు. ఆ రాజసభే కృష్ణ బందాగ యారొబ్బ
రూ ఎద్దు సిల్లకూడదు, నమస్కరిసి బారదు, మయ్యాదే కొండుబారదు ఎం
దు దుయోధనన కుర్చియల్లియూ నిత్తు. కృష్ణ బంద. తన్న జాగనద బళగే
హోదద. ఆషణనే ఎల్లరూ ఎద్దునింతరు, కృష్ణనగే నమస్కరిసిదరు, జయ
కార మాడిదరు. కృష్ణ తన్న ఆసనదల్లి కుళితకొళ్ళలు అవరూ కుళితరు. దుయోధ
దనను ఎద్ద; నమస్కరిసిద; జయకార మాడిద; అనంతర కుళిత. కానేను
మాడుత్తిద్దేనేందరే అవనగే వింవేయిరలిల్ల. హాగిత్తు కృష్ణన ప్రీభావ! తన
గే అపమాన మాయింతల్లా ఎందు అరిసికొండ దుయోధన. అదర ఫలవాగి
మహాభారత యుద్ధవూ నేడితు.

6. పోరొక్కప్ పణ్ణియిప్ పూమిప్ పొణ్ణైత్తీర్ప్పాన్,
తేరొక్క వూర్ న్దాయ్ శెల్వున్దార్ విశయర్కాయ్,
కారొక్కి మేనిక్ కరుం పెరుంగ కణ్ణనే,
ఆరత్తళువావన్ద తచ్చోవచ్చో
వాయ్ప్పగళ్ పో[illegible]రనే యచ్చోవచ్చో

పోరొక్కవ్విల్లియప్పూమి పొల్లాప్పై శెయ్దాన్,
తేరొక్కవూర్ న్దాయ్ శెలుత్తార్ విశయనుక్కాయ్,
కారొక్క మేనిక్కరుమా పీరుజ్జనే,
ఆరత్తలువావన్దచ్చోవచ్చో ఆయర్కుళ్ పోరేత్తోయబ్బోవచ్చో.

ఇప్పూమి ఇప్పృథ్వి = ఈ భూమియ, పొల్లాప్పై పొణ్ణై = హోరే
యన్న, శెయ్దాన్ తీర్ప్పాన్ = శిరంచలోచనన (ఇళిదుహోదవళే), పోర్
క్ పోర = యుద్ధవన్న, ఒక్క ఇక్క = (ఒట్టిగే) ఒదగువంతే, పిన్న
ప్ప పణ్ణి = మాడి, శెల్వు శెల్ల = ఒళ్ళెయ, కార్ తార్ = సైన్యదింద
కూడిద (శెల్ల + తార్ = శెల్వున్దార్), విశయత్తిన్ విశయనుక్కు =
అర్జుననిగే, ఆయ్ ఆయ్ = నిధాయకనాగి, తేర్ తేర్ = రథవన్న
ఒక్క ఇక్క = నిరంతరవాగువంతే, వూర్ న్దాయ్ ఊర్ న్దాయ్ =

ఉర్తనడబదే, కార్ కార్ = మళ్ళీకాలద మోఁడక్కే, ఒచ్చుమా ఇక్కుం = ఒప్పవంథ, మేలని మేణి = ముఖవుళ్ళ, వనే కరుమా కరుం = కరియ, పేరుమా రిపరుం = విశాలవాద, కణ్ణనే కణ్ణా రేణా = కణ్ణానళుళ్ళ వనే, వన్ను వుంత్తు = బందు, తిర ఆర = చైప్పియూనువంతే, శలువా తుడువా = అప్పిక్కొళ్ళువియంతే, అచ్చోళ వచ్చోళ అచ్చేచావచ్చేచా = అచ్చోళ వచ్చోళ, ఆయిరగళో ఆయిర్కళా = సూళకులదవర, పోఁర్చ లుళే పోర్ ఏఱు = జోరువ వృష్ణిభనే, అచ్చోళవచ్చోళ అచ్చేచా వచ్చేచా = అచ్చోళ వచ్చోళ.

ఈ భూమియు భారవన్ను ఇళిసువుదక్కాగి యుద్ధవు బట్టినే బదను వంతే మూడి, ఒళ్ళియ నిశ్చైన్యదింద శూడిద అజుర్ననినే బిడాయిసిదాగ, రథ వన్ను నిలిసువంతే మాడువంతే కత్తి నడసిదవనే, మళ్ళీకాలద మోఁడక్కే బప్పి వ ముఖవుళ్ళవనే, విశాలవాద కరియ కణ్ణుళ్ళవనే, బందు నిన్నొళ్ళ ననినే చైప్పియూనువంతే అప్పిక్కొళ్ళలు అచ్చోళ వచ్చోళ, శూలవళ్ళర ఠోరువ వృష్ణిభనే అచ్చోళవచ్చోళ. (6)

శ్రీకృష్ణను పాండవర బిరాగి రాయబార నడదద. నింతి మాడిక్కొళ్ళువంతే నివగే ప్రియవన్న మూడిద. అదు వీతవల్ల. యుద్ధవే బదగబంతు. ఆగ, అజుర్ననగె సారథియాగి అవన రంబలవనాగి కృష్ణను సేరి. అవనే సారథియూద. రణాంగణదల్లి ఎల్లర రథగళంతే నిరాయుధనాగిరువంతే అవన సారథ్యనడసి, పాండవరంతే జయగళిసికొట్ట. భూభారవన్నిళిసువుదు భగవంతన అవతారకార్యగళల్లి ఒందు బన్న కథే. శ్రీకృష్ణను మహాభారతయుద్ధవన్న తొడగిసిద్ద ఈ ముఖ్యోద్దేశవన్ను సాధిసువుదక్కే ఎందు ఆలోచారదు సూచిసుత్తారే.

అజుర్ననగె 'విజయ' ఎంబుదొందు. అవనే ఎల్లకడెయూ జయవే, అవిజయ ఎన్నువుదు ఇల్లవే ఇల్ల. భగవంతన బంబల ఇరువవనే ఎందినాదరూ హేళబంబే!

7. మిక్క పెరుమ పుగళ్ మావలి వేళ్వియిల్,
తక్కతిరుణ్ఱన్రు తానం విలక్కియ,
చుక్కిరన్ కణ్ణిణైత్ తుడుం పాల్ కిణాఱియ,
శక్కరక్కైయనే యచ్చోవచ్చే
శంగమడత్తానే యచ్చోవచ్చో.

మిక్క పెరుమ పుగళాల్ మావలి వేళ్వియిల్,
కెక్కలిదనో లోనోలు కానమా ఎలక్కియు,
చుక్కిరన్ కణ్ణిన్నై క్కుర్రుమ్బలాల్ కీళాయి,
శక్కరక్కైయానే యచ్చోవచ్చో శంగమడక్కానే యచ్చోవచ్చో.

మిక్క పెరుమ మిక్క పెరుం = బహళ ఖ్యాతన, పుగళాల్ పుగళ్ = ఖ్యాతియన్ను, విశేద, మావలి మావలి = మహాబల చక్రవర్తియ, వేళ్వియిల్

వేళ్ళియిల్ = యుగదల్లి, కక్కదు తక్కతు = దాన కొళ్ళువుదిల్లదిద్దు, ఇదు ఇత్తు = ఇదు, అల్లు అన్రు = అల్ల, ఎన్ను ఎన్రు = ఎందు, దానమా దానం = దానవన్న, ఎలక్కియ విలక్కియ = రకిద, శుక్కరన్ శుక్కిరన్ = శుక్రాచార్యర, కణ్ణై కణ్ణిణా = ఒందు కణ్ణన్న, కురుమ్బుల్ కురుం పాల్ = దభ్భద హుల్లినింద, కళ్ళుయ కిలాన్రియ = కలంకారిద, చక్కరమా చక్కరం = చక్రాయుధవన్న, కైయూన్ కైకయాణా = కైయల్లి లుళ్ళవనే, అచ్చోవచ్చో అచ్చేచావచ్చేచా = అచ్చోచ, వచ్చోచ, శఙ్గమా శంఖం = శంఖవన్న, ఇడక్కైనే ఇడక్కైణా = ఎడగైయల్లి హిడిదవనే, అచ్చోచ, వచ్చోచ అచ్చేచావచ్చేచా = అచ్చోచ, వచ్చోచ. (7)

దానమూడువుదర్ల్లి బడళళిచ్చిన భూమియన్న వడెద మహాబలచక్రవర్తియ యుగదల్లి దానక్కె యోగ్యవాదద్దు ఇదు అల్ల ఎందు దానవన్న కడెద శుక్రాచార్యర ఒందు కణ్ణన్న దభ్భద హుల్లినింద కలంకారిద చక్రాయుధవన్న కైయల్లి ధరిసిదవనే, ఎడగైయల్లి శంఖవన్న హిడిదవనే, అచ్చోచ వచ్చోచ

'మహాదాని ఎందు అవరిమితవాద కీర్తియన్నడెదవను బలచక్రవర్తి. టుంటు నల, అవను ఒందు యుగదల్లి కొడగిద్దాగ, అవన బళిగె భగవంతనే వామనవటువాగి బందు, కేన్న కోజ్జెయల్లి మూరేమూరు డిజ్జె నేలవన్న దానవాగి బేడిద. యుగ శాలెయల్లి యజమానను ఇల్ల ఎన్నువ దాగిల్ల. అల్లదే, బలచక్రవర్తి మహాలుదారి. యారిగూ ఎందిగూ 'ఇల్ల' ఎందు బరువుదిల్ల కేళుత్తిద్ద రల్ల. రాజగురుగళాదరూ శుక్రాచార్యరు 'ఇదర్ల్లి ఏనోదో అనాయవిదే' ఎందు లూచిసిదరు. చక్రవర్తిగె హేళిదరు: "ఇదు యోగ్యవాద దానవల్ల. ఇదరల్లి కైత్రిమవిదే. బేడ, బేడ; కొడబేడ." ఆదరే, బలచక్రవర్తి 'కొచ్చే' ఎందద. ఆచార్యరు యోచిసిదరు. కొలమింత ధ్యానదల్లి ముంచిరువాగలే చక్రవర్తియన్న కుక్కదింద మారు మూడబేకెందు బయసిదరు. బల కన్నధ్వనియన్న కరెదు 'ధారే ఎరెయలు కమండలవన్న తెగెదుకొళ్ళి' ఎంద. ఆచార్యరు అదర సీరిన మూచ్చన్నే, బళగడే, అడ్డలాగి కమ్మ ఒందు కణ్ణన్ను ఇరిసిదరు. బల చక్రవర్తి "దర్భం అన్ను" ఎన్నుత్తా సీరిదాగి కైయొడ్డిదరే, కమండలు నళ్ళిసీరు ధారెయల్లే ఇల్ల. ఒడనేయలే 'ఏనో కెడెయుత్తిదే' ఎన్నుత్తా వామనవటువు కన్న బలకైయల్లి కొట్టిద్ద దభ్భణియ మేలిన్ద మూచ్చవన్ను గిడిదుబిట్టను. ఇంతే శుక్రాచార్యరు కమ్మ ఒందు కణ్ణన్ను కళ్ళదుకొండు ఒళ్ళగారదరు.

೮. ಎನ್ನಿತ್ತುಮಾಯ್ ಮೆಯ್ಯನಪ್ಪನನ್ರಿನ್ತಿಲನ್,
ಮುನ್ನೊಯ ವಣ್ಣಮೇ ಕೊಣ್ಡಲಾವಾಯೆನ್ನ,
ಮಿನ್ನುರುಮುಡಿಯನೆಯಚ್ಚೋವಚ್ಚೋ
ಮಿನ್ನುಮುಡಿಯನೆಯಚ್ಚೋವಚ್ಚೋ.

ಎನ್ನೆದುಮಾಯಮೆನ್ನವ್ವನತೊನ್ದಿಲನೋ,
ಮುನ್ನೆಯವಣ್ಣಮೇ ಕೊಣ್ಡಿಳ್ಳಪಾಯೆನ್ನ,
ಮುನ್ನನವುಡಿಯೆಯ್ದಿ ಮಾನಿತೂಶುಚಿತ್ರಿಯ,
ಮಿನ್ನವುಡಿಯೂನೇಯಚ್ಚೋವಚ್ಚೋ ಮೇಲ್ಗಡೆವಾನೇಯಚ್ಚೋವಚ್ಚೋ.

Garani Srinivasan

ఎన్నణ్ణ = ఎంథ, మూయం థాయమ = మూయుద శేలవ, ఇదు ఈత్తు = ఇదు, ఎన్నణ్ణ = నన్న, అప్పన్నే అప్పణ్ణ = కందే, అరియిల్లన్ అర్రి నత్తిల్లణ్ణ = అరియుచోళ్ళవల్లా, మున్నేయు మూన్గిణాయ = మోదలన, వణ్ణమేల వణ్ణణ్ణ ఉమ = బణ్ణవన్నే (రూపవన్నే), కొండ్డి ఈకాణ్ణు = బిడేదు, అళవాయ్ అణువాయ్ = అళతే మాడువేయుంతే, ఎన్నణ్ణ = ఎన్నలు, మన్న మణ్ణు = విట్టు కొడిదిద్ద, నముబియ్మే నగూగిణాయ = నముబియన్న, వానిల్ వాణిల్ = ఆకాశదల్లి, శులిత్రియ కూళ్గిన్రాయ్ = (నుళియుంతే) నుంగిసిద, మిన్న మిణ్ణు = మింబిన, ముడియూనే మూడియాగిణ = కిరీటవుళ్ళవనే, అచ్చోల వచ్చోల అచ్చుకొ వచ్చుకొ = అచ్చోల, వచ్చోల, వేజ్గడమగ కివుగుకొడలు = తిరుమలేయల్లి, వాణనే వాణణ్ణ = వాసిసు వవనే, అచ్చోల వచ్చోల అచ్చుకొ వచ్చుకొ = అచ్చోల, వచ్చోల.

"ఎంథ మూయిద శేలవ ఇదు? నమ్మ కందే ఇదన్న అరియుకొళ్ళల్లవల్లా. నిన్న మోదలన బణ్ణవన్నే బిడేదు అళతే మాడువేయుంతే, ఎన్నలు, విట్టు కొడిదిద్ద నముబియన్న గగనదల్లి నుంగియుంతే నుంగిసిద మింబిన కిరీటవుళ్ళవనే, తిరుమలేయల్లి వాసిసువవనే, అచ్చోల వచ్చోల. (8)

బళిక ప్రత్యక్షవాగియు మత్త నముబి. కందేయ యూగశాలేయల్లి కందేయొడనే అవనిద్ద. కందే దానకొట్టాగ ఎదుర్నుద్ద. దాన కేళిదవను వామనవటు. కేళ్ళ దు మూరడి నేలవన్ను మాత్రవే. అవన పాదగళు జుక్కవు; అష్టు నేలవన్ను అళేయువుదు నిజలభవే. ఇంతే నముబి యంతే ఆసిద. ఆదరే, అవరల్లి నోడు త్తిద్ద దానవంతే వామనవటువు త్రివిక్రమనాగి బెళెదు! ఒందే ఢిజ్జెయింద భూమండలవన్నెల్లా అళెదుబిట్ట. ఇన్నొందు ఢిజ్జెయింద నభోమండలవన్ను అళ దాయితు. 'ఇన్న మూరనేయ అడిగళల్లి కొట్టళ్ళకేంతిదు' ఎందు బళియన్ను కేళిదద. త్రివిక్రమన్న

ఆగ, నముబి ముందే బందు త్రివిక్రమనొడనే వాదిసిద: "ఎంథ ఇంద్రజాల ఇదు? ~~ఈమూయాజాలవేష~~ నమ్మ కందే ఇదన్న అరియుకొళ్ళలల్ల. నీనుకోళిద్దన్న కొట్ట నేంద. ఆదరే, నీను మూడుంతెరువ్యవేను? నిన్న ముందిన బణ్ణదల్లే బందు నిలిసి కొట్ట దానవన్ను అళతే మాడిశోళ. అన్యాయ మాడబేడ" ఎందు విట్టు కొడిదు వాదిసికొండనద. అవన భ్రమేయన్ను నిరసనమాడలు, భగవంతే అవనన్ను గగనదల్లి గిరగిరనే తిన్నిసి నుంగిసిబిట్ట. ఆగ, నముబియే బళ్కద అంతాయితు. నిశ్చయదింద భగవంతనన్ను ఎదురిసి బ్రీతిసబేకేంబ అథవా అవనల్లి శరణాంతోళ్ళ అవన కృపా మార్గవన్ను కండియబేకేంబ? ఎంబుదు.

తిరుపతి - తిరుమలే ఎంబుదు బందు 'దివ్యదేశ'. తిరుమలేయల్లి వాసిసువవను 'శ్రీనివాస' ఆదుదూరినల్లనే, అష్టు వ్యాపకవాగియు బళ్కవియునాద స్థానవు. దేశియాలుగళింద ఇల్లి అదర సొబగనే ఇదే.

9. కణ్ణ కడలుం మలైయుముల కెడుం,
మణ్ణ నిణైత్తానే యచ్చుచ్చా వచ్చుచ్చా
మార్విల్ మఱువనే యచ్చుచ్చా వచ్చుచ్చా.

కండ్డ కడలువగ మల్లెయువగ లులడే లువగా,
ముండ్డక్కు కాట్రా ముగిల్వణ్ణా ఓ ఓ వోనాలు,
ఇణ్ణోజడ్డెవుడి యిఱకొణారక్కొళ్ళ,
మండ్డెళ్ళె నిమ్మేక్కనే యిచ్చోఁ చవచ్చోఁ, మూర్విల్ మలువనే యిచ్చోఁ చవచ్చోఁ

కండ్డ కణ్ణ = కండకంద, కడలు = వివరణవన్ను, మల్లెయువగ మఱలుయుం = వివరణవన్ను, లులడ్లు వీలువగ ఉలుకుగ్ర ళుం = మీళులోకగళన్ను, ముండక్కు ముండకత్తుక్కు = కలసి ఆట్రా ఆన్గ్రా = కాకాదే, ముగిల్వణ్ణా ముకిల్ వణ్ణా = ముగిలవ ణ్ణనే, ఓ ఓ వోనా = అయ్యో అయ్యో, ఎనోలు రాన్గు = ఎందు కూనుక్కొ, ఇణ్ణోడి ణ్ణాడ = ఇళియు బిద్దువ, జడ్డెముడి = జడెయ ముడియ, ఇఱకొళ్ళ = బేడికొళ్ళలు, మండ్డె మణ్ణాడ = కలెయన్ను, నిమ్మేక్కనే నిణ్ణాత్తాణా = కుంబిదవనే, అచ్చోఁ చవచ్చోఁ = అచ్చోఁ, వచ్చోఁ, మూర్విల్ పార్వియిల్ = ఎదెయల్లి, మలువనే మఱువణా = మచ్చియుళ్ళవనే, అచ్చోఁ చవచ్చోఁ = అచ్చోఁ వచ్చోఁ.

కండకంద కడలన్ను వివరణవన్ను ఈరేళుళులోకగళన్ను అలదు కలసి కాకాదే, ముగిల్వణ్ణా అయ్యో అయ్యో ఎందు ఇళిబిద్ద జడెయుళిదవ ఈశ్వరను (నిన్నన్ను) బేడికొళ్ళలు, కలెయన్ను కుంబిదవనే, ఎదెయల్లి మచ్చి యుళ్ళవనే, అచ్చోఁ వచ్చోఁ. (9)

కైలే అంతికొండిద్ద బ్రహ్మకపాలవన్ను కుంబుచ్చుదక్కాగి ఈరేళుళులోకగళన్ను ~~ఈశ్వరను అలదు అలే~~ కండకంద కడలన్ను, వివరణవన్ను ఈశ్వరను అలదు అలదు బేడికొండను. అవన జడెముడి నడిలకొండు ఇళియ బిత్తు. ఎల్లరూ కపాలవన్ను కుంబి కణికెలు ఆగదే భోలెద్దరింద, బద్రకాళియ వీర్భద్రను "ముగిల్వణ్ణనే, అయ్యో అయ్యో" ఎందుకూనుక్కొ భగవంతనన్ను బేడుత్తానే. ఒడనెయే భగవంతను కపాలవన్ను కెన్నెదెయు రక్తదిందలే కుంబి కెణికిదను. ఎల్లవన ఎదెయల్లి శ్రీవత్స ఎంబ మచ్చె ఇదే. ఇదొందు లాంఛన ఎద్దంతే.

10. కున్నియ పేరిరుళ్ శూళ్నిత్తు లణకమూడ,
మన్నియ నాన్మఱై మూర్ఱు మఱైన్తిడ,
పిన్నిల్ వులకినిల్ పేరిరుళ్ నీంగ, అన్
ఱన్నమ తాణవనేయచ్చోవచ్చోఁ,

అరుమఱైతన్తాణవనేయచ్చోవచ్చోఁ.

కున్నియ పేరిరుళ్ శూలోనోడులడ్డె మూడ,
మన్నియ నాన్మలాళ్ మువ్వుమలుళ్ళెనిదే,

పిన్నివ్వులఁ నిఁ ఱూ వోఁరుల్లో నీఱ్ఱ, అన్
ఱున్నమదానానే యుబ్బో వబ్బో, అరు మఱ్ఱొకన్దనో యుబ్బో వబ్బో

మన్నియు మణ్ణాయ = నిశ్చయాద, నాల్ నాల్ = నాల్గు, మఱ్ఱొమణ్ణా
= వేదవళ్లు (నాల్ + మణ్ణా = నాణ్మణ్ణా), ముప్పుమూ ఱుట్టుం =
వొరిదియూనిన్నెల్లవన్నూ, మఱ్ఱైన్దిడ మణ్ణాన్తిట = బుద్ధిదలు, తున్నియు కు
ణ్ణాయ = దట్టవాద, పేర్ పేర్ = దొడ్డ, ఇరుళ్ అఱుత్తా = చీకట్లోయు,
శూఱూస్సు కూళ్ఱన్తు = దూరడిశొండు, ఉలకైళ్ ఉణాక = లోకవ
న్నెల్లా, ముూడ లూట = ముచ్చి బిడలు, పిన్నే పిన్ = ఇద్దన్నియే (ఇందయే)
ఇ ఉలకళ్ అ ఉలకిల్ = ఈ లోకద్దల్లి, పేర్ పేర = గాఢవాద, ఇరు
ళ్ అఱుత్తా = చీకట్లోయు, నీఱ్ఱ = నిన్నుక = నీవిసిలు, అన్నేయు అ
న్ఱు = అందు, అన్నమా/అణ్ణాం = అట్టి దొండరూపివవదన్ను, ఆనానే ఆణ్ణ
ణా = ఆదవనే, అబ్బో వబ్బో అశ్చర్యకారణ, అచ్చరావచ్చరా = అబ్బో, వబ్బో,
అరు అఱు = సృష్టినే మూలవాద, మఱ్ఱొ మణ్ణా = వేదవళ్లన్ను, కన్దాడోక్క
న్తక్రాణణా = కందవనే, అబ్బో వబ్బో అచ్చరావచ్చరా = అబ్బో
వబ్బో.

నిశ్చయాద నాల్కు వేదవళ్లన్నూ వొరిదియూ బుద్ధిదలు, లోక
వన్ను దొడ్డదాద కట్టలే దట్టవాగి ఆవరిసి ముచ్చి బిడలు, ఇందయే, లోక
వళ్/కట్టలేయన్ను నీవిసిలు, అందు, దొండోవకారవన్ను ఎత్తిదవనే, కృష్ణ (10)
కారణాద భూవేదవళన్ను కందవనే, అబ్బో వబ్బో.

జ్ఞానరూపవాదద్దు మోద. సృష్టిగే అవు కారణ. భగవంత సృష్టికర్తనాద
బ్రహ్మనిగే అవుగళన్ను సృష్టియ బునాదియాగి బదగిసిదను. ఆదరే, అసురరు
డులవారు బాగి ఆవేదవళన్ను బ్రహ్మనింద బలవంతవాగి కబదుకొండోయే అథ
వా కద్దుకొండోయి, యారూ అరియదంతే అవుగళన్ను బచ్చిట్టరు. జ్ఞాన
మరేయాదద్దరింద అజ్ఞానద కట్టలే బ్రహ్మాండవన్ను ఆవరిసి ముసుకికరు. ఆ భీమ
వళల్లల్లా భగవంత ఇందల్ల ఇందు అవతారగళు, ఎందరే, మత్స్యరూపదల్లూ,
దొండరూపదల్లూ, దయుస్వరూపదల్లూ, వేదవళన్ను ఉద్ధరిసిదను. మత్తే
వ్రతాశక్తే కందను. భగవంతన కృపే అవన సృష్టియ మేలే ఆగిరే!

11. నక్కుఱువార్ముణ్ణిఱ్ఱుం నారాయణణ్ఱన్నో,
అశ్చరావరుగవివన్ఱియ్చ్చియరత్తినా,
మచ్చణిమాడప్ పుదువైక్కోనాన్బట్టన్చొల్,
నిశ్చయుం పాడువార్ నీళ్వినైముబ్బుళ్ళరే.

నక్కువార్ నక్కుఱువార = నోచ్చిదవరు, ముణ్ణిఱ్ఱుం = ఎదురుగే ఇరువ, నారాయణనే నారాయణణ్ = నారాయణనే ఆద,
కణ్ణిఱ్ఱి కృణ్ణా = శ్రీకృష్ణనన్ను, ఆయ్చ్చి ఆయ్చ్చి = సొల్లిసియూద

యశೋದೆ, ಅಚ್ಚೋ ವರುಗ ಅಚ್ಚೋ ಬಾರುಕ = ಅಚ್ಚೋ ಬಂದ (ಬರುವ), ಎನ್ಲು ಗಣ್ಗು = ಎಂದು, ಲುಕ್ಕೈಕ್ಕೆನ ಉಣಾತ್ತಣ = ಹೀಳ್ದ ಪದುವನ್ನು, ಮಚ್ಚು ಮಕ್ಕ ಈ = ಬಿಬಿಲು ಮಚ್ಚು ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ, ಅಣಿ ಅಣಿ = ಅಣಿ ಗೊಂಡ, ಮಾಡಮಾ ಮಾಟಮ = ಮಡಿ ಮನೆಗಳುಳ್ಳ, ಪೃದು ವೈ ಪುತ್ತುಣಿಯ = ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿ ಪುತ್ತೂರಿನ, ಕ್ಕೋನೆ ಕೊಣ್ = ನಿವಾರ್ಡರ್ನಾದ, ವಿಟ್ಟನೆ ಪಟ್ಟಣ್ = ಭಟ್ಟನು (ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತನು), ಕೊಲ್ ಕೊಣಾಲ್ = ಹೀಳ್ದ (ಪಾಶುರಗಳನ್ನು), ಪಾಡುವಾರ್ ಪಾಡುವಾರ್ = ಹಾಡುವವರು, ನಿಚ್ಚಲುಮ್ ನಿನೈಕ್ಕಯುಮ್ = ನಿರಂತರವೂ, ನೀಳ್ ನ್ತೋಳ್ = ಬಹಳ ವಿಶಾಲವಾದ, ಕೀರ್ತಿವೈಕ್ಕ, ವಿಶುಮಿಚ್ಚಿಲ್ ವಿನೈತ್ತುಂ ಪಿಲ್ = ವಿರಮ ವಿದದಲ್ಲಿ, ಆಳ್ವಾರೇ ಆಳ್ವಾರಾಗಿ = ಆಳ್ವವರೇ. ಆದರು.

ನೆಚ್ಚಿದವರ ಎದುರಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ನಾರಾಯಣನೇ ಆದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಹೊಲ್ಲಶಿಯಾದ ಯಶೋದೆ; 'ಅಚ್ಚೋ ಬಂದ, ಅಚ್ಚೋ ಬರುವ' ಎಂದು ಹೀಳ್ದುವನ್ನು ಬಿಬಿಲು ಮಚ್ಚು ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಅಣಿಯಾದ ಮಡಿ ಮನೆಗಳುಳ್ಳ ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿ ಪುತ್ತೂರಿನ ನಿವಾರ್ಡರ್ನಾದ ಭಟ್ಟನು (ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತನು) ಹೀಳ್ದ ವಿಶುರಗಳನ್ನು ಹಾಡುವವರು ನಿರಂತರವೂ ಬಹಳ ವಿಶಾಲವಾದ ಕೀರ್ತಿವೈಕ್ಕ ವಿರಮ ವಿದದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವೂ ಆಳ್ವವರೇ. (11)

ಈ ತಿರುಮೊಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಮೊದಲ ಶ್ರುತಿ. ಭಗವಂತ ತಿಳಿದವರ ಮನದಲ್ಲಿ. ನೆಚ್ಚಿ ಭಜಿಸುವವರ ಕಣ್ಣೆದುರೇ ಸೋದಿಂದ ನಲ್ಲವೇ! ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕೃಷ್ಣನು ಮನುಷ್ಯಾವತಾರದಲ್ಲಿ, ಅವನು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟಬಂದು ಕಾಯಿಯಾದ ಕನ್ನವನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಲುಕ್ಕೇಜನ ಕೊಡುವಂತೆ, ಕಾಯಿಯಾದ ಯಶೋದೆ "ಅಚ್ಚೋ ಅಚ್ಚೋ ಬಂದ ಬಂದ' ಎಂದು ಮುಂತಾದ ಹಾಡಿ ಹೀಳ್ದ ವಿಶುರಗಳನ್ನು ಪಾಶುರಗಳರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿ ಪುತ್ತೂರಿನ ದೇವಾಲಯದ ನಿವಾರ್ಡರ್ನಾದ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು ಬರೆದು ಕರುಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಿಶ್ಚಲವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹಾಡುವವರು ವಿಶಾಲವಾದ ದಿವ್ಯವಾದ ವಿರಮ ವಿದವನ್ನು ಪೋಂದಿ, ಅಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವೂ ಒಡೆತನ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ, ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಆಳ್ವಾರ್ರು.

ಅಡಿಯನಡೆ: ಅಡಿವರವು — ಪೋನ ಪಾಣ್, ಶೆಳ್ಳಮಲರ್ ಕಣ್ಣುಕಮಲಂ, ಪಿಂಜವರ್ ಪರುಪ್ಪುವರ್, ನಾಲಾಯಿರ ನಾಲ್ಮರೈಯ, ಶೆಲುವ್ ಕಪ್ಪಿಲ್, ಪೋರ್ ಪಾರ್, ಮಿಕ್ಕ ಮಿಕ್ಕ, ಎನ್ನಿರು ಗಣ್ಣಿತ್ತು, ಕಣ್ಡ ಕಣ್ಣಡ, ಶುನ್ನಿಯ ತುಣ್ಣಿಯ, ನಚ್ಚು ನಕ್ಕ, ವಟ್ಟ ವಟ್ಟ.

— o —

మొదలు పత్తు - ఒంబత్తనేయు శిరుమేలి - వట్టు నడువే
முதற்பத்து - ஒன்பதாந்திருமொழி - வட்டுநடுவே.

1. వట్టునడువే వళర్కిన్ఱ, మాణిక్క
మొట్టునున్నేయిల్ ముళ్ళైక్కినోడు ముక్కోళ్,
శొట్టు శొట్టెన్న శ్శుళ్కిశ్శుళ్కిశ్, ఎన్
కుట్టన్ వన్దెన్నై విట్టు మట్టుళ్కువాన్, కోవలనన్దనెన్నై విట్టు మట్టుళ్కువాన్.

వట్టు వట్టు = (ఎరడు) బీజాక్షర, నడువే నడువ = నడువల్లి, వళర్కిన్ఱ వళరుత్తిరువ, మాణిక్క మా మాణిక్యద, మొట్టు మొట్టు = మొగ్గినల్లి, నున్నేయిల్ నుణ్ణియల్లి, ముళ్ళైక్కినోడు ముళ్ళెహూ యిల్ = మూడియల్లి, ముక్కోళ్ ముక్కోల్ = ముదియుత్తిరువ (మొళెయువ), ముట్టు శొట్టు = ముత్తిన డాళి, శొట్టు శొట్టు ఎన్నలు ఎరడు సొట్టు ఎన్ఱు = శొట్ట్ శొట్ట్ ఎందు, శుళ్కిశ్శుళ్కి శ్శుణ్ణి క్కుళ్కుణిక్క = డనిసళు ఒందొందాగి బందు సిల్లుత్తిరువడాళియల్లి, ఎన్నై ఎన్ఱు = నన్న, కుట్టన్ కుట్టన్ = మగను, వన్దు వన్దు = బందు, ఎన్నై ఎన్ఱు = నన్నన్న, విట్టు మా ఱుమ్ = బిన్నల్లి, పుల్లు వాన్ పుల్లువాణ్ = కిత్తిహో శ్శుళ్కిశ్శు, కోవలనన్దన్ కోవిన్దన్ = గోపాలందను, ఎన్నై ఎన్ఱు = నన్నన్న, విట్టు మా ఱుమ్ = బిక్కడల్లి, పుల్లు వాన్ పుల్లువాణ్ = అప్పిహోళ్ళుత్తానే.

ఎరడు బీజాక్షర నడువల్లి బళెయుత్తిరువ మూరిక్కద బొగ్గిన కుదియల్లి ముత్తిన డాళి మొళెయుత్త హొట్టు హొట్టాగి డనిసళు బందు సిల్లుత్తిరువ డాళియల్లి నన్న మగను నన్నన్న బిన్నక్కె బందు నన్నన్న అప్పిహోళ్ళుత్తానే. నన్న గోపాలందను బిక్కడల్లి బందు అప్పిహోళ్ళుత్తానే. (1)

కాయుండిరువ కమ్మ ముద్దు మగన సుద్దాలింగన వన్న నోడి నలియువుదక్కే ఆనందవో హేనో! బాలకృష్ణన విషయదల్లంతూ యశోదెయే డాళి మాడువుద రల్లి అమితానంద. వీట్టదాగ ఎరడు బీజాక్షర నడువె సుందరవాద మూరిక్కద బణ్ణద ద్రూపొగ్గినంతె ఇదే అవన/నండుసురుళు! అదర కుదియల్లి ముత్తిన డాళియంతె హొట్టు హొట్టాగి మూర్ర లుంటాగుత్తిదే. మనుష్యాద అవనిగె అదు సాధ్యవిల్ల. డాళి అదు బళిగె బరుత్తిరువ డాళియల్లి, ఇందు గోపియిందలూ బొగ్గళిందలూ అవను కడిబందు తన్నన్న బిడదప్పిహోళ్ళబారదెందు యశోదెయు ఇరిళిందలూ

యూశే:

కృష్ణనే 'గోవింద' నెంబ హెసరు ఇంద్రనింద బందద్దు. గోవర్ధనగిరియన్న ఎత్తి నిల్లిసిదు, గోపకుమళెయింద రక్షిసిదనల్లవే, బాలకృష్ణ. అదన్న కండు ఇంద్రను నాణి

ಕೃಷ್ಣನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಪ್ರೇಮಭೇಟಿ, ಸೋದರಮಂದ' ವಟ್ಟವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾಂಭಾಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿದನು.

2. ಕಿಣ್ಣಿಕಿಣ್ಣಿಗಟ್ಟಿಕ್ಕಿಱಿಗಟ್ಟಿ, ಕೈಗಳಿನಿಱ್
ಕಂಕಣಮಿಟ್ಟುಕ್ಕಳುತ್ತಿಲ್ ತೊಡರ್ಗಟ್ಟಿ,
ತಂಗಣತ್ತಾಲೆ ಸತಿರಾ ನಡನ್ದು ವನ್ದು,
ಎನ್ಗಣ್ಣನೆನ್ಱೆಪ್ಪುಱಂ ಪುಲ್ಗುವಾ
ನೆಂಬಿರಾನೆನ್ಱೆಪ್ಪುಱಂ ಪುಲ್ಗುವಾನ್.

ಕಿಣ್ಣಿಕಿಣಿ ಕಟ್ಟಿ ಕಿಣ್ಣಿಕಿಣ್ಣಿ ಕಟ್ಟಿ = ಕಿರುಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಕಿಱು ಕಟ್ಟಿ ಕಿಱಿ ಕಟ್ಟಿ = ಕೈಯ ಮುಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಧವಳದ ಕಿಱಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಕಂಕಣಂ ಕಟ್ಟಿ ಕಂಕಣಮಿಟ್ಟು = ಕೊಳಲುನಳಿಕೆ ಕೊಳಲಬಳಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಕಳುತ್ತಿಲ್ ತೊಡರ್ ಕಟ್ಟಿ = ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ತೊಡರ್ ಕಟ್ಟಿ ತಾಡರ್ ಕಟ್ಟಿ = ನರವಿಣಿಯನ್ನು (ದಾರವನ್ನು) ಧರಿಸಿ, ತಂಗಣತ್ತಾಲೆ = ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ, ಎನ್ ಎನ್ = ನನ್ನ, ಕಣ್ಣನ್ ಕಣ್ಣ ನ್ = ಕೃಷ್ಣನು, ಇದಿರಾ ಸತಿರಾ = ಅಪೂರ್ವ ಸೊಬಗಿನಿಂದ, ನಡನ್ದು ನಡೆದು, ವನ್ದು ಬಂದು = ಬಂದು, ಎನ್ನೈ ಎನ್ಱೆ = ನನ್ನನ್ನು, ಪ್ಪುಱಂ ಪುಲ್ಗುವಾನ್ = ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ಎನ್ ಪಿರಾನ್ = ಎನ್ ಪಿರಾಣ್ = ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಎನ್ನೈ ಎನ್ಱೆ = ನನ್ನನ್ನು, ಪ್ಪುಱಂ = ಪಕ್ಕಗಳಿಂದ, ಪುಲ್ಗುವಾನ್ = ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಕಿರುಗಂಟೆಗಳನ್ನು ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಮುಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಧವಳದ ಕಿರಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಕೊಳಲುನಳಿಕೆ ಕೊಳಲಬಳಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನರವಿಣಿಯ ದಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ, ನನ್ನ ಕೃಷ್ಣನು ಅಪೂರ್ವ ಸೊಬಗಿನಿಂದ ನಡೆದುಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಪಂಭಾಗದಿಂದ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯು ಪಕ್ಕಗಳಿಂದ ಬಂದು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. (2)

ಮುದ್ದು ಮೂಡಿಸಿ ಎಷ್ಟು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೂ ಸೀರದು. ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಅವನು ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅದೇ ಒಂದು ಪ್ರೇಮಿಯ ಸೋಜ. ಅವನ ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರೀತಿಯೂ ಸೇರಿದರೆ, ಆ ಕಾಯುವ ಅದೆಷ್ಟು ಚಂಚಲೋ, ಎಷ್ಟು ಬನ್ಗೋ, ಎಷ್ಟು ಆನಂದವೋ!

3. ಕತ್ತಕ್ಕತಿತ್ತುಕ್ ಕಿಡನ್ತ ಪೆರುಞ್ಚೆಲ್ವಮ್,
ಒತ್ತುಪ್ಪೊರುನ್ತಿಕ್ಕೊಣ್ಡುಣ್ಣಾದುಮಣ್ಣುಳ್ವಾನ್,
ಕೆತ್ತುತ್ತಲೈವನ್ ಕುಡಿಕೆಡತ್ತೋನ್ಱಿಯ,
ಅತ್ತನ್ವನ್ತೆನ್ನೈಪ್ಪುಱಂ ಪುಲ್ಗುವಾ
ಯಿರ್ಕಳೇಱೆನ್ಪುಱಂ ಪುಲ್ಗುವಾನ್.

కత్తక్కదిత్తు క్కడన్ద పేరుం జోల్టమా,
ఒత్తు వ్వోరుస్ది కోణ్డుణ్డాదు మణ్ణాళ్వాన్,
కొంకొత్తు కత్తళ్వన్ కుడికోడ కోనేయిరు,
అక్తన్ వన్దేన్నై వ్వీడుమా వీల్లువానాయిర్కళ్ళేలోనో వీడుమో వీల్లువాన్

పేరు పెరు = ఎవ్వులవాద, జోల్టమా ఐశ్వర్యం = ఐశ్వర్యవన్న, ఒత్తు
ఒత్తు = బట్టా, వోరుస్ది కోణ్డు పొరుత్తిక్కొకాణ్డు = పోందిహీం
డు, లుణ్డాదు ఉణ్ణా ణాత్తు = అనుభవిన్దరియో, కత్తక్కదిత్తు కత్తుక్క
కతిత్తు = కరిచాడి, గర్వదింద, మూకినే ఒవ్వదంకే, కడన్ద కిడన్తు = ఇద్ద,
మణ్ణాళ్వాన్ = భూమియన్ను, ఆళ్వాన్ ఆళువాన్ = ఆళువవన,
కొంకొత్తు కొతిత్తు = నిమూడన్కే, కళ్వన్ కళువన్ = యుజమాననాద
దుయోధనన, కుడి కుడి = వంశవెల్ల, కోడ కెడ = నాశవాగువంకే,
కోనేయి తొణ్ణూరియ = అవకరిసిద, అక్తన్ అక్తకన్ = స్వామియు,
వన్ద వన్తు = బందు, ఎన్నై ణ్ణ ణ్ణ = నన్నన్ను, వీడుమో పురం = బాడు
దుందినిన్ద, వీల్లువాన్ పుల్కువాన్ = అప్పిసోళ్ళుతారు; ఆయిర్కళ్ళాయ
ర్కళ్ = సోలవళ్ళర, వీడు ఏరు = వండు, ఎన్ ణ్ణ = నన్న, వీడుమో
పురం = బిక్షగళింద, వీల్లువాన్ పుల్కువాన్ = అప్పిసోళ్ళుతారు.

ఎవ్వులవాద ఐశ్వర్యవన్ను బట్టా పోందిహెండు అనుభవిసిదరియో
గర్వదింద కరిచాడి మూకిసి ఒవ్వదంకే ఇద్ద భూమియన్నళువవర నిమూడ
నాద దుయోధనన వంశవెల్ల నాశవాగువంకే అవకరిసిద
కృష్ణనియు బందు నన్నన్ను బిక్షగళింద అప్పిసోళ్ళుతారు; సోలవళ్ళర వండు (3)
నన్న బిక్షగళింద అప్పిసోళ్ళుతారు.

వాండవరూ కౌరవరూ అణ్ణతమ్మందిర్ మళ్కళు. ఎల్లరూ పట్టిగద్ద ఎవ్వులవాద రాజ్యవన్ను నీవు
నాను బిడదు అనుభవిసలారెవు, శ్రీకృష్ణ, పాండవర రాజదూతనాగి నల్లుది నుడిదవ. నీవిల్లిగూడి
కౌరవరిగె బుద్ధి హేళిదరూ ఎంద. న్యాయవు మళ్కు ధర్మ మూర్ఖవన్ను ఇడియుం ఎందు హేళిదవ.
గర్వదింద బిగిద్ద దుయోధనన రయూవుదక్కూ సోవ్వుడారల్ల. కృష్ణనన్ను అవమానగొళి
సలిక్కిదవ. నీవిల్లి యుద్ధ మురియుంకు; భారతయుద్ధక్కే కొండగళు. దుయోధనన వంశవే నాశ
వవాయితు. న్యాయ చారిత్రరిగూ, ధర్మశాస్త్రరిగూ ఎందిగూ జయవిల్ల; ఎందిద్దరూ నిత్య ధర్మద
ళనేజయ ఎందు ఎత్తి హేళిరువ సాదశ్రీన మహాభారతదల్లి. భగవంతనే అదరనియంత్రక.

4. నాన్దకమేన్దియ నమ్బిచరణెణ్ణు,
తాళ్న్దతణుశయనకాగి ధరణియిల్,
వేన్దర్కళుట్క విజయన్ మణిత్తిణ్డేర్,
ఊర్న్దవనణ్ణోప్పుఱం పుకల్వా
ణుమ్బర్కోనణ్ణోప్పుఱం పుల్కువాన్.

నాన్దకమేన్దియ నమ్బి శరణనేనెంతు,
కాలున్న ధనంజయనల్లి కరళియిల్,
మేన్దరిగళుట్ట విజయన్ మనశ్శిక్తిద్దేర్,
ఊర్న్దవనన్నోప్పుతమా వీల్లువాన్, ఉమ్బర్ కోనేన్నోప్పుతమా వీల్లువాన్.

నాన్దకమా నాన్తకకం = నందకవన్ను, విన్దియ నన్తకియ = ధనంజయ, నమ్బనమ
పి = రక్షణే (స్వామియే), శరణా శరణ్ణ = శరణు, ఎన్నలు ణన్ను = ఎందు,
కాళాన్ద కాళ్లన్తక = కలబాగిసిద, ధనంజయలాళం తణుంకయిర్కు = ధనంజయ
నిగే, ఆడం నోకి = నిడాయకనాగి (నాగదిలాగా), కరణియిల్ తరణియిలు = భూమియి
మేలే, వేన్దర్కళ్ 6వన్తర్కళ్ = రాజరుగళు, లుచ్చ ఉటక = అంజి, నాచువం
కే, ఎజయనే విచయణ్ = ఎజయన్ను, మణిమ్ణాణి = రత్నఖచితవాద, కెణోతిణ్ =
శక్తియిందకూడిద, కేల్ 6తేర్ = రథవన్ను, తిణ్ + 6తేర్ = తిణ్టేర్, ఊర్న్దవనే ఊర్న్దవన్ = నడసిద
వను, ఎన్నై ణాణ్ణా = నన్నన్ను, వీలుమా పుఱం = బందినిందు, పుల్లువాన్ పుల్కు
వాణ్ = అప్పికొళ్ళుక్కానే, లుమ్బర్ ఉమ్బర్ = అమరర, కోన్ 6కాణ్ = ఒడే
యను, ఎన్నై ణాణ్ణా = నన్నన్ను, వీలుమా పుఱం = విక్కగళిందు, పుల్లువాన్ పుల్కు
వాణ్ = అప్పికొళ్ళుక్కానే.

నందకవన్ను ధరిసిద రక్షకనే, శరణు ఎందు కలిబాగిసిద ధనంజయనినే
నిడాయకనాగి భూమియ మేలే రాజరుగళు అంజి నాచువంతే ఎజయన రత్న
ఖచితవాద బలమ్పూర్ణ రథవన్ను నడసిదవన్ను నన్నన్ను బందిసిందు బందు అప్పికొళ్ళు
క్కానే; అమరర ఒడేయను నన్నన్ను విక్కగళిందు బందు అప్పికొళ్ళుక్కానే. (4)

మహాభారతయుద్ధ మొదలాగువుదక్కే ముంచే, ఎరడు విష్టి సైన్యగళూ ఎల్ల
తరియల్లూ అణియాగిద్దవు. ధనంజయ నన్నసికొండిద్ద శ్రీకృష్ణనియు అజుర్జున యుద్ధకోళగ
క్కే బన్ద. బన్ధియరు, బన్ధుగళు, మిత్రరు శోకారాడలు ఎదురాగి నింకిరువుదన్ను కండు మొదలు
సిద. అంజిద; మైబెళగిను; గాండివ కైయిన్ద జారిత్తు. దారాళాగియిత్తు. ఆగ,
భగవంతనల్లి శరణాద. 'స్వామిమీ, శరణాదే! రక్షిసు!' ఎందు కలిబాగి బేడిద. ఒడనే
లియే భగవంత అనుగ్రహిసిద. సారథ్యవన్ను నడసిద. అవనిగే కన్నరక్షణే ఒదగిసిద.
అదరింద అవను విజయనాద. ఎదురిసిదవరల్లరూ నాశిదరు, అంజిదరు, మడిదరు.
శరణాగత రక్షకనల్లవే భగవంత!

5. వెణ్ కలప్పత్తిరాగు కట్టి విరోయాటి,
కణ్ బలైచెయ్ద కరున్దలైక్కాయిన్ కోట్టి,
పణ్ బలపాటిప్ పల్లాణ్టి ణైచ్చ, పణ్టు
మణ్ బలైకొణ్టాన్ పుఱంపుల్కువాన్
వామనణైన్ణ్ణా పుఱంపుల్కువాన్.

వీణ్ బలప్పత్తిరజ్జట్టి విళ్ళైయాడి,
కణ్ వీలశెయ్ద కరున్దలియై క్కొయిన్ కీలో,
వణ్ వీలపాడి వల్లాళ్ శేవ్వే, పణ్టు
మణ్ వీల కొణ్డాన్ పుల్లుమా పుల్లువాన్, వామనన్ణ్ణా పుల్లుమా పుల్లువాన్.

పణ్టు పణ్టు = బందే బందుహాలదల్లి, మణ్ మణ్ణా = లోకవన్నల్లా, బలబల
= బలవన్ను, కొణ్డాన్, కొణ్టాన్ = తళిదుకొండవను, ఈగ, మేల్ వైళ్
= తిళిదుళియువ, కలమా కలం = ఆభరణగళన్ను, వత్తిరమా పత్తిరం =
ఓలెయా (ఎబ్బిసిరియింద), కట్టి కట్టి = కొట్టుకొండు, విళియాడి విరోయా
టి = ఆటవాడి, కణ్ వీల శెయ్ద కణ్ బలైచెయ్ద = అనేక నవిలుగ
ళింద మూడిద, కొయిన్ కీలో కాయిన్ కోట్టి = (కొడలయ) నార్ళినల్లి,

కరుదు కరుత్తు = మనస్సిన ఆశే ఆరాంషే గళన్ను, అల్పై అణ్టి = చూడ రాదు, పల పల = అనేక, పణోపణ = కార్యగళన్ను, పాడి పాటి = నడసి, వల్లాణ్డు పల్లాణ్డు = ఆశీర్వాద మాడలవన్ను, ఇశైత్తు ఆణైత్తక్క = విడియు కృష్ణనను, వెట్టవెళి పుఱప్పడ = పుండిసింద, వెల్లు వాన్ పల్గువాన్ = అప్పిహోళ్ళుత్తానే, వామనన్ వామణన్ = పుట్టవనాదవను (వామనను) ఎన్నై ఎణ్ణి = నన్నన్ను, వెట్టవెళి పుఱప్పడ = పుగ్గళింద, వెల్లువాన్ పల్గువాన్ = అప్పిహోళ్ళుత్తానే.

ముందే ఒందు కాలదల్లి కలవారు లూటగళన్ను అళిదుహోండవనాద త్రివిక్రమను తన్న ధగళ్ధగిసువ ఆభరణగళన్ను చెన్నాగి కొట్టుకొండు, ఆట వాడి, కణ్ణుగళుళ్ళ అనేక నమిలుగళింద మాడిద కొడియా నేరళినల్లి మనస్సిన ఆశే ఆరాంషే గళన్ను కూగి కరెదు, కల్లన్ను కాయగళన్ను నడసి, ఆశీవాద బిడియ కృష్ణనాద కృష్ణన్ను నన్నన్ను పుండిసింద అప్పిహోళ్ళుత్తానే; పుట్టవనాదవను (వామనను) నన్నన్ను పుగ్గళింద అప్పిహోళ్ళుత్తానే. (5)

వామననాగి పుట్టవాగిద నంతరవే భూమియంతెయను త్రివిక్రమనాదద్దు. పుట్టవనాగి బలిచక్రవర్తియ బళిగే హోదనంతల్లి బందు, ఆశీవాదవన్ను మాడి, తన్న మనస్సిన ఆశే ఆరాంషేగళాద మూరడి నేలవన్ను దానవాగి కేళిద్దు. అనంతర, అవను కలవు అద్భుత కార్యగళన్ను మాడిద్దు. ఆకాశవన్ను మడక్కాగి బళిదు, త్రివిక్రమనాగి, తన్న ఎరడనే పాదగళింద కలవు లూటగళన్ను అళిదు హోండద్దు.

కొనెయల్లి కృష్ణను తాను పుట్టవనాగి అలంకార మాడికొండు, నమిలుగళింద కొడె పిడిదు తన్న ఆశే ఆరాంషేగళంతెయే అనేక మడక్కాయ్ గళన్ను నడసి, త్రివిక్రమనాదద్దన్ను కాడిసికొండు, భూదేవియన్ను తాళిసికొండు, ఆశీవాద విడిదద్దు.

6. కత్తిర మేన్ద్ది త్ తణియొరు మాణియాయ్,
ఉత్తర వేదియిల్ నిన్ఱ వొరువనో,
కత్తిరియర్ కాణాక్ కాణి మురుత్తుక్కొణ్ట,
పత్తిరాకారన్ పుఱం పుల్గువాన్
పారలన్తానైన్ పుఱం పుల్గువాన్.

కత్తిరమా కత్తిరం = కూడెయన్ను (ఛత్రవన్ను), మేన్ది ఏన్ది = పిడిదుకొండు, కణి తణి = ఒంటియాద, ఒరు ఒరు = ఒబ్బ, మాణియాయ్ మాణియాయ్ = వటువాగి, ఉత్తర ఉత్తర = ఉత్తరదిక్కిన అభిముఖవాగిరువ), వేదియిల్ వేదియ మేలే, నిన్ఱ నిన్ఱ = నుళ్ళిరువ, ఒరువన్ ఒరువనో = ఒబ్బనన్ను, కత్తిరియర్ కత్తిరియర్ = క్షత్రియరెల్లరూ, కాణా కాణా =

నోడుతిరువంకోయిల్; కానీ కాణి = భూమియున్న, ముట్రుమ్ముట్రం = పూర్తిగా, కొండ్ డకాణ్ = కన్నదానిమాడిశొండ, పత్తిరాకారణ్ = (శాశ్వతవాది) ఆకారవుళ్ళవను, వీలుమా పుఱం = బండినింద, వీల్గవాన్ పుల్కువాణ్ = అప్పిపోళ్ళుకానే, పార్పార్ = భూమియున్న, అళ్ళాన్దాన్ అణాన్తాణ్ = అళ్ళిదవను, ఎన్నాణ్ = నన్న, వీలుమా పుఱం = వీళ్ళగళింద, వీల్గవాన్ పుల్కువాణ్ = అప్పి పోళ్ళుకానే.

కూడియున్న ఇడిదుకొండు బంతియూద ఒబ్బవటువాగి లుక్కరద వేదికెయు మేలే కుళ్ళికిరువ ఒబ్బనన్నే, ష్త్రియుర్ల్లరూ నోడుతిరువంకోయిల్, భూమియున్న పూర్తిగా కన్నదు మాడిశొండ (శాశ్వతాకారను బందినింద అప్పిపోళ్ళుకానే, భూమియున్న అళ్ళిదవను నన్న వీళ్ళగళింద అప్పిపోళ్ళుకానే. (6)

మత్తాకియూగి, కొండిఇడిదు బంద వటు, మానమనమూర్తియూద భగవం
త. యుగళాలెయు లుక్కరద వేదికెయు మేలే కుళ్ళికిద్దవను మదాబళి. ఎల్లరూ
నిమ్మ కష్టంగే అవను మదా బలంయిల్. ష్త్రియుర్ల్లరూ అవనిగే ఆశ్రితరు; అవన
బేంగావలు. అష్టు మంది వీరర ఎదుర్ల్ల వటువాగి బందు, అవనింద మూరడి
నెలద దానవన్న అరిసిబులభగా మడిదు. అదరిందలే, మదాబళియు నిశ్చల
సంపత్తన్ను కన్నదాగి మాడికొండ. త్రివిక్రమనాగి భూమండలవన్నళ్ళ ఒందే
డిజ్జెయింద అళిదు విజృంభిసిద భగవంత.

7. పొత్తవరలుక్కవిళ్ళుత్తు అదన్మేలేఱి,
తిత్తిత్తపలుం తడావిన్ల్ వెణ్ణెణెయుం,
మెత్తత్తిరువయిఱ్ఱ విళుంగియ,
అత్తన్వన్దెన్ణెప్పుఱం పుల్కువా
ళ్ళియానెన్ణెప్పుఱం పుల్కువాన్.

పొత్తపురళ్ళక్కవిళ్ళుత్తు అదనోమేలేలా,
తిత్తిత్తపాలుమా తడావినిల్ వెణ్ణెయుమా,
మెత్తత్తిరువయిలూర విళుంగియ,
అత్తనోవన్దెన్నై వీలుమా వీల్గవా నాలియూ నన్నై వీలుమా వీల్గవానే

పొత్తపొత్తత = కళ్ళదల్ల కూళుబిద్దిరువ, ఉరళ్ళై ఒరళు = ఒరళన్న, కవిళ్ళుత్తు కవిళ్ళుత్తు = రచికళ్ళను మాడిశొండు, అదనో అతన్ = అదర, మేల్ మేల్ = మేలే, ఏఱి = కుత్తి నింకు, తడావినిల్ = మేడకళ్ళల్ల, తిత్తిత్తత = మధురవాద, పాలుమా పాలుం = పాలన్ను, వెణ్ణెయుమా = వెణ్ణెయన్ను, మెత్తత్తిరువయిఱ్ = కోమళేయాగి, తిరువయిలూర = దివ్యవాద హొ ట్టే, ఆర ఆర = కుంబకర్ణనియు వంశ, ఎళుంగియ = నుంగద, అత్తనో అత్తన్ = స్వామియు, వన్దు వన్దు = బందు, ఎన్నైగాణ్ణా = నన్నన్న, వీలుమా పుఱం = బండినింద, వీల్గవాన్ =

అప్పిచేళ్ళుక్కాన్, ఆలుతియాన్ = ఋక్రుధాంయు, ఎన్నై ఎణ్ణా = నన్నన్న, వీణుమా పుఱం = వెళ్ళగళింద, వీల్లువాన్ పుల్కువాన్ = అప్పిచేళ్ళుక్కాన్.

కళ్వదల్లి కూరు బిద్దిరువ ఒర్వన్న కలికళ్వను మాడికొండు, అదరల్లే లడక్కి సంరు, దొడ్డ మడక్కెగళల్లి ఇట్ట సిహియూద డాలన్నూ భోణ్డోయన్నూ సమృద్ధియూగి తెగక్కే నడిదిల్లదే దివ్యవాద భోజ్య కుంబ క్రీప్తియాగువంతే నుంగిద స్వామియు బందు నన్నన్న తందిసింద అప్పిచేళ్ళుక్కాన్; ఋక్రుధాంయు నన్నన్న వెళ్ళగళింద అప్పిచేళ్ళుక్కాన్. (7)

భగవంతన సృష్టియల్లి ఇదు కీళినవళే బార్దు ఎంబుదే ఇల్ల. బండొందు వస్తువిగూ కెళ్ళ బరయోగవిద్దే ఇదే. కీళ్ళు, మర – దైవసృష్టి. అవుగళింద ఒర్వన్న మనుష్య కెన్న బరయోగళ్ళందు మాడికొళ్ళుక్కాన్. ఆదరే, ఒర్వన కెళ్ళ కూరు బిద్ద కూడలే ఆదు బేడవెందు కళ్ళి డాక్కుక్కాన్. అంతవనగే, ఎల్లవూ బేకాదల్లే. బాలకృష్ణ అదన్నే బోరలుబిట్టుకొండ. మడక్కెగళల్లి కేమంటిట్ట డాలు భోణ్డోయన్ను నిలుకలు అనుకూల మాడికొండ. అవుగళన్ను మనసార, భోజ్య కుంబవన్నూ కొండు క్రీప్తి బీడినీవను, స్వామి. ఇదన్నెల్ల సదిద్దిల్లదంతే మాడిద స్వామి. డాగియే, కొయ్యి యశోదెయన్నూ అట్టి ఒఱళిరి, అదు ఆవళిగే రషే అల్లవే? ఋక్రుధాంయూద స్వామి కొయ్యియన్న అప్పిసిం

8. మూత్తతవికాణా మురుమణాట్రుక్కున్ఱిల్,
కూత్తువన్తాడి కుళలాయిసైవాడి,
వాయ్త్తమఱైయోర్ వణఙ్గ, ఇణైయవర్
ఏత్త వన్తెన్ణై ప్పుఱం పుల్కువాన్
ణెమ్బిరాణెన్ణై ప్పుఱం పుల్కువాన్

మూర్త్తవైకాణా ముదుమణాట్రుక్కున్ఱిల్,
కూత్తువన్తాడి కుళలాయిసైవాడి,
వాయ్త్తమఱైయోర్ వణఙ్గ, ఇణైయవర్
వీత్తవన్తెన్ణై ప్పుఱం పుల్కువాన్ ణెమ్బిరాణెన్ణై ప్పుఱం పుల్కువాన్.

మూర్త్తమూత్తత = ముదుకురాద, అవ్వై అణైవు = సోవళ్ళరగుంబుదు (కళ్ళియు) కాణా కాణా = సోవుదువరెగే, ముదు మురుతు = బహుకాలదింద ఇరువ, మణాల్ మణాల్ = మురళిన, కున్ఱుమ్ కున్ఱు = గుడ్డచన్న (మణల్ + కున్ఱు = మణాట్రుక్కున్ఱు), వీట్టిల్ ఏఱి = మనెగె హత్తి, కూత్తు కూత్తు = కుణిదాటువన్న, ఆడి ఆడి = ఆడుత్త, కుళలాల్ క్రుళ్ళాల్ = కేళ్ళలసింద, ఇశైత్తిణైత = గానవన్న, పాడిపాడి = పాయ్త్త వాయ్త్త = శ్రేష్ఠరాద, మఱైయోర్ మఱైయోర్ = వేదవిద్వాంసరల్లూ ఋషిగళల్లూ, వణఙ్గ వణఙ్గ = నమస్కార మాడలు, ఇణైయవర్ ఇణైయవర్ = ఈ దేవతెగళు, వీత్త ఏత్త = స్తోత్రమాడలు, వన్తు వన్తు = బందు, ఎన్నై ఎణ్ణా = నన్నన్న, వీణుమా పుఱం = ఎందిసింద, వీల్లువాన్ పుల్కువాన్ = అప్పిచేళ్ళుక్కాన్, ఎమ్మా పిరాన్ ఎమ్బిరాన్ = నమ్మ రాజ మానసు, ఎన్నై ఎణ్ణా = నన్నన్న, వీణుమా పుఱం = ఎక్కసళంద, వీల్లువాన్ పుల్కువాన్ = అప్పిచేళ్ళుక్కాన్.

గోపవళ్ల ముదుకర్ర గుంపు నోడుచ్చానే డళ్ళయ కాలదాంబిరున మళ్ళచ
గుడ్డివన్న డాక్కి బందు, రుణోదాటవన్న ఆడికాక్కా కొళ్ళతసాద గానవన్న
నుడిసి శ్రేష్ఠరాద వేద విక్కుగళ్ళూ మొషగళ్ళూ దాష్ట్యంద సరసువంశెయు
దేవకేగళ్ళు జ్యోత్రుమాడువంశెయు మోడిదవను బందు నన్నన్న బందిసాద
అప్పికొళ్ళుత్తానే, నమ్మ యజమానను నన్నన్న కొళ్ళగళింద అప్పికొళ్ళుత్తానే. (8)

గోపవళరు యువరాగల ముదుకరాగలు సామాన్యజన. ప్రారంభదల్లి
ముదుకరాదరి దొడ్డ అనుభవస్థరాగిరుత్తారే. భగవంతన లీలా వినోదగళన్న అవరు
మున్నరియిద నోడి నలియలిక్కవరు. అవర కణ్ణిగే బంది, అవరు నోడుత్తిరువంతే
భగవంతనాద శ్రీకృష్ణ మళళ గుడ్డివన్న డాక్కి, అదర మేలే కన్న దివ్య రుణిశవన్ను
కొళ్ళ అనానవమన్ను, ఆటగళన్నూ కోలంచిద; కొళ్ళన గానవన్ను ఆకర్షకవాగి
నుడిసిద. ఆ వృద్ధర కణ్ణినగళన్ను కణిసిదను.

వేదవిక్కుగళు వేదగళన్ను బిన్నగి అరిత్తవరు. మిక్కిగళు మదాజ్ఞాని
గళు. శ్రీకృష్ణను గోపకులదల్లి కోలంచిద దివ్యలీలా వినోదగళన్ను అవరూ కండ
రు; అరిత్తరు. అవరల్లి అదేల్ల అర్థగర్భిత వాగి, జ్ఞానపూర్ణవాగి కండవు.
భగవంతన మహిమెయన్ను అరిత్తుకొళ్ళలు అవు నిదాయకవాదవు. ఆద్దరింద వేదవిక్కు
గళూ మిక్కిగళూ కృష్ణనన్ను కలిబాగ సామాన్యవేరువుదు. దేవకేగళు భగవంతన
మహిమెయన్ను ప్రతికార్యద్దల్లూ కండరంతు శ్రీకృష్ణ కంఠదింద గీతా శ్లోకగళన్ను హాడిదరు.

9. కప్పగక్కావు కరుతియకాతలిక్కు,
ఇప్పొళుదీవనేన్ను ఇన్దిరన్ కావినిల్,
నిన్పణసెయ్దు నిలాత్తిగళ్ మూట్రత్తుళ్,
ఉయ్త్తవనెణ్ణోప్పుఱంపుల్కువా
ఎంబర్ గోనెణ్ణోప్పుఱంపుల్కువాన్.

కప్పగక్కావు కరుతియ కాదలర్క్కు,
ఇప్పొళుదీవనేన్ను ఇన్దిరన్ కావినిల్,
నిలాత్తిగళ్ మూట్రత్తుళ్,
ఉయ్త్తవనెణ్ణోప్పుఱంపుల్కువాన్.

కప్పగ = కల్పవృక్ష, కావు కాప్ = రక్షిసిద, కరుతియ = యోచిసిద, కాదలర్క్కు కాతలిక్కు = ప్రియరమనే, ఇప్పొళుదు ఇప్పొళుదు = ఈగలే, ఇన్దిరన్ ఇన్దిరన్ = ఇంద్రన, కావినిల్ = రక్షణెయింద, నీవన్ నావన్ = నీందియువను, ఎన్నై ఎన్ఱు = ఎందు, నిలా నిలా = బళదింరళు, నిడత్తిగళ్ = బళనుత్తిరువ, ముట్రత్తుళ్ మూట్రత్తుళ్ = అంగళదల్లి, నిలాత్తిన నిన్పణ = స్థిరవాగి ఇరువంతే, సెయ్దు సెయ్దు = మాడి, ఉయ్త్తవన్ = అభివృద్ధి మాడిదవను, ఎన్నై ఎణ్ణోప్పు = నన్నన్ను, పుఱం = బందినింద, పుల్కువాన్ పుల్కువాణ్ = అప్పికొళ్ళుత్తానే, ఎంబర్ = దేవకేగళ, గోనెగాన్ = ఒడెయను, ఎన్నై ఎణ్ణోప్పు = నన్నన్ను, పుఱం = బిక్కగళింద, పుల్కువాన్ పుల్కువాణ్ = అప్పికొళ్ళుత్తానే.

కల్పవృక్షద ధ్యానదోటవన్న ఆశిసిద ప్రియుకమేనే ఈనళే ఇంద్రన ధ్యా
నదోటబదంద కందు కొండు వేనేందు, బేళ్ళదింగళు బళ్ళనుక్కిరువ అవళ అంగళదల్లి
అదు స్పిర్వాగి ఇరువంతే మాడి, అదన్న అభివృద్ధి మాడిదవను నన్నన్న బందిసిద
అప్పిరొళ్ళుత్తానే, దేవాధిదేవను నన్నన్న బిళ్ళనళింద అప్పికొళ్ళుత్తానే. (9)

దేవేంద్రన ధ్యానదోటవన్న నందనవన ఎన్నుత్తారే. నందనవనదల్లి
దేవలోకద వృక్షగళు బళ్ళెయుంటాగే. మందార, పారిజాత, సంతాన, కల్ప
వృక్ష, ఢంబరందన- వృక్షగళు అల్లి ప్రసిద్ధ వాదవు.

నరకాసురనన్న వధిసిదలు శ్రీకృష్ణను కనసినే అక్కాంక ప్రియుకమేయాద
సత్యభామెయొడనే ప్రాగ్జ్యోతిష పట్టణక్కే హోగిద్దే. అవనన్న వధిసిద కారణాగి
అవన మక్కళన్న అనుగ్రహిసి, అవను దేవేంద్రన కాయిందాద అదితి దేవియింద
అపహరిసిద్ద కివియోలెగళన్నన్న ఆకెగే తందిరుతిరలు, సత్యభామెయొడనే
దేవలోకక్కే హోదను. దేవేంద్రను అవరిబ్బరన్నూ అక్కాదరదింద బరమా
డికొండు, సత్కరిసిదను. అనంతర, అవరు నందనవనదల్లి అడ్డాడుత్తిరువాగ
సత్యభామెగే పారిజాత వృక్షద మేలే ఆశెయాయితు. ~~ఆన్న~~ ద్వారకెయింద బంది
కన్న మనెయ అంగళదల్లి ~~అవన్న~~ బేళ్ళనలు ~~బే~~ అదన్న కందు కొండ బేకెందు హఠ
క్రిష్ణనన్న కేళిదళు. ప్రియతమెయర ఆశెయన్న పూర్తిగొళిసలెందు ఇంద్ర
ళ, కృష్ణన పారిజాత వృక్షవన్న కిత్తు గరుడన మేలే ద్వారకెగే కందు
అవళ సత్యభామెయ మనెయ అంగళదల్లి నాటిను. దుంబిగళల్లి ఆ ధ్యానిన
వాదనెయన్న తబిదు ద్వారకెగే బందు బిట్టరు. కన్న వనదల్లి సౌందర్య
శడమేయూ యితరళల్లి ఎందు బగెదు ఇంద్రను శ్రీకృష్ణనల్లి దైన్యదింద అదన్న
వాపసు కొడెందు ప్రార్థిసిదను. కృష్ణను అదన్న ఇందర్గే కొట్టు బిట్టుద్దల్లదే,
పారిజాత వృక్షవు ద్వారకెయల్లే అభివృద్ధి గొందువంతే అనుగ్రహిసిదను.

10. ఆయ్చ్చియన్ శ్రీపిప్పిరాన్ పుఱం పుల్కియ,
వెయత్తడన్ తోణిసెయల్ విట్టు శిత్తున్ మగిళ్ందు,
ఈత్తత్తమిళినై యీరైన్దుం వల్లువర్,
వాయ్ త్తనన్ ఎమక్కరుళ్ శెయ్ పట్రు మగిళ్వారే.
ఆయ్ ఇయన్మాలుం పిరాన్ మీలుమగ వుల్కియ,
వేయ్ శ్చెత్తడన్దోళ్ శేర్ విట్టు శిత్తన్ మనంతోన్ద,
ఈత్తశెలుల్వై ఈశనైన్దుమగ వల్లవర్,
వాయ్ శ్చెత్త నన్మొళ్ళై పేప్రు మనంతో వారే.

వేయ్ వెయ్ = బదంనంతే, కడ తడ = నీల్లవాద, తోళ్ళ తోణి = తోళ్ళుపగళ, ఆయ్ చ్చి ఆయ్ చ్చి = గోల్లకియింద యశోదే, ఆలు ఆళి = ఒక్రధారియింద, పిరాన్ పిరాణ్ = ప్రీభువాద కృష్ణను, అన్రు అన్ను = అందు, మీలుమగ పుఱం = బందిసిందే, విట్టు శిత్తన్ = విష్ణుచిత్తను, మనంతోన్ద మగిళ్ందు = సంతోషదింద, ఈత్త ఈత్తత = ఇత్త, శెమిల్ = శెమిళిన,

Ganesh Srinivasan

ఇవ్వే త్రిణాయి = ఇచ్చుగళు, ఈర్ త్రిన్నుదమగ్గ గార్ ఇన్తుం = కొడ కంబీదు
డాడుగళన్నూ, వల్లవర్ యిల్లయిర్ = బల్లవరు, వాయ్త్త యిళక్తైక =
శ్రేష్ఠరాద, మళ్కళై మక్కళిగా = మళ్కళన్న, పేట్రు పిన్రు = పిడేదు,
మణిమూవార్కే మకిళ్చ్చియాగుర = సంతోషపడువవరే!

బిదినంతే సోళవాద కోళిగుడగళుళ్ళ నీల్లకి యుంతోదయు బాల్గొం
డియుద శ్రీకృష్ణవాద శ్రీకర్ష్ణను, అందు, కన్నన్న బందినిందలూ బీళ్కగళం
దలూ బందు అప్పిశొండ ఎష్టియవన్ను ఎష్ట్ల బత్తను సంతోషదింద దోళద
రూ కమిళినడుక్కు వాశుర్దగళన్ను బల్లవరు శ్రేష్ఠరాద మళ్కళన్న బిడదు సంతో (10)
షపడువవరు ఆగుత్తారే.

ఈ తిరుమొగుళిగే ఇదు భిలశ్రుతి. ఒక్రీత్రాయియూ అరువ, బ్రహ్మాండ
నాయకనాగిరువ లోకరక్షకప్రభువు యుతోదయున్న ప్రీతియింద అప్పిశొం
డద్దు విశేష్యు. అప్పిశొళ్ళువుదు, ఎందరే, ఎద్దురల్లి ఇరువవరన్ను కన్న
అతిశయువాద ప్రీతిగే బళవడిబిశొండు, సంతోషపడువుదు ఎందు.
జగత్రక్షకప్రభువు నీదా బక్రత్రాణి. భగవంతనే రక్షకనాగుత్తానేందు అభయా
ఎత్తాగ, భక్తర్తనన్న అప్పిశొండానా, భక్తనిగే ఇన్నావ బంధవే? ఇన్నేకర్ భయవిల్ల.

ఇన్న మళ్కళ విశేష్యు: మళ్కళన్న బిడియువుదుందు దొడ్డద
ల్ల. నీర్పుత్రేరన్న బిడదు కొళ్ళువుదేనిల్ల. మళ్కళు తమ్మ తంద బళిక
యవరాగి యుశక్తిపూర్ణరాగి బాళువుదన్ను నోడుతలు తందే తాయిగళన్నే తవళ.
అవరు నిద్దుణగళల్లి తమ్మన్న మురిసిద నీర్పుజ్ఞగళాగిరందరే, మూరాంతిర్ల
గళు సంతోషపట్టే చిన్నయిల్ల. నిద్దుణగళాద మళ్కళన్న బిడియువుదు
భగవత్ప్రసాదవే; భక్తన దియు భాగ్యవే. విష్ణు బత్తరు ఇదన్ను కుంతు
గొళ్ళుత్తిద్దారే ఎన్నబహుదు.

ఇల్లిగే పరియాట్టూరర తిరుమొగుళియ 'మొదలదశక' కొనెగండితు.
'తిరుప్పల్లాండు' ఇదక్కే ప్రారంభ. అదన్ను బిడియూ హాగలి, మొదలదశకద ఇతర
తిరుమొగుళిగళ జొతెయల్లి హాగలి బేరిసి కేవలు కొళ్ళబహుదు. అదన్ను ఈ ఎరడు
రీతిగళల్లూ బళసువ మాడికే ఇదే. ఆద్దరింద, తిరుప్పల్లాండిన్న బేరే సంపుటదల్లి
బరెయలాగిదే. అదరే బందు విశిష్టగ్రంథ మాడితితు, యారిగు సువవరంతే, తిళి
దుకొళ్ళువవరంతే. తిళిదవరిగంతు అదు డాకాయితే.

మిక్క సంబత్తు తిరుమొగుళిగళన్ను ఎరడనేయ సంపుటద ఒందనేయ
భాగవందు కరెయలాగిదే. ప్రతి తిరుమొగుళియ విషయవన్ను పరియాట్టూరరు
ఎవరంతు డాడిరువరు డాకాయితే, అదన్ను అరితుకొళ్ళువష్టు సామర్థ్యవన్ను
కల్పిసువుదల్లేందు, కన్నమచ్చిన ఎందరే యుక్తవాద వివరణొకొట్టిదే. ఇచ్చుగళ
బళసువుదన్ను ఒడేదు వివరిసువ ముదనీయరిద్దారే. అవరల్లి దామాశ్రయిగా
నడసి అదన్ను అరితుకొళ్ళువుదు సాధ్యవిరలే బేరిద విషయ. భగవంతనల్లి
భక్తి మాడి, ఆతనల్లి శరణుహోగువుదన్ను ఆతనన్నే వేయిన్ను విడేదు కృతార్థరాగువ
దుంయన్ను మరేయదిద్దరే ఆయితు. కన్నర్థ ముందిన దశగళన్ను ఆళ్వారుగళే ఇరిసుత్తారే.

மலையாளம்: அடிவரவு – வட்டு வடடு, சஞ்சீ கிண்கிணி, சத்த கத்தி, சாந்தம் நாந்தகம், வில்ல வெண்கல, சத்திரம் சத்திரம், தீர்த்த பொத்தி, மழுத்தூத்தி, சிலாவிதம் கற்பகம் ஆயிஷ் ஆய்க்கி, மீசை மைச்சு.

— ல —

Garani Srinivasan